

08

Львівско-Архієпархіальний

ВѢДОМОСТИ

Р. 1892.

~~18073~~

ЛЬВІВЪ.

Типографія Ставропигійского Института.

Управляющій: П. Пухирь.

СОДЕРЖАНЬЕ.

	Сторона
Ч. пор. 1. — Ч. 806/91—орд. Посланіе Св. Отца Льва Папы XIII. противъ поединковъ	1
Ч. пор. 2. — Ч. 949/91—орд. Посланіе Австрійскаго Епископата зъд. 11. Декабра 1891	8
Ч. пор. 3. — Ч. 4817/91. Въ дѣлахъ Австрійскаго Товариства Червонаго Креста	20
Ч. пор. 4. — Ч. 9460/91. Возванье до зарядженья въ церквѣ складки на будову церкви въ Раранчи	21
Ч. пор. 5. — Ч. 1030/91—орд. Товариство „Школьна помбч“ просить о дары для убогой молодежи обоихъ рускиихъ народа. школь во Львовѣ	22
Ч. пор. 6. — Ч. 9896/91. О бесплатнѣмъ выставявню неостемпльованныхъ метрикъ для евиденціи войсковой	22
Ч. пор. 7. — Ч. 37/орд. Власть розрѣшенья бтъ поста по причинѣ пануючой инфлюенціи	23
Ч. пор. 8. — Ч. 814. Возванье до надбславья предилаты на „Львовско-АЕнарх. Вѣдомости“	24
Ч. пор. 9. — Ч. 827. Оголошенье дотычно загальнаго зббранья членовъ Товариства св. Ап. Павла и резолюкцій духовныхъ	24
Ч. пор. 10. — Ч. 8329/91. Преорученье дѣла „Dr. Joseph Helfert's Anleitung zum geistlichen Geschäftsstyl“	25
Ч. пор. 11. — ЧЧ. к. 553, 555, 557, 700, 703, 704, 705, 792, 794. Обвѣщенья конкурсовѣ	26
Ч. пор. 12. — Ч. 338. Въ дѣлахъ Австрійскаго стоваришенья Червонаго Креста	29
Ч. пор. 13. — Ч. 426. О высылцѣ шематизмовъ на р. 1892	34
Ч. пор. 14. — Ч. 1182. Вызвають ся Веч. Уряды декан. до предложенья залеглыхъ такъж канцелярійныхъ	34
Ч. пор. 15. — Ч. 1346. О завязанью ся Товариства християньскаго выробу и продажи ризъ церковныхъ въ Кроснѣ	35
Ч. пор. 16. — Ч. 804. Въ справѣ доношенья до ц. к. краевой Рады школьной о випадкахъ смерти учителей школь народныхъ и вдѣвъ и сирѣтъ учит.	35
Ч. пор. 17. — Ч. 1450. Оголошае ся реченець къ рукополаганью пресвитерѣвъ	36
Ч. пор. 18. — Ч. 673. Въ справѣ выставки Вѣденскон для дѣлъ музыки и театра	36
Ч. пор. 19. — Ч. 1236. Въ справѣ вдовичо-сирот. фонда и вызначенья за-помоги за р. 1891	37
Ч. пор. 20. — Ч. 1694. Рсвиорядженье В. ц. к. Намѣсти. заказуюче самовѣльные отвиранье пѣдѣ церквами и каплицями зааходячихъ ся гробѣвъ	39
Ч. пор. 21. — Ч. 90/орд. Подает ся до вѣдомости заявленье св. Конгрегаци къ розшаренью вѣры взглядомъ языка, въ якомъ прошенья до неѣ составляти ся мають, якъ и заказъ вношенья прошеній до Риму и тутъ, дорогою телеграфичною	40
Ч. пор. 22. — Ч. 1265. Обвѣщенье конкурсове	40
Ч. пор. 23. — Ч. 182/орд. Декретъ св. Отца relate ad copulam carnalem post sponsalia de futuro certa ac valida	45

	Сторона
Ч. пор. 24. — Ч. 1722. Въ дѣлѣ купельнаго заведенія въ Любѣнню вел. коло Львова	46
Ч. пор. 25. — Ч. 1952. Разпорядженіе В. ц. к. Министерства справъ внутр. взглядомъ доноса о смерти и вѣнчаніи осбѣ побирающихъ пенсін, провизіи або яки небудь датки ераріяльней	47
Ч. пор. 26. — Ч. 2077. Препоручае ся дѣло Дра Тшадля: „Stwórca i stworzenie w obec rozumu i wiary“	48
Ч. пор. 27. — Ч. 2425. Обвѣщеніе въ справѣ испыта на катихитѣвъ школѣ народныхъ	48
Ч. пор. 28. — Ч. 3390. Скликують ся Огпоручники пчт. Клира на обще Собраніе въ дѣлахъ вдов.-сир. фонда въ д. 3 и 4 н. ст. Мая 1892	48
Ч. пор. 29. — Ч. 9441/91. Въ дѣлахъ Товариства св. Рафаила	51
Ч. пор. 30. — ЧЧ. к. 1666, 2320, 2349, 2406, 2504, 3052, 3332. Обвѣщенія конкурсові	52
Ч. пор. 31. — Ч. 566. Природне вино до св. Литургіи	57
Ч. пор. 32. — Ч. 415/орд. Пдписи на скоре отвореніе катол. всеучилища въ Зальцбургу	58
Ч. пор. 33. — Ч. 370/орд. Препоручае ся Веч. Душпастырямъ закупити ново выдану книгу св. Евангелій страстныхъ для церквей, где товже потреба	59
Ч. пор. 34. — Ч. 3973. О легитимациі неслюбныхъ дѣтей черезъ послѣдоваше супружество	60
Ч. пор. 35. — ЧЧ. к. 3596, 3609, 3643, 3789, 4026, 4104	61
Ч. пор. 36. — Ч. 4249. Справозданіе зъ реколекцій духовныхъ отбувшихъ ся въ монастыри ОО. Василіанъ въ Львовѣ въ загалнаго Собранія Членѣвъ „Товариства св. Ап. Павла“	69
Ч. пор. 37. — Ч. 4555. Обвѣщае ся речянецъ квалификаційного испыта на учителей религіи въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ	73
Ч. пор. 38. — Ч. 4735. Препоручае ся вспомоганіе Товариства „Школьна помічь“	73
Ч. пор. 39. — Ч. 4489. Обвѣщеніе конкурсове	74
Ч. пор. 40. — Ч. 5005. Оголошуе ся речянецъ къ испыту конкурсному парохіальному	77
Ч. пор. 41. — Ч. 1582. Въ справѣ розрѣшенія отъ препятствій сопруж. въ степеняхъ недозволевыхъ	78
Ч. пор. 42. — ЧЧ. к. 5137, 5257 Обвѣщенія конкурсові	78
Ч. пор. 43. — Ч. 475/орд. Благословеніе св. Отца и отпустъ полный для мисій и власть означанія престоловъ упривильеованныхъ на дальшихъ 7 лѣтъ Митроп. Ординаріатови удѣлені	85
Ч. пор. 44. — Ч. 616/орд. Въ справѣ выставки въ Мадригѣ	86
Ч. пор. 45. — Ч. 6073. Въ дѣлахъ Австрійскаго Товариства Червоного Креста	86
Ч. пор. 46. — Ч. 6011. Возваніе до участи въ добровольныхъ складкахъ на рѣчь будовы церкви въ Тростянці ве	88
Ч. пор. 47. — ЧЧ. к. 5712, 5713, 5916, 5972, 5987. Обвѣщенія конкурсові	88
Ч. пор. 48. — Ч. 6889. Обвѣщеніе конкурсове о принятіе до Львовскои духовнои Семинаріи	93
Ч. пор. 49. — Ч. 6859. Обвѣщеніе конкурсове о принятіе до Вѣденскои духовнои Семинаріи	94
Ч. пор. 50. — Ч. 668/орд. Житія Святыхъ издаваемі Дромъ Іосифомъ Мѣльницкимъ	97

	Сторона
Ч. пор. 51. — Ч. 721/орд. О высокомъ посѣщеніи Его Цѣс. и Кор. Апост. Величества Цѣсаря и Короля Францъ Іосифа I. въ нашбмъ краю	98
Ч. пор. 52. — Ч. 7426. Взывають ся Веч. Уряды декав. до исправленія отгнннкѣвъ шематизма	99
Ч. пор. 53. — ЧЧ. к. 6267, 6592, 6594, 6718, 7412, 7414. Обвѣщенія конкурсові	99
Ч. пор. 54. — Ч. 803/орд. Архіерейске посланіе о обходѣ 400 лѣтної рѣчницѣ откритія Америки черезъ Христофа Колумба	101
Ч. пор. 55. — Ч. 845/орд. Архіерейске посланіе по причинѣ пануючої холеры	104
Ч. пор. 56. — Ч. 838/орд. Архіерейске посланіе по причинѣ эмиграціи до Россіи	109
Ч. пор. 57. — Ч. 798/орд. Поручають ся Веч. Клиру сочиненія О. Анатоля Долянского „Наука вѣры и обычаѣвъ“ и „Короткій выкладъ науки вѣры и обычаѣвъ для христіанскои молодежи и женхѣвъ съ додаткомъ: „Рѣкъ церковный“	113
Ч. пор. 58. — Ч. 7853. Оголошуе ся речянецъ конкурсового испыта парохіальноного	114
Ч. пор. 59. — Ч. 7020. Въ дѣлѣ основанія всеучилища католицкаго въ Зальцбургу	114
Ч. пор. 60. — Ч. 7834. Возваніе Веч. Духовенства къ заохоченію своихъ вѣрныхъ до складокъ на отновленіе церкви въ Крыстіянополи	119
Ч. пор. 61. — ЧЧ. к. 7671, 7979, 7982, 8303, 8308, 8309. Обвѣщенія конкурсові	119
Ч. пор. 62. — Ч. 5816. Въ справѣ предкладанія рахункѣвъ изъ стану скарбонъ церковныхъ	121
Д. пор. 63. — Ч. 7880. Дотычно дальшого собираія жертвъ на докбиченіе будовы церкви въ Журовѣ	121
Ч. пор. 64. — Ч. 8275. Дотеперѣшній жертвы на домъ Службеницъ Пр. Д. въ Журелю и препорученіе дальшихъ жертвъ на тую цѣль	122
Ч. пор. 65. — Ч. 8503. Повѣдомляе ся Веч. Клиръ о маючихъ ся отбути въ Рымановѣ реколекціяхъ духовныхъ	123
Ч. пор. 66. — Ч. 8567. Въ справѣ квалификаційныхъ испытѣвъ на катихитѣвъ школѣ середнихъ и учит. семинаріи	123
Ч. пор. 67. — Ч. 484/орд. Отпусты для Товариства св. Ап. Павла надані	123
Ч. пор. 68. — Ч. 8618. Препоручае ся Веч. Душпастырямъ собираіне жертвъ на реставрацію церкви въ Дубецку	124
Ч. пор. 69. — Ч. 8733. Пригадуе ся щорбиче набоженство въ м. Жовтня и въ Рождественній свята	125
Ч. пор. 70. — ЧЧ. к. 7888, 8496, 8443, 8686. Обвѣщенія конкурсові	125
Ч. пор. 71. — Ч. 9149. Обвѣщеніе о еселонѣ вѣроятна скрадженіемъ	129
Ч. пор. 72. — Ч. 8707. Вглядомъ предложєнія Всев. гр. к. Еписк. Ординаріатови въ Станиславовѣ выказу свѣц. вдѣвъ и сирѣтъ тутъ замешкалыхъ	129
Ч. пор. 73. — Ч. 9117. Вглядомъ предложєнія Всев. Еписк. Консисторіи въ Перемышля выказу въ тут. Архіенархін замешкалыхъ тамошныхъ свѣц. вдѣвъ и сирѣтъ	130
Ч. пор. 74. — Ч. 972/орд. Оголошеніе о маючихъ ся отбути реколекціяхъ духовныхъ и загалнбмъ зббранію Членѣвъ Товариства св. Ап. Павла во Львовѣ	130
Ч. пор. 75. — Ч. 851/орд. Взывають ся до зголошенія кандидаты на Душпастыря въ Америцѣ	131

	Сторона
Ч. пор. 76. — Ч. 865/орд. Поручае ся Веч. Духовенству підпиранье руского асекураціонного Товариства „Дивстеръ“	131
Ч. пор. 77. — Ч. 9470. Оголошае ся речинець къ рукополаганью пресвитербъ	134
Ч. пор. 78. — Ч. 893/орд. Поручае ся Веч. Душпастьрямъ собиранье жертвъ на церковь въ Судовій Вишан	135
Ч. пор. 79. — Ч. 950/орд. Конгресъ Евхаристичный 1893 р. въ Ерусалимъ	135
Ч. пор. 80. — Ч. 9009. Комунакатъ ц. в. Намѣстничества взглядомъ контроль войсковыхъ въ недѣлѣ и свята	136
Ч. пор. 81. — Ч. 9643. Отгеликуе ся набоженство, по причинѣ холеры приписане	136
Ч. пор. 82. — Ч. 946/орд. Препоручае ся Веч. Духовенству сочиненіе Дра Юсефа Комарицкаго: „Поясненье св. Евангелій“ и поручае ся тое же закупити до бібліотекъ парохіальныхъ	137
Ч. пор. 83. — Ч. к. 9014, 9073, 9270, 9271, 9337, 9338, 9497. Обвѣщеня конкурсовъ	138
Ч. пор. 84. — Ч. 1000/орд. Посланіе Епископата Австрійскаго по причинѣ 50-лѣтняго Юбилея Епископства Его Святости Папы Льва XIII.	145
Ч. пор. 85. — Ч. 9617. Оголошуе ся речинець испита квалификаціонного для кандидатѣвъ на катихитѣвъ шкѣлъ середныхъ	154
Ч. пор. 86. — Ч. 10.006. Вывають ся Веч. Орд. школьній Комисарѣ до предложеня справозданъ за р. шк. 1891/92	154
Ч. пор. 87. — Ч. 10.294. О установленью коронной валюты	154
Ч. пор. 88. — Ч. 9356. О речини вымѣны старыхъ монетъ	156
Ч. пор. 89. — Ч. 10.156. Препоручае ся сговоренье на соборчикахъ дек. справы вспомогаганья институціи Служебницъ Пр. Дѣвъ	157
Ч. пор. 90. — Ч. 1061/орд. Литургин на корысть отновленья базилики св. Антонія въ Падуѣ	157
Ч. пор. 91. — Ч. 10.132. Обвѣщенье конкурсове	158
Ч. пор. 92. — Ч. 1138/орд. Посланіе рускаго Епископата Галицкаго въ справѣ заказу газетъ: „Народъ“, „Хліборобъ“ и „Галицкая Русь“	161
Ч. пор. 93. — Ч. 1139/орд. Сплѣные Оповѣщенье всѣхъ трехъ русскихъ Галицкихъ Ординаріятѣвъ въ справѣ правосписи рускои	164
Ч. пор. 94. — Ч. 1157/орд. Одозва центр. Комитета въ справѣ обходу Юбилея Свят. Отца	164
Ч. пор. 95. — Ч. 10155. Возванье до Веч. Настоятелѣвъ деканата къ донесенью кѣлько примѣрникѣвъ письма св. въ ихъ деканатѣ ждаванъ будутъ	167
Ч. пор. 96. — Ч. 10223. Дотычно предкладаемыхъ прошеній о опороженній парохіи	168
Ч. пор. 97. — Ч. 9897. Въ справѣ предложеня выказѣвъ о станѣ бібліотекъ декан. и парох.	168
Ч. пор. 98. — Ч. 10390. Въ справѣ заключеня сопружествъ межи подданными баварскими и австрійскими	168
Ч. пор. 99. — Ч. 10189. Инструкція въ дѣлѣ Службъ Б. фонда религ.	170
Ч. пор. 100. — Ч. 10575. Въ справѣ доходѣвъ епитрахильныхъ побраныхъ въ часѣ завѣдательствъ	171
Ч. пор. 101. — Ч. 10157. Дотычно утвореня фонда запомогового для будовы або реставраціи церквей въ бѣдныхъ и нечашенныхъ громадахъ	172
Ч. пор. 102. — Ч. 9104. Въ дѣлѣ ухвалѣ Общого Собранія Огноручникѣвъ фонда вдов. сир.	172
Ч. пор. 103. — Ч. 10496. Обвѣщенье конкурсове	175

Львѣвско-Архіепархіяльній

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1892.

Выдано дня 31. Сѣчня.

Ч. I.

Ч. I.

Ч. 806/орд. — 1891 — Посланіе Святѣйшого Отца Льва Папы XIII. противъ поединкѣвъ.
 Всесвѣтлѣйша Апостольска Нунціатура въ Вѣднѣ надѣслала слѣдующе
 Апостольске Посланіе Его Святости Льва Папы XIII., котре тутъ въ латинь-
 скѣмъ оригиналѣ и въ рускѣмъ переводѣ подаемъ:

DILECTO FILIO NOSTRO FRANCISCO DE
 PAVLA S. R. E. CARDINALI SCHÖNBORN AR-
 CHIEPISCOPO PRAGENSI VENERABILI FRA-
 TRI PHILIPPO ARCHIEPISCOPO COLONIENSI
 CETERISQUE VENERABILIBVS FRATRIBVS
 ARCHIEPISCOPI ET EPISCOPI ALIISQUE
 LOCORVM ORDINARIIS IN IMPERIO GERMA-
 NICO ET AVSTRO-HUNGARICO

LEO PP. XIII.

DILECTE FILII NOSTER
 VENERABILES FRATRES
 SALVTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIO-
 NEM

Pastoralis officii conscientia et proxi-
 morum caritate permoti, datis ad Nos su-

ВОЗЛЮБЛЕННОМУ СЫНУ НАШОМУ ФРАН-
 ЦИШКУ ДЕ ПАВЛЯ ШЕНБОРНЪ СВ. РИМ-
 СКОЙ ЦЕРКВИ КАРДИНАЛОВИ, АРХІЕПИ-
 СКОПУ ПРАЖСКОМУ, ВСЕЧЕСТНОМУ БРАТУ
 ФИЛИПУ АРХІЕПИСКОПУ КОЛОНЬСКОМУ
 И ПРОЧИМЪ ВСЕЧЕСТНЫМЪ БРАТЬЯМЪ АР-
 ХІЕПИСКОПАМЪ И ЕПИСКОПАМЪ И ПНЫМЪ
 МѢСТЦЕВЫМЪ ОРДНАРИЯТАМЪ ВЪ ЦѢ-
 САРСТВѢ НѢМЕЦКѢМЪ И АВСТРО-УГОР-
 СКѢМЪ

ЛЕВЪ III. XIII.

ВОЗЛЮБЛЕННЫЙ НАШЪ СЫНУ
 ВСЕЧЕСТВНЪ БРАТЬЯ
 ПОЗДОРОВЛЕНІЕ И АПОСТОЛЬСКЕ БЛА-
 ГОСЛОВЕНІЕ

Почутемъ пастырскаго обовязку и
 любовію ближнихъ споводованій, уважа-

periore anno litteris, referendum censuistis de singularium certaminum, quae *duella* vocant, in populo vestro frequentia. Genus istud dimicandi, velut ius moribus constitutum, non sine dolore significabatis etiam inter catholicos versari: rogabatis pariter, ut deterere homines ab istiusmodi errore vox quoque Nostra conaretur. — Est profecto error iste admodum perniciosus, nec sane finibus circumscibitur civitatum vestrarum, sed excurrit multo latius, ita ut huius expertis contagione mali vix ulla gens reperiat. Quamobrem collaudamus studium vestrum, et quamvis cognitum perspectumque sit quid hac in re philosophia christiana, utique consentiente ratione naturali, praescribat, tamen, cum prava duellorum consuetudo christianorum praeceptorum oblivione maxime alatur, expediet atque utile erit id ipsum per Nos paucis revocari.

Scilicet utraque divina lex, tum ea quae naturalis rationis lumine, tum quae litteris divino afflatu perscriptis promulgata est, districte vetant ne quis extra causam publicam hominem interimat aut vulneret, nisi salutis suae defendendae causa, necessitate coactus. At qui ad privatum certamen provocant, vel oblatum suscipiunt, hoc agunt, huc animum viresque intendunt, nulla necessitate adstricti, ut vitam eripiant aut saltem vulnus inferant adversario. Utraque porro divina lex interdicit ne quis temere vitam proiciat suam, gravi et manifesto obiiiciens discrimini, quum id nulla officii aut caritatis magnanimae ratio suadeat; haec autem caeca temeritas, vitae contemptrix, plane inest in natura duelli. Quare obscurum nemini aut dubium esse potest, in eos, qui privatum praelium conserunt singulare, utrumque cadere et sce-

листе за потребне въ предложенѣмъ Намъ минушого року писемъ донести Намъ о частыхъ въ вашѣмъ народѣ борбахъ поединковыхъ, которы называютъ ся поединками. Не безъ болести зазначили Вы, що сей родъ борбы, якобы право на звычайу основане такожь межъ католиками мае мѣстце, рѣвночасно просили Вы, чтобысьмо такожь Нашимъ голосомъ старали ся отъ такого заблужденія людей отклонити. — Заблужденіе тое есть дѣйстно дуже згубне и певно не обмежае ся границами Вашихъ державъ, но сягае о много дальше, що заведво знайде ся якій нарѣдъ вольный отъ участія въ томъ злѣ. Длѣтого похваляемъ вашу ревнѣсть, и хотяй есть рѣчею знаною и ясною, що въ томъ взглядѣ философія христіаньска очевидно въ согласію съ природнымъ разумомъ приписуе, то однакъ, коли злый звычай поединковъ наибѣльше забутьемъ наукъ христіаньскихъ подтримуе ся, то буде помѣчнымъ и користнымъ, чтобысьмо ти власне науки коротко въ память привели.

Очевидно оба законы Божіи, такъ законъ объявленный свѣтломъ природного розуму якъ и законъ въ книгахъ Божимъ вдохновеніемъ написаныхъ оголошенный, остро заказуютъ, чтобы никто безъ засуду правного чловѣка не забивавъ або ранивъ, хибя споводованый конечностію обороны власного житія. Но ти, которы на власну руку до поединку вызываютъ або предкладаный поединокъ пріймають, хотяй жадною конечностію незмушені, дѣлають тое и на тое свою увагу и силы напружаютъ, чтобы противникови житіе выдерти або бодай задати ему рану. Дальше забороняе по двѣйный законъ Божій, чтобы ктось легкодушно жертвовавъ свое житіе на ражаючи ся на также и очевидно небезпеченство, коли того жаденъ взглядъ на обвязокъ або на великодушну любовь не

lus alienae cladis, et vitae propriae discrimen voluntarium. Demum vix ulla pestis est, quae a civilis vitae disciplina magis abhorreat et iustum civitatis ordinem pervertat, quam permissa civibus licentia ut sui quisque adsertor iuris privata vi manut, et honoris, quem violatum putet, ultor existat.

Ob eas res Ecclesia Dei, quae custos et vindex est cum veritatis, tum iustitiae et honestatis, quarum complexu publica pax et ordo continetur, nunquam non improbit vehementer, et gravioribus quibus potuit poenis reos privati certaminis coercendos curavit. Constitutiones Alexandri III decessoris Nostri libris insertae canonici iuris privatas hasce concertationes damnant et execrantur. In omnes qui illas ineunt, aut quoquo modo participant, singulari poenarum severitate animadvertit Tridentina Synodus, quippe quae praeter alia, etiam ignominiae notam iis inussit, eiectosque Ecclesiae gremio, honore indignos censuit, si in certamine occumberent, ecclesiasticae sepulturae. Tridentinae sanctiones ampliavit explicavit decessor Noster Benedictus XIV in Constitutione data die X Novembris anno MDCCLII, cuius initium *Detestabilem* Novissimo autem tempore f. r. Pius IX in litteris apostolicis, quarum est initium *Apostolicae Sedis*, per quas censurae latae sententiae limitantur, aperte declaravit, ecclesiasticas poenas committere non modo qui duello confligant, sed eos etiam quos patrios vocant, itemque et testes et conscios. — Quarum legum sapientia eo luculentius emicat quo ineptiora ea esse liquet quae ad

вымагае; але тая сльпа занамяталбсть презрѣтельница житія лежитъ власне въ натурѣ поединку. Длѣтого не може бути никому рѣчею неясною або сомнѣтельною, що на тыхъ, которы подймають ся поединку на власну руку, спадае двояка вина, такъ вина мордерства, якъ и добровольного нараженія власного житія. Въ кѣнци заведво существуе яке зло, котре бы устройству гражданьскои жизни бѣльше супротивляло ся и правильный лады въ державѣ вывертало, якъ свобода лишена гражданамъ, чтобы каждый бувъ оборонителемъ права своего власною силою и рукою, и чести, котору уважае за нарушену, мстителемъ.

Длѣтого то Церковь Божя, котра стереже и боронитъ такъ правду, якъ и сираведливѣсть и честноту, получениемъ котрыхъ удержуе ся публичнымъ супокѣмъ и порядкомъ, всегда остро ганила и якими могла найтяжшими карами карала виновниковъ поединку. Конституціи нашего попередника Александра III, вставленій до книгъ каноничного права остро осуджують и клятвою обкладають поединкуючихъ ся. На всѣхъ, которы поединкують ся, або въ якій небудь спосѣбъ берутъ участь въ поединку, накладе Соборъ Триденцій дуже острій кары, коли кромѣ инныхъ наказаній, узнавъ ихъ такожь за позбавленыхъ чести и выключеныхъ зъ Церкви а погибшихъ въ поединку за негѣдныхъ погребенія церковного. Ухвалы Триденцкогго Собора розширивъ и пояснивъ Венедиктъ XIV, въ своей Конституціи выданій дня 10. Листопада 1752, починаючій ся: „*Detestabilem*“. Въ новѣйшѣмъ же часѣ бл. п. Папа Пій IX, въ своемъ Апостольскѣмъ посланію: „*Apostolica Sedis*“, обмежаючѣмъ кары такъ званій „*latae sententiae*“, выразно заявивъ, що церковнымъ карамъ подпадають не тѣлько ти, котры поединкують ся, но такожь такъ званій се-

immanem duelli morem tuendum vel excusandum solent proferri. Nam quod in vulgus seritur, certamina id genus natura sua comparata esse ad maculas eluendas, quas civium honori alterius calumnia aut convicium induxerit, id est eiusmodi ut neminem possit nisi vecordem fallere. Quamvis enim e certamine victor decedat qui, iniuria accepta, illud indixit, omnium cordatorum hominum hoc erit iudicium, tali certaminis exitu viribus quidem ad luctandum, aut tractandis armis meliorem lacescentem probari, non ideo tamen honestate potiorum. Quod si idem ipse ceciderit, cui rursus non inconsulta, non plane absona haec honoris tuendi ratio videatur? Equidem paucos esse remur, qui hoc obeant facinus, opinionis errore decepti. Omnino cupiditas ultionis est, quae viros superbos et acres ad poenam petendam impellit: qui si elatum animum moderari, Deoque obtemperare velint qui homines iubet diligere inter se amore fraterno, et quemquam violari vetat, qui ulciscendi libidinem in privatis hominibus gravissime damnat, ac poenarum repetendam sibi unice reservat potestatem, ab immani consuetudine duellorum facile discederent.

Neque illis qui oblatum certamen suscipiunt iusta suppetit excusatio metus, quod timeant se vulgo segnes haberi, si pugnam detrectent. Nam si officia hominum ex falsis vulgi opinionibus dimetienda essent, non ex aeterna recti iustique norma, nullum

кунданты, свидки и повѣрники. — Мудрость тыхъ постановленийъ оказуе ся тымъ явнѣйше, чимъ болѣе недорѣчивыи суть причины, якыи звычайно на сохраненіе и оправданіе дикого звычайу поединку наводятъ ся. Тое бо, що ся загално подносятъ, будто бы поединки того рода булы зъ натуры своен здобныи плямы усунути, якыи клевета другого або поруганье наноситъ чести гражданъ, есть розумованьемъ того рода, що не въ станѣ никого збаламутити, хита безумного. Бо хотыи бы зъ борбы побѣдителемъ вышловъ той, котрый будучи покривденнымъ поединкомъ вышловѣвъ, то всегда будутъ разумныи люде судити, же такыи конецъ борбы доказуе тѣлько, що вызывающій до поединку бувъ або физично сильнѣйшій або зручнѣйшій оружіемъ, но черезъ то еще со всемъ недостойнѣйшій чести. А если покривденный и вызывающій поляже, кому же той способъ обороны чести не выдасть ся зновъ нерозважный и цѣлкомъ нерозумный? Мы бодай судимъ, що такыхъ не много, которыи того злочинства допускають ся, обманены блуднымъ мнѣніемъ. Въ загалѣ есть то тѣлько жажда мести, котра людей гордыхъ и порывчыхъ до жаданья такого удовлетворенья побуждае: которыи если бы схотѣли гордость свою усмирити, голоса Божого услухати, котрый приказуе, чтобы люде любовію братнею межы собою любили ся, а заказуе кривду комубудъ наносити, котрый жажду мести у приватныхъ людей дуже строго осуждае а власть каранья собѣ исключительно застерѣгае, тобы легко бѣтъ потврѣного звычайу поединковъ отступили.

Але и для тыхъ, котрыи предложенный имъ поединокъ пріймають, не буде належитымъ оправданьемъ обавы, чтобы загалъ не уважавъ ихъ за боязливыхъ, если бы взваный поединокъ пріятыи взбороняли ся. Бо если бы обязанности людей

esset naturale ac verum inter honestas actiones et flagitiose facta discrimen. Ipsi sapientes ethnici et norunt et tradiderunt, fallacia vulgi iudicia spernenda esse a forti et constanti viro. Iustus potius et sanctus timor est, qui avertit hominem ab iniqua caede, eumque facit de propria et fratrum salute sollicitum. Immo qui inania vulgi aspernatur iudicia, qui contumeliarum verbera subire mavult, quam ulla in re officium deserere, hunc longe maiore atque excelsiore animo esse perspicitur, quam qui ad arma procurrit, lacescit iniuria. Quin etiam, si recte diiudicari velit, ille est unus, in quo solida fortitudo eluceat, illa, inquam, fortitudo, quae virtus vere nominatur, et cui gloria comes est non fucata, non fallax. Virtus enim in bono consistit rationi consentaneo, et nisi quae in iudicio nitatur approbantis Dei, stulta omnis est gloria.

Denique tam perspicua duelli turpitudine est, ut illud nostrae etiam aetatis legumitatores tametsi multorum, suffragio patrociniisque fultum, auctoritate publica poenisque propositis coercendum duxerint. Illud hac in re praeposterum maximeque perniciosum, quod scriptae leges re factisque fere eludantur: idque non raro scientibus et silentibus iis, quorum est puniri sones, et, ut legibus pareatur, providere. Ita fit ut passim ad singularia certamina descendere, spreta maiestate legum, impune liceat.

Inepta etiam atque indigna sapientis viro eorum est opinio, qui utut togatos ci-

належало выводити зъ ложныхъ мнѣній масть народа, а не зъ отвѣчного правила честноты и справедливости, то не було бы жадной природной и справедливой рѣжици межы честными и злыми дѣлами. Уже философы поганскыи звали и поучали, що мужъ отважный и сталого характера и виненъ погорджати фалшивыми мнѣніями масть народа. Справедливый есть радше и святыи страхъ, котрый отвертае чловѣка бѣтъ негодивого убійства и дѣлае его печаливымъ о добро власне и ближнихъ. Що болѣе, кто на пустый судъ людекыи не зважае, кто велитъ знести удары зневаги, якъ въ якыи небудь рѣчи занедбати обовязокъ, той оказуе ся бути далеко болѣшого и взнеслѣйшого духа, якъ той, котрый сягае за оружіе, ображенный кривдою. Що болѣе если хочемо належито осудити, то оный едине есть тымъ, въ котромъ явнѣе правдиве мужество, тое повѣдаю мужество, котре справедливо назву честноты носитъ и котрому товаришитъ слава незорна, необлудна. Честнота бо полягае въ добрѣ згодномъ съ розумомъ, а вся слава есть безумна съ изыатіемъ той, котра основуеся на затверждающомъ судѣ Бога.

Въ конци такъ явна есть огидность поединку, що и нашего вѣку законодатель уважали за потребне той же, хотя многыи его похваляють и подримають — властею публичною и загроженьемъ каръ повздержати. Но въ той справѣ есть тое перворотнымъ и найгубнѣйшимъ, що писаныи законы стаютъ ся въ практицѣ майже иллюзоричными: и то часто за вѣдомостію и мовчаньемъ тыхъ, котрыхъ есть обовязкомъ провинившихъ ся карати и старати ся о тое, чтобы законъ бувъ пошанованныи. Такъ отже дѣе ся, що всегда можна безкарно зневажачи повагу законѣвъ приступити до поединковъ.

Такоже нерозумныи и негодныи мудрою мужа есть мнѣніе тыхъ, котрыи хо-

ves ab hoc genere certaminum arcendos putent, ea tamen permittenda censent militibus, quod tali exercitatione acui dicant militarem virtutem. Primum quidem honesta et turpia natura differunt, nec in contraria mutari ob diversum personarum statum ullo pacto possunt. Omnino homines, in quacumque conditione vitae, divina naturali lege omnes pari modo tenentur. Praeterea ratio huiusce indulgentiae erga milites ab utilitate publica petenda foret, quae numquam tanta esse potest, ut eius obtentu naturalis divini iuris vox conticescat. Quid, quod ipsa utilitatis ratio manifesto deficit? Nam militaris virtutis incitamenta eo spectant ut civitas sit adversus hostes instructor. Idne vero effici poterit ope illius consuetudinis, quae suapte natura eo spectat ut suborto inter milites dissidio, cuius causae haud rarae sunt, e singulis partibus defensorum patriae necetur alteruter?

Postremo recens aetas, quae se iactat humaniore cultu morumque elegantia longe superioribus saeculis antecellere, parvi pendere vetustiora instituta consuevit ac nimium saepe respuere quicquid cum colore discrepet recentioris urbanitatis. Quid est igitur quod has tantummodo rudioris aevi ac peregrinae barbariae ignobiles reliquias, duelli morem intelligimus, in tanto humanitatis studio non repudiat?

Vestrum erit, Venerabiles Fratres, haec, quae breviter attigimus, inculcare diligen-

тій узнають, що цивільнихъ гражданъ належить бѣгъ того рода борбъ поветримати, то однакъ суть гадки, що войсковымъ можна тїи же дозволити, бо мовять, що такою вправою бодрбеть войскова вкрѣпляє ся. Предвесемъ бо морально добре и морально зле вже своєю природою розличає ся и пѣдъ ніякимъ условіємъ не може ся замѣнити въ противнє черезъ бѣгнїй станъ особбъ. Въ загаль людє, знаходячї ся въ якбмъ небудь станѣ, суть въ рѣвнїй способѣ закономъ Божимъ и природнимъ звязанї. Надто причину такої поблажливостї для войсковыхъ треба бы випроваджати зъ взгляду на хосенъ публичнїй, котрий николи не може бути такъ великимъ, щоби изъ взгляду на него голосъ природного и Божого права мавъ умовкнути. А щожь доперва, коли власне тїи причини хѣсна ту нема? Бо побуджаня до бодрости войскової стремять до того, щоби держава була бѣльше приспособлена противъ ворога. Чижь але можна тое осягнути за помочїю того звичаю, котрий изъ своєї натурї до того стремить, щоби если межї войнами повстала суперечка, котрой причини дуже частї суть, зъ помежї поодинокїхъ рядбѣвъ защитникѣвъ бѣгнїи одинъ зъ двоухъ збѣставъ забитый?

Впрочемъ звикъ нашъ вѣвъ котрий хвалить ся, що просвѣтою и огладою обычаѣвъ попереднїй вѣки о много перевышає, маловажнїи давнїйшї постановленя и занадто часто бѣгкідати тое, що не згаджає ся съ полїскомъ новїйшой оглады. По якбїи же причинѣ дѣє ся тое, що тѣлько тыхъ неокресаныхъ вѣкѣвъ и чужого варваретва злыхъ збытѣвъ, розумѣмо ту звичай поединкованя ся, мимо такъ великого ревнованя въ цивїлизацїи не бѣгкїдає?

Вашимъ обовязкомъ буде, Всечестнї Братя тое, що Мы ту въ короткости по-

ter populorum vestrorum animis, ne falsas hac de re opiniones temere excipiant, ne ferri se leviorum hominum iudicio patiantur. Date operam nominatim ut iuvenes mature assuescant id de duello sentire et iudicare quod, consentiente naturali philosophia, iudicat ac sentit Ecclesia; ab eoque iudicio normam agendi constanter sumant. Immo quo modo alicubi receptum consuetudine est ut catholici praesertim florentis aetatis sibi sponte perpetuoque interdican nomen dare societatibus non honestis, pari modo oportunum ducimus ac valde salutare eosdem velut foedus inter se facere, data fide nullo se tempore nullaque de caussa duello dimicatueros.

Supplices a Deo petimus ut communia conata nostra virtute caelesti corroboret, quodque pro salute publica, pro integritate morum vitaeque christianae volumus, id benigne largiatur. Divinorum vero munerum auspicem itemque benevolentiae Nostrae testem vobis, Venerabiles Fratres, Apostolicam benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die XII Septembris an. MDCCCXCI, Pontificatus Nostri Decimoquarto.

LEO PP. XIII.

Повыше Апостольске Посланїє Святѣйшого Отца Льва Папы XIII. подає ся Вч. Духовенствѣ до вѣдомости и ужитку при проповѣдяхъ, пѣсла потреби и обстоятельствъ.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 1. Студня 1891.

рушили, примѣрно вщепити въ сердца вашего народа, чтобы не присвоювавъ собѣ нерозважно блудныхъ мнѣнїй въ тѣи справѣ и не давъ ся судомъ людей легкѣдушныхъ поводовати. Старайте ся именно о тое, чтобы молодѣжь завчасу привыкала о поединку тое мыслити и судити, що согласнѣ съ природною философїєю мыслити и судити Церковь и чтобы зъ того суду постоянно брала собѣ правило до поступованя. А даже, якъ гдєкуда звичаемъ приняте есть, що католики особенно въ молодѣмъ вѣцѣ добровѣльно и на всегда зъобовязуютъ ся, що не будутъ належати николи до нечестныхъ стоваришенъ, въ такїи самѣ способѣ уважаемъ бѣгнѣвднїмъ и спасительнымъ, чтобы тїи межї собою якобы союзъ утворили, давши собѣ слово, що николи и зъ жадной причини поединковати ся не будутъ.

Съ покорою Господа Бога молимъ, чтобы всеблнїи нашї стараня небесною силою крѣпивъ, и чтобы тое, що для добра публичного, для чистоты обычаѣвъ и жїтя христїаньского желаемъ, въ ласцѣ своей щедро подавъ. Въ залогъ же дарѣвъ Божїихъ, и въ доказъ Нашого благоволеня удѣляемъ вамъ о Господѣ, Всечестнї Братя, зъ цѣлого сердца Наше Апостольске благословенїє.

Дано въ Римѣ у св. Петра, дня 12. Вересея р. 1891. въ XIV р. Нашого Понтификата

ЛЕВЪ III. XIII.

Підписані

Архієпископы и Епископы Австрійскі

засылають вѣрнымъ своихъ епархій

миръ, поздравленіе и благословеніе, о Христі Ісусѣ Господѣ нашомъ!

ВОЗЛЮБЛЕННІ О ГОСПОДѢ!

Высокі и важні задачи нашего святого чина особенно въ часѣ, который есть такъ богатимъ въ рѣшительныхъ и полныхъ небезпеченства вопросахъ, собрали насъ такожь и въ сѣмъ роцѣ для вспѣльныхъ нарадъ. Притомъ уважаемо себе щастливими, що посѣдаемъ задля нашихъ собраний удовольствие и одобреніе найвысшю головы Церкви, якъ то давъ намъ выразно пѣзнати Святѣйшій Отець въ письмѣ зъ 3-го Марта с. р. Ичижь могло инакше стати ся? Цѣль бо тыхъ собраний не есть иншою, якъ обовязки нашего чина дѣйствительнѣйше исполнити, и крѣпкѣ въ едности повѣренныхъ намъ вѣрныхъ тымъ сильнѣйшими словами оборонити отъ небезпеченствъ, который христіянскій вѣрѣ и христіянскимъ обычаямъ въ нашомъ часѣ такъ сильно грозять. Такъ суть нашѣ собранья заразомъ завбываемъ до духовенства и народу, чтобы они були уважными и разумѣли знамена часу, и заооченій нашими упѣмненными содѣйствовали въ великомъ дѣлѣ возбужденья христіянскои вѣры и христіянскои житья.

Чимъ разъ грознѣйше повстають противъ себе христіянскій и нехристіянскій погляды на свѣтъ, и борють ся межю собою на житѣ и смерть о будущидствѣ народѣвъ. Въ тѣй борбѣ оспоривають ся всѣ подставы, на которыхъ почивае добробытъ людскои соспѣльности — державній, бо заледве есть еще одинъ державній устрѣй, противъ которого не нападають сильні стороны, чтобы его збурити — соспѣльный, бо даже найстаршій и найсильнѣйшій основы гражданскои устрою: власнѣсть, супружество, родина, подчиненіе Богомъ установленюи зверхности опровергають ся многими безобязанно — религіій и норовственнѣй, бо естественнѣй основнѣй правды, который суть свѣтломъ чловѣческаго духа и нешибочными провѣдниками черезъ се земне житѣ: Богъ, духовна душа, еи существованѣ по смерти, вѣчне житѣе яко престарѣлы предрозсудки представляютъ. Тому грозачому упадку основъ всякого чловѣческаго устрою и добробыту може лише о дн а сила запобѣгчи, Церковь Ісуса Христа; она одна може съ успѣхомъ знищити всѣ змаганья темныхъ властей, который трудять ся около знесенья христіянства у людей. Но понеже Церковь мае приобѣцане несокрушиме существованѣе, то мусятъ поодинокі народы самі рѣшити ся, чи они хотять свои найвысшій и найблагороднѣйшій блага подѣ покровомъ и охороною Церкви заховати, чи своею власною виною утратити. Для того выступаемъ передъ вами, ваші отъ св. Духа поставленіи Архипастыри, свѣдоміи цѣлои отвѣчательности нашего чина пастырскои, въ тѣмъ часѣ повидомъ небезпеченствѣ, чтобы васъ серіозно и у-

сильно упѣмнути, чтобысьте въ тѣй великѣй борбѣ теперѣшнѣй повязали рѣшительне становище и остали вѣрными при штандартѣ Ісуса Христа посередѣ свѣта, который чимъ разъ бѣльше отъ него откланяе ся

I.

Бувъ часъ, коли свѣтъ бувъ одушевленъ духомъ христіянскимъ и Ісусъ Христосъ запановавъ житѣемъ народѣвъ. Якъ видимый свѣтъ освѣтляе ся лучами сонца, такъ пересякала наука христіянства людску соспѣльность въ всѣхъ еи отношеньяхъ. Законодательство якъ и устроене публичного житья носили печать христіянскои религіи и почивали на еи засадахъ. Христіянска наука була основою обучанья въ высшихъ и низшихъ школахъ. Родина, освячена благодатию св. Тайны була розсадникомъ вѣрныхъ христіянскихъ поколѣнѣй. Словомъ людска соспѣльность родила ся, жила и умирала въ тѣни креста. Правда, що такожь и въ тѣмъ христіянскомъ свѣтѣ не уставали людскіи наміетности робити великѣй спустошенья; були такожь и соблазны, который послѣ словъ Спасителя николи не устануть. Но во обще жили народы въ свѣтлѣ вѣры, и заховували вѣрно надѣи, которыми вѣра розясняе темноту сего туземного житья. А нынѣ? Якъ розличнымъ есть образъ того, що намъ нынѣ житѣе чловѣчества показуе? Чудесну будову христіянскои моральности и образованья, надѣ котрыми такъ многіи народы и вѣвки, королѣ и князѣ, святіи и ученіи трудили ся, хотять цѣлкомъ знести, и надѣ тымъ трудять ся тысячи въ прасѣ, на катедрахъ, на радахъ, на собранияхъ народныхъ.. И щожъ подають народамъ въ замѣнѣ за благословенія христіянскіи? Означають земный добробытъ яко послѣдну и найвысшу цѣль существованья и яко едину правну цѣль всякого чловѣческаго стремленья. Но чи то що иншого, якъ розбуздати всѣ низшіи наміетности, который смятъ въ сердцю чловѣка, всѣ понятія правдивои честноты и моральности помѣшати и знищити, а чловѣчество трунути въ тѣ безоднѣ варварства, въ которыхъ передъ вѣками було плѣнене и теперъ еще тамъ лежить, где не дѣйшла свята правда христіянства? Видите, возлюбленнѣй О Господѣ! то есть велике небезпеченство, которе грозить христіянскому свѣту, и протое не повинисьмо уставаги, всегда на ново завзывать вѣрныхъ до обороны ихъ найвысшихъ благъ противъ нападамъ нехристіянскои свѣта.

Но до того не суть придатнѣй холоднѣй и лѣннѣй души, а тѣлько ревнѣй вѣрнѣй католики, католики, который суть такими и въ житѣи и въ дѣлѣ. Такихъ однако выховуе лише тѣсна связь съ правдами спасительными и спасительными средствами Церкви. Вѣрне принятіе Богомъ обявленыхъ и его Церквою ученыхъ правдъ спасительныхъ и ревне стремленѣе до чимъ разъ глубшого ихъ пѣзнанья, есть першимъ знаменемъ ревнѣй вѣрныхъ католиковъ, а такими не суть отже тѣи, который оттягають ся отъ способностей, якыи подають ся имъ для ихъ религіійного образованья — отъ проповѣдей оттягають ся, христіянску науку занедбуютъ, и читанѣе религіійныхъ писемъ залишають. Но знанѣе самое вѣры не есть достаточне, чтобы бути бодримъ борцемъ въ справѣ Божѣй. До нового надприродного житья хотѣвъ Сынъ Божій

допроводити людей; тому не лише саму в'їру принїсєть имъ, щоби тоеже взбудити, но отворивъ имъ такожъ жерела благодати, щоби тоеже удержати, вскрїпити и усовершити. Если же тїи жерела занедбують ся, молитва не дїт правляє ся, дїт богослуженья дїтгає ся, принятїє св. Тайнъ залишає ся, недїли и праздники тяжкою працею зневажають ся: щожъ може тогды охоронити противъ слабости сердца и нападу в'їры ворожого свѣта? Нѣ, возлюбленнїи о Господѣ! Лише тогды єсть ся вѣ состоянїю, помогчи до будовы царства Божого, если старає ся тоежъ насампередъ побудовати вѣ собѣ. Такъ то було вѣ онїхъ вѣкахъ христїянства, коли кождїй вѣрнїй бувъ яко бы Апостоломъ, воинъ вѣ арміи, купецъ вѣ чужинѣ, дитя вѣ родительскѣмъ домѣ, невѣльникъ при своімъ пану, и такъ стало ся, що наука спасенїя безустанно втїскала ся вѣ всѣ станы. Памятайте возлюбленнїи о Господѣ, що и вамъ надає князь Апостолѣвъ чинъ священнической (I Петр. 2, 9), не вѣ смыслѣ ложной науки яко строители Божїихъ Тайнъ, бо до того установивъ божественнїй основатель Церкви особне священство, но вѣ тѣмъ духовнѣмъ смыслѣ, пѣсля которого всѣ якъ они самїхъ себе освящають, такожъ другихъ освящали и для Бога и его дѣла на землі одушевляти повиннїи. Исполняйте отже сѣ всякою ревностїю вашї обовязки яко побожнїи католическїи христїяне; дїтклоняйте дїт себѣ релїгїю рѣвнодушнѣсть, котора кѣ сожалѣнїю широкїи круги вѣ нашѣй католическѣй Австрїи затруває; заховуйте свято христїянське святкованье недѣлѣ, которе повинно всегда на ново дїтновляти связъ сѣ Богомъ, котору розсѣянье и борба вѣ щоденнѣмъ житїю такъ часто люзють, и такъ причиняйте ся всѣ на становиску, яке пѣсля заряду Божого вѣ свѣтѣ занимає, до того, щоби вдержати взбуренїи волни кѣ знесенїю христїянства вѣ всѣхъ кругахъ житья.

II.

Но возлюбленнїи во Христѣ! поодинокїи праця не выстарчає вѣ нашихъ часахъ, щоби выконати великїи задачи. Розвїтьє всего нашего публичного житья натискає нынѣ на сполученье одномысленныхъ до всепѣльныхъ цѣлей и вѣ самѣмъ дѣлѣ розвиває ся челоуѣческа дѣятельнѣсть такими сполученьями доперва вѣ своей повнїи силѣ. Вѣ нихъ скрѣпляє ся дїтвага и полагає на свои силы, взбуджає ся одушевленье, и власне пересвѣдченье взмѣцнає ся примѣромъ другихъ. Но нема сильнѣйшой связї якъ релїгїя; такъ бо гласить обѣтнїца Господня: „Идѣже бо єста два или трїє собрани вѣ имя мое, ту ємь посередѣ ихъ“. (Мат. 18, 20). Протое поручаємъ такожъ церковнїи т. е. пѣдъ проводомъ Церкви стоячїи стоваришенья яко способнїи оредства до охороненья и удержанья христїянського духа и христїянського житья противъ безчисленныхъ внѣшнихъ предстїтелѣвъ и противъ заблужденїи власного сердца. Вѣ тыхъ стоваришеньяхъ голосять ся великїи правды в'їры, сѣ мудростїю и глубиною которыхъ не може нїяка наука свѣта ити вѣ заводу, вѣ такѣй формѣ, якъ то дїтповѣдає потребамъ поодинокїихъ станѣвъ и вѣку; у нихъ собирають ся члєны всепѣльно до торжества св. Тайнъ, изъ которыхъ челоуѣкъ черпає божественне житье; у нихъ виховують ся они до тої прав

двоїи побожности вѣ домахъ и вѣ варстатахъ, котора єсть жереломъ всякого домашного щастья и найпевнѣйшой охороною противъ ложныхъ выводовъ и обманѣвъ хитрыхъ предстїтелѣвъ. Такъ узброєнїи правдивою освѣтою о всѣхъ теперѣшнїи часѣ порушающихъ вопросахъ, узасаженїи вѣ боязни Божѣй, вскрѣпленїи молитвою и принятїємъ св. Тайнъ не сѣуть мужи и молодцѣ невѣльниками боязни людской и жертвою першого дѣшного изреченья невѣрного насмѣшника и безсовѣстного народного предстїтеля, но певными и крѣпкими вѣ оборонѣ своей в'їры, дїтважними и неустрашимыми вѣ исповѣданью тоїже, вѣрными и совѣстными вѣ выповненью своихъ обовязкѣвъ, крѣпкими и вытревальными вѣ трудахъ своего званїя. Такъ сполученїи около огнища божественной любви и правдивой побожности принесуть жены и дѣвїцѣ той святой огонь вѣ свои круги, збудують и притягнуть своимъ лагѣднымъ свѣтломъ, розпространять около себе благовонье непорочного житья и честного поступованья, и знайдуть вѣ дѣлахъ любви ближняго свою найкрасшу оздобу и найчистѣйшу радѣсть. Такимъ чїномъ выконає ся, чого Апостолъ народѣвъ жєлає, пишучи такъ до Римлянѣвъ: „Богъ же терпѣнїи и утѣшенїя да дасть вамъ тожде мудрствовати другъ кѣ другу о Христѣ Исусѣ: Да единомушно едиными устами славите Бога и Отца Господа нашего Исуса Христа. Тѣмже прїемлете другъ друга якоже и Христосъ прїять васъ во славу Божїю.“ (Рим. 15, 5—7).

Но лише тогды будуть могли стоваришенья спасительно дѣйствовати, коли ихъ члєны будуть правдивыми католиками; правдивыми католиками мають они бути, выповняючи побожнїи упражненїя сѣ святою совѣстностїю, черезъ которїи подає имъ Церковь надприродне житье: щоденнїи молитвы, посѣщанья недѣльного и праздничного богослуженья, часте принятїє св. Тайнъ. Укрѣпленїи тымъ члєны товариства вѣ вѣрнѣмъ выповненью своихъ обовязкѣвъ кѣ Богу и его св. Церкви стануть ся они заравомъ на виѣ кваснымъ тѣстомъ для своихъ ближнихъ и побудять ихъ до рѣвної ревности для славы Божїей, до безобязненого исповѣданья своей в'їры и до христїянського побожного житья. Вѣ своимъ же гражданскѣмъ житїю будуть они вѣрно выповняти свои облязки кѣ цѣсарю и державѣ а межи собою плекати связъ правдивой згоды и любви.

Видите возлюбленнїи во Христѣ, то єсть такожъ мнѣнїє Святѣйшого Отца що „церковнїи стоваришенья сѣуть необходимїи. Понеже стадо вѣрныхъ выставлене єсть на такъ многїи небезпеченства“, мовить дїт вѣ згаданѣмъ письмѣ, то много на тѣмъ залежить, щоби употребити рѣжныхъ спасительныхъ средствъ, которїи можуть для нихъ бути користными“. До тыхъ же спасительныхъ средствъ причинає Отець христїянства „побожнїи стоваришенья мїрянъ рѣжного рода, которїи Церковь одобряє и похваляє; якъ такожъ и тїи дѣла и заведенья, которыми вѣрнїи, особенно молодѣжь дїт зпѣсуть и згѣршенья охороняє ся, и черезъ що вѣростає такъ спасителне принятїє св. Тайнъ.“ Чїжъ потребно, абы мы поодинокїи стоваришенья поименно вычисляли, которїи ту задачу на себе прїймають? Вы знаєте ихъ, возлюбленнїи о Господѣ! тїи творенья нашой Церкви; вы найдете ихъ много вѣ вашихъ парохїяхъ пѣдъ проводомъ ревныхъ священникѣвъ: Марїянськїи братцтва, сто-

варишенья для мужей и молодцѣвъ, майстрѣвъ и челядникѣвъ, купцѣвъ и ремеслникѣвъ, робѣтникѣвъ и робѣтницѣ, дальше тѣи прекраснѣи цѣвты христїаньского милосердія для облегченья духовной и тѣлесной нужды — они суть рѣжнороднѣи пѣсла своихъ цѣлей и внѣшнихъ устройствъ, пѣсла стану, пола и вѣку; но всѣ мають тую одну задачу, причинити ся до устроенья царства Божого на земли. Кобы то слово найвышого пастыря Церкви не прогомѣло надаремно! Кобы то тѣи спасительнѣи стоваришенья не браковали въ нѣ якѣи парохїи, где лише ѣтношенья до утворенья такого стоваришенья суть данѣи! Но кобы такожь були всѣ члєны католического стоваришенья ревными католическими христїянами, щобы они черезъ тѣиже осягнули благословенїе а такожь и благословенїе ширили!

Но еще особенно стоваришенье поручае Святѣйшїи Отець въ тѣмъ письмѣ до насъ, имено публичнѣи собранья вѣрныхъ по державахъ и провинціяхъ або иншихъ мѣстцевыхъ ѣтношеньяхъ. „Бо если по сторонѣи противникѣвъ“ такъ узасадняе свое порученье, злѣи люди всѣхъ мѣстцевостей сходятъ ся и разомъ въ связи на тое выходять, щобы вѣрнымъ благо вѣры и зъ нея выплывающѣи блага ѣтобрати; то есть певно слупнымъ и необходимымъ, щобы такожь католики пѣводомъ своихъ Епископѣвъ всѣ свои силы и змаганья до супротивленья сполучили. При множествѣ посѣтителѣвъ такихъ собраний будутъ они могли свобѣдѣише и сильнѣише исповѣданье вѣры удержати и ворожь напасти ѣтклонити.“

III.

Для устроенья же царства Божого на земли не есть ничъ важнѣйшого якъ родина, она есть приготовавчою школою для дѣла вѣчного спасенїя. Не хочемо говорити о ѣтношеньяхъ сопругѣвъ до себе, о обовязку взаимного освященья и созыданья, но лише о задачи, яку они мають выповнити на душахъ молодого поколѣнья, которому Богъ черезъ нихъ давъ житье. Тую же задачу, католическѣи родичїи! обнимае Апостолъ въ краснѣмъ глубокой мысли выраженью: „Чадца моя, имїже паки болѣзную, дондеже вообразится Христосъ во васъ.“ (Гал. 4, 19). Вы дали вашимъ дѣтямъ пѣсла Божїи установы тѣлесне житье; но вы повиннѣи имъ такожь дати высше житье. Христосъ повиненъ черезъ васъ вообразити ся въ молодыхъ душахъ, въ своей науцѣ, въ своимъ законѣи и своей святости.

Душа дитины муситъ бути вскрѣплена въ вѣчныхъ неизмѣнныхъ правдахъ, якѣи подае христїаньска вѣра. Если молодой христїянинъ съ всею своею земною вѣдомостїю не знае, яка есть цѣль и назначенье его существованья; если ѣнѣ не може ѣтповѣсти на пытанье: Зъ ѣтѣи походишь? куда идешь? що стане ся зъ него въ сѣмъ свѣтѣ сумнѣнїя и заблудженья, въ тѣмъ замѣшанью наукъ, которѣи самѣи собѣ противять ся и духа затемняють? Що зъ него стане ся въ сихъ буряхъ житья, въ темныхъ годинахъ терпѣнья, въ бурливости намѣтностей? Ахъ, мы видѣли, и видимо що дня передъ собою тѣи дѣти невѣрныхъ родинѣи, тыхъ воспитанникѣвъ нерелигїйныхъ заведенїи научныхъ и выховавчихъ. Заледве переступили лѣта молодеческѣи а оказують уже лише самѣи руины чести и щастья и всѣхъ земныхъ надѣи житья. Католическѣи ро-

дичїи! Що суть всѣ тѣи блєстательнѣи слова такъ званой просвѣты, которѣи не мають выкорѣнити нїякого порока и нїяку честноту плекати, противъ науки Божїей ѣъявленья, которѣи въ всѣхъ ѣтношеньяхъ сего туземного житья дають житье и ѣтраду! Тѣи честноты впокуйте завчасу своимъ власнымъ словомъ въ душахъ вашихъ дѣтей: бо такъ упоминае васъ Духъ Божїи: „Суть ли тебѣ чада, накажи я, и преклони ѣтъ юности выю ихъ.“ (Еккл. 7, 25). Но не залишайте такожь посылати ихъ совѣстно на науку религїи, проповѣдь и науку духовну.

Приписуйте дальше завчасу для молодыхъ душъ головне правило житья христїаньского: „Бога бойся, и заповѣди его храни“ (Еккл. 12, 13). Есть лише одно правдиве зло, наибѣльше въ свѣтѣ, переступленье заповѣдей Божїихъ, грѣхъ. О кобы вы, католическѣи родичїи! були о тѣмъ пересвѣдченїи, якъ тая свята мати, и протое говорили, якъ на говорила до своего сына: „Еслибы я знала, що ты коли поповнишь тяжкѣи грѣхъ, то бымъ волѣла видѣти ты передъ моими очами умирающого“. Чувайте протое надъ молодыми сердцами, и поскромлюйте завчасу возбуждающѣи ся намѣтности; чувайте надъ ихъ оточеньемъ и не зносѣтъ ѣтдыху грѣха въ ихъ близости; но поступаите самѣи передъ ихъ очами въ захованью заповѣдей Божїихъ, и майте при тѣмъ що дотичитъ вашихъ дѣтей, христїаньске головне правило передъ очами: „Кая польза чловѣку, аще мїръ весь прїобращаетъ, душу же свою ѣтцетитъ?“ (Мат. 16, 26).

Старайте ся въ вѣднїи, щобы дома вашѣи були правдивѣи храмы Божїи, где все стоить пѣдъ впливомъ религїи, и до тоїже всказуе. Погане мали своихъ домовыхъ богѣвъ; почитано ихъ пѣдъ колюмнами палатъ якъ и на порогахъ хатъ — а католическѣи христїяне, которѣи почитаютъ правдивого Бога, ѣтказують ему щоденнѣи поклѣнїи, и не мають неразъ въ своихъ домахъ знаку, которѣи бы его пригадувавъ! Приверженець ложного пророка не занедбуе на даннѣи знакъ до молитвы влякнути а хотѣи бы то було на ѣтвертѣи улицѣи — но просвѣщенѣи католики безсоромно ни подумаютъ о молитвѣи и не собирають николи дѣтей своихъ около себе до вспѣльной молитвы, ни рано, ни въ вечеръ, ни при столѣ. Ахъ, якъ много ѣтцѣвъ и матерей мусятъ за пѣзно пѣзнати, що то значить выховати дѣти безъ побожности и боязни Божїи! Най милостиво хоронитъ васъ Господъ ѣтъ такихъ сумныхъ досвѣдченѣи. Длѣтого накланяйте вашѣи дѣти до правдиво католического житья, наставайте, щобы принимали святѣйшїи Тайны, но не оказуйте самѣи нїякой рѣвнодушности и маловаженья къ церковнымъ звычаямъ и упражненьямъ побожности, а приводѣтъ ихъ словомъ и примѣромъ до дуже благословенного участїя въ благодатнѣмъ житью святой Церкви.

Що за щастье, що за потѣха буде для васъ католическѣи родичїи! Если вы такъ розширите царство Боже въ своихъ родинахъ. Уважайте, еще кѣлька лѣтъ а инше поколѣнье прїйде по васъ и буде переходити коло гробѣвъ, которѣи вашѣи кости поврываютъ. Якимъ буде тое поколѣнье? Есть то тайною Божїей; но тая тайна лежитъ по части въ вашихъ рукахъ. Розумъ и вѣра говорять вамъ: тое поколѣнье буде такимъ, якимъ его выховаете — оно буде ѣтъ степени до степени низше спадати и зникне въ моральнѣи гнилїзѣи, если

дасьте имъ вырости безъ вѣры и религій; оно буде щастливо жити и сильнымъ въ всѣхъ буряхъ, еслисьте выховали его въ Христѣ и для Христа. Жалитесь съ нами надъ нѣкоторыми устроеньями въ нашой ѳтчинѣ на поли науки и выхованья молодѣжи и певно маемъ поводы до такихъ жалобъ, чи то поглянемъ на школы народнй чи на высшй науковй заведенья. На становищи яке къ сожалѣнью получила Церковь черезъ нове законодательство а особенно черезъ школьнй законы она не есть въ станѣ, въ Австрійскѣмъ народѣ пле-кати успѣшно християнскую вѣру и християнскй обычаи и огрѣвати сердца для религій и протое ѳтступництво ѳтъ християнства взростае въ всѣхъ станахъ, а Церковь не може то вадержати. Якъ часто мы всказували на сумнй овочи нашого школьного устройства! якъ съ натискомъ высказали мы свои жалобы на причалѣннѣмъ мѣстци — къ сожалѣнью доси безъ успѣху. Но мы не будемъ мовчати, а будемъ нашй долегливости въ своимъ и вашѣмъ имени такъ довго повторяти, доки справедливй вымоги Церкви не будутъ увзглядненй? но вы тымчасомъ поступайте въ вашой похвальбой ревности жадати и пѣдпирати католическй школьнй заведенья, межи котормы поручаемъ вамъ такожъ устроенье католического университета. Но при тѣмъ памятайте, католическй родичй, що и найлучшй устройства школьнй не можуть самй много здѣлати до возбужденья вѣрного духа и християнского житья, если родина не содѣйствуе. Противно же зменшать ся небезпеченьства переворотного выхованья, если въ вашихъ родинахъ пануе правдиво католическй духъ, плаеае ся и хоронитъ ся вѣра и честнота. Протое выповняйте вѣру ю на своихъ дѣтєхъ упомненье одного мудрого чєловѣка: „Въ заутрнн сѣй сѣмѣ твое, и въ вечерь да не оставяеть рука твоя: яко не всѣи, кое произыдетъ сѣ или оно, и аще обоє вкупѣ блага.“ (Еккл. 11, 6).

IV.

Но даремнымъ буде, возлюбленнй о Господѣ! нашъ голосъ до васъ, щобы противъ дѣйствовати упадкови християнства а особенно стерегчи дорогоцѣннѣсть католической вѣры, если не зважаеае на дальше упомненье яке Святѣйшй Отецъ высказуе въ своимъ письмѣ до насъ. Всказуючи на помѣчнй средства якихъ мы повиннй употребляти въ небезпеченьствахъ грозячихъ вѣрѣ, и о котормыхъ мы въ попереднѣмъ уступѣ говорили, пѣдносятъ особенно еще выдаванье книгъ, часописей и т. п.; которй служатъ вѣрному народови до голошенья вѣры и до удержанья добрыхъ обычаѣвъ, и дальше такъ мовить: „Такого рода добрй письма и часописи, которй або щоденно або въ означеныхъ дняхъ выходять, причиняють ся дѣйстно много въ кождѣмъ народѣ въ користь для религій и державы, такъ якъ они тѣже хороняае и пѣдпиряють, якъ такожъ понеже они письма противникѣвъ, которй старають ся имъ шєкодити, обезсиляють и ѳтъ нечистой заразы хороняае. Въ Австрнн же належитъ имъ еще бѣльшй пожитокъ приписати, понеже ту наибѣльше розпростореней часописи служатъ въ значнѣйшой части людямъ ворожимъ Церкви, и понеже они мають великй маєткѣ, можуть они ихъ легше и дальше розширяти. Есть протое необходимымъ тымъ письмамъ и часопи-

сѣмъ другй до рѣвной борбы противопоставити, щобы ними могчи ихъ напады обезсилити, ихъ злосливе ошуканьство ѳткрыти, трутину заблудженья ѳтклонити и до правого и повинного выповненья честноты побудити. Тому то буде ѳвѣтнымъ и спасительнымъ, если кождый край мае свои власнй часописи, которй якобы подвигали ся о олтарь и огнище, такъ устроенй, щобы въ нйкакѣй справѣ не противили ся мнѣнью Епископа, но докладно и старанно съ его мнѣнемъ и волею соглашали ся: но такожъ и духовеньство повинно тѣже благосклонно принять и имъ съ помѣчю своихъ власныхъ вѣдомостей приходити, и всѣ правдиво католическй мужи повиннй имъ всяку помѣчь а по силамъ своимъ и маєткѣ такожь богату пѣдпору удѣлити“.

Що можемъ мы, возлюбленнй о Господѣ! до тыхъ упѣмненй Святѣйшого Отца еще додати? Певно есть зла праса зѣпсутьемъ нашого часу особенно нашой ѳтчины! Нема ничего дорожшого надъ дарѣ слова; слово есть выразомъ мысли, орудиемъ науки въ правѣ и правдѣ. Но чимъ оно станесеае въ устахъ того, который уживае его для розширенья ложи и грѣха? Пєуе и убивае души, мѣшае умы и розбуджае наметности сердца. Въ высѣмъ уже степени творить тоєже писане слово, творять се злй письма и часописи; они суть затроенымъ жереломъ, зъ которого безустанно тысячи черпають и такъ свое сердце пєують, свою честноту закопують и затемняють свою дорогу до вѣчного житья. Чижъ можете вы возлюбленнй о Господѣ! щоденно безъ сумнѣнй совѣсти зъ тыхъ жерелъ пити? Чижъ можете безъ выбору и испытанья письма и дневники принимати, которй вамъ въ гостиницахъ, въ вєрстатахъ, на улицахъ и на колеєвыхъ двѣрцахъ вручають? Чижъ можете безъ вєстыду и обуренья читати, що щоденно нарушае вашй найсвятѣйшй чувства, и грозить вашй найдорожшй блага вамъ ѳторвати? Чижъ можете терпѣти, щобы въ вашихъ родинахъ читали ся письма и книги, которй найѳршй вороги вѣры и добрыхъ обычаѣвъ до нихъ приносяае и найстрашнѣшй спустошенья въ вашѣмъ домовѣмъ огнищу творять.

Булибьсьмо невѣрными нашому пастырскому чиновни, еслибьсьмо не хотѣли получитьи нашъ голосъ съ голосомъ найвысшого Пастыря Церкви, и не можемо при тѣмъ тратити надѣи, що его и наше слово сотворить тамъ житье, где доси панувала смерть! О кобы то всюды въ католическѣй Австрнн уважали обовязкомъ чєсти пѣдпирати всѣми силами католическу прасу. Най уступають пєуючй сердце и обычаи письма для розривки зъ католическихъ родинъ Австрійскихъ, и най зрѣбать мѣстце правдиво католическимъ скрѣпляющимъ вѣру и невиннѣсть! Най получаютъ ся духовнй и мѣрскй, щобы удержати або основати такй письма, которй выповняють задачу, яку Святѣйшй отецъ католическѣй прасѣ всказуе: Тогда католическа Австрнн не буде троитєльєвъ живити своимй грѣшми, которй затрокують еи кровь въ сердце; nebude бѣльше прикляскувати тымъ, которй еи вѣру нарушають и еи набожнѣсть высмѣвають; перестануть любовати ся въ засадахъ и поглядахъ жизненыхъ ворожихъ Церквѣ и уступитъ съ тымъ рука въ руку идуче религійне рѣвнодушнє. И протое радѣстно такожъ витаемъ нове товариство въ

Австрія католических ученых, который под именем „Льва Товариство“ для охраны и обороны католических засад на поли наук получило, и желаемо ему деятельности полной благословения.

V.

Коли же невѣрный и нехристианскій духъ шукать и знайшовъ своихъ приверженцевъ въ высшихъ и образованныхъ станахъ, звертае ся въ нашихъ часахъ особенно до класы робѣтничой и старае ся наповнити ю незадоволенемъ къ истинному порядку, а передъ всемъ отлучити ихъ отъ Церкви и отобрати имъ вѣру и религію. И къ сожалѣнію мусимо видѣти, що великій толпы стану робѣтничого тымъ повабамъ послѣдуютъ, дають ся обмотати мріями и ложными науками безсовѣстныхъ прелстителейъ а привычаютъ ихъ отъ Церкви отсувати ся и уважати ю яко свою не рѣительку. Чижъ Церковь заслужила на то отъ робѣтничой класы? Погляньте, католическій робѣтники до исторіи Церкви. Она розбрвала оковы невѣльництва, она взяла подъ свѣй покровъ робѣтника, коли безправно обходили ся съ нимъ яко съ забавкою свирѣности и забаванокъ безчувственныхъ панѣвъ, и погорждали его человекѣское достоинство, и представила его передъ цѣлымъ свѣтомъ яко брата во Христвѣ могучимъ и вельможамъ. Всемъ переслѣдованымъ и безобороннымъ отворила она для охраны ихъ свободы и житья въ церквахъ и монастыряхъ ненарушиме прибрѣжище. Она принимала сирѣбъ робѣтниковъ до своего священства и заносила ихъ до найвысшихъ достоинствъ, а даже яко святыхъ на своихъ олтаряхъ. То дѣлала Церковь въ всѣхъ вѣкахъ своего существованья. Чижъ она теперь залишила ся въ своей печальности о робѣтничій народъ?

Нѣ; болше еще якъ коли окружила она его въ нашихъ часахъ дѣлами христианской добротности, для каждой его потребности, для каждого терпѣнья призвали до житья творенье матерной любви, поставила ему при боцѣ множество побожныхъ законниковъ на дни слабости и старости, для его недорослыхъ и достоящихъ дѣтей. То все дѣлала Церковь для робѣтничого народа и дѣлае безустанку; правда, що одного для нихъ не дѣлала и николи того не дѣлае — она не кормила робѣтниковъ, якъ ихъ мнимій прятель въ нашихъ дняхъ, пустыми мріями и ложію. Она ему николи не сказала а такожъ и не скаже, що его рай есть ту на земли; що цѣль его житья состоитъ въ томъ, ту на земли радовати ся и уживати; чтобы потѣмъ якъ звѣрина на всегда закончити; що кожда зависимость есть встыдомъ а праця несправедливостію и що прійде часъ, коли человекъ буде вольный отъ праці и терпѣній. Такъ не говорила николи Церковь робѣтникови, бо то есть глупота и ложъ; понеже праця есть закономъ сеи земли, различіе станѣвъ есть и збстане устройствомъ Божого промыслу а подѣлъ земскихъ добръ Божиимъ правомъ. Що болше она сказала ему и учитъ безъ устанку, що правдива вартѣсть человекѣка мѣрять ся по его честнотѣ, що правдиве счастье человекѣка состоитъ не въ уживанью, но ту на земли въ выповненью своихъ обовязкѣвъ а колись тамъ на небѣ въ посѣданью Бога; що убожество и терпѣнье не устанутъ николи на земли, но черезъ христианскую вѣру преображають ся, че-

резъ христианскую любовь лагодятся а черезъ христианскую надѣю дають отраду. Но тымъ еще Церковь не задоволялася, сими религіными средствами прійти въ помѣчь робѣтникамъ; она заступала ихъ ажъ до теперь въ ихъ земныхъ вымогахъ и требованьяхъ о сколько тіа суть разумными и справедливыми. Чижъ не упоминала она часто черезъ свою найвышу голову державныхъ вельможѣвъ, чтобы подѣшили положенье робѣтниковъ о сколько то лише дасть ся погодити съ устройствомъ людской соспѣльности? Чи не подносила кѣлька разѣвъ своего голосу, чтобы завѣзвати працѣдавцевъ абы были добротливыми и справедливыми, чтобы роботу нагороджали послѣ справедливыхъ засадъ, часъ робѣтничій подѣлили въ способъ слухный и христианскій, отпочинокъ и святкованье недѣли не нарушали? Ктожь мае протое право христианскій робѣтники! представляти вамъ вашу Церковь яко вашу не рѣительку, яко перепону кождо поправки вашихъ земскихъ отношеній?

Нѣ, слушайте голосу правды и не идѣть за приманчивостями самолюбныхъ прелстителейъ, который не ваше добро мають на оцѣ, но гонять за своими власными цѣлями. Не собирайтесь подъ штандаромъ безбожности до перевороту всякого отъ Бога постановленого порядку, но собирайтесь подъ штандаромъ креста до возстановленья христианского въ свѣтѣ порядку, въ которѣмъ однимъ можете найти свое дочесне якъ и вѣчне благосостояніе. Радѣте въ своихъ стоваришеньяхъ вспѣльно надѣ поправою своихъ туземныхъ отношеній, но зважайте при томъ на законъ и порядокъ и не опускайте николи зъ очей условий кождо земного добротыту: пильность, ошадность, твердость вѣрна печальность о своихъ. Но уникайте зъ далека всѣхъ стоваришенъ, который говорятъ, що можете свою судьбу поправить безъ Бога и безъ религіи, прилучитъ ся радше до стоваришенъ, которыхъ принимаетъ Церковь подъ свѣй проводъ и свою охрану.

Щобы же успѣшно усунути жерела нужды и незадоволенья робѣтничой класы, то повиненъ такожъ правдиво христианскій духъ переняти працѣдавцевъ; бо лишь такой духъ задержуе користолобивій обрахованья, который нужду ближнего вызыскуютъ для власного збогаченья, задержуе безвзглядие выкористанье робѣтничихъ силъ, тамуе отъ сластолюбія и розкошей, радше розширяе сердца працѣдавцевъ до наслѣдованья того божеского сердца, которе зливае на другихъ полноту своей любви и учитъ въ вѣрній печальности о добро подчиненныхъ шукати найвышу радѣсть и честь. Певно дѣсея въ нашихъ часахъ много, абы заспокоити справедливый вымоги и сердца поеднати; но людскій устройства и предпріятія самі не рѣшатъ сеи задачи, бо они не могутъ дѣткнути ся сердце и тіа же преобразити. До того повинно ся передъ всемъ стремѣти, чтобы душамъ робѣтничого народу отдати христианского духа, христианскую вѣру и христианскую надѣю, а до души працѣдавця додати до его земского капитала далеко многоцѣннѣйшій капиталъ христианской любвиближнего.

Якъ могли бы мы, любимій о Господѣ! закончити се слово упоминаюче, не звернувши еще разъ вашего взроку на того, который давъ намъ до того такъ высокой побудки! Зъ року на рѣкъ есьмо свѣдками, якъ потоки свѣтла и мудрости отъ его престола выплываютъ и въ взнеслыхъ окружныхъ пьсьмахъ, которымъ такожъ противники Церкви не могутъ заперечити узнанья,

для всѣхъ людскихъ ѣтноснѣ подае успѣшнѣ спасительнѣ средства и правдивѣ дороги. Святѣйшій Отець продовжае бо потрѣбнѣ чинѣ богочеловѣка, который той подчасъ туземного житѣя выповняе; онѣ учитѣ насѣ непогрѣшиме слово Иисуса Христа, которе хоронитѣ насѣ ѣтъ ложи и обманства; онѣ управлае нами властїю Иисуса Христа, и безѣ него будибысьмо стадомѣ безѣ пастыря, царствомѣ безѣ владѣтеля; онѣ посѣдае найвысше священство, которе слово Господа: „Якоже посла мя отецѣ, и азѣ посылаю вы“ (Іоан. 20, 21) для широкого свѣта выконуе въ посланїю Епископѣвъ, который зѣ своей стороны священство ѣтновляють и розпространяють; онѣ соединяе въ кѣнци вѣрныхъ до будовы скалы, котору бурѣ часѣвъ вправдѣ нападають но не взрушають. Чижѣ маемо бути невдачними для намѣренїй Божого провидѣнїя, которе дало намѣ въ Святѣйшѣмѣ Отци поруку за всѣ добра вѣры. Чижѣ може що бути для насѣ рѣвнодушнымѣ, що его дотычить? Нѣ, возлюбленнї о Господѣ! не абысьмо хотѣли всказувати дороги, мусимо желати и требовати, чога всѣ католики вселеннои, Епископы, священники и мїрскїй всегда желаютѣ и требуютѣ: свободы найвышого Пастыря Церкви въ выповненїю своего святого чина а слѣдовательно повнои и правдивои независимости его ѣтъ всякою другою мїрскою власти. Того жадають католики въ имени своей св. Церкви, котора розтыгае ся по всей земли и не може бути никому поддана; въ имени Божои правды, котора муситѣ свое свѣтло безѣ перепоны на всѣ стороны розливати; въ имени духового царства Иисуса Христа, которе въ его намѣстнику муситѣ свободно и не связано въ цѣломѣ католическѣмѣ христїанствѣ мати силу.

Якѣ оправданнымѣ есть се требованїе, и якѣ велику причину мае свѣтъ бути тяжко занеповоенымѣ надѣ теперѣшнымѣ положенїемѣ, доказали найновѣйшїй событїя въ Жвстїю с. р. И чижѣ може еще докладнѣше представити ся сумне положенїе, въ якѣмѣ находитѣ ся Святѣйшій Отець якѣ черезѣ то, що даже свободнѣй присугнѣ до него есть зависимымѣ ѣтъ захованїя ся толпы невѣрныхъ бунтовщикѣвъ або ѣтъ всказѣвки тайного Церквѣ ворожого стоваришенїя, и що Святѣйшому Отцу можуть даже ѣтобрати потѣху приимати на степеняхъ своего престоу почитанїе своихъ дѣтей?

Протое возлюбленнї о Господѣ! не устанемѣ съ повнѣмѣ упованїемѣ и въ покорнѣй молитвѣ позирати до провидѣнїя Божого, чтобы справы царствѣ земскихъ съ найвышшими справами царства Божого на земли скоро поедналися; но тимчасомѣ не устанемѣ въ усердїй любви и вѣрности высовому Архїерею на престолѣ Петра буги приданными; и кромѣ данины нашої молитвы и на даль дары нашої сыновскои любви до нѣгѣ складати, чтобы его печаливѣсть о правленїе Церкви улегшити. О тї дары просимо для Св. Отца особенно въ сѣмѣ часѣ, коли не мае нїякихъ земныхъ средствъ помочи якѣ лише дары любви вѣрныхъ, и мы надѣемѣ ся, що австрїйскїй католики въ любви и жертволюбїю не остануть по за другими католическими краями. А заравомѣ хочемо уже теперѣ въ духу узбрѣтїся до достойного обходженїя съ цѣлымѣ католич христїанствомѣ его въ роцѣ 1893 припадающего пятдесятлѣтнего юбилея его Епископства.

Памятаючи же на вѣчне царство Иисуса Христа до котрого впровадивѣ насѣ Духъ св. черезѣ крещенїе, не забуваймо на земске царство, кото-

рого есмо подданными и гражданами. Жїемо въ серїознѣмѣ часѣ и тяжкѣй небезпеченства грозятѣ спокою и миру свѣта. Сильною защитѣю мира есть наша дорога Австрїя, но еи сила почивае въ едности еи народѣвъ. Маемо одну хоругѣвъ, котора всѣ народы великои Австрїи около себе собирае, хоругѣвъ католическою вѣры, заравомѣ хоругѣвъ нашего найяснѣйшого цѣсарского дому и нашего наймилостивѣйшого Цѣсаря. Подѣ тимѣ преславнымѣ штандаромѣ, который нарварство поганьского роздѣлу и взаимнои вражды когдато зложивѣ и народы въ христїанскѣй обычайности соединивѣ, собируйтесь отже всѣ для славы и могучества Австрїи и будѣте крѣпкими силою католическою вѣры и католическою любви и стальными въ непреривнѣй вѣрности до Цѣсаря и державы.

„Возлюбленнї“, такѣ кѣнчимо словами Апостола: „за сїе и молимся всегда о васѣ, да вы сподобитѣ званїю Богѣ вашѣ, и исполнитѣ всяко благоволенїе благодсти, и дѣло вѣры въ силѣ; (ІІ. Сол. 1, 11). Самѣ же Господѣ нашѣ Иисусѣ Христѣ и Богѣ и Отець нашѣ возлюбивѣ насѣ и давалѣ утѣшенїе вѣчно и упованїе благо въ благодати, да утѣшитѣ сердца ваша и да утвердитѣ насѣ въ всякомѣ словѣ и дѣлѣ блазѣ. (Тамже 2, 16, 17) Прочее молитесь о насѣ Братїе, да слово Господне течетѣ и славится“. (Тамже 3, 2). Аминѣ.

Дано въ Вѣднї, въ празднїкѣ св. Епископа и исповѣдника Мартина дня 11-го Листопада 1891.

Фридрихъ Кардиналь Фїрстенбергѣ, князь Архїепископѣ Оломунецкїй. **Францѣ де Павля Кардиналь Шенборнѣ**, князь Архїепископѣ Пражскїй. **Альбинѣ Кардиналь Дунаевскїй**, князь Епископѣ Кракѣвскїй, заступленнѣй черезѣ Северина Моравского, Архїепископа Льѣвѣвского обр. лат. **Антонїй Кардиналь Груша**, князь Архїепископѣ Вѣденскїй. **Фулгетїй Чаревѣ**, Архїепископѣ, Епископѣ Лессины, заст. черезѣ Филипа Накича, Епископа зѣ Скїта-Макарска. **Северинѣ Моравскїй**, Архїепископѣ Льѣвѣвскїй обр. лат. **Алойзїй Матѣїя Цорнѣ**, князь Архїепископѣ Горицїи. **Іоаннѣ Ев. Галлерѣ**, князь Архїепископѣ Сальцбургскїй. **Сильвестерѣ Сембратовичѣ**, Архїепископѣ Льѣвѣвскїй обр. гр. кат. **Исаакѣ Николай Исаковичѣ**, Архїепископѣ Льѣвѣвскїй обр. ормен. заступ. резѣ Северина Моравского, Архїепископа Льѣвѣвского обр. лат. **Іоаннѣ Крест. Цвергерѣ**, князь Епископѣ зѣ Секау. **Матѣїй Іосифѣ Бїндерѣ**, Епископѣ зѣ Ст. Пелтенѣ. **Іосифѣ Іоаннѣ Ев. Гайсѣ**, Епископѣ зѣ Кенигреца. **Антонїй Іосифѣ Фоско**, Епископѣ зѣ Себенико, заступ. черезѣ Филипа Накича, Епископа зѣ Сплїта-Макарска. **Іоаннѣ Неп. Главина**, Епископѣ зѣ Триесту-Капо де Істрия. **Францѣ Ферретичѣ**, Епископѣ зѣ Веглїи. **Георгїй Коппѣ**, князь Епископѣ Вроцлавскїй. **Лука Солецкїй**, Епископѣ Перемышльскїй обр. лат. **Игнатїй Лобѣсть**, Епископѣ Тарнѣвскїй, заступ. черезѣ Северина Моравского, Архїепископа Льѣвѣвского обр. лат. **Емануїлѣ Іоаннѣ Шебель**, Епископѣ Лігомерцкїй. **Францѣ Салезїй Бауерѣ**, Епископѣ Берненскїй. **Матѣїй Водопичѣ**, Епископѣ Рагузы, заст. черезѣ мєгра Григорїя Райцевича, именованого Архїепископа Зары. **Симеонѣ Айхнерѣ**, князь Епископѣ Брїксенскїй. **Яковѣ Міссїя** князь Епископѣ Люблянскїй. **Іоаннѣ Крест. Фляппѣ**, Епископѣ зѣ Паренцо-Поля. **Мартинѣ Іосифѣ Ржига**, Епископѣ Будеевцкїй.

Евгеній Кароль Валюссі, князь Епископъ Тріенту. Іосифъ Канъ, князь Епископъ зъ Гурезъ. Францъ Марія Дуппелъбауеръ, Епископъ зъ Лінду. Михайль Напотникъ, князь Епископъ зъ Ляванту. Филиппъ Накичъ, Епископъ зъ Спліту-Макарска. Кольоманъ Бельопоточкій, тит. Епископъ зъ Тривала, апостольскій вѣкарій полевый. Юліанъ Пелешъ, Епископъ Перемышльскій обр. гр. к. Юліанъ Куиловскій, Епископъ Станиславѣвскій обр. гр. кат. заступ. черезъ Севери на Моравского, Архієпископа Львѣвского обр. лат. Симеонъ Пулишичъ, вѣкарій капитульный Зары заступ. черезъ мсгра Григорія Райцевича, именованого Архієпископа Зары.

Поруcae ся Вч. Духовенству тоє Посланіє Австрійского Епископата пѣдчасъ св. Литургіи въ найближшій недѣли, а то пѣсля роздѣлѣвъ ѡтчитати пояснити, и яко основу до проповѣдей употребити.

О́тъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 15. Студія 1891.

Ч. 3.

Ч. 4817/91 — Въ дѣлахъ Австрійского Товариства Червоного Креста.

Дирекція Австрійского Товариства Червоного Креста спорядила точне XII. справозданье дѣятельности сего гуманного и полезного Товариства за р. 1890. зъ которого пересвѣдчити ся можна, що добре дѣло мусить розвивати ся и процветати, понеже оно мае за собою всегда людей умѣючихъ належито оцѣнити его практичне и хороше значенье. А ужежь высоке значенье такого Товариства якъ тоє Червоного Креста есть нынѣ загално извѣстнымъ и узнанымъ; тожь не дивно, що оно при загалнѣмъ матеріальнѣмъ спомаганью щоразъ бѣльше розвивае ся. Ото зъ выше цитованого справозданья доведѣемъ ся, що розвѣй того Товариства поступивъ значно и въ р. 1890. такъ що его Дирекція удостоила ся найвысшого узнанья зъ стороны Его ц. к. Апостольского Величества Цѣсаря яко найвысшого того Товариства Протектора. Въ р. 1890 належали до того Товариства: Австр. спомагательне патріотичне Товариство зарозомъ краеве спомагательне Товариство Червоного Креста для низшой Австрій, 14 краевыхъ спомагат. Товариствъ, 1 краеве и женске спомагат. Товариство Черв. Кр. для Сиріи и 14 спомагат. женскихъ товариствъ, которіи то Товариства мають 442 филій.

Съ кѣнцемъ р. 1890. выноситъ маетокъ цѣлого Товариства Черв. Кр. суму 4,070.075 злр. 72½ кр. а. в. отже о 129.806 злр. 82 кр. бѣльше, якъ въ роцѣ попереднѣмъ.

Тая великаньска сума зъ одной стороны дае намъ пѣзнати жертволюбіє Австрійскихъ патріотѣвъ для такъ патріотичного Товариства, зъ другой же стороны поучае насъ о его важной и розляглой дѣятельности, розпоряджающей такъ великими грѣшми. И дѣйстно зъ оногo справозданья доведѣемъ ся, що Австр. Товариство Черв. Кр. выдало минушого року:

на администрацію 25.266 зр. 40 кр., на всякій приготавленья на выпадокъ войны 20.836 зр. 10 кр. на звычайній щорѣчній запомоги для вдѣвъ и сирѣтъ войсковыхъ 42.317 злр. 80 кр., на несенье помочи въ надзвычайныхъ потреббахъ и нещастливыхъ случаяхъ 33.264 зр. 69 кр.

Тии всѣ выдатки на такъ благородній цѣли представляютъ высокую суму 121.684 злр. 99 кр. Додаймо до того, що зъ тыхъ грошей, якъ говоритъ справозданье, отримовали поодинокій краѣ нашой монархіи запомоги по елементарныхъ бѣдствіяхъ, а увидимъ, якъ красну задачу словіє Австр. Товариство Черв. Кр. и якъ дуже заслугоє оно на пѣдпомогу всѣхъ добрыхъ патріотѣвъ Австрійскихъ.

А и наше гр. к. Духовенство складало и складае на жертвеннику того Товариства свои лепты — съ охотою и любовію. Тожь и до нашего гр. кат. Духовенства ѡтносятъ ся слова подяки, котору въ справозданью своимъ складае Дирекція Тов. Черв. Кр. всѣмъ своимъ добродѣямъ духовнымъ.

Замѣчательній суть слова, которыми кѣнчить ся тоє справозданье:

„Indem die Bundesleitung hiemit den XII. Generalbericht der Oesterreichischen Gesellschaft vom Rothen Kreuze abschliesst, möchte dieselbe zunächst den Wunsch aussprechen, dass die Resultate der Thätigkeit des Rothen Kreuzes, Zweck und Aufgabe desselben in den weitesten Kreisen der Bevölkerung bekannt würden. Je grösser sich die Theilnahme der Bevölkerung an dem Werke des Rothen Kreuzes schon in Zeiten des Friedens manifestirt, je mehr schon jetzt unsere Institution als unerlässlich nothwendige Ergänzung der staatlichen Sanitätspflege erkannt wird, desto grösser ist die Gewähr, dass sich das Rothe Kreuz in einem eventuellen Kriegsfall kraftvoll entfalten und zu Gunsten der Angehörigen unserer gesammten Wehrkraft segensreich wirken werde.“

Тоє подае ся до вѣдомости Вч. АЕпарх. Духовенства съ препорученьемъ дальшого успѣшного спомаганья Австрійского Товариства Червоного Креста.

О́тъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 23. Студія 1891.

Ч. 4.

Ч. 9460/91 — Вывають ся Вч. Душпастьєрѣ до зарядженья въ церквѣ складкѣ на будову церкви въ Раранчи на Буковинѣ.

Знанымъ есть такъ Вч. АЕпархіальному клиру, якъ и всѣмъ вѣрнымъ Христовымъ нашего св. гр. к. обряда поверненье многихъ жителѣвъ громады Раранче на Буковинѣ до Церкви кат. и до соединенія съ св. Римскою Церквою. — Щобы навернувшихъ ся братьей нашихъ католикѣвъ утвердити въ вѣрѣ св. позволило в. ц. к. Правительство на вставленьє ся Преосв. Ординаріята Станиславѣвского вызначити пенсію для постоянного гр. кат. Душпастьєря въ Раранчи, котрый всегда и всѣмъ потребамъ своихъ новыхъ парохіянъ задосытъ учинити буде въ состоянію. Но помимо того всего недостае въ Раранчи церкви и мусить ся Богослуженье для нихъ ѡтправляти въ костелѣ обр. лат. а взглядно въ каплицѣ заледво 50 особъ помѣстити могучѣй. Ново наверненій братья нашѣ вправдѣ не жалуютъ сего, що зѣоставили величавый давній свѣй храмъ и богато выпосаженый — но понеже коморувати въ каплицѣ такѣй приходится имъ утяжливо, то при знаніемъ у нихъ якъ и у всего руского нашего народа привязанью до выставного Богослуженья,

замѣрили тівжъ и уже ѳтъ части и розпочали будову своєю власною гр. к. церкви. Въ той цѣли переслали до туйшого Митроп. Ординаріята поданье о запрошенье такъ Вч. Кліра якъ и вѣрныхъ Христовыхъ до участія въ складахъ на тую богоугодну цѣль. Любви ѳтже нашої буде дѣломъ оказати, що радѣстный фактъ соединенія Раранчанъ съ нами знайшовъ ѳтгомонъ въ нашій католической груди — поспѣшамъ ѳтже кождый безъ изытїя въ помѣчь нашимъ ѳбднымъ братьямъ, чтобы въ славу Бога и кат. Церкви чимъ скорше станула святиня наша въ Раранчи. — Склады въ часѣ св. Богослуженя въ той цѣли собранїя поручае ся послати до мѣстцевого гр. к. Душпаствяра О. Боярского въ Раранчи на Буковинѣ або до Митроп. Консистоїї.

Ѳтъ Митрополитальной Консистоїї.

Львѳвъ, дня 2. Сѣчня 1892.

Ч. 5.

Ч. 1031/91 — орд. — Товариство „Школьна Помѣчь“ просить о дары для убогой молодежи обохъ рускихъ народныхъ школъ въ Львовѣ.

Товариство „Школьна Помѣчь“ представляючи зъ одной стороны велику нужду убогихъ дѣтей обохъ рускихъ народныхъ школъ Львѳвскихъ именно при теперѣшней дорожїи въ мѣстѣ; а зъ другой стороны тое обстоятельство, що фонды Товариства цѣлкомъ вычерпанїи и Товариство про наглыя потребности затыгнуло даже уже позичку — просить Вч. Священство и Вѣрныхъ о милосердїи дары хотьбы малы, але про нагячу нужду поспѣшїи, для тоивжъ убогой молодежи на руки Выдѣла тогожь Товариства або Голъ вы его О. Іоанна Редзевича, первого проповѣдника при церквѣ св. ВМ. Георгїя въ Львовѣ.

Ѳтъ Митрополитального Ординаріята.

Львѳвъ, дня 10. Сѣчня 1892.

Ч. 6.

Ч. 9886/91. — О безплатнѳмъ выставлянью неостемплеванныхъ метрикъ для евиденціи войсковой.

Рескриптами зъ д. 24. Сюднїя 1872. р. Ч. 15885 и 15. Лїпнїя 1878. Ч. 9036 выданными въ порозумѣнью съ в. ц. к. Министерствомъ испов. и просв., съ ц. к. Министерствомъ Скарбу и Оборонїи краевой заявивъ Е. Превосход. Панъ Минїстеръ справъ внутр., що метрики рожденїя, вѣнчанїя и смерти урлюпникѳвъ и резервистѳвъ ц. к. войска и маринарки воинственной, дальше лїадверистѳвъ и ихъ родинѣ, въ случаю выставленя для евиденціи войсковой не пѳдлїають оплатѣ стемплевѳи въ мыслѣ уступу 117. бук. м. уставы зъ д. 9. Цвѣтнїя 1850. При выставленью однакъ такихъ вытїагѳвъ метрическихъ належитъ въ мѣстци, на которѳмъ умѣщае ся звычайно значокъ стемплевый, указати цѣль документу словами: „Выставлено для евиденціи войсковой“. — Зъ поводу спеціального запытанья, якъ неменше въ цѣли ухиленя возможныхъ сомнѣнїи заявило теперъ в. ц. к. Министерство справъ внутр. въ порозумѣнью съ выс. ц. к. Министерствомъ исповѣд. и просв. вразѣ съ Министерствомъ оборонїи краевой рескриптомъ зъ д. 25. Лютого

1890.—Ч. 17.554, що згаданїи въ обохъ наведеныхъ на початку рескриптахъ метрики выставленїи бути мають яко потребнїи тѳлько для цѣлей евиденціи войсковой не тѳлько безъ стемпля, але такожь безъ оплаты належитости т. е. безплатно. При тѳмъ в. ц. к. Министерство справъ внутр. звернуло увагу на то, що въ случаяхъ смерти особѳвъ належачихъ до войска сталого, взглядно до оборонїи краевой, що до которыхъ случаѳвъ ведучїи книги метрикальнїи въ цѣли удержуваня евиденціи, одержали порученя въ рескриптѣ минїстерїальнѳмъ зъ д. 12. Лютого 1880. Ч. 17.511 зъ р. 1879 взглядно въ рескриптѣ в. ц. к. Намѣстничества зъ д. 20. Мая 1880 Ч. 9010 — метрики смерти особѳвъ повышой категорїи пересланїи бути мають до дальшого зарядженя безъ оплаты належитости всеїчасъ впрѳсть начальнику той громады, въ предѣлахъ котрой относителне индивидуумъ померло.

В. ц. к. Намѣстничество увѣдомляе о тѳмъ всеѳ пѳдвладнїи уряды вѣлѣдствїе рескрипту в. ц. к. Министерства справъ внутр. зъ д. 25. Лютого 1890 Ч. 17.554 съ тымъ примѣчанїемъ, що вытїаги метрикальнїи, которїи выставленїи зѳстали въ цѣли выше указанїи безъ оплаты належитости и безъ стемпля и дїятого заосмотренїи суть примѣчанїемъ: „Выставлено для евиденціи войсковой“, въ жадїѳмъ случаю не могутъ служити за пѳдставу урядованя властей а въ случаяхъ того послѣднїого рода, интересованїи стороны виннїи предлагати предписанїи вытїаги метрикальнїи. — Тїи в. розпорядженя обвѣщяють ся Вч. Душпаствярамъ къ точному захованью.

Ѳтъ Митрополитальной Консистоїї.

Львѳвъ, дня 20. Сѣчня 1892.

Ч. 7.

Ч. 37/орд. Власть розрѣшеня ѳтъ поста по причинѣ пануючїи инфлюенци.

Св. Отець въ своей печаливости о добро не лишѣ духовне но и тѣлесне Вѣрныхъ, удѣливъ по причинѣ широко розпространеної инфлюенци всеѳмъ Ординаріятѳмъ власть, въ тыхъ сторонахъ, де слабѣсть тая пануе, розрѣшати Вѣрныхъ такъ ѳтъ пѳстнїихъ стравъ, якъ и ѳтъ одноразового насыщеня ся въ приказанїи дни пѳстнїи. Позвальноемъ затѣмъ всеѳмъ Вч. Парохамъ, чтобы въ парохїяхъ своихъ, если тамже слабѣсть тая есть, розрѣшене се оголосили, на такъ довго, поки оно пѳсля ихъ суду для здоровя Вѣрныхъ пѳтрѣбнѳмъ буде. Однакожь мають Вч. Парохи въ такихъ разѣхъ представити Вѣрнымъ также желанїе Св. Отца, чтобы они вмѣсто поста тымъ бѳльше побожнѳмъ дѣламъ прилѣжали, бѣдныхъ съ любовїю вспомагали, церкви ко молитвамъ и богослуженїямъ посѣщали, и часто Тайны св. прїїмали; чтобы тымъ способомъ преблагати справедливѳсть Богу, котра очевидно въ нашихъ часахъ за грѣхи людскїи многїи кары зсылае, и въ будучности ще тяжшїи бѣды зѳслати може.

Ѳтъ Митрополитального Ординаріята.

Львѳвъ, дня 25. Сѣчня 1892.

Ч. 8.

Ч. 814.—Взымає ся Вч. Архієпархіальне Духовенство до надіслання предплати на „Львівсько-АЕпарх. Вѣдомости“ въ квотѣ 1 ар. 20 кр. а. в., а Вч. Настоятели декан. до припильнованья выконанья сего зобов'язанья и перестерѣганья, щоби Вѣдомости тѣ въ актахъ парохіальныхъ зѣстали захованіи.

Вызначає ся предплата на „Львівсько-Архієпархіальні Вѣдомости“ на р. 1892. въ квотѣ 1 злр. 20 кр. а. в., и съ покликомъ на розпорядженье Митроп. Ординаріята зъ д. 20. Сѣчня 1889. (Львівсько-АЕпарх. Вѣдомости Ч. I. зъ р. 1889) взымають ся всѣ Вч. ОО. Парохи, Завѣдатель парохій и Сотрудники экспонованіи, щоби повысшу цѣлорочну предплату въ квотѣ 1 злр. 20 кр. а. в. найдалше до 1. Марта с. р. Митропол. Консисторіи нехибно надіслали. — При тѣмъ взымає ся пѣдъ личною отвѣчательностію всѣхъ тыхъ, которіи до теперь еще залягають съ предплатою за р. 1891, щоби тую задегду належитѣсть безпроволочно тутъ надіслали. — Предплату тую належить до Митроп. Консисторіи, а не до Администраціи, або Редакціи Львівсько АЕпарх. Вѣдомостей надсылати, понеже въ послѣднѣмъ случаю уважала бы ся посылка яко приватна и треба бы тутъ за кождоразове доставленье грошей доплачувати 1 кр.

Заразомъ взымають ся Вч. Настоятели деканатѣвъ, щоби уплаченья въ речинци предплати на сей рѣкъ допильнували, а при осмотрахъ декан. якъ и при увѣльненью поодинокихъ Душпастьрей строго перестерѣгали, щоби — якъ то давнѣйше вже приказано, Львівсько-АЕпарх. Вѣдомости оправніи въ актахъ парохіальныхъ зѣстали захованіи; тымъ бѣльше, що бували уже случаѣ, же увѣльненный зъ посады Душпастьр тыхъ же въ актахъ парох. не лишивъ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 27. Сѣчня 1892.

Ч. 9.

Ч. 827. — Оголошенье ѣбути маючого ся загального зѣбранья членѣвъ Товариства св. Ап. Павла и реколекціи духовныхъ.

На прошенье Выдѣлу Товариства св. Ап. Павла подає ся до вѣдомо Вч. Священства слѣдующе:

Загальне зѣбранье членѣвъ Товариства св. Ап. Павла ѣтбуде ся дня 10. л. Марта 1892. въ сали засѣданій Консисторскихъ съ слѣдующою програмою:

1. Торжественне Богослуженье въ церквѣ св. Юра о год. 8. рано. О 10. год. рано зачне ся загальне зѣбранье,
2. Выборы предсѣдателя на часть загального зѣбранья,
3. Sprawozданье секретаря,
4. Sprawozданье касіера,
5. Выборъ контрольной комисіи,
6. Предложенья Выдѣлу що до змѣны статутѣвъ именно §§: 4, 46, 11, 13, 15, 16, 166, 18,
7. Внесенья членѣвъ.

Заразомъ повѣдомляє Выдѣлъ, що на дняхъ 7. 8. 9. и 10. л. Марта ѣтбудуть ся реколекціи духовніи для Вч. Священникѣвъ въ монастыри ОО. Василянъ въ Львѣвъ. Въ понедѣлокъ дня 7. Марта вечеромъ ѣтбуде ся вже перша наука — а въ Четверъ о 10. год. рано закончатъ ся реколекціи. Хотячихъ взяти участь въ реколекціяхъ упрашає ся згласити ся що найменше 10 дней напередъ у Предсѣдателя Товариства св. Ап. Павла, крыл. Л. Туркевича, пляцъ св. Юра ч. 5 або впростъ до Вч. Настоятельства ОО. Василянъ въ Львѣвъ. Цѣле удержанье пѣдчасъ реколекціи отримаютъ Вч. ОО. Участники въ монастыри за найскромнѣйшимъ вынадгородженьемъ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 27. Сѣчня 1892.

Ч. 10.

Ч. 8329/91—Порукає ся Вч. Духовенству дѣло „Dr. Joseph Helfert's Anleitung zum geistlichen Geschäftsstyl“

Недавно вышло зъ друку въ выданью поправнѣмъ дѣло: „Dr. Joseph Helfert's Anleitung zum geistlichen Geschäftsstyl“. Понеже дѣло тое въ объемѣ 467 сторѣвъ содержитъ приписы и указанья потребніи для урядовой корреспонденціи Душпастьрей, а при тѣмъ подає розпорядженье властей и формуляры дотычащій всякихъ справъ Священства и его урядованья, — то препоручає ся тое дѣло яко полезне Вч. Священству, и подає ся тутъ дословно проспектъ того же:

Soeben ist erschienen: Dr. Joseph Helfert's f. k. ö. v. Professors der Rechte, fürsterzbischöflichen Consistorial-Rathes u. s. w. Anleitung zum geistlichen Geschäftsstyl. Unter Mitwirkung von Jur. Dr. Heinrich Heidlmaier, f. k. Ministr.-Concipisten im Ministerium für Cultus und Unterricht nach dem neuesten Stande der österreichischen Gesetzgebung bearbeitet und zum ersten mal verbessert und vermehrt herausgegeben von Joseph Alexander Freiherrn von Helfert. Preis gebestet 4 fl. in Halbfranzeinband 5 fl. 20 kr. Für die gegenwärtige, nunmehr eilfte Auflage dieses Werkes, das nach einem Zwischenraum von nahezu zwölf Jahren durchgehends einer eingehenden Revision, in vielen Partien einer völligen Umarbeitung unterzogen werden, in anderen Ergänzungen erfahren mußte, hat der Herausgeber in Herrn Jur. Dr. Heinrich Heidlmaier einen jüngeren Fachmann gewonnen, der ihm mit unermüdetem Eifer, mit regster Beßlossenheit und Umsicht mitwirkend zur Seite stand. Auch Herr Ministerialrath Dr. Alfons Heinesetter hat dem Zustandekommen des Buches in dessen jetziger Gestalt warme Theilnahme zugewendet und verdankt der Herausgeber der fortwährenden Aufmerksamkeit und dem reichen Erfahrungsschatze dieses hochverdienten Staatsdieners eine lange Reihe sorgfältig beachteter und verwertheter Winke und Rathschläge. Wenn schließlich der gütigen Unterstützung des Herrn Prälaten bei St. Stephan in Wien Franz Kornheißl und der freundlichen Bereitwilligkeit des Herrn Georg Edlen von West, Cooperator an der Pfarrkirche von Neu-Lerchenfeld, dankend Erwähnung geschieht, so darf man mit einiger Beruhigung dem Wiedererscheinen eines Werkes entgegensehen, das in einem Zeitraum von fünfundsanzig Jahren zum erstenmal seinen Weg in die Oeffentlichkeit nimmt und in seiner jetzigen Gestalt nicht bloß geistlichen Persönlichkeiten, sondern auch dem juridisch-politischen Geschäftsmann aus dem Laienstande als ein verlässlicher Bebehf zu Diensten sein möge.

Ана мнршеїтїе Ворстеллунг, бепосредствено вон геїстлїхер Селте, вурде вон дем Веллст дер Форумларїен дер фрїхерен Аулслен дер грїхерер Делїе аус Урслден, дїе їм Делте вїедерхолт ангебепен, ібер Ворд геворфен мнд сїх ауп дїе Велгебе еїнїгер венїген, мнд звар вешентлїх солдер бешрїкнїт, дїе зуглелх мерїторїш дем Венїгер дес Вудеш вон Вортелїе сїен кїннен.

Інїгеген вурде ерхїхте Аупмерксамкелїт ден невен Конгруа-Еїнрїхтунген зугевендет, да дїеселбен вурасїхтлїх лїнгере Велїт аснелл сїен вурден, мнд дїесер Гегенстанд фрї еїнен грїхен Делїе дер Селслоргегеїстлїхкелїт вон герворрлгелдер Велдентунг їст. Сїе вурден аус дїесем Грунде нїхт блїш їм Делте §. 185, §. 312 ff. еїнгебепд гевурїдїгт мнд дурх мнршере Велспїелє вон Гефухен їн Ангеелгелїт дер Конгруа-Ерзїгнунг, фернер дурх Велгебе дер воргешрїевенен Іассіонс-Формуларїен (M мнд N, §. 432—537) кларер гемлхт, сондерн ес вурден велїтерс їн ден дїесїен Форумларїен белїебепен „Ер-слїнерунген“ (§. 459—463) дїе фрїлїе дїе Іатїерунг млхгебепден Велстїмїнунген дес §. 3 дес Гефезес вон 19. Април 1885, N. G. Bl. Nr. 47 (мїт гесперртер Схрїст), фернер дїе Велстїмїнунген дер мїнїстерїеллен Дурхфїрлнунгс-Велорднунг вон 20. Іаннлр 1890, N. G. Bl. Nr. 7 (лелїтере мнтер „Анфїрлнунгсзелїхен“) вїедергебепен, дїе сшїа дларм еїне вїллкоммене Велгебе бїлден дїрїтен, велїе длардурх дас офт мїлхсаме Млхсшлїаген їн фрїхерен Іахргїнген дер бегїлїхен Гефезесїамлнунген, дер Консїсторїалблїетер и. ерспарт вїед. Дас Вуд єст дурх еїде Вудхлнлнунг, сшїе дїрелїт вон дер Велрлассбудхлнлнунг F. Tempisky їн Вїен, 1. Іудхлнлн 10, одер F. Tempisky їн Фрлг зї бегїелен.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львїв, днл 27. Сїчнл 1892.

Ч. 11.

Обвїщенїя конкурсовї.

Рознїсують сїе на конкурс, сїе релїнїем до днл 24. Марта 1892. слїдуючїе парохїї:

- Ч. 553. Небылїв, деканлта Перелїнскелїе, надлнлїя цїсарскелїе;
- Ч. 555. Збарлж, старїї деканлта Збарлжскелїе, надлнлїя прїवलнелїе;
- Ч. 557. Яблонїв, деканлта Глїцкелїе, надлнлїя Прелосвлщ. Архїелїскопа Львївскелїе обр. лат.;
- Ч. 700. Залозцї, новїї деканлта Залозецкелїе, надлнлїя прїवलнелїе;
- Ч. 703. Куты, деканлта Олескелїе, надлнлїя прїवलнелїе;
- Ч. 704. Волбїв, деканлта Щїрецкелїе, надлнлїя Конвенту монахїнїе св. Венедїкта вл Львївї;
- Ч. 705. Дзїане, деканлта Калущекелїе, надлнлїя цїсарскелїе;
- Ч. 792. Рлжнев, деканлта Олескелїе, надлнлїя прїवलнелїе;
- Ч. 794. Сморже, деканлта Скольскелїе, надлнлїя прїवलнелїе.

Отъ Митрополитальной Консїсторїї.

Львїв, днл 28. Сїчнл 1892.

ХРОНИКА.

Умїщенїя.

а) Завїдательствл полулчїлїи ОО.:

- Ч. 9866/91 — Аполлїв, Крохмалїк, сотр. Любянок, вл Збарлж старїм,;
- Ч. 252. Северїн, Наконечнїї, сотр. вл Дзїанїм, — тамже,
- Ч. 275. Лев, Залужнїї, сотр. Небылова — тамже.

б) Сотруднїчествл полулчїлїи ОО.:

- Ч. 9707/91. — Грлгорїї Кармалїтл, сотр. Стрїлок, вл Борлтынї,
- Ч. 9737/91. — Васїлїї Кузьмїч, новопост. прелсвїтер, вл Доброводлх,
- Ч. 103. Вас. Потучк, сотр. Доброгостовл вл Мостнїи,
- Ч. 129. Іовлнї, Гармлїї, новопост. прелсвїтер, вл Конїохлх.

Введенїи ОО.:

- Ч. 9372/91. — Іовлнї Барлновскїї, вл сотр. вл Корелїчлх,
- Ч. 9373/91. — Мїхлнлї Квїцкелїч, вл сотр. вл Тейсаровї,
- Ч. 9439/91. — Володїмїр, Влнлрскїї, вл сотр. вл Стлнїслвлчїку,
- Ч. 9461/91. — Алелксандр, Любїнелїскїї, вл сотр. вл Злболотцлх,
- Ч. 9512/91. — Епїфлнї, Роздольскїї, вл сотр. вл Пїдглїчлх,
- Ч. 9586/91. — Іовлнї Кордубл, вл сотр. вл Шлдомїи,
- Ч. 9587/91. — Нлколлї Клубок, вл сотр. вл Іवलнївцї,
- Ч. 9732/91. — Грлгорїї Дычковскїї, вл завїд. Плотычл,
- Ч. 9862/91. — Іулїлнї, Левнїскїї, вл сотр. вл Золочевї,
- Ч. 207. Володїмїр, Чепїл, вл завїд. Оглдовл,
- Ч. 289. Іовлнї, Созлнїскїї, вл завїд. вл Вербїлївцлх,
- Ч. 328. Онуфрїї, Чублтыї, вл сотр. вл Зллосцлх новлх.

Увїлнелїи ОО.:

- Ч. 9571/91. — Нлколлї Клубок, отъ сотр. вл Борлтынї,
- Ч. 9617/91. — Грлгорїї Дычковскїї, отъ сотр. вл Понїквїцї малїї.

Вл прополїцїї умїщенїї ОО.:

- Ч. 8112/91. — Нл Утїховлчл: а) вл терїл: 1. Онуфрїї Крїнїцкїї, 2. Іовлнї Глбруселїч, 3. Орелст, Коновллец, — б) вл снїсї: Іовлнї Кузьмївїч, Мїхлнлї Левлцкїї, Амврлсїї Рыбак, Іосїф, Крлснопера, м Володїмїр, Влхлнлнїнї.
- Ч. 9295/91. — Нл Козбїку: 1. Теофїл, Вортвїч, 2. Теодор, Ковлльскїї, 3. Мїхлнлї, Форыс.
- Ч. 9297/91. — Нл Плотычу: а) вл терїл: 1. Корнїлїї, Моцїблвїч, 2. Ромлнї, Крїжановскїї, 3. Теодор, Леонтовїч; — б) вл снїсї: Іовлнї Глбруселїч, Нлколлї Дїмчїшнїл, Іосїф, Бородїелїч, Дїмїтрїї, Розлцкїї, Нлколлї Чублтыї, Млрїлнї, Злчлковскїї, Антонїї, Сосенк, Мїх. Горблчевскїї, Мїхлнлї, Форыс, Володїмїр, Шенкїрїк, Теодор, Ковлльскїї, м Вїтолд, Вїлнїскїї.
- Ч. 9298/91. — Нл Ллнл: 1. Петр, Боглчевскїї, 2. Карол, Влрдынї, 3. Іосїф, Фолїс.

Прелзенту полулчїлїе:

- Ч. 9660/91. — О. Леонтїї, Шефер, парох, Болшлвцл, нл Болшїв.
- Мїтрос. Консїсторїї, отнелслс до В. Прелзїдїї ц. к. Нлмїстн. дотычно удїлелїя канон. їнстїтудїї:
- Ч. 6393/91. — О. Андрелю, Обрїзковл, нл Млльчїнцї,
- Ч. 9660/91. — Леонтїю, Шеферу, нл Болшїв.

- В. Прелзїдїї ц. к. Нлмїстнїчествл, солгллшлс сїе нл канон. їнстїтудїю:
- Ч. 251. О. Андрелю, Обрїзковл, нл Млльчїнцї.

Канон. їнстїтудїю полулчїлїе:

- Ч. 9831/91. О. Іосїф, Лїчнїскїї, нл парохїю Бїлє.

Декретъ увольненія отъ испита конкурсового парохіального на протягъ 6 лѣтъ получивъ:
Ч. 170. О. Теодозій Строчкин, парохъ Качавбѣк.

Митр. Консисторія удѣлила декретъ на провизор. катихиту при школахъ народныхъ и
выдѣловыхъ въ Львовѣ:

Ч. 9095/91.—О. Иоанну Бачиньскому префекту закрисгій при Архикафедральномъ храмѣ
св. ВМ. Георгія въ Львовѣ — опредѣляючи его до школы им. Сташица.

Митроп. Консисторія встала до в. ц. к. Намѣстничества:

а) о системизованьи сотрудничества:

Ч. 81. въ Баличахъ подорожныхъ съ мѣстопребываньемъ сотрудника въ дочерной
Сулятичи,

б) о плату за фонда религ. для прив. сотрудниковъ:

Ч. 9806/91. — въ Дерновѣ,

Ч. 80. въ Ясеновѣ.

В. ц. к. Намѣстнич. завѣдомило Митроп. Консисторію, що в. ц. к. Министерство асигно-
вало плату за фонда религ. для прив. сотр.:

Ч. 9807/91. — въ Вербовчакѣ на 1 рѣкъ,

Ч. 36. въ Вербилловцахъ на 1 рѣкъ.

Свѣдоцтва квалификаційнй на пѣвцѣвъ церковныхъ получили:

Ч. 9279/91. — Павелъ Кадѣй.

Ч. 41. Василій Максимовъ.

Ч. 9864. Выказъ всѣхъ жертвъ вплынувшихъ въ м. Студню 1891. р. до канцеляріи Митр.
Консисторіи:

а) на церковь св. Іоакима въ Римѣ:

дня 31/12. — Веч. Урядъ парох. въ Пелякахъ 1 зр. 71 кр.

б) на каплицю св. АА. Кирилла и Методія при церквѣ Лоретаньской:

дня 15/12. — ЧЧ. парохіане Солукова 1 зр. 20 кр.

в) на церковь въ Журовѣ:

дня 23/12. — Веч. О. Дроздовскій, парохъ Кійданецъ — зр. 60 кр.

г) на товариство св. Рафаила въ Вѣдни:

дня 23/12. — Веч. О. Дроздовскій, парохъ Кійданецъ — зр. 40 зр.

д) на воспиталище двоече:

дня 28/12. — Впр. Пралать О. Іос. Кобылянскій 1 зр. — кр.

з) на знесенъ неволѣ въ Африцѣ:

дня 28/12. — Впр. Пралать О. Іос. Кобылянскій 1 зр. — кр

Некрологія.

Ч. 229. О. Иполитъ Малецкій, парохъ Небылова, померъ дня 8. Сѣчня 1892; —

Ч. 230. О. Тадей Вырекій, парохъ Лдаяного, померъ дня 7. Сѣчня 1892,

Ч. 276. О. Илярій Целевичъ дефицентъ, померъ дня 1. Сѣчня 1892.

Души ихъ поручають ся молитвамъ ВЧ. Кляра.

Отъ Митрополитального Ординарія.

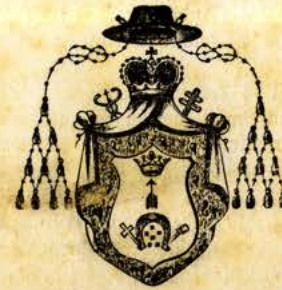
Львовѣ, дня 31. Сѣчня 1892.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Накладомъ Митроп. Ординарія.

Изъ типографіи Станропійской подъ управл. И. Пухиря.

Львѣвско-Архіепархіальнй

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1892.

Выдано дня 22 Лютого.

Ч. II.

Ч. 12.

Ч. 338. — Въ дѣлахъ Австрійскаго стоваришенья Червоного Креста.

Его ц. и к. Высокость Вседостойнѣйшій Архикнязь Кароль Людвикъ, Заступникъ Покровителя Австрійскаго стоваришенья Червоного Креста, въ на-
лежитѣмъ узглядненью великой и тяжелой задачи, яка сему такъ гуманитар-
ному стоваришенью предстоитъ на случай великой войны, отаѣсь ся до Митропол.
Ординаріята съ одозвою, въ которой, числячи на патриотичне попиранье того
стоваришенья изъ стороны нашего ВЧ. Духовенства, такъ отзываетъ ся:

Durch die patriotische Mitwirkung weiter Kreise der Bevölkerung ist es der öster-
reichischen Gesellschaft vom Rothem Kreuze unter dem Allerhöchsten Protectorate Ihrer
Majestäten des Kaisers und der Kaiserin gelungen, auf dem Gebiete der freiwilligen Sa-
nitätspflege im Kriege bisher schon schätzenswerte Ergebnisse zu erzielen und umfassende
Vorbereitungen zu treffen, um helfend dort einzugreifen, wo die staatliche Fürsorge für
die Kranken und Verwundeten der bewaffneten Macht nicht mehr zureicht.

So erfreulich indess die erzielten Resultate sind, so genügen sie dem voraussichtli-
chen Bedarfe eines künftigen großen Krieges noch immer nicht; — und mir, dem Stell-
vertreter des Allergnädigsten Protector's, liegt es an Herzen, die Institution der freiwill-

ligen Sanitätspflege in unserem Vaterlande derart auszubauen, daß sie befähigt werde, der ihr nach dem Rathschlusse des Allmächtigen einst vielleicht zufallenden großen Aufgabe voll und ganz zu entsprechen.

Der vielvermögende Einfluß der hochwürdigen Geistlichkeit auf die Bevölkerung und ihr allerzeit bewährter Patriotismus machen sie zu einem besonders berufenen Factor in der weiteren Ausgestaltung der freiwilligen Sanitätspflege.

Um die Mitwirkung der hochwürdigen Geistlichkeit dem Werke der Nächstenliebe zu sichern, überfende ich

Euerer Excellenz das zuliegende Exposé, dessen Zweck es ist, die Art und Größe der Aufgabe der freiwilligen Sanitätspflege, sowie die Mittel und Wege zu ihrer Lösung klarzustellen und die Nothwendigkeit einer gemeinsamen Leitung und des einheitlichen Zusammenwirkens aller Glieder der freiwilligen Sanitätspflege zu begründen.

Es würde mich mit lebhafter Befriedigung erfüllen, wenn Euerer Excellenz der Entwicklung der freiwilligen Sanitätspflege im Rahmen des Rothem Kreuzes Ihre Unterstützung weihen und den Einfluß der hochwürdigen Geistlichkeit auf die Glaubensgenossen durch die Verbreitung der Ideen der freiwilligen Sanitätspflege zur Geltung bringen würden, um hiedurch immer weitere Kreise des Vaterlandes für diese segensreiche Institution zu interessieren und an ihrem Gedeihen mitwirkend zu machen.

Die Größe der Aufgabe welche noch zu bewältigen wäre, mögen Euerer Excellenz der Angabe entnehmen, daß in den im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern außer den schon bestehenden Vorposten noch für die Unterbringung und Pflege von rund 15.000 kranken und verwundeten Landeskindern vorgesorgt werden müßte, um jenen Stand der sanitären Bereitschaft zu erlangen, der berechtigen würde, mit voller Beruhigung allen Eventualitäten eines großen Krieges entgegensehen zu können.

Щобы же ВЧ. Духовенство узнало тымъ точнѣйше потребности стоваришенья Черв. Креста, заходячы на случай войны, а заразомъ способъ, въ якій бы можна уже теперь прийти въ помѣчь тому стоваришенью, подаемъ залучене до оной дозвы: Exposé über die freiwillige Sanitätspflege im Kriege. Toe Exposé est слѣдующе:

Groß ist die Zahl der Opfer, die im blutigen Ringen der Schlachten und Gefechte der feindlichen Waffenwirkung erliegen; doch größer noch waren die Verluste durch Seuchen in allen jenen Kriegen, in denen es nicht gelang, ihrem Einreißen vorzubeugen.

Das wirksamste Mittel hiezu ist die schleunige Entfernung der Verwundeten und Kranken vom Kriegsschauplatz und deren Unterbringung im Hinterlande. Hier finden sie überdies alle Bedingungen einer rationellen Krankenpflege in weitaus günstigerem Maße vor, als auf dem mit Menschen, Thieren und Kriegsmaterial überfüllten Gebiete der Kriegereignisse. Auf letzterem Gebiete sollen nur jene Verwundeten und Kranken belassen werden, deren Zustand einen längeren Transport nicht verträgt, dann jene leicht Verwundeten und Erkrankten, deren baldige Einrückung zur Truppe zu gewärtigen ist.

Es ergeben sich sonach für die Sanitätspflege zweierlei Aufgaben, und zwar: die Besorgung der Kranken und Verwundeten

- a) auf dem Kriegsschauplatz,
- b) im Hinterlande, d. h. im heimatischen Bereiche.

Auf dem Kriegsschauplatz beanspruchen die Pflege der dort verbleibenden Kranken und Verwundeten, die Ausübung des laufenden ärztlichen Dienstes bei den Truppen, der Sanitätsdienst während und unmittelbar nach Schlachten und Gefechten, endlich die Durchführung des Abschlusses in das Hinterland einen so wesentlichen Theil des der Kriegsverwaltung zur Verfügung stehenden Personals an Ärzten, geschulten Pflegern und Verwaltungsorganen, daß hievon für den umfassenden Dienst im Hinterlande weitaus nicht mehr soviel erübrigt, um hier allen Anforderungen genügen zu können.

Um von der Größe der Anforderungen, die der Dienst im Hinterlande stellt, eine Vorstellung zu gewinnen, bedarf es nur der Erwägung, welche Summe von Thätigkeiten z. B. dazu nothwendig ist, um ein Spital auch nur für etliche hundert Kranke zu improvisieren, aufnahmefähig zu machen und zu erhalten. Geeignete Gebäude müssen ermittelt, sichergestellt, dem Zwecke entsprechend adaptiert, mit Einrichtung und Betten versehen werden; das Sanitätsmaterial muß herbeigeschafft und für die Verpflegung gesorgt werden. Diese Aufgaben allein beanspruchen die Thätigkeit mehrerer Menschen. Nun müssen noch das ärztliche, das Pflege- und das Dienpersonal, das Personal für die Verwaltung und Verrechnung der Anstalt beigelegt und die Ueberführung der anlangenden Kranken und Verwundeten in das Spital sichergestellt werden.

Solchen Umfang hat die Thätigkeit an einer Stelle; dieselbe Arbeit ist aber gleichzeitig an hundert anderen Stellen zu verrichten, da die bestehenden, nur für den Friedensbedarf berechneten Spitäler dem — weitaus mehr als verzehnfachen — Bedarfe im Kriege naturgemäß nicht genügen.

Und diese Summe von Thätigkeit und Arbeit stürmt auf die Kriegsverwaltung zu einer Zeit ein, wo fast das gesammte Personal bei der Armee im Felde abwesend ist und die wenigen Organe, die zurückbleiben, vollauf beschäftigt sind, um für die Aufbringung und Zuschreibung aller Bedürfnisse zur Armee und für den Abschub des von der Armee Ausgeschiedenen zu sorgen.

Im deutsch-französischen Kriege wurden 560.000 Kranke und Verwundete an die Spitäler abgegeben, von welchen rund 250.000 in die Heimat abgeschoben wurden, während der Rest — vorwiegend leichter Erkrankte — auf dem Kriegsschauplatz in Behandlung blieben. Monate hindurch waren in den Spitälern auf dem Kriegsschauplatz bis zu 25.000, in den Spitälern der heimatischen Bezirke nahezu 60.000 Krankenbetten belegt; ganz ungerechnet die Kranken der zurückgebliebenen Ersatztruppen und Besatzungen und der Kriegsgefangenen.

So standen die Verhältnisse vor 20 Jahren. Seither hat das Heerwesen eine ungeahnte Entwicklung genommen. Die Rücksicht auf die großen Interessen, um deren Wahrung in künftigen Kriegen gerungen werden wird, hat gegen damals zur Vermehrfältigung der Heere geführt und es wurde alle Kunst, alles Wissen und aller Scharfsinn angewendet, um durch Ueberlegenheit der Waffen und der Kampfweise sich günstige Vorbedingungen für den Krieg zu sichern.

Daß die Größe der Verluste und damit die Zahl der Hilfsbedürftigen bei solchen Menschenmassen und bei solchen Vernichtungswerkzeugen in künftigen großen Kriegen das Maß des eben Angeführten weitaus übersteigen werden, muß leider mit Sicherheit angenommen werden; zumal dann, wenn die Anhäufung dieser Menschenmassen auf einem an

Hilfsmitteln ärmeren Kriegsschauplatze und unter schlechteren klimatischen Verhältnissen stattfindet, als es damals war.

Angeichts dieser Thatsachen ist die Heeresleitung, welche einheitlich für alle Theile der bewaffneten Macht — ob Heer, Landwehr oder Landsturm — zu sorgen hat, jetzt weniger als früher in der Lage, den Anforderungen auf dem Kriegsschauplatze und zugleich auch jenen im Hinterlande gerecht zu werden. Hier helfend einzugreifen, wo die staatlichen Fürsorgen für die Opfer des Krieges nicht mehr zureichen, ist die patriotische Pflicht der Bevölkerung.

Die Bevölkerung wird dieser Pflicht jedoch nur dann genügen können, wenn sich die weitesten Kreise an dem Werke der Nächstenliebe betheiligen; wenn Hoch und Nieder, Reich und Arm das Ihrige beitragen zur Schaffung der Erfordernisse für die Unterbringung und Pflege der Kranken und Verwundeten.

Wo es sich um derart große Leistungen handelt, die aus den Beiträgen und Anerbietungen von Hunderttausenden der Bevölkerung aufgebaut werden sollen, da führen erst im Bedarfsfalle versuchte Improvisationen nicht zum Ziele. Die schätzbaren Gaben und Anerbietungen werden wertlos, weil sie verspätet kommen; Ueberfluß wird vielleicht dort herrschen, wo man der Hilfe entzathen kann, und schwerster Mangel vielleicht da, wo der Bedarf sich dringendst geltend macht.

Eine zweck- und planmäßige Verwertung der Beiträge und Anerbietungen und ihre wohlüberdachte Combinierung mit den Mitteln der Kriegsverwaltung nach Ort und Zeit ist nur bei einer schon im Frieden gründlich vorbereiteten, einheitlichen Organisierung des Hilfswesens im Kriege möglich.

Es werden daher alle Patrioten und Corporationen, welche sich an dem Hilfswesen zu betheiligen wünschen, nur zum Besten der Sache handeln, wenn sie sich jener Körperschaft anschließen, welche sich eben die einheitliche und im Frieden sorgfältig vorbereitete Organisierung der freiwilligen Sanitätspflege im Kriege zur Aufgabe gemacht hat. In dieser Körperschaft sollen all' die großen und kleinen Beiträge und Anerbietungen zusammenfließen, damit sie sachgemäß und im Einvernehmen mit der Kriegsverwaltung verwertet werden können.

Die Körperschaft, welche sich diese Aufgabe gestellt hat, ist die unter dem Allerhöchsten Protectorate Ihrer Majestäten des Kaisers und der Kaiserin stehende österreichische Gesellschaft vom Rothen Kreuze.

Die Gesellschaft löst ihre Aufgaben, indem sie schon im Frieden Mitglieder aufnimmt und Beiträge sammelt, die sie zur Vorbereitung und Durchführung ihrer großen Action im Kriege benötigt, und indem sie die Anerbietungen von Einzelnen und Corporationen entgegennimmt und evidenthält, die sich zur Besorgung von Kranken und Verwundeten verpflichten.

Diese Anerbietungen beziehen sich entweder auf die Uebernahme einer bestimmten Zahl von Kranken und Verwundeten in die Privatpflege, oder auf die Errichtung von Spitälern größeren Umfanges. Die willkommenste Unterstützung erwächst der freiwilligen Sanitätspflege aus dem Anerbietungen letzterer Art, denn sie bringen ausgiebigste Hilfe bei relativ geringsten Kosten und sie sind am meisten geeignet, über die großen Schwierigkeiten hinwegzuhelfen, mit welchen die sanitären Vorfragen für den Krieg bei der Sicherstellung des ärztlichen und des geschulten Pflegepersonals, dann bei der Be-

schaffung von geeigneten Unterkünften zu ringen hat. Die großen Corporationen, die durch ihren Besitzstand in die Lage gesetzt sind, zu dem gemeinamen edlen Zwecke durch solche Anerbietungen in mildthätiger und großherziger Weise mitzuwirken, sichern sich den besonderen Dank der Armee, des Vaterlandes und des Allerhöchsten Protectorats.

Doch nicht nur Spitäler werden benötigt, sondern auch *Reconvalescentenhäuser*, in welchen die Kranken und Verwundeten, sobald sie der Spitalsbehandlung nicht mehr bedürfen, sich erholen und kräftigen können, um sonach völlig zu genesen. Bei diesen kommt es weniger auf ärztliches und Pflegepersonal, als auf gesunde Luft und gute Unterkunft an.

Die Anerbietungen zur Besorgung von Kranken und Verwundeten werden entweder direct bei der Gesellschaft oder beim Protectorstellvertreter, Seiner kaiserlichen und königlichen Hoheit, dem Durchlauchtigsten Herrn Erzherzog Carl Ludwig, angemeldet.

Durch die Anerbietungen für den Kriegsfall sollen den Anbotstellern im Frieden keinerlei Anslagen und Störungen erwachsen.

Für die Spitäler stellt die Heeresleitung, wenn es unumgänglich nothwendig ist, das Pflege- und Dienpersonal vom Landsturm und nach Möglichkeit das Bett und kafermäßige Einrichtungsgegenstände bei.

Die im Kriegsfall entstehenden Anslagen für die Adaptierung der Unterkünfte und für ihre spätere Readaptierung trägt gleichfalls die Kriegsverwaltung; sie leistet ferner, falls es gefordert wird, die Vergütung für die Unterkunft nach dem Einquartierungsgefesze und gewährt ein nach Kopf und Tag zu berechnendes Pauschal für jeden in die Pflege übernommenen Kranken und Verwundeten. Diese Pauschalvergütung umfaßt die Entlohnung der Ärzte, des Pflegepersonals, die Verköstigung und alle sonstigen mit dem Betriebe der Anstalt verbundenen Anslagen.

Митроп. Ординаріатъ есть пересвѣдченъ, що ВЧ. Духовенство въ узнанью великихъ потребъ, выложеныхъ въ обохъ тыхъ письмахъ, користаючи зъ свого влянія, яке подає ему духовне становиско въ огношенью до вѣрныхъ, буде съ всякимъ усилямъ старати ся о тое, щобы якъ найбільше число вѣрныхъ подало тому стоваришенью Черв. Креста помѣчну руку, а то такъ грошевыми датками на рѣчъ того стоваришенья, якъ такожъ съобовязаньемъ ся приняти у себе на случай вѣины певне число хорыхъ, раченыхъ або рекомвалесцентовъ. Въ томъ вглядѣ буде ВЧ. Духовенство вѣрнымъ присвѣчати добрымъ примѣромъ, а тымъ окаже, що есть для вѣрныхъ образомъ гѣднымъ наслѣдованья не лишъ въ часнотахъ христіянськихъ, але такожъ въ чувствѣ патриотизма, любви для нашего отечества и вѣрности для нашего Милости-вѣйшого Цѣсаря и Короля.

Щобы вѣрнымъ улєкшити подаванье грошевой помочи помянутому стоваришенью а при томъ отворити для тоя же помочи тымъ обильнѣйше жерело, зарядитъ ВЧ. Духовенство въ певныхъ речинцяхъ складки въ часѣ церковного Богослуженья въ дни недѣльній або святочній, подавши вѣрнымъ попередно поясеньє цѣли тыхъ складокъ и заохотивши ихъ теплымъ словомъ до якъ наибольшого участія въ тыхъ же. Тин гроши належитъ высылати до Митроп. Консистерии, ѣтъи будуть ѣдослані на мѣсце своего призначенья. Зарѣвно по-

дасть ВЧ. Духовенство сюда донесенье, еслибы кто зъ ВЧ. Душпастьрей або зъ вѣрныхъ хотѣвъ взять на себе съобязанье, приняты до себе на случай войны жовнѣровъ хорыхъ, раненыхъ або реконвалесцентѣвъ. Въ тѣмъ донесеньи мае бути выражене, много повышого рода жовнѣровъ бувъ бы кто готовъ приняты до себе на случай войны, чи будутъ они мати въ ихъ домѣхъ потребне урядженье, чи будутъ хорі або ранені жовнѣры мали мѣсцевого лѣкаря, чи и въ якій спосбѣ будутъ могли ранені (хорі) жовнѣры бути до нихъ перепроважені зъ двѣрця желѣзницѣ, а въ кѣнци, чи за удержанье принятыхъ до себе жовнѣровъ буде вымагати ся яка заплата або чи тое здѣлае ся бесплатно.

Митроп. Ординаріятъ подаючи тое до вѣдомости ВЧ. Духовенства, пѣдноситъ еще разъ, що такъ богоугодне, полезне и правдиво патриотичне стоваришенье Червоного Креста, опѣкуюче ся межы иншими такожь нашими дорогими родимцами, оборонителями нашего отечества, заслугоуе впознѣ на горяче и якъ найревнѣйше попиранье зъ стороны такъ ВЧ. Духовенства якъ и вѣрныхъ, ѳтданныхъ его духовному проводови и надѣе ся, що нынѣшна бѣдза Митр. Ординаріята не позбстане безскуточно, но загрѣе всѣхъ до щирого и чинного ревнованья въ пользу реченого стоваришенья — и що всѣ Священники сей архидієцезіи стануть членами того же хотя бы и съ невеликимъ даткомъ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 21. Сѣчня 1892.

Ч. 13.

Ч. 426.—Розсылають ся шематизмы на рѣкъ 1892 съ препорученьемъ, чтобы ВЧ. Уряды деканальніи належитѣсть за шематизмъ ѳтъ поодинокихъ гр. кат. Урядѣвъ парохіальныхъ стягнути.

Пересылають ся ВЧ. Урядови деканальному тѣлько примѣриковѣ шематизма Архієпархіального Клира на 1892 рѣкъ, кѣлько въ деканатѣ есть гр. кат. парохій и экспонованныхъ сотрудничествъ, съ препорученьемъ, чтобы ѳтъ каждого пароха и экспонованого сотрудника квоту 90 кр. а. в. за 1 примѣриковъ стягнувъ и всю належитѣсть въ неприступнѣмъ речинци до 1 Мая 1892 съ поименнымъ выказомъ уплатившихъ, до Канцеляріи Митрополитальной Консистеріи надѣславъ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 21. Сѣчня 1892.

Ч. 14.

Ч. 1182. — Вымагють ся ВЧ. Уряды декан. до безпроводочного предложенья залеглыхъ такъ канцеляріальныхъ.

Съ сылкою на тугейшій распорядженья зъ послѣднихъ лѣтъ а именно зъ дня 15. Лютого 1887 Ч. 1012, 6. Марта 1888 Ч. 1431 и 18. Мая 1889

Ч. 3214 зывають ся Воч. Уряды деканальніи всѣ залегліи належитости канцеляріиніи зъ минувшего 1891 року съ возможнымъ прискореньемъ посягати и до тугейшой канцеляріи доставити, а тымъ самымъ сюда ѳтносячу ся кореспонденцію излишновъ здѣлати и составленью рахункѣвъ изъ побранныхъ грошей таксальныхъ помянутого 1891 року, которыхъ скорого предложенья Выс. ц. к. Намѣстничество пѣдъ днемъ 23. Сѣчня 1891 Ч. 298 домагаеся, перепоны не ставити.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 3. Лютого 1892.

Ч. 15

Ч. 1346. — Товариство Христіаньске выробу и продажи ризъ церковныхъ въ Кроснѣ.

Съ початкомъ сего року завязало ся законно въ Кроснѣ Товариство христіаньске выробу и продажѣ ризъ церковныхъ лат. и гр. кат. обряда (Towarzystwo wyrobu i sprzedaży szat liturgicznych w Krośnie), на мѣсци попередно завязаного такогѣжь товариства въ Жмигродѣ. Товариство тое намѣряе агентѣвъ своихъ съ ѳтповѣдновъ легитимациѣвъ съ готовыми выробами по краю высылати; и пріймае замовленья такъ на новіи рѣчи (также хоругви и т. п.), якъ и на напрану, ѳтновленье и замѣну старыхъ, и на жаданье розсылае пробы товару. — Тое подае ся ВЧ. Клиру до вѣдомости, и препоручае ся Товариство сіе по тѣй причинѣ, чтобы торговля церковными рѣчами, такъ якъ повинно бути, въ рукахъ христіанъ, а не инновѣрцѣвъ була.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 9. Лютого 1892.

Ч. 16.

Ч. 804. — Въ справѣ доношенья до ц. к. краевой Рады школьной о випадкахъ смерти учителей школъ народныхъ, и вѣдѣвъ и сирѣтъ учительскихъ.

В. ц. к. краева Рада школьна удѣлила Митроп. Консистеріи бѣдозвоу зъ д. 21. Сѣчня с. р. Ч. 91 слѣдующе: „Въ численныхъ випадкахъ пересѣдчено ся, що парохіальніи уряды, въ обрубѣ которыхъ заходятъ случаи смерти емеритованныхъ учителей або учительокъ школъ народныхъ або вѣдѣвъ и сирѣтъ по тыхъ учителяхъ, побирающихъ будьто сталіи емеритуры, будь заосмотренья, додатки на воспитанье или дары зъ ласки, не донасятъ о тѣмъ ц. к. Радѣ школьной краевой въ цѣли вздержанья поборѣвъ, въ слѣдствіе чого повстае непорядокъ въ зарядѣ ѳтносными фондами.

Въ виду того Митропол. Консистерія приказуе, чтобы ВЧ. Уряды парохіальніи пѣдъ ѳтвѣчательностію настоятеля парохіи доносили в. ц. к. Радѣ

шкідливої краєвої безплатно о случаяхъ смерти выше згаданныхъ особъ съ наведенемъ дати наступившей смерти.

Отъ Митрополитальной Консисто́рии.

Льво́вь, дня 9. Лютого 1892.

Ч. 17.

Ч. 1450. — Оголошае ся речинець къ рукополаганью Пресвитеро́въ.

Для рукополаганья въ пресвитеры опредѣляея речинець на день 1. Марта с. р., въ котромъ то дни кандидаты стану духовного въ Митропол. Ординаріатъ лично явити ся мають.

Къ тому приступити желаючі мають въ цѣли принятія до дому пресвитеріального въ неприступно́мъ терминѣ до 27. Лютого с. р. включно внести свои поданья посредствомъ дотычного ВЧ. Уряда деканального, котрі слѣдующими свѣдоцтвами заосмотрити належить:

- 1) Свѣдоцтвомъ нравственности и поведенія выставленнымъ черезъ взглядный урядъ деканальный.
- 2) Свѣдоцтвомъ убожества подтвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Староство.
- 3) Оженившій ся свѣдоцтвомъ вѣнчанья.
- 4) Приписомѣрнымъ посвѣдченемъ отъ ц. к. Староства, що кандидатъ стану духовного або не належить до стану войскового, або що ему прислуге увзгляднене §. 25. закона о общій краєвой оборонѣ.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Льво́вь, дня 15. Лютого 1892.

Ч. 18.

Ч. 673. — Въ справѣ выставки Вѣденской для дѣлъ музыки и театра.

Подае ся до вѣдомости ВЧ. Духовенства слѣдующе поновне запрошене комитета занимающего ся выставкою въ Вѣднѣ для дѣлъ музыкальных и театральныхъ:

Die von Mai bis September 1892 unter dem Protectorate Sr. k. u. k. Hoheit des durchlauchtigsten Herrn Erzherzogs Carl Ludwig zu veranstaltende Internationale Ausstellung für Musik- und Theaterwesen macht sich zur besonderen Aufgabe, die Entwicklung der kirchlichen Tonkunst von der ersten christlichen Zeit bis herauf auf unsere Tage in allen ihren Stadien zur möglichst vollständigen Darstellung zu bringen. Gerade die Bethheiligung Oesterreich-Ungarns an der künstlerischen Ausführung der musikalischen Liturgik und die Pflege all' der einschlägigen Künste in einzelnen Domcapiteln, Kirchen, Stiften und Klöstern soll in würdiger und historisch getreuer Weise hervortreten. Codices, Incunabeln, Drucke, Bilder von geistlichen Förderern

der Tonkunst und Componisten, von musikalischen Aufführungen, von Räumen, in welchen Musik gepflegt wird, Instrumente aller Art, Autographe, Documente, Erinnerungszeichen und Abbildungen von Grabdenkmälern sind geeignet zur Ausstellung. Um dem eingangs ausgesprochenen Bestreben gerecht zu werden und dem ausdrücklich ausgesprochenen Wunsche das hohen Protectorats, gerade diese Abtheilung so würdig, vollständig und glänzend als nur möglich zu gestalten, nachzukommen, bedarf es der bereitwilligen Mithilfe aller Besitzer geeigneter Ausstellungsgegenstände. Die Commission ist bereit, mit jedem Aussteller über die Modalitäten der Beschickung Vereinbarungen zu treffen und eventuell die Kosten der Versendung und Versicherung, zu tragen. Zudem ist ein derartiger Sicherheitsapparat eingerichtet durch Aufstellung von Wächtern und mechanischen Vorrichtungen neuester Erfindung, wie er noch nie von irgend einer Ausstellung geboten worden ist. Der gesammte hochwürdige Diöcesan-Clerus, sowie die kirchlichen Institute und die Besitzer von Sammlungen und geeigneten Gegenständen werden dringest ersucht, die Anmeldungen an das Central-Comité, Wien, I. Eschenbachgasse 11, baldigst gelangen zu lassen. Es ist begründete Aussicht vorhanden, bei dem Umstande, dass schon eine Anzahl von hervorragenden Persönlichkeiten und Corporationen ihre Bethheiligung zugesagt haben, dass Oesterreich-Ungarn nicht hinter den anderen Staaten zurückbleiben wird, welche sich zu glänzender Beschickung rüsten.

Если бы кто зъ ВЧ. Душпастьрей мѳгъ чимъ причинити ся до возвеличенья реченой выставки, нехай поступитъ собѣ въ мысль наведеного тутъ запрошенья дотычи го комитета.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Льво́вь, дня 17. Лютого 1892.

Ч. 19.

Ч. 1236 — Въ справѣ вдовичо-сиротиньского фонда и вызначенья запомоги за рѳкъ 1891. —

Сумне состояніе фонда Архіепархіального для запоможенья священнич. вдовъ и сирѳтъ, въ предовженью каждого року, при способности бѳставлюванья дотычныхъ датѳвъ, частѳше приводить ся къ вѣдомости поодинокихъ Урядѳвъ деканальныхъ, щѳбы упоминали, завывали, а гдѣ потреба, даже и енергично приказували, присылати и уплачувати установленей датки къ реченому фонду.

Зверхъ того еще звертае Консисто́рія увагу и пригадуе подъ конецъ каждого року, що бѳ высоты цѳлорѳчного доходу зависима тоже дивиденда, аба тая еквѳльбеть, котору призначе ся яко запомогу звычайну за рѳкъ минувшій для каждой вдовы и сирѳты священнической.

Къ сожалѳнью однако немного помагають того рода часті упѳмненья, приказы, пригадки и завѳзванья, а може бути що и самі Уряды деканальні не всюда съ однаковою пильностію и енергією трактують справу тую любви

и ширѣйшого милосердія. Для того то уже року минушого въ Обѣзнику Ординаріатскѣмъ зъ д. 22. Сѣчня 1891 — Ч. 9.797 (Вѣдом. АЕпарх. зъ р. 1891 — Ч. III. розпор. Ч. 14.) представлено цифрами, скѣлько внесеныхъ було черезъ рѣкъ минушій изъ кожного поодинокого деканата даткѣвъ звичайныхъ, которыхъ обща цифра по конецъ р. 1890 выказана тѣлько въ 8.874 зр. 76 1/2 кр. а. в., такъ що наслѣдкомъ того було конечно значне зниженье роздати маючої ся за р. 1890 запомоги изъ 54 зр. на кожде лице, на 45 зр.

Вправдѣ черезъ рѣкъ 1891 собранье и доставленье тыхъ даткѣвъ звичайныхъ изъ деканатѣвъ взросло о кѣлькасоть зр. а. в., достигнуло бо уже общою цифры 9.607 зр. 56 кр. а. в., а таяже цифра совокупно съ доходами другого рода, позволила пѣдвыштити запомогу за р. 1891 до квоты 48 зр. а. в. но все таки и запомога тая тѣлько о 3 зр. а. в. пѣдвышнена, еще меншою являе ся значно — бо о 6 зр. а. в. — ѳтъ попереднои черезъ многі лѣта побиранои, въ цифрѣ 54 зр. а. в. на одно лице. А въ якій мѣрѣ причинили ся всѣ деканаты чутейшою Митрополитальною Архіепархію къ осягненью общою реченою квоты въ 9.607 зр. 56 кр. а. в. най послужитъ слѣдующе составленье пѣсля касового предложенья. И такъ понадысдали черезъ р. 1891 самыхъ, даткѣвъ звичайныхъ залежныхъ и текущихъ, деканаты:

Журавеньскій	615	зр.	98	кр.
Бускій	512	"	—	"
Теребовельскій	510	"	52	"
Нараевскій	484	"	30	"
Золочѣвскій	469	"	94 1/2	"
Збаражскій	402	"	33	"
Уневскій	375	"	47	"
Тернопѣльскій	375	"	25	"
Бобрецкій	367	"	80	"
Скалатскій	362	"	90	"
Городецькій	344	"	65	"
Стрыйскій	333	"	58	"
Болехѣвскій	333	"	40	"
Пѣдгаецкій	310	"	80	"
Бережанскій	309	"	49	"
Холоевскій	306	"	95	"
Зборѣвскій	289	"	93	"
Олескій	282	"	24 1/2	"
Калушскій	251	"	80	"
Льѣвско-загородскій	246	"	42	"
Рогатынскій	243	"	85	"
Залозецкій	229	"	35	"
Роздѣльскій	206	"	20	"
Щирецкій	189	"	32	"
Льѣвско-городскій	186	"	90	"
Скольскій	159	"	01	"
Ходорѣвскій	137	"	57	"

Галицій	119	"	95	"
Бродскій	62	"	10	"
Перегинскій	30	"	—	"
разомъ	9.050	зр.	01	кр. а. в.

а додавши до того датки звичайнй ѳтъ поодинокихъ лицъ впрѣсть тутъ надѣсланй въ квотѣ

557 зр. 55 кр.

есть загална скѣлькѣсть вплынувшихъ черезъ р. 1891 даткѣвъ звичайныхъ

9.607 зр. 56 кр. а. в.

Изъ того составленья най розсудятъ всѣ здорово мыслячй и о добро фонда широ дбаючй, которй изъ деканатѣвъ и чи совершенно и въ повнѣмъ ожиданью ѳтповѣли довжности засылюванья фондѣ ѳтповѣдною скѣлькѣстю належитости припадаючої на тѣже по установѣ діецезальнѣй. Тутъ бо цифры говорятъ, а то такъ о успособленью самыхъ платящихъ Душпастврей, такъ такожъ и о чинности и печальности Настоятелей деканатѣвъ, есть бо безперечно досвѣдомъ доказано, що ревнѣсть и щире занятіе Вч. ОО. Деканѣвъ такой много домогае справѣ собиранья даткѣвъ кожного рода въ деканатѣ, а оно—къ сожалѣнью—часто буває и такъ, що гдѣкуда и самй ВЧ. ОО. Деканы являються съ рестаціями и уже своимъ тымъ злымъ прикладомъ шкодятъ дѣлу, которе бы напередъ пѣдпирати и пѣдносити довжнй, яко найблизшй заступники высшой власти духовнои.

Ѳтъ Митрополитальной Консистории.

Льѣвѣ, дня 18. Лютого 1892.

Ч. 20.

Ч. 1694. — Розпорядженье В. ц. к. Намѣстничества заказующе самовольне ѳтвиранье пѣдѣ церквами и каплицями знаходячихъ ся гробѣвъ.

В. ц. к. Намѣстничество въ Льѣвѣ зъ 3. Лютого 1892 Ч. 3737 заудѣлило тутъ слѣдующе: Пѣдѣ старыми церквами знаходятъ ся звичайно гробы для киторѣвъ и благодѣтелѣвъ тыхъ же, якъ такожъ для поважанныхъ особѣ такъ духовного якъ и свѣтского стану. — Вхѣдъ до тыхъ гробѣвъ есть звичайно замкненый въ серединѣ Святинѣ тяжковъ камѣнновъ плитѣвъ. Часто однакожь есть доступъ до тыхъ гробѣвъ, въ котрыхъ знаходятъ ся саркофаги, або добре замкненй трумны съ останками славныхъ и поважанныхъ особѣ, улепшеный черезъ догѣдно выбудованй сходы и дверѣ — якъ тое мае мѣсце при корѣвскихъ гробахъ въ Краковѣ, — князей Острогъ въ Тарновѣ и пр. — Кольегія консерваторѣвъ для зап. Галичины — звернула увагу на тое обстоятельство, що гробы пѣдѣ церквами и каплицями, котри не суть урядженй до огляданья, бувають часто ѳтвиранй безъ призволенья компетентной власти, а даже знаходячй ся тамъ же трумны ѳтвиранй, и перешукованй непокликанными особами — для заспокоенья цѣквости, и съ нарушеньемъ належного

номернимъ нієгизму; при котрѣй то способности цѣннѣйшіе предметы штуки и архіологічніе памятники, якъ убранья, металевіе объекта и дорогоцѣнності збѣстають або ушкодженіе, або и пропадають цѣлкомъ. Подѣбногo рода случаѣи мають ся звичайно повтарятися, при ѣтновленіи церквей, уставленіи головногo престола и пр. пѣдъ позоромъ техничного осмотра фундаментѣвъ, мурѣвъ и пѣдземныхъ склепеленъ. Изъ взгляду однакожь, що самовѣльне ѣтвиранье такихъ пѣдземныхъ гробѣвъ по мысли обовязуючихъ санитарныхъ приписѣвъ, есть взбронепе, а окрѣмъ того пѣсля §. 306 Уставу карнои яко переступленье означене, упрашае ся Всеч. Консисторію вплинути на ВЧ. ОО. Настоятелей церквей въ тамошній Дієцезіи, чтобы при способности реставрованья церквей — того же рода поступованію супротивили ся енергично, а если ся окаже необходима потреба техничного осмотра церкви або каплицѣ съ пѣдземными гробами, завѣдомили завчасу дотычну власть политичну, и консерватора для взглядногo округа — въ цѣли споводованья ѣтповѣдногo зарядженья. Подаючи повыше в. рѣшеніе до вѣдомости ВЧ. Священства, взымае ся ВЧ. Душпастварей въ случаяхъ наведеныхъ поступати точно по мысли кѣнцевогo усту па заудѣленогo в. рѣшенія.

Ѡтъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 18. Лютого 1892.

Ч. 21.

Ч. 90/орд. — Подае ся до вѣдомости ВЧ. Священства заявленье св. Конгрегаціи къ розширенію вѣры взглядомъ языч., въ якѣмъ прошенія до ней составляти ся мають, якъ и з.казъ виошенья прошеній до Риму и тутъ дорогою телеграфичною.

Св. Конгрегація къ розширенію вѣры повѣдомила пѣдъ днемъ 1. Лютого 1892 Митроп. Ординаріятъ, що пѣсля давнѣйше уже выданныхъ инструкцій належитъ всякіе поданья до нея составляти въ язычѣ латинскѣмъ, або италійскѣмъ чи французскѣмъ — и що пѣсля рѣшенья св. Конгрегаціи Инквизиціи зъ дня 16. Вересня 1891 прошенія о удѣленье ласкъ и диспензъ внесеней дорогою телеграфичною до св. Конгрегаціи чи то до иншон якои духовнои инстанціи въ Римѣ, правильно ани пріймати ся ани въ тѣй дорозѣ рѣшати ся не можуть. — Тое подае ся до вѣдомости ВЧ. Священства съ возваньемъ, чтобы точно застосовало ся до наведеныхъ тутъ розпоряджень.

При тѣмъ заказе Митроп. Ординаріятъ строго вносити и тутъ прошенія дорогою телеграфичною, заявляючи, що тою дорогою внесеней прошенія правильно не будутъ пріймати ся.

Ѡтъ Митрополитальнагo Ординаріята.

Львѣвъ, дня 19. Лютого 1892.

Ч. 22.

Обвѣщенье конкурсове.

Митрополитальна Консисторія розписуе на конкурсъ съ речинцемъ до дня 9. Цвѣтня 1892 парохію:

Ч. 1255. Колодѣвку, деканата Скалатского, наданья приватного.

Львѣвъ, дня 13. Лютого 1892.

ХРОНИКА.

Умѣщенья.

а) Завѣдательства получили ОО.:

- Ч. 9134/91.—Евстахій Хоминъ, новопоставленный пресвитерь, въ Великополи,
Ч. 128. Іоаннъ Барановскій, сотр. Кореличъ въ Ольхѣвци деканата Бережаньского.

б) Сотрудничества получили ОО.:

- Ч. 790. Григорій Кармалита сотр. Боратына въ Стрѣлкахъ,
Ч. 793. Василій Іосифъ (дв. им.) Зацерковный, новопоставленный пресвитерь, въ Липовцахъ.

Введеніи ОО.:

- Ч. 626. Аполловъ Крохмалюкъ въ завѣд. Збаража стар.
Ч. 830. Северинъ Наконечный въ завѣд. Длѣного,
Ч. 959. Левъ Залужный въ завѣд. Небылова,
Ч. 1180. Николай Садовскій въ сотр. въ Заваловѣ,
Ч. 1385. Корнилій Леонтовичъ въ сотр. въ Холовоѣ,
Ч. 1386. Іоаннъ Барановскій въ завѣд. Ольхѣвца,
Ч. 1439. Евстахій Хоминъ въ завѣд. Великополи.

Увѣльненіи ОО.:

- Ч. 1031. Іоаннъ Барановскій ѣтъ сотр. въ Кореличахъ.

Въ пропозиціи умѣщеней ОО.:

- Ч. 9704. на Урлѣвъ: а) въ терія: 1. Іосифъ Бандыра, 2. Сильвестерь Богачевскій, 3. Климентій Госнецкій — б) въ табелѣ квалификаціи: Іоаннъ Задескій, Володимиръ Шенкирикъ, Михаэль Форысъ, Теодоръ Ковальскій и Іосифъ Фолисъ.
Ч. 418. на Куликѣвъ: а) въ терія: 1. Іоаннъ Черепашинскій, 2. Сильвестерь Богачевскій, 3. Емилианъ Тарнаскій — а б) въ списѣ: Михаэль Форысъ, Теодоръ Ковальскій и Іосифъ Фолисъ;
Ч. 1193. на Яйковѣвъ: а) въ терія: 1. Іоаннъ Пацлусевичъ, 2. Николай Любѣвецкій, 3. Юліанъ Галькевичъ — б) въ списѣ: 1. Северинъ Бурчокъ, 2. Николай Поджарко, 3. Теодоръ Мурдзакъ, 4. Михаэль Форысъ и 5. Емилианъ Брояковскій.
Ч. 1194. на Золотники: а) въ терія: 1. Онуфрій Крыницкій, 2. Лука Ярымовичъ, 3. Іоаннъ Черепашинскій — а въ списѣ: Симеонъ Савула, Корнилій Дудкевичъ и Корнилій Мандычевскій;
Ч. 1195. на Липовци: а) въ терія: 1. Тома Соболта, 2. Петръ Гаранюкъ, 3. Емилианъ Брояковскій — б) въ табелѣ квалификаціи: Димитрій Бахталовскій.

В. Президія ц. к. Намѣстничества соглашае ся на канон. институцію:

- Ч. 1372. О. Леонтія Шефера на парохію Бовшѣвъ.

До канон. институціи на м. Мартъ 1892 завѣзванный:

- Ч. 1138. О. Николай Сѣчинскій на Виньки.

Ѡтпущу изъ звязи канон. Архієпархіи Львѣвскои въ Епархію Станиславѣвску получивъ:

- Ч. 559. О. Витольдъ Билинскій завѣдатель Ольхѣвца деканата Бережаньского.

Отпустку отъ прихода для покрѣпленья слабого здоровья получивъ:

Ч. 575. Автоній Алискевичъ, парохъ Доброводъ, 4 мѣсячу—заступничество поручено мѣстцевому сотруднику.

Митроп. Консисторія встала на в. ц. к. Намѣстничества:

а) о плату за фонда религ. для прив. сотр.

Ч. 577. въ Доброводахъ;

б) о удѣленъе запомоги:

Ч. 576. О. Автоною Алискевичу, пароху Доброводъ;

в) о даръ ласки для свящ. едвѣз:

Ч. 593. Емилиі Горвиновичъ,

Ч. 1059. Амаліи Тарнавскій.

В. ц. к. Намѣстнич. завѣдомило Митроп. Консисторію, що в. ц. к. Министерство асигновало плату за фонда религ. для прив. сотр.:

Ч. 655. въ Холосѣ 300 зр. на 1 рѣкъ,

Ч. 984. въ Домажирѣ 300 " " 1 "

Ч. 1064. въ Борничахъ 300 зр. на 1 рѣкъ.

Митроп. Ординаріатъ соглашае на принятіе въновиціятъ чина св. Василя В. въ Добромили:

Ч. 1256. Юліяна Сойку и Іоанна Цебуха.

Митроп. Ординаріатъ удѣливъ Архіерейского Благословенія:

Ч. 1045/91—орд.—Вкл. Г-ну Андрею Мазараку патрону Несторовець за причиненъе ся до отновленья тамошной церкв;

Ч. 1040/91—орд.—Ч. Стефанови Вергилъ господарю въ Помонятахъ за жертвы на украшенъе тамошной церкви.

Престоль упривилеованый получила церковь:

Ч. 619. въ Солонцѣ.

Ч. 915. Выказъ всѣхъ жертвъ вплынувшихъ въ м. Съчню 1892 до канцеляріи Митропол. Консисторіи.

а) на потреби св. Отца:

дня 1/1 — ВЧ. Парохъ и Чч. парохіане Помонять	2 зр. — кр.
" 23/1 — Чч. парохіане въ Горинѣ	2 " 50 "
" " — ВЧ. Урядъ парох. въ Гумнискыхъ	1 " 10 "

б) на св. грѣбъ въ Палестинѣ:

дня 1/1 — ВЧ. Парохъ и Чч. парохіане Помонять	2 зр. — кр.
" 11/1 — " Урядъ парох. въ Дараховѣ	3 " 30 "
" " " " въ Кобыловодокахъ	1 " — "
" " " " О. Автоній Копертивскій сотр. въ Зарванцѣ	1 " — "
" " " " О. Іоаннъ Залуцкій Декавъ Теревобѣвскій	1 " — "
" 21/1 " Урядъ парох. въ Калуши	2 " — "
" 23/1 " " " въ Невцѣ	2 " — "

в) на мисіи катол. въ Азіи и Африцѣ:

дня 1/1 — ВЧ. Парохъ и Чч. парохіане Помонять 2 зр. — кр.

г) на знесенъе невохъ въ Африцѣ:

Дня 7/1 — ВЧ. Урядъ парох. въ Соколовцѣ	2 зр. 50 кр.
" 11/1 — " О. Автоній Копертивскій сотр. въ Зарванцѣ	1 " — "
" " — Чч. парохіане Теревоблѣ	1 " — "
" 20/1 — Церковь въ Боркахъ мал.	4 " — "
" 21/1 — ВЧ. Урядъ парох. въ Калуши	4 " — "
" " " " " въ Калуши	4 " — "
" " " " " въ Демяновѣ	5 " 40 "
" " " " " въ Бортковѣ	3 " — "
" " " " " въ Подгородью	3 " — "
" " " " " въ Шляхтинцахъ	1 " 30 "
" " " " " въ Фразѣ	1 " 12 "
" " " " " въ Щуровичахъ	— " 51 "
" " " " " въ Суходолахъ	4 " 20 "
" " " " " въ Утѣховичахъ	2 " — "
" " " " " въ Залозцяхъ нов.	2 " 25 "
" 23/1 " " " въ Городищу	1 " 25 "
" " " " " въ Бужку	1 " 20 "
" " " " " въ Помонятахъ	2 " — "
" 25/1 — Церковь ОО. Василянъ во Львовѣ	9 " — "
" — ВЧ. Урядъ парох. въ Дунаевѣ	2 " — "
" " " " " въ Струтинѣ	1 " — "
" " " " " въ Свистельникахъ	2 " 52 "
" " " " " въ Рыбникахъ	2 " 10 "
" " " " " въ Утѣшковѣ	2 " — "
" " " " " въ Иловѣ	2 " — "
" 26/1 " " " " въ Сасовѣ	3 " — "
" " " " " въ Пойлѣ	2 " 10 "
" " " " " въ Солуковѣ	1 " — "
" 27/1 " " " " въ Познанцѣ гвил.	2 " 80 "
" " " " " въ Волѣ вел.	1 " — "
" 29/1 " " " " въ Махновцахъ	1 " 12 "
" 30/1 " " " " въ Васючинѣ	2 " — "

д) на церковь св. Іоанна въ Рымѣ:

дня 4/1. — ВПр. О. крыл. Павляковѣ	2 зр. — кр.
" " Чч. парохіане I городе. церкви въ Львовѣ	10 " 40 "
" 7/1 Ч. " Холоева	1 " 70 "
" " ВЧ. Урядъ парох. въ Соколовцѣ	2 " 50 "
" " " " " въ Кутышу	2 " — "
" " " " " въ Щуровичахъ	1 " 04 "
" " " " " въ Радеховѣ	5 " — "
" 9/1 " " " " въ Хмельвцѣ	3 " — "
" 11/1 — " " " " въ Дараховѣ	1 " 13 "
" " " " " въ Струсовѣ	4 " — "
" " " " " въ Теревобля	1 " — "
дня 13/1 ВЧ. Урядъ парох. въ Сасовѣ	2 зр. — кр.
" " " " " " въ Хмельвцѣ	3 " — "

дня 14/1	ВЧ. Урядъ парох. въ Братковцяхъ	1	"	42	"
"	" " " " въ Микулинцяхъ	3	"	12	"
"	" " " " въ Черняховѣ	4	"	60	"
"	" " " " въ Должанцѣ	4	"	20	"
"	" " " " О. Петръ Матковскій пар. Сновича	1	"	50	"
" 15/1	" Урядъ парох. въ Пшобудѣ	2	"	50	"
" 19/1	" " " " въ Печеніи	2	"	—	"
"	" " " " въ Дулибахъ	2	"	—	"
"	" " " " въ Колоколинѣ	1	"	—	"
"	" " " " въ Звенигородѣ	1	"	—	"
" 20/1	" " " " въ Пустомытахъ	1	"	50	"
"	" " " " въ Кабаровцяхъ	1	"	41	"
"	" Чч. парохіане въ Боркахъ мал.	1	"	—	"
"	" ВЧ. О. Юліянъ Стеткевичъ парохъ въ Боркахъ мал.	1	"	—	"
" 21/1	" Урядъ парох. въ Калуші	4	"	—	"
"	" " " " въ Демяновѣ	3	"	60	"
"	" " " " въ Бортковѣ	3	"	—	"
"	" " " " въ Наваріи	5	"	—	"
"	" " " " въ Залозцяхъ нов.	2	"	25	"
" 23/1	" О. Іоаннъ Лозинскій парохъ Горнина	1	"	—	"
"	" Чч. парохіане въ Горницѣ	1	"	—	"
"	" ВЧ. Урядъ парох. въ Городищу	1	"	—	"
"	" " " " въ Невици	2	"	—	"
" 25/1	" " " " въ Дунаевѣ	1	"	70	"
"	" " " " въ Иловѣ	2	"	—	"
"	" " " " въ Утѣшковѣ	2	"	—	"
" 29/1	" " " " въ Махновцяхъ	1	"	10	"
"	" " " " въ Васючинѣ	2	"	—	"
"	" " " " е) на товариство св. Апостола Павла :				
для 14/1	— ВЧ. Урядъ парох. въ Должанцѣ	4	зр.	20	кр.
	ж) на воспиталище дѣвоче :				
дня 11/1	— ВЧ. Урядъ парох. въ Кобыловолокахъ	1	зр.	70	кр.
"	" " " О. Антоній Копертыньскій согр. Зарваницѣ	1	"	—	"
"	" " " О. Іоаннъ Залуцкій деканъ и парохъ Терембовлѣ	1	"	—	"
	з) на фондъ для неопитовъ :				
дня 1/1	— ВЧ. Парохъ в Чч. парохіане Помонять	2	зр.	—	кр.
" 23/1	— Чч. парохіане въ Шныровѣ	1	"	68	"
	Надбѣстай складки на будову церкви въ Журовѣ въ загальній квотѣ 4 зр. 75 кр. бѣслано п. д. 26. Сѣчня 1892 до ВЧ. Уряда парох. въ Журовѣ.				

Некрологія.

Ч. 1255. О. Іоаннъ Кунцевичъ, парохъ Колодѣвки, померъ дня 28. Сѣчня 1892 ;
 Ч. 1430. О. Антоній Лежогубскій, парохъ Рѣбинькѣ, померъ дня 4. Лютого 1892.

Души ихъ поручають ся молитвамъ ВЧ. Кліра.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 22. Лютого 1892.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Накладомъ Митроп. Ординарія.

Изъ типографіи Ставропигійской подъ управл. И. Пухира.

Львѣвско-Архіепархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1892.

Выдано дня 26 Марта.

Ч. III.

Ч. 23.

Ч. 182/орд. — Декретъ св. Отца relate ad copulam carnalem post sponsalia de futuro certa ac valida.

Св. Конгрегація къ розширенью вѣры сообщила слѣдующій декретъ св. Отца, котрый тутъ ВСЧ. Кліру до вѣдомости подае ся:

LEO PP. XIII.

Ad Perpetuam Rei Memoriam

Consensus mutuus, unde matrimonia iusta nascuntur, non verbis dumtaxat sed aliis quoque signis exterioribus patefieri ac declarari potest. Quamobrem Alexander III¹⁾, Innocentius III²⁾, et Gregorius IX³⁾, decessores Nostri, merito decreverunt ut carnalis copula, si sponsalia de futuro certa ac valida praecessissent, cum in iudicio tum extra iudicium pro vero coniugio haberetur, nisi impedimentum canonicum obstitisset. Et in hac iuris prae-

¹⁾ Cap. *Veniens*, de Sponsal.

²⁾ Cap. *Tua nos*, eodem tit.

³⁾ Cap. *Is qui fidem*, eodem tit.

sumptione tantum roboris inesse voluerunt, ut firmum ipsa statueret sanciretque ius nec probationem contrariam ullam admitteret. Deinde vero matrimonia clandestina, id est non praesente Parocho et duobus tribusve testibus inita, quum Concilium Tridentinum¹⁾ irrita infectaque esse iussisset, ius illud priscum, ut erat necesse, valere desiit ubicumque promulgata vel moribus usuque recepta Tridentina lex. Quibus autem illa locis non viget, in iis semper Apostolicae Sedis iudicium fuit, canones, quos indicavimus, ratos atque firmos permansisse. Sed aetatum decursu, ex conscientia et cognitione christianorum sensim effluxere. Plures enim Episcopi ex iis regionibus, in quibus matrimonia clandestina contra fas quidem inita, sed tamen valida iudicantur, haud ita pridem rogati quid populus ea de re sentire videretur, plane retulerunt, canonicam de coniugiis praesumptis disciplinam passim exolevisse desuetudine atque oblivione deletam: propterea vix aut ne vix quidem contingere ut copula inter sponso affectu maritali nec fornicario habeatur: eamque non matrimonii legitimi usum sed fornicationis peccatum communi hominum opinione existimari: imo vix persuaderi populo posse, sponsalia de futuro per coniunctionem carnalem in matrimonium transire.

His igitur rebus et causis, de consilio Venerabilium Fratrum Nostorum S. R. E. Cardinalium in rebus fidei Inquisitorum generalium, supra memoratos canones et alias quascumque iuris canonici ea de re dispositiones, etiam speciali mentione dignas, per hoc Decretum Nostrum abrogamus et abolemus, et pro abolitis et abrogatis, ac si nunquam prodissent, haberi volumus.

Simul per has litteras Nostras decernimus ac mandamus ut deinceps illis in locis in quibus coniugia clandestina pro validis habentur, a quibusvis iudicibus ecclesiasticis, in quorum foro causas eiusmodi matrimoniales agitari et iudicari contigerit, copula carnalis sponsalibus superveniens non amplius ex iuris praesumptione coniugalis contractus censeatur, nec pro legitimo matrimonio agnoscatu seu declaretur. Huius tamen auctoritate Decreti induci nolumus necessitatem formae Tridentinae servandae ad matrimonii validitatem ubi illa forma modo non vigent.

Datum Romae apud S. Petrum die 15 februarii MDCCCLXXXII, Pontificatus Nostri anno decimo quarto.

LEO PP. XIII.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 19. Марта 1892.

Ч. 24.

Ч. 1722. — Въ дѣлѣ купельного заведенія въ Любѣню великомъ коло Львова.

Зарядъ купельного заведенія въ Любѣню великомъ коло Львова постановивъ, якъ въ дѣлахъ попереднихъ, такъ и сего року, удѣляти безплат-

¹⁾ Sess. XXIV. Cap. I. de Reform. matrim.

но помещканье и купелѣ чотыромъ незаможнымъ Священникамъ, потребующимъ кураціи въ Любѣню, за шоденне отправление Службы Божой въ тамошній каплицѣ, опредѣляючи кождому одинъ зъ чотырохъ сезонѣвъ, а именно: отъ 20/5 до 20/6; отъ 20/6 до 20/7; отъ 20/7 до 20/8 и отъ 20/8 до 20/9.

Тое постановленье заряду реченого заведенія подае ся до вѣдомости ВЧ. Духовенства съ тымъ, що кто бы хотѣвъ корыстати зъ тыхъ улукшеній, довженъ въ якъ найкоротшѣмъ часѣ зголосити ся листовно до дирекціи заведенія купельного въ Любѣню великомъ для отриманья вѣдомости, который зъ выше поданныхъ сезонѣвъ буде ему назначеный.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 22. Лютого 1892.

Ч. 25.

Ч. 1952. — Розпорядженье В. ц. к. Министерства справъ внутреннихъ зъ 13. Студня 1891 — Ч. 3839 взглядомъ доноса о смерти и вѣчанью особъ побирающихъ пенсій, провизій або якъ небудь датки ераріальной.

В. ц. к. Намѣстничество зъ 12. Лютого 1892 Ч. 98.650 заудѣлило слѣдующе розпорядженье ц. к. Министеріи для справъ внутреннихъ зъ 13. Студня 1891 Ч. 3839: „Декретомъ надворной камеры зъ 17. Цвѣтня 1834 — полит. устав. Собран. Т. 62. Нр. 49. въ порозумѣнью съ взглядыми надворными властями — зѣстали выданъ приписы для запобѣженья неналежачихъ ся поборѣвъ яко то пенсій, провизій — едукаційныхъ додаткѣвъ и дарѣвъ зъ ласки, а именно въ приписѣ Ц. для Душпастврей §. 8 того же вкладеа ся обовязокъ — донести заравъ не тѣлько о смерти стороны, побирающей пенсій, провизій або якъ небудь ераріальной датки, але такожъ о заключенью правного супружества вдовы або сироты по цивильномъ — войсковомъ уряднику и офицерѣ, до взглядной политической власти першой инстанціи (ц. к. повѣтового Староства, Громады посѣдающей власнй статута). — Понеже однакъ зроблено спостереженье, що повышій приписы часто не выповняють ся — для того препоручае ся, въ порозумѣнью съ ц. к. Министерствомъ скарбу — и ц. к. Минист. Вѣроисп. и Просвѣты — ц. к. Намѣстничеству споводовати отповѣдне — абы выжъ наведеный приписъ въ будучности перестерѣгано точно.“ — Подаючи повыше розпорядженье до вѣдомости ВЧ. Священства — поручае ся точно выповнюванье тогожъ.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 26. Лютого 1892.

Ч. 26.

Ч. 2077. — Препоручає ся дѣло Д-ра Тшнадлі: „Stwórcia i stworzenie wobec rozumu i wiary.“

Професоръ закладу богословского лат. въ Перемышли Д-ръ Тшнадель (Trznadel) предложивъ тутъ аprobante отъ дотычного Преосв. Ординарія дѣло свое: Stwórcia i stworzenie wobec rozumu i wiary. Сочиненіе тое подѣлено на три части: 1) о Бозѣ, 2) о сотвореніи, удержаніи и концѣ свѣта, и 3) о сотворѣннѣхъ живучихъ, рослинахъ, звѣряхъ и людяхъ — представляе Г. Бога и свѣтъ дуже разумно и основно, а при тѣмъ въ способѣ весьма приступный и звязный; и може оно служити до глубокого пѣзнанья вѣры природной, а даже заступити той великій въ нашихъ часахъ бракъ фильозофичного образованья; длятого сочиненіе тое ВЧ. Клиру симъ препоручає ся, тымъ болѣе що Авторъ держитъ ся не якои будь фильозофій недостойной того имени, але фильозофій узападненой, католицкой, передовсѣмъ св. Тома Аквината. Цѣна книжки есть 1 зр. 75 кр.; а Священники могутъ ю на интенціи литургійной отримати.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 3. Марта 1892.

Ч. 27.

Ч. 2425. — Обвѣщеніе въ справѣ испита квалификаційного на катихитѣвъ школъ народныхъ

ВЧ. Клиру Архіепархіальному подає ся симъ до вѣдомости, що квалификаційный испитъ кандидатѣвъ на катихитѣвъ въ школахъ народныхъ отбуде ся въ первой половинѣ Червня с. р. — До того испита могутъ бути припущені такожь слушателѣ 4. року св. Богословія. День испита буде обвѣщенный пѣзнѣйше.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 2. Лютого 1892.

Ч. 28.

Ч. 2890. — Скликують ся Отпоручники почт. Клира на Обще Собраніе въ дѣлахъ вдовичо-сиротиньского фонда въ д. 3. и 4. н. ст. Мая 1892.

Митрополитальный Ординарїатъ скликує симъ Отпоручникѣвъ почт. Клира Архіепископального на Обще Собраніе въ дѣлахъ фонда Архіепархіального священнич. вдовѣ и сиротѣ, которе отбуде ся въ Львовѣ въ сали Засѣданій Митроп. Консистеріи въ д. 3. и 4. н. ст. Мая 1892 пѣсля низше поданой програмы:

ПРОГРАМА.

Для Общего Собранія Отпоручникѣвъ почт. Клира Львѣвской гр. к. Митрополитальной Архіепархіи въ д. 3. и 4. н. ст. Мая 1892. р:

По отправленіи въ д. 3. л. Мая 1892 о год. 7. Богослуженію въ Львѣвской Архікатедраальной Церквѣ Св. ВМ. Георгія соберуть ся ВЧ. Отпоручники въ сали Засѣданій Митроп. Капитулы, и внишуть ся тамъ властноручно на листѣ къ тому приготовленіи.

По откритіи Засѣданія покличе Предсѣдатель Комисіи фондомъ управляющей, яко Предсѣдатель Собранія, въ помежи Всч. Отпоручникѣвъ, двоухъ къ веденію протокола засѣданій — а по справдженію выборѣвъ до Собранія и увѣренію о присутствіи всехъ подпсавшихъ ся на листѣ присутствія, отчитаетъ Секретарь Комисіи фонда, Sprawozdanie изъ дѣланій Комисіи за часъ отъ послѣднего Собранія.

Касіеръ фонда отчитаетъ Sprawozdanie о состояніи Приемѣвъ и Выдаткѣвъ Головной Касы за часъ отъ послѣднего Собранія (ажъ по день 2. л. Мая 1892). Комитетъ скрутаційный предложитъ свое Sprawozdanie о переведеніи шконтрѣ касы Головной фонда.

Послѣ будутъ выборы комитетѣвъ:

а. касового, б. администраційного и в. петиційного — если окаже ся потреба то и г. статутового.

Слѣдуютъ наряды надъ предметами а именно:

Комисія управляющая фондомъ вдовичо сирот. вноситъ:

1. Собраніе ухвалаетъ, чтобы держачи ся строго и совѣстно Стат. §. 28 али. 2—гроши запомогові, непобраніи про смерть вдовы, выплачувати лише позбталымъ по вѣи сиротамъ або позбталой хотъ бы тѣлько одной дотычной сиротѣ, однако стоячимъ или стоячей еще въ вѣку до лѣтъ 18, — а по смерти круглой сироты, если бы не були ей другі братья або сестры не старші однако надъ лѣтъ 18, которымъ бы выплатити выпадало — яка бы зайшла належитѣсть запомоги, чтобы тую же причислити въ прирѣбтъ фонда.

2. Собраніе ухвалаетъ — чтобы въ мысль §. 31 — не выплачувати звычайной запомоги ажъ до совершенного заспокоенья взглядного требованья тымъ вдовамъ и сиротамъ, которыхъ сыны а взглядно дѣды и братья съ довгами остаются къ фонду вдовичо-сиротиньскому.

3. Собраніе ухвалаетъ — що въ мысль §. 35 Стат. Общества и взглядного розпорядженья Митропол. Ординарія поступити належитъ що до дѣтей окрещенныхъ лише зъ воды и немиропомазанныхъ, не имѣющихъ права до побору запомоги, такъ якъ они непровадженіи по образу и предписанью вѣры христіанско-катола.

4. Собраніе ухвалаетъ, чтобы держачи ся розпорядженья, що кожде поданье Душпастверей и урядѣвъ парох. до Ординарія або Консистеріи повинно тѣлько дѣяти ся посредствомъ взглядныхъ урядѣвъ деканальныхъ — подъ угрозой строгой отвѣчательности приказано було всемъ урядамъ деканальнымъ, абы ти же поданіи до себе всякого рода прошенія н. пр. о запомогу, призволенье або увольненье отъ испита конкурсового, пропозицію на парохіи и др. под. такъ довго и доти до Консистеріи не пересылали, доки подающей прошеніе не сплатитъ що довженъ къ фонду свящ. вдов. и сирот. — або, чтобы на случай

возможного уваженія, высказавши мотивы промавляючі за пересланемъ, попередно еще внесли запытанье до Консисторіи, чи и коли получене прошеніе переслати выше було бы имъ возможно?

5. Собраніе узнае конечность измѣны стат. дотеперѣшняго им. въ §§. 3, 25, 29, 32 и 38 и оставляетъ Комисіи осудити, коли бы бувъ ѳтповѣдній часъ измѣну тую перевести.

Къ всему попередному мае Комисія еще одно внесенье, которе однако не гадае до ухвалы заразъ поднести, яко переважне и зрѣлой на рады потребуе, а тѣлько оно предложити на слѣдующѣмъ Собранію ѳтпоручникѣвъ именно въ той цѣли, щобы внесенье тое по возможности уже и на Собранію самѣмъ обговорено а такожъ здѣлано тое послѣ предметомъ обговоренья на Собраніяхъ деканальныхъ, а доперва щобы тое же внесенье по такѣмъ зрѣлѣмъ розсмотрѣню, на якѣмъ то надпорядочнѣмъ Собранію ѳтпоручникѣвъ або ѳткинено, або въ цѣлости, чи то хоть въ части приняте було.

Есть же тое слѣдующе:

Маючи предъ очима добро и взрѣсть фонда вдовичо-сирот., Комисія вноситъ подвышенье въ §. 3. згаданныхъ надзвычайныхъ пріемѣвъ въ той способѣ — щобы — при точцѣ: ѳтъ поставленья въ Пресвитеры — назначено наразъ уплатити бѣдшу квоту въ 300 або хоть въ 200 зр. а. в. — а зложившій такую квоту бувъ бы въ перве 10 лѣтъ въ Душпастырствѣ цѣлковито свободный ѳтъ уплаты звычайной къ фонду, по 10 рокахъ включно до 20 лѣтъ въ Душпастырствѣ мавъ бы платити по 2%, ѳтъ 20 до 30 лѣтъ по 1½% а ѳтъ 30 до 40 лѣтъ еще тѣлько 1% ѳтъ побираной нимъ конгруи изъ фонда релг. — По 40 лѣтахъ найбы еще плативъ конечно, але уже неопредѣлено, т. е. по воли и возможности.

Если бы зложити маючій 200 зр. при поставленью въ Пресвитера не мѣгъ тое здѣлати наразъ, тѣлько ѳтъ части, то доженъ бы на то, що доплатити мае выставити реверсъ, который выставленный бы бувъ по формѣ такъ, щобы въ своемъ часѣ судово мѣгъ выекзеквованнымъ бути.

На случай принятія того внесенья впровадило бы ся нову категорію платячихъ, а тѣи що уже суть въ Душпастырствѣ мали бы платити по дотеперѣшнымъ постановленьямъ.

Другіи точки надзвычайныхъ уплатъ мали бы повѣстатися такъ якъ суть до теперъ а могли бы тоже по уподобанью змѣненіи бути.

Поодинокіи ВЧ. ѳтпоручники можуть ставити и свои власніи внесенья, однакъ тѣи же лише на письмѣ, для попередного переданья до обрады ѳтному изъ поставленныхъ комитетѣвъ.

Комитеты обрадовати будутъ въ свободныхъ комнатахъ на пресвитеріи.

По окнченью обрады въ комитетахъ слѣдую:

друге обще Засѣданье къ окнчительному рѣшенью справъ предложенныхъ — на конецъ :

выборъ новой комисіи фондомъ управляющей а

по ѳтчитанью и подпisanью протокола обохъ засѣданій слѣдую закрытье тыхъ же и Общего ѳтпоручникѣвъ Собранія.

Примѣчаніе. Протоколъ засѣданій изъ послѣднаго Общего Собранія, лежати буде на столѣ Предѣдателя къ свободному перегляненью каждого.

Въ той цѣли мають ВЧ. ѳт. Настоятель деканатѣвъ скликати попередно подчинене Священство на Соборчикъ деканальный, зарядити на тѣмъ же, обговоренье и зрѣле осужденье поставленныхъ точекъ въ програмѣ, которіи мали бы бути поднесеніи до ухвалы, перевести послѣ або потвержденье бувшого, або протоколярно увѣренный выборъ другого нового ѳтпоручника въ дѣлахъ фонда на Обще Собраніе, и доручити тому же урядово составлену грамоту о затвержденью або новоизбранью на ѳтпоручника деканального заразъ на Соборчику, для надежитого явленья ся и конечного выльегитимованья ся на Общѣмъ Собранію.

ѳтъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 16 Марта 1892.

Ч. 29.

Ч. 2441891. — Въ дѣлахъ Товариства св. Рафаила.

Товариство св. Рафаила, ѳпѣкуюче ся эмигрантами въ дусѣ уже кѣлькратно ВЧ. Духовенству въ Вѣдомостяхъ Архіепарх. представленѣмъ, освѣдчило на запытанье Митр. Консисторіи, споводоване ухвалою соборчика декан. въ декан. Букѣмъ, що вступованье соборне Клира цѣлого деканата яко одного члена спомагающего до реченого Товариства съ датками добровѣльными, складанными на рѣчь тогоже на кожѣмъ соборчику деканальнѣмъ не лишь не противитъ ся статутамъ, но противно имъ ѳтповѣдае яко согласне съ §. 4. — Митроп. Консисторія видячи въ такѣмъ соборнѣмъ приступованью въ члены оноу Товариства улешенье для ВЧ. Клира а такожъ користь для самого же Товариства, такъ якъ для него зъ добровѣльныхъ даткѣвъ складанныхъ на кожѣмъ соборчику ѳтъ ВЧ. кондеканальныхъ Душпастырей могла бы прізбирати ся значна сума, препоручае ВЧ. Духовенству практику греміального приступованья по деканатамъ въ члены реченого Товариства, лишаючи при тѣмъ до волѣ кождому поодинокому ВЧ. Душпастырю вписовати ся въ члены того Товариства на свое имя, якъ тое доси було уживане. Въ кѣнци Митроп. Консисторія зъ уваги на полезну и похвальну цѣль Товариства св. Рафаила, препоручае тое же ВЧ. Духовенству Архіепархіяльному къ жичливому и ревному матеріяльному попиранью, такъ зъ своєї стороны якъ и зъ стороны своихъ вѣрныхъ.

ѳтъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 18. Марта 1892.

Обвѣщенія конкурсовъ.

I

Митрополитальна Консисторія розписує на конкурсъ слѣдующій парохій:

а) *підъ днемъ 5. Марта 1892 съ речинцемъ до 30. Цвѣтля 1892:*

- Ч. 2320. Русятычи, деканата Ходорѣвского, наданья приватного;
 Ч. 2349. Чижикибѣвъ деканата Львѣвско-загородского, наданья приватного;
 Ч. 2406. Зарудье, деканата Зборѣвского, наданья конвенту ОО. Доминиканѣвъ въ Подкамени;
 Ч. 2504. Жолчевъ, деканата Рогатыньского, наданья приватного;

б) *підъ днемъ 17. Марта 1892 съ речинцемъ до д. 12. Мая 1892:*

- Ч. 3052. Болшовець, деканата Галицкого, наданья приватного;

в) *підъ днемъ 24. Марта 1892 съ речинцемъ до д. 19. Мая 1892:*

- Ч. 3332. Солукбѣвъ, деканата Болехѣвского, наданья цѣсарского.

II.

Ч. 1666. Ц. к. окружна Рада шкѣльна въ Бучачи розписує конкурсъ на посаду гр. кат. катихита для шкѣль народныхъ въ Бучачи.

Ц. к. окружна Рада шкѣльна въ Бучачи оголошує конкурсъ въ цѣли сталого замѣщенья посады гр. кат. катихита для школы 6-класовой женской въ Бучачи съ обовязкомъ преподаванья науки религій, также въ 4. класовѣй школѣ мужескѣй тамже.

До той посады привязана есть рѣчна плата 600 зр., 10% додатокъ на помешканье и право до побиранья 5-лѣтнихъ додаткѣвъ по 50 зр.

Убѣгателѣ о тую посаду, которыми могутъ бути лишь священники мірскій або іеромонахи, довжній свои належито одокументованій поданья заосмотреній въ табелю квалификаційну, посредствомъ своеи настоятельной власти внести до ц. к. окружной Рады шкѣльной въ Бучачи до кѣнца с. м.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 10. Марта 1892.

ХРОНИКА.

Архіерейскій грамоты похвальні съ правомъ употребленья экспозиторій крылошанскихъ получили ОО.:

- Ч. 8189/91. Илярій Гѣшовскій парохъ въ Журагнѣ,
 Ч. " Левъ Фяцаловичъ парохъ въ Ляховичахъ,
 Ч. 133/орд. Іоаннъ Редкевичъ Проповѣдникъ Архикаatedralьного храма св. ВМ. Георгія,
 Ч. 134/орд. Володиміръ Петрушевичъ Сповѣдникъ Архикаatedralьного храма св. ВМ. Георгія,
 Ч. 1685 Іоаннъ Чапельскій префектъ наукъ гр. к. генер. Семинаріи въ Львовѣ.
 Ч. 1686. Стефанъ Стяслевскій парохъ въ Ляцкѣмъ.

Архіерейску грамоту похвальну получилъ:

- Ч. 135/орд. О. Павелъ Бачинскій парохъ Глянявъ-Заставля.

Митропол. Консисторія удѣлила похвальній декрета за ревне и успѣшне преподаванье науки религій молодежи шкѣльной на подставѣ донесеній догочныхъ окружныхъ Радъ шкѣльныхъ ОО.:

- Ч. 271. Теодору Бѣлевичу пароху въ Выровѣ,
 Ч. 681. Стефану Доноровичу сотр. въ Борынчахъ.

В. ц. к. Министерство войны заименовало капеляномъ войск. II. кл.:

- Ч. 1678 О. Іоанна Филиповского, сотрудника Архикаatedralьного — съ мѣстопробываньемъ въ Кошицахъ на Угорціяхъ.

УМѢЩЕНЬЯ.

а) Завѣдательства получили ОО.:

- Ч. 1431. Михаилъ Мосора сотр. Рыбникъ-тамже.
 Ч. 1522. Юліанъ Левинскій сотр. Золочева въ Воробіевцѣ,
 Ч. 1995. Климентій Слюзаръ завѣд. Кокошинецъ въ Колодѣвцѣ,
 Ч. 2372. Онуфрій Чубатый сотр. Залозецъ въ Остапѣвцяхъ,
 Ч. 2376. Теофилъ Войтовичъ сотр. Бережанъ въ Козѣвцѣ,
 Ч. 2444. Дмитрій Розлуцкій сотр. Жолчева — тамже,
 Ч. 2577. Ярославъ Лучаковский сотр. Сѣвки въ Коростовѣ,
 Ч. 2629. Лука Несторъ сотр. Выбудова въ Ремизѣвцяхъ,
 Ч. 2998. Іосифъ Рыбакъ завѣд. Бовшова въ Болшовци.

б) Сотрудничества получили ОО.:

- Ч. 618. Володиміръ Кальба сотр. Бурштйна въ Бережаныхъ,
 Ч. 2076. О. Людвиъ Подгородецкій сотр. Подмихайля въ Бурштинѣ,
 Ч. 2134. Михаилъ Реваковичъ завѣд. Коростова въ Волосянцѣ,
 Ч. 2137. Теофилъ Бобикевичъ сотр. Нараева въ Сѣвцѣ,
 Ч. 2299. Казиміръ Савицкій сотр. Остаповецъ въ Залозцяхъ.

Введені 00:

- Ч. 1715. Василій Іосифъ (дв. им.) Зацерковный, въ сотр. въ Липовцяхъ.
 Ч. 1935. Григорій Кармалита въ сотр. въ Стрѣлкахъ.
 Ч. 2240. Михайлъ Мосора въ завѣд. Рыбникъ.
 Ч. 2564. Юліанъ Левинскій въ завѣд. Воробіевка.
 Ч. 2823. Юліанъ Зубрицкій въ сотр. парохій Св. АА. Петра и Павла въ Львовѣ.
 Ч. 2918. Дмитрій Розлуцкій въ завѣд. Жолчева.

Увільнені 00:

- Ч. 1673. Григорій Кармалитк ѳтъ сотр. въ Боратынѣ.
 Ч. 2471. Іоаннъ Филиповскій ѳтъ сотр. при Архікатедральнѣмъ храмѣ св. ВМ. Георгія въ Львовѣ.
 Ч. 2705. Володиміръ Кальба ѳтъ сотр. въ Бурштынѣ,
 Ч. 3017. Людвикъ Пѣдгородецкій ѳтъ сотр. въ Пѣдмихайлю.

Въ пропозиціи умѣщені 00:

- Ч. 9299/91—на Звыжень: 1. Михайлъ Форысь, 2. Теодоръ Ковальскій и 3. Дмитрій Бахталовскій;
 Ч. 1231. на Черешинъ: 1. Симеонъ Винявскій, 2. Теодоръ Ковальскій и 3. Дмитрій Бахталовскій
 Ч. 1576. на Жуличи а) въ тернѣ: 1. Лука Войтовичъ, 2. Александеръ Стоцкій, 3. Викторъ Езерскій — б) въ списѣ: Ярославъ Стеткевичъ, Владиміръ Шенкирикъ, Юстинъ Гаврысьевичъ, Владиміръ Дорошъ и Дмитрій Бахталовскій;
 Ч. 1724. на Поморяны: а) въ тернѣ: 1. Іларій Заряцкій, 2. Мелетій Дзеровичъ, 3. Теодоръ Леонтовичъ, б) въ списѣ: Юліанъ Габрусевичъ, Іоаннъ Ярымовичъ, Іосифъ Высочанскій, Владиміръ Филиповскій, Корнелій Дудыкевичъ, Николай Демчишинъ, Алекс. Мироновичъ, Николай Любинецкій и Владиміръ Вахнянинъ.
 Ч. 1725. да Рокитно; 1. Евгений Павлусевичъ и 2. Іоаннъ Божейко;
 Ч. 1726. на Жукѳвъ: а) въ тернѣ 1. Николай Стрѣльбицкій, 2. Сильвестръ Лепкій, 3. Владиміръ Лотоцкій, — б) въ списѣ: Юліанъ Габрусевичъ, Михайлъ Винявскій, Владиміръ Филиповскій, Корнелій Дудыкевичъ, Николай Демчишинъ, Алекс. Мироновичъ, Николай Любинецкій и Владиміръ Вахнянинъ;
 Ч. 1767. на Грымалѳвъ: а) въ тернѣ: 1. Теодозій Строцкій, 2. Василій Навроцкій, 3. Николай Демчишинъ — б) въ списѣ Владиміръ Сойка, Іоаннъ Сендецкій, Корнелій Слюзаръ, Корнелій Бачинскій, Евстахій Качмарскій и Корнелій Малишевскій;
 Ч. 1768. на Кокшвинци: а) въ тернѣ: 1. Теодозій Строцкій, 2. Симеонъ Савула, 3. Корнелій Бачинскій, — б) въ списѣ: Іоаннъ Гегейчукъ Дмитрій Ксьонжекъ, Николай Кмицикевичъ, Корнелій Слюзаръ, Клементій Слюзаръ и Антоній Сосенко;
 Ч. 2074. на Фирлееву: а) въ тернѣ: 1. Григорій Гойвановичъ, 2. Петръ Гуляй, 3. Фавстинъ Гаврышь, — б) въ списѣ: Лука Войтовичъ, Емилианъ Дольницкій, Петръ Богачевскій, Іосифъ Бородіевичъ, Викторъ Езерскій, Стефанъ Высочанскій, Іоаннъ Зальескій, Ярославъ Стеткевичъ, Іоаннъ Кулицкій, Матей Поповичъ, Володиміръ Шенкирикъ, Владиміръ Дорошъ, Северинъ Левицкій и Юстынъ Сухаровскій;
 Ч. 2500. на Пѣдборцѣ: а) въ тернѣ: 1. Онуфрій Зацерковный; 2. Теодоръ Леонтовичъ, 3. Василій Бернадцкій, — б) въ списѣ: Фавстынъ Гаврышь:

- Ч. 2749. На Балачи подорожній. а) въ тернѣ: 1. Василій Марчакъ, 2. Петръ Чекалюкъ, 3. Іоаннъ Павлусевичъ — б) въ списѣ: Сильвестръ Богачевскій, Петръ Яцшинъ и Іоаннъ Зальескій.

Презенты получили 00:

- Ч. 1638. Амврозій Рыбакъ на Утѣховичи,
 Ч. 1723. Северинъ Борачокъ на Яйкѳвѣ,
 Ч. 1727. Николай Бѣлецкій на Колоколинъ,
 Ч. 1799. Евстахій Новосадъ парохъ Ковалѣвки (Елархія Станиславѳвекѳв) на Пѣдгайцѣ въ дорозѣ замѣны,
 Ч. 1941. Романъ Крыжановскій на Плотычу,
 Ч. 2224. Теоф. Войтовичъ на Козѳвку,
 Ч. 2404. Симеонъ Винявскій на Черешинъ,
 Ч. 2747. Корнелій Малишевскій на Грымалѳвъ,
 Ч. 2748. Іоаннъ Божейко на Рокитно.

Митропол. Консистерія ѳтнеслась до В. Президіи ц. к. Намѣстничества о удѣленіе согласія къ канон. институціи 00:

- Ч. 1638. Амврозію Рыбаку на Утѣховичи,
 Ч. 1723. Северину Борачку на Яйкѳвѣ,
 Ч. 1727. Николаю Бѣлецкому на Колоколинъ,
 Ч. 1941. Роману Крыжановскому на Плотычу,
 Ч. 2224. Теофилю Войтовичу на Козѳвку,
 Ч. 2747. Корнелію Малишевскому на Грымалѳвъ,
 Ч. 2748. Іоанну Божейкову на Рокитно.

В. Президія ц. к. Намѣстничества соглашае ся на удѣленіе канон. институціи 00.:

- Ч. 2377. Амврозію Рыбаку на Утѣховичи,
 Ч. 2552. Северину Борачку на Яйкѳвѣ,
 Ч. 2921. Роману Крыжановскому на Плотычу,
 Ч. 3000. Николаю Бѣлецкому на Колоколинъ.

До канон. институціи вѳзвані 00.:

- Ч. 1372. Леонтій Шеферъ на Бовшѳвъ,
 Ч. 2314. Модестъ Малицкій на Суходѳль,
 Ч. Владиміръ Левицкій на Приелунъ,
 Ч. 2315. Іоаннъ Каратвинцкій на Долге,
 Ч. 2318. Климентій Росецкій на Тухольку,
 Ч. 2407. Михайлъ Авдыковскій на Оглядѳвъ,
 Ч. 2408. Симеонъ Конопка на Волкѳвъ,
 Ч. 2552. Северинъ Борачокъ на Яйкѳвѣ

Канон. институцію получилъ 0.:

- Ч. 2998. Леонтій Шеферъ на Бовшѳвъ.

Декретъ увѳльненія ѳтъ испита конкурсѳвого парохіального на протягѣ 6 лѣтъ получили 00.:

- Ч. 1337. Терентій Доманинъ парохъ въ Ляшкахъ корол.
 Ч. 1931. Іосифъ Терешкевичъ парохъ Любши,
 Ч. 1973. Евгений Шухевичъ парохъ Красова.

Митроп. Консисто́рія встала́вля са до в. ц. к. Намѣстничества:

а) о плату зъ фонда религ. для прив. сотр.

- Ч. 1126. въ Выбодовѣ,
Ч. 1534 въ Кобыловолокахъ,
Ч. 1760. въ Белзци,
Ч. 2607. въ Станиславчику.

б) о удѣленіи запомоги 00.:

- Ч. 460. Стефану Юрыку префекту Семинаріи въ Львовѣ,
Ч. 461. Д-ру Титу Мышковскому префекту Семинаріи въ Львовѣ,
Ч. 692. Константину Ярымовичу сотр. парохіи Усленія П. Д. Б. въ Львовѣ,
Ч. 1277. Іоанну Редкевичу проповѣднику Архікатедральному,

в) о дарѣ ласки для свящ. вдвѣз:

- Ч. 1647. Неонилъ Барановскій,
Ч. 1709. Іоаннъ Струмѣнскій,
Ч. 2284. Мальвинъ Барвинскій.

В. ц. к. Намѣстнич. завѣдомило Митроп. Консисто́рію, що в. ц. к. Министерство асигновало плату зъ фонда религ. для прив. сотр.:

- Ч. 3020. въ Кореовѣ на 1 рѣкъ.

Митр. Ординаріятъ надавъ стипендію им. св. Георгія въ рочной квотѣ 100 зр.:

- Ч. 652. Нестору Шпенюрскому слушателю I. р. правъ.

Свѣдоцтва квалификаційні на пѣвцѣвъ церковныхъ получили:

- Ч. 2919. Григорій Сковронъ, и
Ч. 2920. Филимонъ Зазуля.

Некрологія.

- Ч. 1385. Іоаннъ Войнаровскій парохъ Русяничъ, померъ 4. Лютого 1892,
Ч. 2300. Іоаннъ Хромовскій парохъ Остаповецъ, померъ 22. Лютого 1892,
Ч. 2405. Модестъ Зарицкій парохъ Жолчева, померъ 25. Лютого 1892.

Души ихъ поручають ся молитвамъ ВЧ. Клира.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 26. Марта 1892.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіальній

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1892.

Выдано дня 26. Цвѣтня.

Ч. IV.

Ч. 31.

Ч. 566. — Природне вино до св. Литургіи.

Звертае ся увага ВЧ. Клира а им. Настоятелѣвъ церквей на великій обовязокъ совѣсти, старанья ся о природне вино до св. Литургіи, понеже въ разѣ если бы употребило ся вино, хоть якъ впрочѣмъ добре и изрядне але не природне, то жертва не совершае ся и св. Литургія есть неважна. А до того треба додати, що безъ належитого старанья ся въ тѣй рѣчи, въ загалѣ взявши дуже трудно буде, одержати вино природне; понеже въ нашихъ часахъ надто змогло ся продукованье вина штучного, котре во всякихъ взглядахъ може бути добрымъ и часто що до смаку и тревалости лѣпшимъ буває отъ природного вина, но до найсв. Жертвы совѣсмъ есть непридатнымъ. И тымъ бѣльшу труднѣсть можъ предзрѣти въ одержанью вина природного, понеже въ послѣднихъ рокахъ, а вже въ найбѣльшой мѣрѣ сего року, управа вина на Уграхъ збстала майже совѣсмъ и то (якъ доносятъ) на довшій лѣта знищена черезъ микроскопичну Филоксеру, на котру доси ніякого средства предохранительного не дало ся найти, и доходятъ вѣсти, що зъ той причины и давнѣйшій великій и взглядомъ природного вина ретельній фѣрмы взяли ся теперъ до фабрикаціи штучныхъ винъ.

Есть то отже великимъ обовязкомъ совѣсти тыхъ, що ся мають старати о вино до св. Литургіи, чтобы тоежь дѣставали або отъ продуцентѣвъ духовныхъ, або отъ свѣцкихъ, въ той цѣли особно отъ Епископа за присяженихъ, або наконецъ инымъ якимъ отвѣтнимъ способомъ повзяли моральну певнѣсть, що отримаютъ вино дѣйстно природне, що особливо стати ся може, черезъ порозумѣнне ся въ цѣли спроваджованья вина зъ монастырями, маючими способъ до забезпеченья собѣ тоижъ моральной певности.

Вкѣнци наводять ся тутъ декотрі адресы духовныхъ продуцентѣвъ вина, а) на Уграхъ:

Alois Pramer, infulirter Propst, Erzdechant und Pfarrer, S. A. Ujhely;

Ladislav Mihalyfi, lat. emeriter Dechant und Pfarrvorsteher, Tolcsva, Zemplén;

Johann Désko, gr. f. Erzdechant, Schuldistriktsaufseher und Pfarrvorsteher Munkacs;

Antal Kecskés, gr. f. Pfarrer, S. A. Ujhely; — и

б) въ Австрій (Niederösterreich)

Stift Göttweig, bei Krems;

Stift Heiligenkreuz, bei Baden;

Stift Klosterneuburg;

Stift Melk.

Розумѣ ся, що всегда треба выразно примѣтити, що ходитъ тутъ о вино до св. Литургіи. А чтобы листы въ томъ дѣлѣ писаніе не були переняті отъ иныхъ интересованыхъ гандлярѣвъ вина, препоручае ся тижже рекомендовати; чтобы же вино борше и безъ трудности до ужитку було, належитъ жадати тоежь безъ лягру.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 11. Цвѣтня 1892.

Ч. 32.

Ч. 415/орд. — Подписи на скоре отвореніе католического всеучилища въ Зальцбургу.

Вже подъ Ч. 842/орд. изъ 1890 (Вѣдомости 1890, ст. 212) подано ВЧ. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости существованіе Товариства ко заложенію и удержанію свободнаго католического всеучилища въ Зальцбургу (Katholischer Universitätsverein in Salzburg). Товариство тое збрало доси по 7 лѣтахъ своего завязанья надъ 100.000 злр. маетку.

Но чтобы дѣло такъ дуже важне для славы Божой и спасенія людей, якъ нимъ есть заложеніе хотъ одного католического всеучилища въ нашѣй державѣ — не оттягало ся въ неперну далеку будучиность, але скоро, може за одинъ або два роки вже могло войти въ дѣйствительность — въ той цѣли сегорѣчне обще собраніе того Товариства ухвалило одногласно, абы утворити подписы (Subscriptionen) на добровѣльній, але означеній рѣчній вилаты, найменше 10 зр. рѣчно, на 10 лѣтъ (або и довше або на часъ

житя) на католическе всеучилище въ Зальцбургу, котрій вилаты однакожь подписуючій обовязуе ся вносити ажъ отъ часу утворенья тогожь всеучилища, т. е. першого его свѣцкогo факультету.

Обчислено, що до утворенья правничого и филозофичного факультета (окрѣмъ существующого вже теологичного) треба 100.000—120.000 р. рѣчного дохода, отже по 10 зр. числаци 10.000 до 12.000 субскрибентѣвъ; а до 5. Цвѣтня (въ 2 мѣсяцѣ по запавшій ухвалѣ) збрано 331 подисѣвъ въ илькости 4335 зр. рѣчно.

Митропол. Ординаріятъ препоручае отже усердно дѣло сіе соучастію ВЧ. Клира и Вѣрныхъ отвѣтно наведеннымъ вже въ Вѣдомостяхъ словамъ св. Отца нашего ко Предсѣдателю того Товариства: „Тому дѣлу не може забракнути и наше Препорученіе. Мы надѣлѣ ся, що Душпастыри и міряне, каждый послѣ своихъ силъ, будутъ всpirати вапе намѣреніе и до усовершенья дѣла отповѣдну помѣчь подавати. И для всѣхъ, котрій тое спасительне и велике дѣло всpirаютъ, умоляемъ найбогатшій дары отъ всемогучого Бога, котрый ихъ побожну ревнѣсть для дѣла сего достойнымъ воздаяніемъ обильно вынадгородитъ“.

Подписы на вспѣмненій рѣчній вилаты най подписуючій присылаютъ до Митроп. Ординаріята и отси списъ обовязующихъ ся одошле ся до тогожь Товариства. Кромѣ даты и выразного выписанья имени, назвиска, стану и мѣстця замешканья, треба навести подисѣмому рѣчну квоту (найменше 10 злр.) не лишь цифрами но и буквами, и также буквами часъ (черезъ котрый кто квоту тую платити обовязуе ся (10 лѣтъ або больше або на часъ житья). Може кто и тымъ способомъ 10 зр. подисати, що самъ зъ своего лишь часть той вилаты буде давати а на рѣшту запевнитъ собѣ причиненіе ся отъ одного або и больше иншихъ соучастникѣвъ. Розумѣ ся, що и тѣла моральній або товариства могутъ вилаты подисовати.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 22. Цвѣтня 1892.

Ч. 33.

Ч. 370/орд. — Препоручае ся ВЧ. Душпастырямъ закупити ново-видану книгу св. Евангелій страстныхъ для церквей, где тои же потреба.

Послѣ доноса Ставропигійского Института вышли теперъ зъ друку св. Евангелія страстній и выданій збстали образы чотырохъ св. Евангелистѣвъ до недавно въ новѣмъ выданію появившой ся книги св. Евангелія напрестоольного. — Препоручае ся протое ВЧ. Душпастырямъ закупити книгу св. Евангелій страстныхъ для церквей, где тои же потреба и заравомъ подае ся до вѣдомости, що тѣ ВЧ. Душпастырь, котрій закупили уже для своихъ церквей книгу св. Евангелія въ новѣмъ выданію, но безъ образѣвъ чотырохъ св. Евангелистѣвъ — могутъ тѣ образы получить теперъ даромъ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 25. Цвѣтня 1892.

Ч. 34.

Ч. 3973. — О легитимации неслобныхъ дѣтей черезъ послѣдовавшее супружество.

О т п и с ь.

K. k. Ministerium des Innern. — 11.890—1891.

Mit dem hierämtlichen Erlasse vom 12. September 1868 Z. 3649/M. Z. wurde der auf Grund der bestehenden Vorschriften zu beobachtende Vorgang wegen Berichtigung der Geburts-Matrizen aus Anlaß der durch nachfolgte Verehelichung der Eltern eingetretenen Legitimation unehelicher Kinder im Einverständnisse mit dem k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht zur Darnachachtung bekannt gegeben.

In gleicher Weise ist mit hierämtlichen Erlasse vom 7. November 1884 Z. 12350 die Weisung für jene Fälle erlassen, in denen es sich um die Anmerkung der Legitimation per subsequens matrimonium in den Geburtsmatrizen handelt, die Partheien aber nicht in der Lage sind, die erforderlichen Erklärungen von dem Führer der Geburtsmatrix persönlich abzugeben.

Beide bezogenen Erlasse haben für die entweder gleich bei Aufnahme des Geburtsactes oder später erfolgende Eintragung des unehelichen Vaters in die Geburtsmatrix die unter Beobachtung der gesetzlichen Vorschriften abgegebene Einwilligung des Vaters hierzu zur Voraussetzung.

Außerdem kommen häufig Fälle zur Verhandlung, in denen die Veranlassung der Vormerkung der Legitimation unehelicher Kinder in den Geburtsmatrizen auf Grund nachgefolgter Ehe der Eltern im administrativen Wege angestrebt wird, ohne daß die vom Gesetze geforderte ausdrückliche Einwilligung des angebl. Vaters zur Eintragung der Vaterschaft in die Geburtsmatrix zumeist wegen früheren Ablebens des angegebenen Vaters oder auch aus einem anderen Grunde zu erwirken ist.

In solchen, nicht selten vorkommenden Fällen kann nach den bestehenden Vorschriften wegen Mangels des gedachten gesetzlichen Erfordernisses, die Anmerkung der Legitimation durch nachgefolgte Verehelichung der Eltern im Geburtsbuche nicht sofort im administrativen Wege verfügt, sondern kann dieselbe erst auf Grund eines mit Erfolg durchgeführten Civilprozesses begehrt werden.

Aber auch der Austragung der Anerkennung der Vaterschaft und sonach der Legitimation in Civilrechtswege treten nicht selten vielfache Schwierigkeiten entgegen und muß wieder darauf hingewiesen werden, daß selbst die ausnahmsweise Erwirkung der Legitimation durch Begünstigung des Landesfürsten nicht geeignet ist, alle für die Kinder nachtheiligen Folgen zu beheben.

Den in den bezeichneten Fällen sich sowohl für die Parthei als für die Sache ergebenden erheblichen Mißständen, sowie eventuellen Civil-Prozessen und den hiemit verbundenen Kosten, kann dadurch begegnet oder wenigstens die Zahl derartiger Fälle vermindert werden, daß für die rechtzeitige Ordnung des Familienstandes Vorsozge getroffen wird.

Die Ursache der häufigen Unterlassung der Eintragung der Vaterschaft in die Geburtsmatrix wird, wenn die materielle Grundlage einer solchen Matriceneintragung, nämlich die Zeugung des Kindes durch den nachmaligen Gatten der Mutter vorliegt, kaum einem Widerstreben oder selbst auch nur einer Absicht des Vaters zuzuschreiben, sondern meistens in der Unkenntnis in der bestehenden Vorschriften, in der Nachlässigkeit und Indolenz der Partheien zu suchen sein.

Es wird sonach in vielen Fällen durch eine entsprechende Einflußnahme auf die Partheien seitens derjenigen Organe, welche in Ausübung ihres Berufes in die Lage kommen, von den obwaltenden Verhältnissen Kenntnis zu erhalten und zwar zunächst seitens der Seelsorger und Matricenföhrer ermöglicht werden, die erwünschte Abhilfe zu schaffen.

Bei Eheschließungen wird sich vorzugsweise Gelegenheit bieten, auf die Brautleute oder doch auf den Bräutigam dahin ernstlich einzuwirken, daß bei vorhandenen, vorehelichen Kindern die Durchführung der Legitimation eingeleitet und bewirkt werde.

Es wird aber auch in allen Fällen eine entsprechende gleiche Einflußnahme anzupfehlen sein, in welchen die Seelsorger und Matricenföhrer in irgend einer anderen Weise etwa Kenntnis erhalten, daß vor der Eheschließung geborene Kinder der Eheleute vorhanden sind, ohne daß die Richtigstellung der Geburtsmatrix veranlaßt worden wäre.

Bei diesen Anlässen wird es nun Aufgabe dieser Organe sein, die Partheien über die aus der Unterlassung der rechtzeitigen Legitimationsvorschrift entspringenden Folgen und sonach über die Wichtigkeit der Matricenrichtigung aufzuklären, dieselben über die einzuschlagenden Schritte zu belehren und ihnen zu der Durchführung derselben die erforderliche Anleitung und Unterstützung zu gewähren.

In Würdigung der angeführten Momente findet sich das Ministerium des Innern im Einvernehmen mit dem k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht bestimmt, die k. k. Statthalterei anzuweisen, unter gleichzeitiger Inanspruchnahme der Mitwirkung der betreffenden kirchlichen Oberbehörden zu veranlassen, daß die Seelsorger und Matricenföhrer aufgefordert werden, in den in Rede stehenden Fällen und in der oben angeedeuteten Weise ihren Einfluß geltend zu machen, damit die Legitimation vorehelicher Kinder seitens ihrer Eltern im Geburtsbuche ohne Aufschub zur Durchführung gelange.

Ebenso werden die politischen Behörden 1 Instanz entsprechend zu verständigen sein, da auch sie vielfach in der Lage sind, in der gleichen Richtung mit Erfolg einzuwirken:

Wien, am 21. März 1892.

Taaffe m. p.

Повыше розпорядженъе удѣляе ся ВЧ. ОО. Душпастьрямъ до вѣдомости съ порученемъ точного захованья заключенныхъ въ нѣмъ предписовъ — ѳтносительно рескриптѣвъ в. ц. в. Намѣстничества въ дня 30. Жювтя 1868 — Ч. 53.743 и въ дня 30. Листопада 1884 — Ч. 71.842 — въ слѣдствіе рѣшенья в. ц. в. Намѣстничества въ дня 3. Цвѣтня 1892 — Ч. 26.420.

Оть Митрополитальной Консистории.

Львѣвъ дня 25. Цвѣтня 1892.

Ч. 35.

Обвѣщенья конкурсовъ.

I.

Розписують ся на конкурсъ слѣдующій парохіи:

а) подъ днемъ 31. Марта 1892 съ речинцемъ до дня 25. Мая 1892:

Ч. 3596. Бѣлкѣвцѣ деканата Зборвского, наданья приватного;

б) *підъ днємъ 7. Цвѣтня 1892 съ рѣчищемъ до д. 2. Червня 1892:*

- Ч. 3609. Бережниця деканата Стрыйского, наданья приватного,
Ч. 3789. Фирлеевъ (вторично) деканата Нараевского, наданья приватного съ тымъ, що прошенья кандидатѣвъ убѣгающихъ ся о тую парохію при первомъ розписанью ей на конкурсъ остаются важными и на сей вторичный конкурсъ.

в) *підъ днємъ 21. Цвѣтня 1892 съ рѣчищемъ до д. 16. Червня 1892:*

- Ч. 4026. Голынь деканата Калушского, наданья Ординаріятского,
Ч. 4104. Лецѣвка деканата Перегінського, наданья фундаціи Станислава графа Скарбка.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

II.

Ч. 3643. Обвѣщенье конкурса на посаду учителя религии при школахъ народныхъ въ Городку.

Ц. к. окружна Рада школьна въ Городку розписуе підъ д. 15. Марта с. р. Ч. 337 конкурсъ въ цѣли сталого обсаженья посады учителя религии гр. кат. при 4-класовѣй школѣ мужескѣй въ Городку съ рѣчною платою 600 зр. и обовязкомъ преподаванья науки религии въ 4-класовѣй школѣ мужескѣй и въ 4-класовѣй школѣ женскѣй и держанья предписанныхъ експортъ. До той посады привязанъ также пятилѣтній додатки по 50 зр. и 10% отъ сталои платы на помешканье. О тую посаду могутъ убѣгати ся лишь канонично ординованіи священники. Поданья належито удокументованіи мають посредствомъ тутейшой Митропол. Консистеріи внести ся до ц. в. окружной Рады школьной въ Городку найпозднѣйше до вѣнца Цвѣтня с. р.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 8. Цвѣтня 1892.

ХРОНИКА.

Именованья.

Ординаріятскимъ Комисаромъ для школъ Бобрецкого деканата именованъ:

- Ч. 1328. О. Володиміръ Глинскій парохъ Подмонастыря на мѣстце О. Иполита Штогрыва пароха въ Стрѣлкахъ увѣльненого отъ той довжоости на власне свое прошеніе при чемъ Митропол. Консистерія выразила ему повну признательность.

Архіерейскій грамоты похвальніи съ правомъ употребленья экспозиторій крылошаньскихъ получили 00:

- Ч. 190/орд. Василій Небидовець парохъ въ Перегінську.
Ч. 191/орд. Анатолій Долвинскій парохъ Яхторова.
Ч. 269/орд. Симеонъ Пѣтушевскій парохъ Сасѣва.

Митропол. Консистерія удѣлила похвальній декрета за равне и успѣшне преподаванье науки религии молодежи школьной на подставѣ донесеній дотычныхъ окружныхъ Радъ школьных 00:

- Ч. 2073. Онуфрію Крыницкому пароху Дубровиць,
Ч. " Петру Жолевичу пароху въ Курникахъ,
Ч. 2842. Ярославу Яцыкевичу сотр. въ Шарци,
Ч. 2861. Роману Кунцевичу пароху Станьмира,
Ч. " Григорію Чвартацкому пароху Печенія.

Умѣщенья.

а) Завѣдательства получили 00:

- Ч. 2923. Іоаннъ Стрѣльбицкій завѣд. Утѣховиць въ Наваріи,
Ч. 3149. Евгенийъ Купчинскій завѣд. Грымадова въ Бѣлковцахъ,
Ч. 3284. Евгенийъ Чубатый завѣд. Долгого въ Солуковѣ,
Ч. 3286. Модестъ Малвицкій въ Майдана въ Суходолѣ,
Ч. 3327. Дмитрій Ксьонжекъ въ Бережницѣ въ Кокошинцахъ,
Ч. 3505. Володиміръ Сабать сотр. Соснова въ Корчинѣ,
Ч. 3578. Константинъ Целевичъ сотр. Побужанъ въ Берлогахъ,
Ч. 3640. Емиліанъ Брояковскій завѣд. Яцковецъ въ Русятчахъ,
Ч. 3642. Григорій Комаряньскій завѣд. Жуличъ въ Бережницѣ,
Ч. 3644. Владиміръ Чешль завѣд. Оглядова въ Добрянахъ,
Ч. 3702. Петръ Петрицкій завѣд. Колоколина въ Голыни,
Ч. 3843. Іосифъ Зацерковный сотр. Мяновець — тамже.

б) Сотрудничества получили 00:

- Ч. 3644. Яковъ Зробекъ сотр. Ценева въ Выбудовѣ съ правомъ управленья парохією,
Ч. 3645. Андрей Обѣжинскій сотр. Дмитрова въ Побужанахъ,
Ч. 3658. Іосифъ Фоліезъ сотр. Кустьня въ Бѣлѣмъ камени съ правомъ управленья парохією,
Ч. 3701. Павелъ Дудыкъ сотр. Поняковиць малои въ Городахъ.
Ч. 3791. Григорій Дычковскій завѣд. Плотицы въ Цецевѣ,
Ч. 3844. Михайлъ Щуровскій новопост. пресвитеръ въ Вишенцѣ вел.
Ч. 3845. Іоаннъ Заулякъ новопост. пресвитеръ въ Сосновѣ,
Ч. 3847. Юліанъ Левницкій новопост. пресвитеръ въ Белзці,
Ч. 3848. Дмитрій Романовскій новопост. пресвитеръ въ Нараевѣ.

Введеніи 00:

- Ч. 3070. Володиміръ Кальба въ сотр. въ Бережанахъ,
Ч. 3210. Людвикъ Подгородецкій въ сотр. въ Бурштинѣ.
Ч. 3212. Лука Несторъ въ завѣд. Ремизовець,
Ч. 3575. Онуфрій Чубатый въ завѣд. Осташовецъ,
Ч. 3587. Казиміръ Савицкій въ сотр. въ Залозцяхъ новыхъ,
Ч. 3787. Михайлъ Реваковичъ въ сотр. въ Волосянцѣ,
Ч. 3788. Іоаннъ Каратницкій яко парохъ Долгого (декан. Калушского),
Ч. 3835. Евгенийъ Чубатый въ завѣд. Солукова,
Ч. 3837. Іоаннъ Стрѣльбицкій въ завѣд. Наварія,
Ч. 3840. Емиліанъ Брояковскій въ завѣд. Русятчъ.

Увѣльненіи 00:

- Ч. 3069. Дмитрій Розлуцкій отъ завѣд. въ Козбвиць,
Ч. 3158. Лука Несторъ отъ сотр. въ Выбудовѣ,

- Ч. 3211. Онуфрій Чубатый ътъ сотр. въ Залозцяхъ новыхъ,
 Ч. 3486. Теофіяль Бобикевичъ ътъ сотр. въ Нараевѣ,
 Ч. 3575. Казиміръ Савицкій ътъ сотр. въ Осташибцяхъ,
 Ч. 3788. Евгенийъ Чубатый ътъ завѣд. въ Долгѣмъ,
 Ч. 3834. Іоаннъ Каратинцкій яко парохъ Солукова,
 Ч. 3837. Станиславъ Алексевичъ яко парохъ Наваріи,
 Ч. 3838. Амврозій Рыбакъ ътъ сотр. въ Бродахъ,
 Ч. 3839. Корнелій Малишевскій ътъ завѣд. въ Волковѣ,
 Ч. 3855. Петръ Петрицкій ътъ завѣд. Коляколина,
 Ч. 3856. Іоаннъ Божейко ътъ сотр. въ Вишенцѣ вел.
 Ч. 3857. Іосифъ Фольнъ ътъ сотр. въ Кустинь.

Презенты получили 00:

- Ч. 3058. Димитрій Ксьонжекъ на Косошницѣ,
 Ч. 3152. Кароль Бардынь на Ланы,
 Ч. 3188. Василій Бернацкій на Пѣдборцѣ,
 Ч. 3235. Василій Марчакъ на Баличи подорожній,
 Ч. 3720. Михайль Форысь на Волю гологбреску.

Зъ полученіи презенты зрезигновавъ:

- Ч. 3400. О. Симеонъ Конопка на парохію Фирлеувъ.

Митропол. Консисторія ѡтнеслась до В. Президіи ц. к. Намѣстничества о удѣленіи согласія къ канон. институціи 00:

- Ч. 2277. Юстыну Гаврысьевичу на Жулича,
 Ч. 2494. Симеону Винявскому на Черепинѣ,
 Ч. 3152. Каролю Бардыну на Ланы,
 Ч. 3188. Василію Бернацкому на Пѣдборцѣ,
 Ч. 3235. Василію Марчаку на Баличи подорожній,
 Ч. 3058. Димитрію Ксьонжеку на Косошницѣ.

В. Президія ц. к. Намѣстничества соглашае ся на удѣленіи канон. институціи 00:

- Ч. 3240. Іоанну Божейкови на Рокитно,
 Ч. 3328. Корнелію Малишевскому на Грымалѣвъ,
 Ч. 3451. Теофілю Войтовичу на Козьву,
 Ч. 3480. Юстыну Гаврысьевичу на Жулича,
 Ч. 3704. Василію Бернацкому на Пѣдборцѣ,
 Ч. 3778. Симеону Винявскому на Черепинѣ,
 Ч. 3825. Каролю Бардыну на Ланы.

До канон. институціи вѣзваніи 00:

- Ч. 2377. Амврозій Рыбакъ на Утѣховича,
 Ч. 2921. Романъ Крыжановскій на Плотычу,
 Ч. 3000. Николай Бѣлецкій на Колоколинѣ,
 Ч. 3240. Іоаннъ Божейко на Рокитно,
 Ч. 3323. Корнелій Малишевскій на Грымалѣвъ,
 Ч. 3451. Теофіль Войтовичъ на Козьву,
 Ч. 3480. Юстынъ Гаврысьевичъ на Жулича,
 Ч. 3704. Василій Бернацкій на Пѣдборцѣ,
 Ч. 3778. Симеонъ Винявскій на Черепинѣ,
 Ч. 3825. Кароль Бардынь на Ланы.

Канон. институцію получилъ 00:

- Ч. 3283. Северинъ Борачокъ на Яйковѣ,
 Ч. 3284. Іоаннъ Каратинцкій на Долге (декан. Калужского),
 Ч. 3285. Владиміръ Левицкій на Майдаиъ,
 Ч. 3440. Амврозій Рыбакъ на Утѣховича,
 Ч. 3550. Корнелій Малишевскій на Грымалѣвъ,
 Ч. 3608. Іоаннъ Божейко на Рокитно,
 Ч. 3647. Юстынъ Гаврысьевичъ на Жулича,
 Ч. 3702. Николай Бѣлецкій на Колоколинѣ,
 Ч. 3791. Романъ Крыжановскій на Плотычу,
 Ч. 3915. Михайль Авдыковскій на Оглядѣвъ,
 Ч. 3924. Симеонъ Винявскій на Черепинѣ,

Декретъ увѣльненія ѡтъ испита конкурсаго парохіального на протягъ 6 лѣтъ получили 00:

- Ч. 3334. Евгенийъ Коблянскій катихитъ въ Стрию,
 Ч. 3622. Теофанъ Бородайкевичъ парохъ въ Тростянци малѣмъ,
 Ч. 3805. Михайль Цегельскій парохъ въ Каменцѣ сгрумал.

Грамоты ѡтпустительнй изъ связи канон. Архіепархіи Львѣвской получили 00:

- Ч. 1473. Іосифъ Дудыкевичъ парохъ въ Пѣдгайцяхъ въ Епархію Перемышльску,
 Ч. 2906. Станиславъ Алексевичъ парохъ Наваріи въ Епархію Станиславовску,

Архіерейске рукополаганье въ Пресвитеры получили на дни 13. Марта с. р. кандидаты стану свящ.:

- Ч. 2920. Юліанъ Левицкій, Михайль Щуровскій, Леонидъ Молчковскій, Іоаннъ Зау-
 Заулякъ и Петко Анастасіевъ (болгаринъ чина 00. Воскресенцѣвъ) — а
 діаконатъ получилъ: Кеснофонъ Роздольскій.

Власть двѣ Службы Божіи правити получилъ:

- Ч. 3507. О. Іоаннъ Гургаль сотр. въ Золочевѣ до кѣнца Марта 1892.

Митропол. Ординаріатъ удѣливъ грамоты Архіерейского благословенія за значительнй жертвы въ користь мѣстцевыхъ церквей:

- Ч. 190/орд. Лаврентію Марину мѣщанину въ Залозцяхъ нов.
 Ч. 3583. Константину Федвяку господарю въ Кияжолуцѣ,
 Ч. 3613. Стефану Горному господарю въ Тячу.

Митроп. Консисторія вставила ся до в. ц. к. Намѣстничества:

а) о системизованье сотрудищества:

- Ч. 3045. при парохіи св. Ап. Петра и Павла въ Львовѣ.

б) о плату для прив. сотрудищкѣвъ:

- Ч. 3159. въ Цевевѣ,
 Ч. 3313. въ Токахъ,
 Ч. 3453. въ Волосянцѣ.

В. ц. к. Намѣстнич. завѣдомило Митроп. Консисторію, що в. ц. к. Министерство асигновало плату зъ фонда религ. для прив. сотр.:

Ч. 3020. въ Корсовѣ на 1 рѣкъ.

Свѣдоцтва квалификаційні на пѣвцѣвъ церковныхъ получили:

Ч. 3080. Кѣдратъ Куречка,
Ч. 3877. Іоаннъ Фялиповичъ.

Ч. 3604. Выказъ всѣхъ жертвъ вplyнувшихъ въ м. Лютѣмъ и Мартѣ 1892 до канцеляріи Митропол. Консисторіи:

а) на церковь св. Іоакима въ Римѣ:

дня 2/2	ВЧ. Урядъ парох. въ Стремилчу	1	зр.	—	кр.
2/2	Церковь въ Ярычевѣ	1	"	—	"
3/2	ВЧ. Урядъ парох. въ Черешинѣ	1	"	—	"
8/2	" " " " Шыровѣ	4	"	70	"
10/2	" " " " Бруховичахъ	1	"	30	"
10/2	" " " " Надѣтичахъ	1	"	—	"
13/2	" " " " Перемышлявахъ	1	"	50	"
13/2	" " " " Шоломын	1	"	50	"
13/2	" " " " Тавровѣ	—	"	85	"
13/2	" " " " Львєничахъ	2	"	—	"
13/2	" " " " Подборцяхъ	1	"	20	"
14/2	" " " " Семягновѣ	1	"	20	"
14/2	" " " " Могильницѣ	2	"	—	"
15/2	" " " " Чижиковѣ	2	"	—	"
17/2	" " " " Сливкахъ	1	"	50	"
20/2	" " " " Новосанахъ	1	"	—	"
дня 20/2	ВЧ. О. Шухевичъ парохъ въ Красовѣ	1	зр.	—	кр.
20/2	ВЧ. Урядъ парох. въ Козовцѣ	2	"	—	"
22/2	" " " " Плуговѣ	1	"	50	"
23/2	" " " " Литвиновѣ	1	"	—	"
23/2	" " " " Роздолѣ	1	"	95	"
24/2	" " " " Станимирѣ	1	"	—	"
26/2	" " " " Жупаню	2	"	—	"
29/2	" " " " Вишневику	2	"	—	"
1/3	" " " " Городиславичахъ	1	"	50	"
2/3	" " " " Перечельникахъ	1	"	50	"
2/3	" " " " Кропивнику	1	"	—	"
8/3	" " " " Завадцѣ	5	"	36	"
8/3	" " " " Завидовичахъ	3	"	—	"
9/3	" " " " Красѣмъ (Кал. дек.)	2	"	50	"
16/3	" Бускій Урядъ декан.	5	"	—	"
16/3	ВЧ. Урядъ парох. въ Сѣльци-Бєньковѣ	1	"	50	"
19/3	" " " " Голосковичахъ	5	"	—	"
25/3	" " " " Стрию	1	"	10	"
28/3	" " " " Бѣлѣмъ	1	"	—	"

б) на церковь въ Раранчи:

дня 8/2	Впр. О. Пралатъ Іос. Кобыляньскій	1	зр.	—	кр.
12/2	ВЧ. Урядъ парох. въ Залозцяхъ нов.	1	"	50	"
12/2	" " " " Нараевѣ	3	"	—	"
14/2	" " " " Могильницѣ	2	"	—	"
17/2	" " " " Солуковѣ	1	"	20	"
20/2	ВЧ. О. Шухевичъ парохъ въ Красовѣ	1	"	—	"
20/2	" " Іосифъ Шанковскій парохъ Чанижа	1	"	—	"
20/2	Ч. Прихожане Чанижа	4	"	—	"
23/2	ВЧ. Урядъ парох. въ Свистельникахъ	2	"	—	"
29/2	" " " " Пльєнянахъ	1	"	20	"

в) на знесеніе неволѣ въ Африцѣ:

дня 2/2	ВЧ. Урядъ парох. въ Стремилчу	2	зр.	—	кр.
2/2	" " " " Долѣмъ	2	"	90	"
2/2	" " " " Перечельникахъ	2	"	10	"
2/2	" " " " Ярославичахъ	2	"	—	"
3/2	" " " " Микулєнцяхъ	3	"	5	"
8/2	" " " " Хмєлисакахъ	—	"	90	"
9/2	" " " " Глинянахъ-Заставья	1	"	50	"
9/2	" " " " Цѣшкахъ	3	"	—	"
10/2	" " " " Крѣвѣмъ	2	"	50	"
10/2	" " " " Надѣтичахъ	1	"	—	"
13/2	" " " " Глѣбовичахъ вел.	1	"	—	"
13/2	" " " " Шоломын	2	"	—	"
13/2	" " " " Тавровѣ	—	"	85	"
13/2	" " " " Львєничахъ	2	"	—	"
13/2	" " " " Подборцяхъ	1	"	20	"
14/2	" " " " Могильницѣ	2	"	—	"
14/2	" " " " Турѣ	2	"	—	"
дня 15/2	ВЧ. Урядъ парох. въ Бруховичахъ	1	зр.	30	кр.
15/2	" " " " Тростянци	1	"	50	"
15/2	" " " " Галичановѣ	3	"	—	"
17/2	" " " " Братковцяхъ	—	"	63	"
18/2	" " " " Лопушанахъ	—	"	85	"
20/2	" " " " Козовцѣ	2	"	—	"
23/2	" " " " Литвиновѣ	1	"	—	"
24/2	" " " " Станимирѣ	1	"	—	"
26/2	" " " " Подгорцяхъ	—	"	80	"
29/2	" " " " Вишневику	1	"	—	"
2/3	" " " " Кропивнику	1	"	—	"
5/3	О. Сєлезанка парохъ въ Ячинѣ	1	"	—	"
14/3	Урядъ парох. въ Выспѣ	1	"	50	"
22/3	" " " " Домажарѣ	1	"	—	"
25/3	" " " " Стрию	—	"	70	"

г) на Товариство св. Апостола Павла:

дня 2/2	Церковь въ Ярычевѣ	—	зр.	60	кр.
13/2	ВЧ. О. Іоаннъ Гарасимовичъ парохъ Турѣ	1	"	—	"

д) на Товариство св. Рафаила въ Вѣднѣ.

дня 14/2	Всч. Урядъ парох. въ Могильницѣ	1	зр.	—	кр.
----------	---------------------------------	---	-----	---	-----

4. Дмитрій Бахталовскій, сотр. въ Ушни; 5. Антоній Захаріясевичъ, сотр. въ Сасовѣ; 6. Николай Фольваркѣвъ, парохъ въ Демиѣ; 7. Килестинъ Кульчицкій, парохъ въ Пѣдгайчикахъ; 8. Богданъ Еліашевскій, парохъ въ Гуменци; 9. Иполитъ Погорецкій, парохъ въ Бродкахъ; 10. Іеронъ Кмицкевичъ, парохъ въ Фразѣ; 11. Ксенофонтъ Сосенко, парохъ въ Солонцѣ; 12. Изидоръ Зельскій, завѣд. парох. въ Збоискахъ; 13. Еронимъ Бариншъ, сотр. въ Снятынѣ; 14. Гавріиль Боднаръ, парохъ въ Свистѣльникахъ; 15. Николай Колтонюкъ, парохъ въ Тарнавицѣ; 16. Іоаннъ Жегаловичъ, парохъ въ Невицѣ; 17. Іоаннъ Дурбакъ парохъ въ Увсю; 18. Климентій Хотинецкій, парохъ въ Уйковичахъ; 19. Альфредъ Сѣменовичъ, зав. пар. въ Стопчатовѣ; 20. Теодоръ Кордуба, парохъ въ Бережанахъ; 21. Григорій Словицкій, парохъ въ Козловѣ; 22. Ома Дуткевичъ, парохъ въ Цѣшкахъ; 23. Лонгинъ Рожанковскій, парохъ въ Глибодѣ; 24. Теофилъ Мусѣй, сотр. въ Куликовѣ; 25. Василій Небыловецъ, парохъ въ Перегінську; 26. Іоаннъ Волосянскій, парохъ въ Терлѣ; 27. Григорій Алексевичъ, парохъ въ Зарудю; 28. Володиміръ Туркевичъ, парохъ въ Грибовичахъ; 29. Володиміръ Борысевичъ, парохъ въ Голоску; 30. Александеръ Левицкій, сотр. въ Олеску. — Зъ Львова були Впр. и Вч. ОО.: 31. Пралатъ Андрей Бѣлецкій; 32. крыл. Левъ Туркевичъ; 33. крыл. Д-ръ Іосифъ Комарницкій; 34. Іоаннъ Чапельскій, префектъ дух. семин.; 35. Евгенийъ Гузаръ, катихитъ; 36. Іоаннъ Редкевичъ, проповѣдникъ архикатедр., 37. Іоаннъ Навроцкій, катихитъ; 38. Емилианъ Барвинскій, капелянъ; 39. Володиміръ Петрушевичъ, сповѣдникъ при архикатедр. церквѣ; 40. Алексей Торонскій, ц. в. профессоръ гимн.; 41. Діонизій Дорожинскій сотр. архикатедр.; 42. Романъ Яцковскій, капелянъ Е. Е. Преосв. Митрополита, и П. Іоаннъ Туркевичъ, слух. богословія (екстернистъ).

О год. $\frac{3}{4}$ 6. прибывъ Е. Екс. Преосв. Митрополитъ, отпраивъ молебнъ и поблагословивши присутныхъ Найсв. Дарами — поватавъ збраныхъ сердечною промовою, заохочуючи ихъ до весьма полезнаго и спасительнаго духовнаго обновленія посредствомъ реколлекцій.

По тѣмъ оголошено Порядокъ дневный сихъ упражненъ духовныхъ а Вч. О. Еремій Ломницкій, яко провѣдникъ реколлекцій духовныхъ зачавъ тижъ представленьемъ ѓповѣднаго предмета духовнаго.

По реколлекціяхъ, ѓбудася въ Середу дня 9. н. ст. Марта зъ полудня сповѣдъ, а въ Четверъ рано о год. 9-ѣй торжественна Служба Божа, ѓправлена Е. Екс. Преосв. Митрополитомъ, при сослуженью всѣхъ участнѣвъ, при которѣй то Службѣ Божѣй прѣймили всѣ зъ рукъ Архіерейскихъ св. Причастіе. — По Службѣ Божѣй зволивъ Е. Екс. Преосв. Митрополитъ короткою но весьма щирою промовою попрощати збраныхъ, загрѣваючи ихъ до дальшой неутомимой працѣ въ виноградѣ Христовѣмъ.

Загальне Собраніе ѓбудо ся въ рефектари монастырскѣмъ. — Его Екс. Преосв. Митрополитъ зволивъ передъ ѓтходомъ еще короткою, но одушевляющею промовою, повитати Загальне Собраніе и удѣливъ томуже свое Архіерейске благословеніе, а по ѓтѣздѣ Е. Екс. Преосв. Митрополита, ѓтворивъ Впр. крылошанинъ и предѣдатель Товариства о. Л. Туркевичъ о 11. годинѣ Загальне Собраніе, въ котрѣмъ взяло участь 57 членѣвъ, ѓтвѣтною промовою.

Теперь выбрано одоголосно предѣдателемъ Собранія Впр. о. К. Сѣлецкого, котрый подяковавши за выбѣръ покликавъ на секретарей Вч. ОО. Изидора Зельского и Діонизія Дорожинского.

О. Е. Гузаръ ѓтчитавъ справозданье зъ дѣятельности Выдѣла за часть ѓтъ $\frac{3}{2}$ 1891 до дня $\frac{10}{3}$ 1892.

Коли тое справозданье принято до вѣдомости и никто голоса не забиравъ, прочитавъ о. И. Чапельскій слѣдующе справозданье касове за часть ѓтъ $\frac{3}{2}$ 1891 до $\frac{9}{3}$ 1892.

Року 1891 бувъ загальный доходъ 594 злр. 48 кр. загальный выдатокъ 235 злр. 28 кр., затѣмъ надвыжка доходу 359 злр. 20 кр.

Доходъ пѣсла предмету:

1. Членскій вкладки	272.50
2. Звороты	22.64
3. Доходъ зъ издавництва	30.83
4. Жертвы	149.01
5. На цѣли миссіейнѣ	119.50
	<u>594.48</u>

Рѣнь 1892.

1. Членскій вкладки	70.—
2. Издавництво	23
3. На цѣли товариства	60
4. Миссіейнѣ	4.20
5. ѓтотки	6.69
	<u>81.72</u>

Выдатокъ пѣсла предмету:

1. На Миссіи	62.80
2. Канцелярія	10.—
3. Кореспонденція	67.88
4. Издавництво	63.30
5. Надзвычайнѣ	31.30
	<u>235.28</u>

1. Канцелярія	1.—
	<u>1.—</u>
Надвышка въ р. 1891	359.20
„ „ „ 1892	80.72
	<u>разомъ 439.92</u>

Тую надвышку умѣщено въ книжочкахъ щадничихъ

Ч. 44.477	339.43
Ч. 62.415	90.26
	<u>429.69</u>
Готѣвка	10.23
	<u>439.92</u>

На внесеніе О. Зельского выбрано до контрольной комисіи Вч. ОО. Т. Кордубу, І. Черепашинского и Д. Лелкого, котра провѣривши рахунки, поставила передъ собраніемъ внесеніе, щобы Вч. О. Чапельскому выразити признанье и дати абсолюторію.

Дальше приступлено до нарадъ надъ змѣною статутѣвъ. Референтъ Выдѣла О. И. Чапельскій предкладае, поясняе и мотивуе змѣну слѣдующихъ §§. статута:

1. §. 4. б. 3. змѣнено въ той способѣ:

„Почетнымъ членомъ Товариства може бути той, котрый причинить ся якимъ бѣльшимъ даткомъ грошевымъ, або працею духовою до розвою Товариства и котрого на предложенье выдѣла заименуе загальный збѣръ.“

2. §. 5. в. змінено в той спосіб:

„Давати вкладку замість 2 злр. — ино 1 злр.“

3. До §. 11. 13. 15. 16. а. 16. в. змінити всюди вмiсто на шiсть, на одинь рiбть.

4. До §. 18. опустити слова: „Товариство може бути розв'язане за згодою всiхъ трехъ Ординарiятъ“ а може бути: „О розв'язанью Товариства мае ся повiдомити всi три Ординарiята.“

5. До §. 17. принято слова: а кромi того одобренья всiхъ трехъ Ординарiятъ.

6. До §. 2. принято додатково: „Товариству прислугуе право основати свои филiї на провинцiї.“

7. §. 15. б. зовсiмъ опустити.

8. Додатково: „Видiль мае постаратись о регуляминъ для филiї.“

Слiдували внесеня членiвъ.

О. Данило Лепкiй: Представивши грiбный для Церкви, народа и священства теперiшний часъ внiесть:

а) щоби Видiль заняв ся выготовленiемъ статутiвъ для брацтвъ церковныхъ мужескихъ и женскихъ вь христiянско-соцiальнiмъ дусi.

б) щоби заняв ся видавництвомъ книжочокъ дешевыхъ, чи то крей царови библiотеки и покликав до спiвучастя людей доброй волi;

в) щоби тое видавництво було пiсля певной системы. Вь тiмъ дусi промавляли такожъ Вч. ОО. Ломницкiй, Сосенко, Барись, Чапельскiй и по вычерпуючiмъ представленью ухвалено повисши внесеня.

При вiдци Собранiя пiднiеся Впр. о. Сiлецкiй дуже важну справу заснованья монастыря женского для сельскихъ дiвчатъ, котрыхъ цiлюю булобы пiдiбно вь латинськiмъ обрядi заведенимъ „Ochronk-амъ“ ити вь помiчъ матерямъ сельскимъ вь выховуванью ихъ дiтей. Представивши вiрно основанье такого монастыря вь Жужели, котрый вже зiставъ Митр. Ординарiятiмъ потверджений, просивъ о пiдпомогу матерiальну. Присутнi съ одушевленiемъ выслушали сего представленья и зложили щедрi датки на повисшу цiль.

За для спiбнои поры и вычерпаного предмета програмового закрьвъ Впр. О. крыл. Л. Туркевичъ загалне Собранiе вносячи многолiтствiе Его Святости Льву XIII. Папi римскому, — Его Величеству Цiсареви нашому Францъ-Йосифу I., Его Екс. Преосв. Митрополиту Кирь Сильвестру, Ихъ Преосвященствамъ Кирь Юлиану и Юлиану, всему клирови католическому, и на добро и розвiй религиiно-моральнiй руского народа. Присутнi внесли многолiтствiе вь честь Впр. О. Предсiдателя.

Отспiвавши вiдци на колiнахъ „Подъ Твою милость“ розiйшлись участники Собранiя

Отъ Митрополитальной Консисторiї.

Львiвъ дня 25. Цвiтня 1892.

Ч. 37.

Ч. 4555. — Обвiщае ся речинець квалификацiйного испытя на учителей религиi вь школахъ народныхъ и видiловыхъ.

Всч. Клиру Архiепаpxiальному подае ся симъ до вiдомости, що квалификацiйный испытъ кандидатiв на учителей религиi вь публичныхъ школахъ народныхъ четьри — и бiльше клясовыхъ или вь школахъ видiловыхъ по мысли §§. 1. и 3. краевой уставы зъ дня 1. Студня 1889 (В. з. кр. Ч. 71) iтбуде ся сего року вь дняхъ 7. и 8. Червня (нов. стиля) с. р. вь сали засiданiй Митрополитальной Консисторiї.

Предметами квалификацiйного испытя пiсля рiшенья Митропол. Консисторiї зъ д. 6. Марта 1890 Ч. 1672 суть: 1) Катихитика, 2) Библiйна исторiя обохъ завiтiвъ. 3) позитивна Догматика, 4) позитивна Етика и 5) Литургика гр, кат.

Поданья о припущенiе до тогоже испытя, заосмотренi вь свiдоцтва: крещенiя, матуры, абсолюторiї студiї богословскихъ и Архiерейского рукоположенья, належитъ внести сюда посредствомъ взглядного Уряда деканального найдалше до дня 27. Мая с. р.

Виятково могутъ до тогоже испытя припущеними бути также слушатели IV. року св. Богословiя. Ти мають iтносий поданья внести сюда посредствомъ Всч. Ректората Семинарiї.

Испытъ письменный начне ся дня 7 н. ст. Червня с. р. точно о 8. годинi рано.

Отъ Митрополитальной Консисторiї.

Львiвъ, дня 7. Мая 1892.

Ч. 38.

Ч. 4735. — Препоручае ся Вч. Клиру вепомоганье Товариства „Шкiльня Помiчъ.“

На внесенє тутъ прошенiе Видiлю Товариства „Шкiльня Помiчъ“, щоби препоручити Вч. Священству надсыланье вкладокъ членскихъ и добровiльныхъ жертвъ для убогой и осиротiлои молодiжи тутейшихъ рускихъ шкiль народныхъ — Митропол. Ординарiятъ, пересвiдчивши ся о крайнiй нуждi бiльшой части тои молодiжи, которою власне Товариство „Шкiльня Помiчъ“ опiкуе ся и прихильючи ся до прошенiя тогоже, препоручае досвiдченому жертволюбiю и милосердию Вч. Клира тое Товариство, и то тымъ горячiйше, що на iдозву зъ дня 10. Сiчня с. р. Ч. 1031 (Львiвск. Лепарх. Вiдомости Ч. I, 5) тiльки дуже скуднi жертвы на повисшу цiль вилинули, а вь виду зближаючихъ ся вакацiй намiряе тое Товариство выслати пiдувавшихъ на здоровью и осиротiлыхъ дiтей на колонiя вакацiйнi, до чого не посiдае до теперъ жадныхъ средствъ матерiальныхъ.

Отъ Митрополитального Ординарiята.

Львiвъ дня 11. Мая 1892.

д) на знесенє неволѣ въ Африцѣ:

дня 4/4 ВЧ. Урядъ парох. въ Фирлевѣ	1 зр. 62 кр.
" 18/4 " " " " Золочевѣ	1 " — "
" 18/4 " " " " Ясенѣвцяхъ	1 " — "
" 18/4 " " " " Хильницяхъ	2 " — "
" 18/4 " " " " Пѣдлицяхъ	2 " — "
" 25/4 " " " " Глещавѣ	1 " 18 "
" 26/4 " " " " Клещевнѣ	4 " — "

е) на катол. мисіи въ Азіи и Африцѣ:

дня 18/4 ВЧ. Урядъ парох. въ Золочевѣ	1 зр. — кр.
" 20/4 " " " " Пѣдкамени	1 " — "

ж) на мисіи катол. въ Америцѣ:

" 25/4 ВЧ. Урядъ парох. въ Глещавѣ	2 " — "
------------------------------------	---------

з) на катол. всеучилище въ Австріи:

дня 18/4 ВЧ. Урядъ парох. въ Золочевѣ	1 " — "
---------------------------------------	---------

и) на Товариство св. Апостола Павла:

дня 20/4 ВЧ. Урядъ парох. въ Пѣдкамени	2 зр. 20 кр.
--	--------------

у) на Товариство Червоного Креста:

дня 8/4 ВЧ. Урядъ парох. въ Иванѣвцѣ	12 " — "
" 9/4 " " " " Позванцѣ гнѣл.	4 " 60 "
" 26/4 " " " " Островѣ	2 " 50 "

к) на воспиталище дѣвоче:

дня 25/4 ВЧ. Урядъ парох. въ Золочевѣ	1 " — "
---------------------------------------	---------

л) на убогихъ учениковъ акад. гимназіи въ Львовѣ:

дня 18/4 ВЧ. Ур. парох. въ Золочевѣ	1 " — "
-------------------------------------	---------

м) на фондѣ неопитѣвѣ:

дня 24/4 ВЧ. Урядъ парох. въ Глещавѣ	1 " — "
--------------------------------------	---------

Некрологія.

Ч. 3486. О. Ерастъ Перфецкій парохъ Шышковецъ померъ на д. 31. Марта 1892

Душа его поручае ся молитвамъ ВЧ. Кляра.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 12. Мая 1892.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльнѣй
Вѣдомости

Рѣкъ 1892.

Выдано дня 13. Червня.

Ч. VI.

Ч. 40.

Ч. 5005. — Оголоше ся речинець къ испыту конкурсовому парохіяльному.

Въ дняхъ 21. и 22. Червня с. р. бѣбуде ся испытъ конкурсовый парохіяльнѣй дотычно науки.

Получившѣ позволенье приступити до того испыту мають 21. Червня с. р. о 7. год. рано явити ся въ церквѣ Архікатедральнѣй въ цѣли выслуханья Службы Божой о призванье помочи св. Духа, котора въ тѣмъ часѣ бѣправитъ ся. По Службѣ Божѣй соберуть ся все въ сали Засѣданій Консистерскихъ, где на приготаванѣмъ паперѣ слышуть свои имена, и выкажутъ ся, що получили позволенье пѣддати ся испытову конкурсовому.

Дальшѣй порядокъ обвѣститъ устно канцлеръ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 19. Мая 1892.

Ч. 1582. -- Въ справѣ розрѣшенія ѓтъ препятствій супружескихъ въ степеняхъ недозволенныхъ.

Понеже прошенія о розрѣшенія ѓтъ препятствій супружескихъ и то не только въ степеняхъ дальшихъ но и близшихъ зъ дня на день чимъ разъ бѳльше множатъ ся и понеже поданія тїи дуже часто безъ наведенія достаточныхъ каноничныхъ причинъ предкладають ся, зъ чоґо вносити належитъ, що не только вѣрнїи въ такихъ випадкахъ нерозважно поступають, но такожъ ВСЧ. Душпастырѣ такі прошенія допускаючи не берутъ взгляды на дисциплину и на загальну моральность, котра черезъ таке поступованье ослабляе ся а черезъ тое и обща нравственность утерпѣти муситъ, и оказують ся на скорїи и нерозважнїи желанія пѳдчиненыхъ вѣрныхъ въ направленью заключенья супружества въ степеняхъ непозволенныхъ и то даже найблизшихъ скоро готовыми, а неразъ такожъ якъ сконстатовано исамїи желанія своихъ парохїанъ выпереджали и тымже заявляли, що о удѣленье розрѣшенія для нихъ постарають ся, то видить ся Митропол. Ординарїятъ для укороченья такого похощного и неуважного такъ дисциплину церковну якъ и загальну моральность наражающоґо а намѣренїю Церкви, яке черезъ удѣленье диспензъ осягнути хоче цѣлкомъ противного поступованья — споводованымъ, ВСЧ. Душпастырямъ розпорядженья зъ 1. Юлія 1872 Ч. 1275 и зъ 28. Сѣчня 1875 Ч. 602 пригадати и до найстислѣйшого захованья тыхъ же напѳмнути а при удѣленью розрѣшенїи въ степени первомъ и въ другомъ первого дотыкающѳмъ наложити таксу 10 зр. а. в., котру бы стороны яко датѳвъ на церковь складати обовязанїи були.

Ѣтъ Митрополитального Ординарїята,

Львѳвъ, дня 9. Червня 1892.

Обвѣщенья конкурсовїи.

Митропол. Консисторїя розписуе на конкурсъ съ речинцемъ до дня 3. Серпня 1892 слѣдующїи парохїи:

- Ч. 5137. Поручинъ, деканатѳ Бережаньского, наданья приватного; и
Ч. 5257. Добростаны, деканатѳ Городецкого, наданья прѣватного.

Ѣтъ Митрополитальной Консисторїи.

Львѳвъ, дня 9. Червня 1892.

ХРОНИКА.

Именованья.

Вицедеканомъ именованый:

- Ч 306/орд. О. Христофоръ Бобакевичъ парохъ Дѣдушнїцъ малыхъ для Болеховского деканата.

Умѣщенья.

а) Завѣдательства получили 00:

- Ч. 4404. Юліанъ Зубрицкїи, сотр. парохїи св. А. А. Петра и Павла въ Львовѣ, въ Лисенячахъ,
Ч. 4603. Емїлианъ Король, завѣдатель Журова въ Порученѣ.

б) Сотрудничество получили:

- Ч. 3829 О. Василїи Навроцкїи, катихитъ народныхъ шкѳлъ въ Львовѣ, при церквѣ св. А. А. Петра и Павла во Львовѣ.

Введенїи 00:

- Ч. 3907. Петръ Петрицкїи въ завѣд. въ Голини,
Ч. 3909. Климентїи Слосаръ въ завѣд. Колодѣвки,
Ч. 3923. Теофиъ Бобякевичъ въ сотр. въ Сѣвцѣ,
Ч. 3924. Володимиръ Розлуцкїи въ завѣд. Яблонова,
Ч. 3925. Павелъ Дудякъ въ сотр. въ Бродахъ,
Ч. 3930. Северинъ Борачокъ яко парохъ Яйковецъ,
Ч. 3994. Димитрїи Романовскїи въ сотр. въ Нараевѣ,
Ч. 3995. Михаилъ Щуровскїи въ сотр. въ Вишенцѣ вел.
Ч. 4017. Ярославъ Лучаковскїи въ завѣд. Коростова,
Ч. 4018. Евгенийъ Купчанскїи въ завѣд. Бѣлковецъ,
Ч. 4041. Володимиръ Подсеонскїи въ ехсигг-завѣд. въ Маркополи,
Ч. 4052. Амврозїи Рыбакъ яко парохъ Утѣховичъ,
Ч. 4169. Константинъ Целевчъ въ завѣд. Берлогъ,
Ч. 4228. Андрей Одѣжинскїи въ сотр. въ Побужанахъ,
Ч. 4241. Леонидъ Молчовскїи въ сотр. въ Повѣтнѣ,
Ч. 4295. Николай Левицкїи въ завѣд. Лецѳвки,
Ч. 4334. Юстинъ Гаврысевичъ яко парохъ Жулячъ,
Ч. 4418. Юліанъ Левицкїи въ сотр. въ Белзѣ,
Ч. 4471. Евгенийъ Павлусевичъ въ завѣд. Волкова,
Ч. 4518. Кириллъ Левицкїи въ завѣд. Баличъ пѳдѳрннихъ,
Ч. 4519. Василїи Марчакъ яко парохъ Баличъ подорожнихъ,
Ч. 4522. Іоаннъ Божейко яко парохъ Рокятна,
Ч. 4610. Григорїи Комарянскїи въ завѣд. Бережницѣ,
Ч. 4670. Іосифъ Зацерковный въ завѣд. Липовецѣ,
Ч. 4672. Модестъ Малицкїи въ завѣд. Суходола,
Ч. 4694. Юліанъ Зубрицкїи въ завѣд. Лисенячъ,
Ч. 4695. Василїи Навроцкїи въ сотр. парохїи св. А. А. Петра и Павла въ Львовѣ,

- Ч. 4721. Теофіл Войтовичъ яко парохъ Козьвки,
 Ч. 4795. Григорій Дычковскій въ сотр. въ Ценеваѣ,
 Ч. 4796. Яковъ Зробекъ въ сотр. въ Выбудовѣ,
 Ч. 5090. Романъ Крыжановскій яко парохъ Плотычи,
 Ч. 5120. Іоаннъ Заулякъ въ сотр. въ Сосновѣ.

У в о ъ л ь н е н ы й 00.:

- Ч. 3907. Николай Бѣлецкій яко парохъ Голяня,
 Ч. 3908. Климентій Слюзаръ бѣтъ завѣд. въ Кокосинцахъ,
 Ч. 3923. Ярославъ Лучаковскій бѣтъ сотр. въ Сѣвцѣ,
 Ч. 3925. Павелъ Дудакъ бѣтъ сотр. въ Пониковицѣ мал.,
 Ч. 3930. Емилианъ Брояковскій бѣтъ завѣд. Яйковецъ,
 Ч. 4017. Михаилъ Ревакъ вичъ бѣтъ завѣд. Коростова,
 Ч. 4018. Северианъ Борачокъ яко парохъ Бѣлковецъ,
 Ч. 4057. Іоаннъ Стрѣльбицкій бѣтъ завѣд. Утѣховичъ,
 Ч. 4071. Юстанъ Гаврысьевичъ бѣтъ сотр. въ Бѣлѣмъ Каменѣ,
 Ч. 4228. Константинъ Целевичъ бѣтъ сотр. въ Побужанахъ,
 Ч. 4333. Евгений Павлусевичъ бѣтъ завѣд. Рокитна,
 Ч. 4335. Григорій Комаряньскій бѣтъ завѣд. Жулячъ,
 Ч. 4520. Кириллъ Левицкій бѣтъ завѣд. Балвчъ подорожныхъ.
 Ч. 4521. Василій Марчакъ яко парохъ Балвчъ подгбрныхъ.
 Ч. 4574. Дмитрій Ксьонжекъ яко парохъ Бережницѣ,
 Ч. 4672. Модестъ Малицкій яко парохъ Прислуна,
 Ч. 4697. Юліанъ Зубрицкій бѣтъ сотр. парохіи св. А. А. Петра и Павла въ Львовѣ.
 Ч. 4698. Василій Бернацкіи яко парохъ Лисенчъ,
 Ч. 4721. Теофіл Войтовичъ бѣтъ сотр. въ Бережанахъ,
 Ч. 4722. Михаилъ Авдыковскій яко парохъ Добрянъ,
 Ч. 5119. Володиміръ Сабать бѣтъ сотр. въ Сосновѣ.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00.:

- Ч. 5244. на Колодѣвку: 1. Михаилъ Форысь и 2. Климентій Слюзаръ;
 Ч. 4245. на Ражневъ: 1. Лука Войтовачъ и 2. Дмитрій Бахталовскій;
 Ч. 4246. на Збаражъ старый: въ тернѣ: 1. Михаилъ Левицкій, 2. Юсефъ Красноопера,
 3. Николай Кмицикевичъ, — а въ списѣ: Михаилъ Гарбачевскій.
 Ч. 4247. на Волкбвъ: 1. Айталь Билкиевичъ, 2. Юсефъ Бандыра и 3. Михаилъ Свѣ-
 тенскій,
 Ч. 4252. на Залозцѣ м.: 1. Юліанъ Серончиковскій, 2. Викторъ Гарухъ, 3. Романъ
 Лянгерь; — а въ списѣ: Іоаннъ Кулицкій, Михаилъ Левицкій и Дмитрій
 Бахталовскій;
 Ч. 4253. на Небылбвъ: Михаилъ Донатыньскій, 2. Иполитъ Богачевскій и 3. Игнатій
 Гарасевичъ;
 Ч. 4475. на Лдзѣне: 1. Деметій Бородайкевичъ, 2. Мелетій Дзеровичъ и 3. Петръ Че-
 калюкъ;
 Ч. 4579. на Жолчѣвъ: 1. Іоаннъ Дурбакъ, 2. Теофілъ Яворовскій и 3. Дмитрій Роз-
 луцкій;
 Ч. 4600. на Куты декам. Олеского: въ тернѣ: 1. Викторъ Гарухъ, 2. Лука Войтовичъ,
 3. Іоаннъ Черепашинскій; а въ списѣ: Іларій Пачовскій, Григорій Куп-
 чинскій, Викторъ Цебровскій, Дмитрій Бахталовскій и Михаилъ Горба-
 чевскій.

Презенты получили 00.:

- Ч. 4212. Емилианъ Тарнавскій на Куликбвъ,
 Ч. 4213. Северианъ Левицкій на Фирлеевку,
 Ч. 4230. Володиміръ Шенкирикъ на Урлѣвъ.

**Митропол. Консистерія ѡтнеслась до В. Президіи ц. к. Намѣстничества о удѣленъе со-
 гласія къ канон. институціи 00.:**

- Ч. 4137. Луцъ Ярымовичу на Золотники.
 Ч. 4218. Емилиану Тарнавскому на Куликбвъ,
 Ч. 4213. Севериану Левицкому на Фирлеевку.

В. Президія ц. к. Намѣстничества соглашае ся на удѣленъе канон. институціи 00.:

- Ч. 4312. Михаилу Форысю на Волю гологбрку.
 Ч. 4534. Сильвестру Ленкому на Жукбвъ,
 Ч. 4734. Іларіону Зарицкому на Поморяны,
 Ч. 4915. Стахію Новосадови на Пѣдгайцѣ,
 Ч. 4958. Емилиану Тарнавскому на Куликбвъ,
 Ч. 5023. Луцъ Ярымовичу на Золотники,
 Ч. 5024. Севериану Левицкому на Фирлеевку.

До канон. институціи вѣзванъ 00.:

- Ч. 4123. Дмитрій Ксьонжекъ на Кокосинцѣ,
 Ч. 2340. Володиміръ Шенкирикъ на Урлѣвъ,
 Ч. 4312. Михаилъ Форысь на Волю гологбрку (на м. Вересень 1893),
 Ч. 4722. Іларій Зарицкій на Поморяны,
 Ч. 4915. Стахіи Новосадъ на Пѣдгайцѣ.

Канон. институцію получили 00.:

- Ч. 4350. Тома Соболта на Липовицю,
 Ч. 4404. Василій Бернацкіи на Пѣдборцѣ,
 Ч. 4533. Володиміръ Шенкирикъ на Урлѣвъ,
 Ч. 4554. Дмитрій Ксьонжекъ на Кокосинцѣ,
 Ч. 4603. Сильвестеръ Ленккіи на Жукбвъ.

В. ц. к. Министерство войны заименовало капелянами войсковыми II. кл. въ резервѣ 00.:

- Ч. 4983. Андрея Одѣжиньского и
 Ч. 5100. Евстахія Хомина.

**Декретъ увѣльненъя ѡтъ испита конкурсового парохіального на протягъ шести лѣтъ
 получили 00.:**

- Ч. 4416. Ноколай Сѣчинскій парохъ Черниховецъ, и
 Ч. 4871. Іоаннъ Крыжановскій парохъ Церковной.

**Созволенъе приступити до испита конкурсового парохіального въ найближшѣмъ ре-
 чинци получили 00.:**

- Ч. 4479. Григорій Содомора сотр. Новосѣлки — Ленчъ.
 Ч. 4487. Іоаннъ Хавалка сотр. въ Лисятыхъ,
 Ч. 4545. Николай Копачъ парохъ Бобщанъ,
 Ч. 5028. Игнатій Юхновичъ парохъ Помонятъ,
 Ч. 5081. Адамъ Марковскій сотр. въ Тернополи.

Отпустки отъ прихода для покрѣпленья здорова получили 00.:

- Ч. 4361. Николай Туркевичъ парохъ Кореличъ 6-недѣльну — заступн. поручено О. Иоанну Кузьмовичу пароху Бруховичъ,
 Ч. 4319. Михаилъ Шведицкій парохъ Мшаны 2-мѣсячну, заступничество поручено О. Леониду Молчковокому сотруду. въ Повѣтнѣ;
 Ч. 4658. Михаилъ Тындокъ завѣдатель Тухольки 8-недѣльну, заступничество поручено О. Михаилу Бачиньскому завѣд. Смержа;
 Ч. 4928. Гавріилъ Медицкій парохъ Слободы 6-недѣльну, заступн. поручено О. Иоанну Дурбаку зъ Увса.

До гр. к. ген. Семинаріи въ Львовѣ приняты:

- Ч. 4468. Николай Гапѣй на I-й р. св. Богословія,
 Ч. 4608. Михаилъ Раковскій на II-й р. св. Богословія.

Митроп. Консисто́рія встала ся до в. ц. к. Намѣстничества о плату зъ фонда религ. для приват. сотруду.:

- Ч. 4227. въ Вербовчяку.

В. ц. к. Намѣстнич. завѣдомило Митроп. Консисто́рію, що в. ц. к. Министерство асигновало плату зъ фонда религ. для прив. сотр.:

- Ч. 4688. въ Підкамени 300 зр. рѣчно на часъ житя теперѣшного пароха,
 Ч. 4690. въ Ясеновѣ 300 зр. на 1 рѣкъ,
 Ч. 4739. въ Моствиці " " " 1 " ,
 Ч. 5003. въ Выбудовѣ " " " 1 " ,

В. ц. к. Правительство перенесло въ стальной станъ спочинку дефиціента:

- Ч. 5022. О. Михаила Бородайкевича, сотрудука въ Плаучи вел. — вызначаючи ему плату 300 зр. рѣчно.

Ч. 5143. Выказъ всѣхъ жертвъ вплынувшихъ въ м. Маю 1892 до канцеляріи Митропол. Консисто́рії:

а) на потреби св. Отца:

- дня 9/5 Веч. Архикаедр. Урядъ парох. св. ВМ. Георгія во Львовѣ 11 зр. 31 кр.
 " 18/5 " Урядъ парох. въ Вишневику 1 " — "

б) на церковь св. Іоакима въ Римѣ:

- дня 6/5 ВЧ. О. Михаилъ Вагилевичъ пар. Княжолуки 1 зр. — кр.
 " " Ч. Громада Княжолука 1 " — "
 " " ВЧ. Урядъ парох. въ Сливкахъ 1 " — "
 " 16/5 ВЧ. Зборовскій Урядъ декан. 1 " 50 "
 " 19/5 ВЧ. О. Володиміръ Сойка, парохъ Устя — " 50 "
 " " ЧЧ. Прихожане Устя 1 " 50 "

в) на церковь при „Народилмъ Домѣ“:

- дня 3/5 ВЧ. О. Михаилъ Чайковскій парохъ Колтова 1 зр. — кр.
 " 19/5 " Урядъ парох. въ Познанцѣ гвндѣй 3 " — "

г) на церковь въ Раранчи:

- дня 4/5 ВЧ. Урядъ парох. въ Иловѣ 1 зр. — зр.
 " 6/5 Ч. Братство церк. въ Княжолуцѣ 1 " — "

д) на св. гробъ въ Палестинѣ:

- дня 6/5 ВЧ. Урядъ парох. въ Сливкахъ — зр. 92 кр.
 " 10/5 " " " въ Витвицѣ 1 " 60 "
 " 19/5 " О. Володиміръ Сойка пар. Устя 1 " 50 "
 " " ЧЧ. Прихожане Устя — " 50 "
 " 25/5 ВЧ. Урядъ парох. въ Махновцяхъ 2 " 13 "
 " 27/5 " О. Евгений Ляховичъ 1 " — "
 " " ЧЧ. Прихожане Шышковецъ 1 " — "
 " 31/5 ВЧ. Урядъ парох. въ Вишенцѣ вел. — " 65 "

е) на Товариство св. Апостола Павла:

- дня 23/5 ВЧ. О Саноцкій Деканъ Жовковскій 7 зр. — кр.

ж) на Товариство Червоного Креста:

- дня 19/5 ВЧ Урядъ парох. въ Перепельникахъ 3 зр. 38 кр.

з) на воспиталище дѣвоче:

- дня 3/5 ВЧ. О Михаилъ Чайковскій пар. Колтова 1 зр. — кр.

и) на знесенъ неволѣ въ Африцѣ:

- дня 5/6 ВЧ Урядъ парохъ въ Шнировѣ — зр. 70 кр.
 " " " " " въ Хмельовцѣ 1 " — "
 " 27/5 ВЧ. О. Евгений Ляховичъ 1 зр. — кр.
 " " ЧЧ. Прихожане Шышковецъ 1 " — "

і) на убогихъ учениковъ акад. гимназій въ Львовѣ:

- дня 25/4 ВЧ. О. Михаилъ Чайковскій парохъ Колтова 1 зр. — кр.

к) на фондъ неопитовъ:

- дня 6/5 ВЧ. Урядъ парох. въ Черегиньску 2 зр. 5 кр.

Ч. 5730. — Выказъ высланныхъ Канцелярію гр. кат. Митр. Консисто́рії жертвъ на мѣсце назначеня.

- Ч. 5641 — д. 4/6 1892 выслано на Мисіи въ Азиі и Африцѣ до Всев. Апост. Нунціатуры въ Вѣднѣ—по потрученю почтового порта 37 зр. 20 кр.
 Ч. 5642 — д. 4/6 и 8/6 1892 выслано на Товариство св. Рафаила въ Вѣднѣ на руки касіера тогожъ Товариства гр. Липпе — по потрученю порта почт. разомъ 7 зр. 30 кр.
 Ч. 5643 — д. 4/6 1892 выслано на катол. всеучи лице въ Австріи до дотычного комитета въ Зальцбургу— по потрученю порта почт. 5 зр. 52 кр.

- Ч. 5644 — д. 4/6 1892 выслано на институтъ выховавчій для дочерей офицерскихъ до Valerie-Stiftung въ Вѣднѣ — по порученью порта почт. 1 зр. 96 кр.
- Ч. 5645 — д. 4/6 1892 выслано на св. грѣбъ Христовъ въ Палестинѣ до Всев. Апост. Нунціатуры въ Вѣднѣ — по порученью порта почт. 237 зр. 33 кр.
- Ч. 5646 — д. 4/6 1892 выслано на церковь св. Іоакима въ Римѣ до Всев. Апост. Нунціатуры въ Вѣднѣ — по порученью порта почт. 524 зр. 87 кр.
- Ч. 5647 — д. 4/6 1892 выслано на знесеніе неволѣ въ Африцѣ до Всев. Апост. Нунціатуры въ Вѣднѣ — по поруч. порта почт. 570 зр. 16 кр.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 13. Червня 1892.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльнй

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1892.

Выдано дня 15. Липня.

Ч. VII.

Ч. 43.

Ч. 475/орд. — Благословеніе св. Отца и отпущеніе покаяній для мисій, и власть означанія престоловъ упривилежованныхъ на дальшихъ 7 лѣтъ Митроп. Ординаріатуи удрленіи.

Святой Отець продовживъ посредствомъ письма св. Конгрегаціи ко розширенію вѣры для обрядѣвъ восточныхъ подѣ Ч. 612 изъ 13. Мая с. р. на дальшихъ сѣмъ лѣтъ:

1) Благословеніе свое и Апостольскѣ для Священникѣвъ мірскихъ и монашескихъ, котрыхъ Митроп. Ординаріатъ въ якій мѣсяцъ сеи Архіепархіи на мисіи вышле; якъ также и Вѣрнымъ, до котрыхъ они высланіи будутъ. И заравомъ для тыхъ же Священникѣвъ и Вѣрныхъ отпущеніе покаяній оденъ разъ подчасъ мисіи, если лишь надѣ половину часу треванья тои мисіи побожно ей присутствуютъ, подѣ условіемъ сповѣди, причастія, и помоленья ся за возвышеніе св. Церкви, едибеть христіанскихъ Владѣтелей, навершеніе невѣрныхъ и грѣшникѣвъ и выкорененіе ересей.

2) Продовженіе власти для Митроп. Ординаріата, означованья въ кождѣй парохіяльній або соборній церквѣ (що и на такій филияльній церквѣ розтягае ся, въ котрыхъ правдиво парохіяльній функціи отбубають ся) одно-

го престола упривилеёваного — о чьмъ обширно въ Вѣдомостяхъ 1891 Ч. 13 толковано.

Тое ко употребленью ВЧ. Клира въ даныхъ разгахъ сообщае ся.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 13. Червня 1892.

Ч. 44.

Ч. 616/орд. — Въ справѣ выставки въ Мадритѣ.

В. Президія ц. к. Намѣстничества надѣслала до Митроп. Ординаріята н. д. 12. Червня с. р. Ч. 5769 слѣдующе письмо:

„Понеже зголошуванье предметѣвъ на выставку въ Мадритѣ, котора бдбуде ся сего року въ честь 400-лѣтної рѣчицѣ бдкрытѣя Америки, дуже повѣльно поступае, звертаю увагу Вашого Превосходительства въ слѣдствие рескрипта Его Превоох. П. Министра В. и П. зъ 16. Мая с. р. Ч. 1009/С. У. М. и бдповѣдно здѣшному письму зъ д. 19. Жовтня 1891 Ч. 9875, що предметы назначенї на выставку не мусятъ совсемъ дотычити ани Америки ани Испанїи, но що для секци европейской пожеланї суть въ загалѣ всѣ предметы искусства зъ 15. и 16. вѣку — въ найширшѣмъ слова значенью, которї зъ уваги, що речена выставка уже 1. Вересня с. р. буде отворена, якъ найскорше выпадае зголосити“.

Поруcae ся Вч. Духовенству, щобы по можности участвовало въ реченѣй выставцѣ въ мысль цитованого выше рескрипта Министеряльного и наведеного тутъ письма в. Президїи ц. к. Намѣстничества.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 21. Червня 1892.

Ч. 45.

Ч. 6073. — Въ дѣлахъ Австр. Товариства Червоного Креста.

Дирекція Австрійского Товариства Червоного Креста подае 13-те загалне справозданье зъ своей дѣятельности за часъ ътъ 1. Марта 1891 до 29. Лютого 1892, въ которѣмъ выказуе хорошїй розвѣй реченого Товариства черезъ живе участїе такъ поодинокїхъ Австрїйскихъ горожанъ якъ и розличныхъ духовныхъ и мїрскихъ корпорацій, умѣющихъ зъ становиска патріотичного и гуманитарного належито оцѣнити високу задачу оногъ такъ дуже полезного Товариства.

Пѣсля теперѣшного справозданья числитъ Австр. Товариство Черв. Кр. 28 головныхъ а 440 филияльныхъ товариствъ. Число звычайныхъ членѣвъ всѣхъ тыхъ товариствъ выноситъ 42.865, вспирающихъ же членѣвъ есть 2088, а членѣвъ почетныхъ есть 175, такъ що теперь Австр. Товариство Черв. Кр. числитъ въ загалѣ 45.128 членѣвъ.

Съ кѣнцемъ р. 1891 выноситъ загалный фондъ сего Товариства 4.165.521 злр. 19 кр., бдтакъ въ порѣвнанью съ минувшимъ рокомъ бѣльше о 95.445 злр. 47 $\frac{1}{2}$ кр.

Теперѣшный инвентарь Товариства представляе вартѣсть 816.091 злр. 46 кр.

Товариство выдало за часъ своего теперѣшного справозданья на рѣчнїй запомоги для ц. к. офицерѣвъ и воякѣвъ, такожъ для войсковыхъ вдѣвъ и сирѣтъ: 18.983 злр. 70 кр. а на розличнїй приспособленья на случай войны: 59.522 злр. 28 кр.

Щобы на случай войны забезпечити собѣ уже готовї прїюты и шпиталѣ для раненыхъ и реконвалесцентѣвъ войсковыхъ такъ въ частныхъ домахъ якъ и въ публичныхъ краевыхъ зданїяхъ, постарало ся Товариство Черв. Кр. о дотычнї зголошенья, пѣсля которыхъ Товариство числитъ теперь резервовыхъ шпиталѣвъ для 169 офицерѣвъ и 7877 воякѣвъ, а домѣвъ реконвалесційныхъ для 14 офицерѣвъ и 804 воякѣвъ. Само же Духовенство зголосило резервої шпиталѣ для 5 офицерѣвъ и 1567 воякѣвъ и домѣвъ реконвалесційныхъ для 1926 воякѣвъ. Разомъ отже зголошено резервовыхъ шпиталѣвъ и домѣвъ реконвалесційныхъ для 188 офицерѣвъ и 12.174 воякѣвъ.

До того належитъ дочислити еще другї многї зголошенья зъ 1887 и 1888 такъ ътъ частныхъ особѣ якъ и цѣлыхъ корпорацій и монастырей.

Зголошенья Духовенства, оффрующего шпиталѣ и дома реконвалесційнїи, выказують 107 лѣкарѣвъ, 321 инокинѣ, зъ которыхъ 263 мають евентуально и на поли войны дѣйствовати, дальше 22 Духовныхъ а 40 мїрскихъ слугъ для хорыхъ.

Кромѣ того запевнено въ гдекотрыхъ духовныхъ шпиталахъ и домахъ реконвалесційныхъ близше неопредѣлене число слугъ для хорыхъ жолнѣрѣвъ.

Товариство Черв. Кр. числитъ дуже много на могуче влянїе и патріотизмъ Духовенства, уважаючи тое же яко особливо повликаного посередника въ дѣлѣ дальшого розвоїя добровѣльной ошѣки надъ хорыми жолнѣрами въ часѣ войны.

При кѣнци справозданья выражае ся тое Товариство въ слѣдующїи способѣ:

„So glaubt die Bundesleitung die Ueberzeugung aussprechen zu können, dass die auf einer festen Grundlage stehende Oesterreichische Gesellschaft vom Rothen Kreuze alle Vorbereitungen in einer Weise getroffen hat, die sie befähigt, einer eventuellen Kriegsfahrt, vor welcher der Himmel unser Vaterland noch lange bewahren möge, ganz vorbereitet gegenüber zu stehen“.

Подаючи тое справозданье до вѣдомости Вч. Духовенства, препоруcae Митроп. Ординаріятъ речене Товариство Черв. Кр. дальшѣй ошѣцѣ Вч. Духовенства, щобы оно розвиваючи ся пѣдъ его проводомъ ставало ся щоразъ способнѣйшимъ до сповненья своей многоважної задачи и було свѣдкомъ неустающего патріотизма и жертволюбїа такъ Вч. Духовенства якъ и вѣрныхъ повѣренныхъ его Духовному проводови.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 27. Червня 1892.

Ч. 46.

Ч. 6011. — Взымає ся Вч. Клиръ и Вѣрныхъ Хр. до участи въ добровѣльныхъ складкахъ на рѣчь будовы церкви въ Тростянцѣ великомъ.

Удовлетворяючи прошенію гр. к. Комитета церковного въ Тростянцѣ великого въ деканатѣ Залозецкомъ Митроп. Консисторія завзымає симъ такъ Вч. Клиръ яко же и вѣрныхъ Христовыхъ нашего св. гр. к. обряда до участи въ добровѣльныхъ складкахъ на рѣчь будовы тамошней церкви, такъ якъ ведля справозданья Уряда деканального Залозецкого тамошній нечисленній и крайно збѣдливій — але о хвалу Богу дуже ревнуючій парохіане на всяку милѣсть заслугують. Всякі датки мають пересылати ся до тамошного Уряда парохіального.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 1. Липня 1892.

Ч. 47.

Обвѣщенья конкурсовъ.

Розписує ся на конкурсъ съ речинцемъ до дня 13. Серпня 1892 слѣдуючій парохіи:

- Ч. 5712. Корчинъ, деканата Скольского, наданья приватного;
- Ч. 5713. Демянѣвъ, деканата Галицкаго, наданья приватного;
- Ч. 5916. Розгадѣвъ, деканата Золочѣвского, наданья приватного;
- Ч. 5972. Липѣвцѣ, деканата Уневского, наданья приватного;
- Ч. 5987. парохія при церквѣ св. АА. Петра и Павла на Лычаковскомъ передмѣстью въ Львовѣ, наданья приватного.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 18. Червня 1892.

ХРОНИКА.

Митропол. Ординаріатъ удѣливъ грамоту Архіерейского благословенія по поводу 50-лѣтнего юбилея священства:

Ч. 596/орд. Вч. О. Николаю Назаревичу пароху въ Сернахъ (Епархія Перемышльскоя).

Комисаремъ Ординаріатскимъ для справъ сервитутовыхъ деканата Журавеньского именованій:

Ч. 4665. О. Емилянъ Чиряньскій, парохъ Томашовецѣ.

Умѣщенья:

а) Завѣдательства получили 00.:

- Ч. 5166. Григорій Купчинскій, завѣд. Поморьянъ въ Розгодовѣ,
- Ч. 6508. Володиміръ Яцковскій, сотр. Осталовичъ — тамже,
- Ч. 5684. Іоаннъ Бакочичъ, сотр. Щирца — парохія св. АА. Петра и Павла въ Львовѣ,
- Ч. 5956. Григорій Содомора, сотрудникъ Новосѣлки-ленецъ — тамже.

б) Сотрудничества получили:

- Ч. 3383. Мих. Сосенко, прив. сотр. въ Плаучи великій — системиз. сотрудничество тамже,
- Ч. 5856. Дмитрій Романовскій, сотр. Нараева, II-е сисг. сотр. въ Щирца.

Введеніи 00.:

- Ч. 4759. Володиміръ Потучко въ сотр. въ Мостыщи,
- Ч. 5185. Іоаннъ Левцикій яко парохъ Привсупа,
- Ч. 5186. Тома Соболта яко парохъ Липовицѣ,
- Ч. 5187. Володиміръ Шенкярикъ яко парохъ Урлева,
- Ч. 5188. Дмитрій Ксьонжекъ яко парохъ Кокошинецѣ,
- Ч. 5220. Володиміръ Сабать яко парохъ Корчина,
- Ч. 5615. Емилянъ Король въ завѣд. Поручина,
- Ч. 5758. Сильвестеръ Ленкій яко парохъ Жукова,
- Ч. 5985. Іоаннъ Бакочичъ въ завѣд. парохія св. АА. Петра и Павла въ Львовѣ,
- Ч. 6104. Дмитрій Романовскій въ сотр. въ Щирца,
- Ч. 6162. Володиміръ Яцковскій въ завѣд. Осталовичъ,
- Ч. 6352. Северинъ Левцикій яко парохъ Фирлѣвки,
- Ч. 6356. Илярій Зарицкій яко парохъ Поморьянъ.

Увѣльненіи 00.:

- Ч. 5220. Романъ Крыжановскій яко парохъ Корчина,
- Ч. 5615. Емилянъ Король отъ завѣд. Журова,
- Ч. 5758. Сильвестеръ Ленкій яко парохъ Поручина,
- Ч. 5955. Іоаннъ Бакочичъ отъ сотр. въ Щирца,
- Ч. 6165. Дмитрій Романовскій отъ сотр. въ Нараевѣ,
- Ч. 6356. Илярій Зарицкій яко парохъ Розгадова,
- Ч. 6387. Григорій Купчинскій отъ завѣд. въ Поморьянахъ.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00.:

- Ч. 4902. на Яблонѣвъ: 1. Григорій Гойвановичъ. 2. Онуфрій Даниловичъ, 3. Онуфрій Крылицкій.

Презенты получили 00.:

- Ч. 5198. Іосифъ Бандыра на Волкѣвъ,
- Ч. 5239. Іосифъ Краснопера на Збаражъ старій,
- Ч. 5295. Романъ Ляндеръ на Залозцѣ мѣсто,
- Ч. 5583. Лука Войтовичъ на Ражневѣ,
- Ч. 5584. Викторъ Цебровскій на Куты,
- Ч. 5600. Дмитрій Розлуцкій на Жолчевѣ,
- Ч. 6153. Климентій Слюзаръ на Колодѣвку,
- Ч. 6324. Григорій Гойвановичъ на Яблонѣвъ.

Митропол. Консисторія отнеслась до В. Президіи ц. к. Намѣстничества о удѣленіи согласія къ канон. институціи 00.:

- Ч. 5198. Іосифу Бандырѣ на Волкѣвъ,
- Ч. 5239. Іосифу Красноперѣ на Збаражъ старій,
- Ч. 5295. Роману Ляндеру на Залозцѣ м.,
- Ч. 5583. Луцѣ Войтовичу на Ражневѣ,
- Ч. 5584. Виктору Цебровскому на Куты,
- Ч. 5600. Дмитрію Розлуцкому на Жолчевѣ,
- Ч. 6153. Климентію Слюзару на Колодѣву.

В. Президія ц. к. Намѣстничества соглашає ся на удѣленіи канон. институціи 00.:

- Ч. 5717. Іосифу Красноперѣ на Збаражъ старій,
- Ч. 5895. Роману Ляндеру на Залозцѣ м.

- Ч. 5896. Іосифу Бандырѣ на Волкбѣвѣ,
Ч. 6032. Луцѣ Войтовичу на Ражневѣ,
Ч. 6300. Виктору Цебровскому на Куты,
Ч. 6322. Димитрію Розлуцкому на Жолчевѣ.

До канон. институціи вѣзваніи ОО.:

- Ч. 5024. Северинъ Левицкій на Фирлебѣву,
Ч. 6032. Лука Войтовичъ на Ражневѣ.

Канон. институцію получили ОО.:

- Ч. 4985. Емиліянъ Тараевскій на Куликбѣвѣ,
Ч. 5470. Іларій Зарицкій на Поморяны,
Ч. 5894. Северинъ Левицкій на Фирлебѣву.

Созволене приступити до испита конкурсового парохіального въ найблизшомъ речниці получили ОО.:

- Ч. 486/орд. Андрей Пеленскій завѣд. Журова,
Ч. 5306. Іоаннъ Давидовичъ катихитъ народныхъ шкѣлъ въ Бродахъ,
Ч. 5371. Василій Левицкій сотрудн. Николаева,
Ч. 5399. Левъ Залужный завѣд. Небылова,
Ч. 5400. Іоаннъ Гомовскій сотр. въ Переганьску,
Ч. 5401. Алексѣй Бобикевичъ сотр. въ Стрѣю,
Ч. 5413. Василій Курдыцьк сотр. парохіи св. Параскевіи въ Львовѣ,
Ч. 5428. Теофілъ Щуровскій завѣдатель Лукавиць,
Ч. 5429. Николай Кукурудза сотр. въ Пустомытахъ,
Ч. 5430. Тамотей Бордулякъ сотр. Голгоць,
Ч. 5492. Іосифъ Гоцькій катихитъ народныхъ шкѣлъ въ Львовѣ,
Ч. 5508. Григорій Прихитко сотр. въ Добростанакъ,
Ч. 5509. Андрей Яворскій парохъ Борусова,
Ч. 5588. Стефанъ Вонаровичъ сотр. Борынчъ,
Ч. 5611. Володиміръ Чайковскій сотр. Колгова,
Ч. 5636. Іоаннъ Щуровскій парохъ Сгрудына,
Ч. 5635. Лаврентій Дыяковскій сотр. въ Бережанахъ,
Ч. 5637. Ігнатій Муликъ парохъ Ілемя,
Ч. 5678. Ілія Лагола сотр. въ Городку,
Ч. 5703. Левъ Бачинскій сотр. въ Долинѣ,
Ч. 5704. Евгений Чубатый завѣд. Солукова,
Ч. 5802. Іоаннъ Гургалъ сотр. въ Злочевѣ,
Ч. 5819. Володиміръ Розлуцкій завѣд. Яблонова,
Ч. 5864. Дамянъ Лопатынскій катихитъ народныхъ шкѣлъ въ Львовѣ,
Ч. 5893. Іосифъ Рыбакъ завѣд. Болшовця.

Отпущку изъ связи клириальной Архіепархіи Львівскои въ Епархію Станиславівску получили:

- Ч. 6224. О. Николай Сѣчневскій парохъ Черниховець.

Власть двѣ службы Божіи отпраляти въ недѣлѣ и свята получили ОО.:

- Ч. 4912. Впр. О. Парохъ и оба сотрудники въ Тернополь,
Ч. 5715. Володиміръ Коновалець парохъ въ Малеховѣ, одну въ церквѣ парох. а другу въ каплицѣ школы рѣльничои въ Дублянахъ яко катихитъ тойже школы.

Отпущки отъ приходѣвъ для поратованья здоровья получили ОО.:

- Ч. 5050. Михайлъ Борыськевичъ парохъ Зяваницѣ 4-недѣльну — заступничество поручено мѣстцевому сотруднику;

- Ч. 5109. Мартянъ Барвинскій парохъ Покропвинои 4-недѣльну, за заст. поручено О. Оресту Держкови зъ Озернои;
Ч. 5505. Володиміръ Садовскій сотр. въ Заваловѣ 2-мѣсячну;
Ч. 5581. Александръ Радзкевичъ Деканъ Бобрецькій и Парохъ Шоломын — 2-мѣсячну, заступн. въ веденіи деканата поручено О. Вицедекану Бобрецькому а въ веденіи парохіи мѣстцевому сотр.;
Ч. 5897. Іоаннъ Юзичинскій парохъ Бориничъ 6-недѣльну, заст. поручено мѣстцевому сотр.;
Ч. 6003. Емиліянъ Вербицкій парохъ Хмелискъ 6-недѣльну, заст. поручено О. Сильвестру Войковскому зъ Богдавѣвкѣ;
Ч. 6022. Корналій Мосевичъ парохъ Куровичъ 2-мѣсячну, заст. поручено О. Николаю Демчиняну зъ Подгайчакъ;
Ч. 6027. Іосифъ Панасинскій душпаствръ при заведеніи для умалишенныхъ въ Кульпарковѣ 2-мѣсячну, заст. поручено О. Володиміру Петрушевичу сповѣднику архикатедральному.
Ч. 6030. Михайлъ Скородынскій парохъ Пѣдмихайля 1-мѣсячну заст. поручено О. Іларіону Яновичу зъ Хотыня;
Ч. 6090. Александръ Стоцькій пар. Богутына 3-недѣльну, заст. поручено О. Юл. Габрусевичу зъ Махновець;
Ч. 6117. Іосифъ Рыбакъ зав. Болшовця 6-недѣльну заст. поручено сотр. Бурштына.

Архіерейске рукополаганье въ пресвитера получилъ:

- Ч. 2111. Ксенофонтъ Роздольскій дия 5. Червня 1892 въ Стояновѣ по поводу Архіерейской визитаціи Холовского деканата.

Митроп Консисторія вставилась до в. ц. н. Намѣстничества:

а) о утвореніи самостоятельной парохіи:

- Ч. 4450 въ Дычковѣ.
б) о платѣ зъ фонда религ. для прив. сотр.:
Ч. 5426. въ Заболотцяхъ,
Ч. 5608. въ Пѣдмихайлю,
Ч. 5656. въ Бѣлѣмъ камени,
Ч. 5949. въ Зылановѣ,
Ч. 5955. въ Холовѣ.

в) о удѣленіи заповоги зъ фонда рел. ОО.:

- Ч. 921. Іосифу Бандырѣ пароху Сѣхова,
Ч. 2232. Іоанну Козаку пароху Пѣдгорокъ,
Ч. 2521. Петру Чумаку пароху Озерянки,
Ч. 2560. Іоанну Стрѣльбицкому завѣд. Наварин,
Ч. 3636. Николаю Туркевичу пар. Кореличъ,
Ч. 3637. Оресту Авдыковскому пар. Мостыща,
Ч. 3850. Емиліянъ Целевичу пароху Завоя,
Ч. 3851. Автоію Гойдану пароху Зборы,
Ч. 3904. Іосифу Гулѣ пароху Чепель,
Ч. 4329. Іоанну Тымцюраку сотр. въ Пойлѣ,
Ч. 5594. Андрею Яворскому пароху Борусова,
Ч. 5790. Механлу Гаврылюку пароху Ілова.

г) о дарѣ ласки:

- Ч. 5080. Для свящ. вдовы Маріи Крупка.

В. ц. н. Намѣстничество завѣдомило Митроп. Консисторію, що в. ц. н. Министерство асигновало платѣ зъ фонда религ. для уприв. сотр.:

- Ч. 5374. въ Гвилицяхъ вел. 300 зр. на 1 рѣкъ,

- Ч. 5375. въ Ратонци вел. 300 зр. на 1 рѣкъ,
 Ч. 5639. въ Белзци — " " " 1 " ;
 Ч. 5830. въ Доброводахъ " " " 1 " ;
 Ч. 5862. въ Романовѣ — " " " 1 " ;
 Ч. 6026. въ Кобыловолокахъ " " " 1 " ;

Митроп. Ординаріатъ удѣливъ грамоты Архіерейского благословенія за значительнѣйшій жертвы въ пользу мѣстцевыхъ церквей:

- Ч. 522/орд. Ч. Петру Дубовскому господарю въ Дубовцахъ,
 Ч. 534/орд. Ч. Софіи Завадовской мѣщанцѣ въ Ярычевѣ,
 Ч. 548/орд. Ч. Анастасіи Гудзъ въ Зашковѣ,
 Ч. 630/орд. Вбл. П-ву Каролу де Гримала Юзвиньскому помѣщикови и патронуи Поддѣвстрянъ,
 Ч. 652/орд. Іоанну Косыку и Евфрозинѣ Друла.

Свѣдоцтва квалификаційніи на пѣвчѣвъ церковныхъ получили:

- Ч. 3913. Володиміръ Мандрыка,
 Ч. 4314. Теофіль Костюкъ,
 Ч. 5695. Романъ Мацелюхъ.

До бурсы дяковской при Архикафедральномъ храмѣ св. ВМ. Георгія въ Львовѣ принятый

- Ч. 4728. Іоаннъ Борухъ.
 Ч. 6415. — Выказъ всѣхъ жертвъ вplyнувшихъ въ м. Червни 1892 до Канцеляріи Митр. Консистеріи.

а) на потреби св. Отца:

дня 16/6 ВЧ. О. Климентій Глянскій парохъ Камянокъ	4 зр. — кр
" " ВПр. О. Пралатъ Кобылянскій	1 зр. — "
т. е.	5 зр. — "
а съ попередно выказаными	107 зр. 74 кр.
разомъ:	112 зр. 74 кр.

б) на св. гробъ въ Палестинѣ:

дня 17/6 ВЧ. Урядъ парох. въ Солуковѣ: 1 зр. 5 кр.

в) на Товариство св. Ап. Павла.

дня 2/6 ВЧ. О. Стругвнскій пар. Ямницѣ. 2 зр. — кр.

г) на катол. всеучилище въ Австріи:

дня 15/6 ВПр. Пралатъ Кобылянскій. 1 зр. — кр.

д) на знесеніе неволѣ въ Африкѣ:

дня 16/6 ВЧ. О. Климентій Глянскій парохъ Камянокъ. 1 зр. — кр.

Некрологія.

- Ч. 5391. Димитрій Задорецкій парохъ Остаховичъ — померъ дня 25. Мая 1892,
 Ч. 5931. Николай Мартиновичъ парохъ Новосѣля-ленчъ — померъ дня 9. Червня 1892,
 Ч. 5938. Винкентій Федоровичъ парохъ Домажира — померъ дня 9. Червня 1892,
 Ч. 5969. Онуфрій Зацерковный парохъ Скнилова — померъ дня 14. Червня 1892.
 Души ихъ поручаютъ ся моливамъ ВЧ. Кліра.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Львовъ, дня 15. Липня 1892.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Львовско-Архіепархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1892.

Выдано дня 15. Серпня.

Ч. VIII.

Ч. 48.

Ч. 6849 — Обвѣщеніе конкурсове о принятіи до Львовской духовной Семинаріи кандидатбъ stanu духовного.

Кандидаты стану духовного желающіи до тутейшой гр. к. ген. Семинаріи зъ Львовской Митроп. Архіепархіи бути принятыми, мають до 20-го Вересня 1892 свои прошенія Митроп. Консистеріи предложити, и до нихъ слѣдующіи свѣдоцтва долучити:

1) Свѣдоцтво взгляднаго уряду парохіальнаго, що проситель есть сынномъ законно вѣнчаныхъ родителейъ гр. к. обряду и въ томъ же обрядѣ окрещеный и миропомазанный.

2) Свѣдоцтво убожества отъ взгляднаго уряду парохіальнаго выданае, а ц. к. Староствомъ подтверждено.

3) Свѣдоцтва зъ всѣхъ пѣвчочій наукъ гимназіальныхъ съ залученьемъ свѣдоцтва зрѣлости, а если проситель про слаббсть або яку иншу причину въ теченіи наукъ пѣвчочье або довше школы бувъ залишивъ, то мае свѣдоцтвомъ отъ дотычнаго уряду деканальнаго и отъ ц. к. Староства выданымъ доказати, где въ томъ часѣ перебувавъ, и чимъ занимавъ ся.

4) Свѣдоцтво нравственности отъ взгляднаго уряду деканальнаго ствердженае въ котромъ кромѣ поведенія просителя и то выраженымъ бути мае, чи тойже есть безженнымъ.

5) Свѣдоцтво лѣкарске о здоровью просителя и о ѳтбутѳй природнѳй или щепленѳй оспѳ посвѣдчаюче.

6) Посвѣдченье дотычно связи войсковои.

Прошенія и свѣдоцтва мають бути приписаними марками штемплевими заосмотренїи. Такожъ увѣдомляють ся кандидаты стану духовного, що дня 29-го Вересня 1892 мають передъ 8-ою годиною рано въ Архикатедральной церквѣ св. Георгія явити ся, тамъ же выслуhati съ набожностію св. Литургію, котра о 8-ѳй годинѣ для нихъ ѳтправитъ ся, а по св. Литургіи въ сали до того призначити ся маючѳй пѳддати ся испытови изъ пѳнїа церковного и началъ вѣры христїаньскои. При тѳмъ примѣчае ся, що знаючѳи пѳнїе гармонїйне при рѳвнѳхъ прочїхъ условїяхъ будутъ скорше увзглядненїи при принятїю до заведенїа, но за тое будутъ обовязанїи дальше въ гармонїйнѳмъ пѳнїю упражняти ся, и на кожде завѳзванье ВСЧ. Ректорату Семинаріи въ тѳмъ же пѳнїю безусловно участь брати. Дальше въ дни ѳтъ ВСЧ. Ректората Семинаріи вызначенѳмъ мають призначенїи къ принятїю пѳддати ся осмотру лѣкаря заведенїа що до стану здоровья.

Наконецъ мае каждый кандидатъ стану духовного при принятїю до Семинаріи выказати ся власнымъ молитвословомъ іерейскимъ и изборникомъ службъ церковныхъ. Сїа послѣдна точка обовязуе такожъ тѳхъ кандидатѳвъ стану духовного, котрѳи уже суть питомцами Семинаріи.

Ѳтъ Митрополитальной Консисто́рїи.

Львѳвъ, дня 2. Серпня 1892.

Ч. 49.

Ч. 6859. — Обвѣщенье конкурсове для кандидатѳвъ стану духовного о принятїи до Вѣденской Семинаріи.

Кандидаты стану духовного желаючѳи бути принятыми до вѣденской Семинаріи изъ Архїепа́рхіи Львѳвской мають до дня 27. Серпня 1892 прошенїа Митроп. Консисто́рїи предложити и до нихъ слѣдуючѳи свѣдоцтва долучити:

1) Свѣдоцтво взгляднаго уряду парохїяльного, що проситель есть сыномъ законно вѣнчаныхъ родителейъ гр. к. обряду и въ тѳмъ же обрядѣ окрещенїи и миропомазанїи.

2) Свѣдоцтво убожества ѳтъ взгляднаго уряду парохїяльного выдане, а ц. к. Староствомъ подтверждено.

3) Свѣдоцтва зъ всѣхъ пѳврочїи наукъ гимназіяльныхъ съ залученьемъ свѣдоцтва зрѣлости, а если проситель про слабѳсть, або яку иншу причину въ теченїю наукъ пѳврочье або доьше школы бувъ залишивъ, то мае свѣдоцтвомъ ѳтъ дотычного уряду деканального и ѳтъ ц. к. Староства выданнымъ доказати, где въ тѳмъ частѣ перебувавъ и чимъ занимавъ ся.

4) Свѣдоцтво нравственности ѳтъ взгляднаго уряду деканального стверждено, въ котрѳмъ кромѣ поведенїа просителя и то выраженымъ бути мае, чи тойже есть безженнымъ.

5) Свѣдоцтво лѣкарске о здоровью просителя и о ѳтбутѳй природнѳй или щепленѳй оспѳ посвѣдчаюче.

6) Посвѣдченье дотычно связи войсковои.

Прошенїа и свѣдоцтва мають бути приписаними марками штемплевими заосмотренїи. Такожъ увѣдомляють ся кандидаты стану духовного, що дня 6. Вересня 1892 мають передъ 8-ою годиною рано въ Архикатедральной церквѣ св. Георгія явити ся, тамъ же выслуhati съ набожностію св. Литургію, котра о 8-ѳй годинѣ для нихъ ѳтправитъ ся, а по Литургіи въ сали до того призначити ся маючѳи пѳддати ся испытови изъ пѳнїа церковного и началъ вѣры христїаньскои. При тѳмъ примѣчае ся, що знаючѳи пѳнїе гармонїйне при рѳвнѳхъ прочїхъ условїяхъ будутъ скорше увзглядненїи при принятїю до заведенїа, но за тое будутъ обовязанїи дальше въ гармонїйнѳмъ пѳнїю упражняти ся, и на кожде завѳзванье ВСЧ. Ректорату Семинаріи въ тѳмъ же пѳнїю безусловно участь брати.

Наконецъ мае каждый кандидатъ стану духовного при принятїю до Семинаріи выказати ся власнымъ молитвословомъ іерейскимъ и изборникомъ службъ церковныхъ. Сїа послѣдна точка обовязуе такожъ тѳхъ кандидатѳвъ стану духовного, котрѳи уже суть питомцами Семинаріи.

Ѳтъ Митрополитальной Консисто́рїи.

Львѳвъ, дня 2. Серпня 1892.

ХРОНИКА.

Митроп. Консисто́рїа удѣлила похвальнїи декрета за ревне и успѣшне преподаванье науки религїи молодежи школьной на пѳдставѣ донесенья ц. к. окружной Рады школьной въ Каменцѣ струмиловѳй 00.:

Ч. 6689. Стефану Петрушевичу пароху въ Коловѳмъ, Григорію Гойвановичу пароху въ Милатынѣ и Юліану Зельскому пароху въ Убиню. —

Умѣщенья:

а) Завѣдательство получить:

Ч. 6763. О. Теофилъ Бобикевичъ сотр. Сѣвки — тамъ же;

б) *Excurrendo* завѣдательство получить:

Ч. 6407. О. Кеенофонть Сосенко, парохъ Соломки, въ Сѣховѣ. —

Введенїи 00.:

Ч. 6425. Григорїи Содомора въ завѣд. Новосѣлки — ленчъ,

Ч. 6520. Михаилъ Сосенко въ сотр. въ Плаучи вел.,

Ч. 6809. Кеенофонть Роздольскїи въ завѣд. Домажиря.

Увлѣненїи:

Ч. 6810 О. Емилианъ Ваньо ѳтъ завѣд. въ Домажирѣ. —

Митропол. Консисто́рїа ѳтнеслась до В. Президїи ц. к. Намѣстничества о удѣленье согласїа къ канон. институціи:

Ч. 6324. О. Григорію Гойвановичу на Ябловѣвъ.

В. Президїа ц. к. Намѣстничества соглашае ся на удѣленье канон. институціи 00.:

Ч. 6566. Климентїю Слюзару на Колодѣвку,

Ч. 6825. Григорію Гойвановичу на Ябловѣвъ.

До канон. институціи вѳзванїи 00.:

Ч. 6322. Димитрїи Розлуцкїи на Жолчевѣ,

Ч. 6566. Климентїи Слюзарѣ на Колодѣвку.

Канон. институцію получили 00.:

- Ч. 6637. Лука Войтовичъ на Ражневъ,
 Ч. 6680. Емиліянъ Гарнавскій на Куликѣвъ,
 Ч. 6783. Евстахій Новосадъ на Пбдгаицъ,
 Ч. 6973. Кляментій Слюзаръ на Кождѣвску.

Испытъ конкурсовый парохіальный выдержали 00.:

- Ч. 6149. Левъ Бачинскій, Александръ Бобикевичъ, Тимогей Бордулякъ, Іоаннъ Готовскій, Іосифъ Гоцкій, Іоаннъ Гургаль, Іоаннъ Давидовичъ, Лаврентій Діаковскій, Левъ Залужный, Онуфрій Зарицкій, Антоній Захаряевичъ, Николай Копачъ, Аполонъ Крохмалюкъ, Николай Кукурудза, Василій Курдыдыкъ, Ілія Лагола, Александръ Левицкій, Кириллъ Левицкій, Дамянъ Лопатынскій, Адамъ Марковскій, Ігнатій Муликъ, Лука Несторъ, Андрей Пеленскій, Володиміръ Розлуцкій, Іосифъ Рыбакъ, Григорій Содомора, Іоаннъ Стрѣльбицкій, Іоаннъ Хавалка, Володиміръ Чайковскій, Георгій Чубатый, Іоаннъ Щуровскій и Ігнатій Юхновичъ.

В. Министерство войны заименовало капеляномъ войсковымъ II кл. въ резервѣ:

- Ч. 6824. О. Емиліана Малчицького сотрудника въ Лубяневахъ,

Св. Римскій Престолъ удѣливъ разрѣшеніе ътъ оскудѣнія лѣтъ слѣдующимъ оконченнымъ слушателямъ св. Богословія въ цѣли рукополаганья тыхъ же въ пресвитеры:

- Ч. 681/орд. Льву Пясецкому ътъ 7 мѣсяцей,
 Ч. 682/орд. Юліану Гумецкому ътъ 14 мѣсяцей,
 Ч. 683/орд. Евгению Гарасимовичу ътъ 18 мѣсяцей,
 Ч. 684/орд. Володиміру Богачевскому ътъ 14 мѣсяцей,
 Ч. 685/орд. Іоанну Ілевичу ътъ 15 мѣсяцей,
 Ч. 686/орд. Кондрату Лаголъ ътъ 14 мѣсяцей,
 Ч. 687/орд. Владиміру Герасимовичу ътъ 18 мѣсяцей.

Его ц. и к. Апост. Величество найвысшимъ рѣшеньемъ зъ д. 3. Червня 1892 звольвъ приняти до высшого богословского заведенія при церквѣ св. Августина въ Вѣдни.

- Ч. 5841. О Емиліана Ваню завѣдателя въ Домажери.

Отпуски ътъ приходѣвъ для поратованья здорова получили 00.:

- Ч. 5865. Юліанъ Кошыстанскій Деканъ и парохъ въ Галичи 6-недѣльну, заступничество поручено въ веденіи уряда декан. О. Вицедекану Іоанну Гургуль а въ веденіи парохіи мѣстцевому сотруднику,
 Ч. 6527. Николай Курбасъ парохъ Гозѣва 3-недѣльну, заступн. поручено О. Льву Гривевичу зъ Чолганъ,
 Ч. 6660. Адольфъ Василевскій парохъ церкви св. Параскевіи въ Львовѣ 2-мѣсячну, заст. поручено мѣстцевому сотруднику,
 Ч. 6758. Ілія Лагола сотр. въ Городку 5-недѣльну.

Некрологія.

- Ч. 6761. Михайлъ Левицкій парохъ Сѣвки — померъ дня 15. Липня 1892.
 Ч. 7138. Іполитъ Молчановскій деацентъ — померъ дня 21. Липня 1892.

Души ихъ поручають ся молитвамъ ВЧ. Кляра.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовъ, дня 15. Серпня 1892.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Львовско-Архіепархіальнй

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1892.

Выдано дня 25. Серпня.

Ч. IX.

Ч. 50.

Ч. 668/Орд. — Житія Святыхъ издаваемой Д-ромъ Іосифомъ Мѣльницкимъ.

Препоручае ся Вч. Духовенству Архіепархіальному „Житія Святыхъ въ звязи историчной“ издаваемой Д-ромъ Іосифомъ Мѣльницкимъ, Совѣтникомъ и Референтомъ Митрополитальной Консисторіи и Вицедиректоромъ гр. к. генеральной Семинаріи такъ про популярный, занимательный и созидательный выкладъ, якъ и про вычернуючій рѣкъ церковный, добръ исторій и полезній для ученыхъ примѣчанія. — Першій выпускъ того дѣла вышовъ р. 1891 и коштуе 1 зр. 50 кр. — Второй выпускъ вышовъ текущего року и розсылае ся П. Т. Предплатителямъ за 1 зр. 20 кр., а на складѣ коштуе 1 зр. 50 кр. Пересылка почтова подъ опаскою ътъ выпуска выноситъ 10 кр. — Третій выпускъ, которымъ окѣичитъ ся первый томъ дѣла, мае выйти р. 1893: пренумерата же на него съ пересылкою почтовою выноситъ 1 зр. — Второй томъ того дѣла мае выданымъ бути р. 1894 въ одиѣмъ зошитѣ и буде стояти 1 зр.

Понеже издавництво Житій Святыхъ Д-ра Іосифа Мѣльницкого знаменито причинае ся до пѣзнанья поучительнѣйшихъ уступѣвъ исторіи церковной и житій св. Угодникѣвъ божихъ, которіи говорили намъ слово боже и добрыми примѣрами просвѣщали на дорожѣ спасенія, то Вч. Душпаствѣ

схотять выдавництво тое піддержувати покупомъ изданныхъ выпускѣвъ и пренумератою на третій выпускъ, который носитъ назву: „Вѣкъ св. великихъ царей Константина и его матери Елены. Побѣда христіанства въ государствѣ римскѣмъ.“ Требования и пренумерата посылають ся найпростѣйше „До Выдавництва Житій Святыхъ Д-ра Іосифа Мѣльницкого въ Львовѣ. Ул. Коперника, Ч. 36.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовѣ, дня 23. Серпня 1892.

Ч. 51.

Ч. 721/орд. — О высекѣмъ посѣщенію Его Цѣс. и Кор. Апостольскаго Величества Цѣсаря и Короля Францъ Іосифа I. въ нашѣмъ краю.

Якъ вѣдомо Вамъ возлюбленій зближае ся та счастлива и радѣтна хвиля коли Его Цѣс. и Кор. Апостольске Величество Наймилостивѣйшій нами пануючій Цѣсарь и Король Францъ Іосифъ I. зволить найласкавѣйше въ першихъ дняхъ мѣсяца Вересня с. р. завітати до нашего краю.

Памятій на тіи премногій и превеликій добродѣйства, які наше ВЧ. Священство и нашъ народъ отъ Найлюбивѣйшого нашего Монарха и Наймилостивѣйшого Пана и Отця и отъ Его Августѣйшой Династїи всегда отримовалисьмо и отримуемъ, ожидаемъ въ найширшій вдячности мы все съ найтеплѣйшимъ сердцемъ и сыновною любовію того счастливого прибуття Его Величества до насъ, чтобы дати выразъ тымъ найширшимъ чувствамъ непохитной вѣрности, найгорячѣйшой любви, всецѣлой преданности и сыновной привязанья до Его Найдостойнѣйшой Особы и Его славной Династїи.

Невзрушено есьмо переконаній, що наше ВЧ. Духовенство и возлюбленній во Христѣ вѣрній такими то чувствами якъ всегда такъ и теперь суть перенятіи и що съ всею готовостію поспѣшатъ якъ найрадѣйше всюды, где будутъ мати способиѣсть Его Величество встрѣтити. Протое поручаемъ ВСЧ. Урядамъ парохїяльнымъ о тѣмъ радѣстнымъ и счастливымъ событїю въ найкоротшѣмъ часѣ вѣрныхъ увѣдомити и ознакомивши ся попередѣйше съ програмою урядою оголошеною якъ найдокладѣйше запросити ихъ, чтобы разомъ съ ними и такъ Священники въ свѣтлыхъ що найлѣпшихъ фелонахъ, вѣрній же въ святочныхъ одежахъ съ процесїями и хоругвами зѣбрали ся на стаціяхъ найблизшихъ желѣзной дороги, куды Наймилостивѣйшій Монарха при приѣздѣ а такожъ при отѣздѣ переѣждати буде. Въ Львовѣ поспѣшатъ ВЧ. Душпастырѣ и вѣрній якъ то уже нами оголошено було въ цѣли привитанья Его Величества при вѣздѣ и отѣздѣ до того мѣста явити ся. ВЧ. Душпастырѣ и вѣрній повитають Найяснѣйшого Пана при встрѣченїю внесеньемъ многолѣтствїя, братства же церковній трикратнымъ похиленьемъ хоругвъ. Въ цѣли повитанья Его Величества при найласкавѣйшѣмъ посѣщенїю нашей духовной Семинаріи поспѣшатъ ВЧ. Душпастырѣ якъ численнѣйше явити ся и такъ пока-

зати свою вдячнѣсть за наймилостивѣйше зарядженье здвигненья того вѣкопомного будынку для выхованья нашего Клиру, котрый во многій лѣта и найдальшимъ поколѣнїямъ служити буде яко якъ найвымовнѣйше свѣдоцтво отцѣвской любви Наймилостивѣйшого Цѣсаря Францъ Іосифа I. для нашего Священства и народа и побуждовати буде всехъ до найгорячѣйшой молитви ко Всемогущому Богу Дателю всего дара совершенно о здравье довго и благоденьствїе Его Цѣс. и Кор. Величества во многая лѣта.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львовѣ, дня 24. Серпня 1892.

Ч. 52.

Ч. 7426. — Взывають ся Всеч. Уряды деканальнїи до исправленья залученыхъ оттинокѣвъ шематизма и до предложеня тыхъ же до 15. Вересня с. р. въ цѣли уложенья Шематизма на 1893 рокъ.

Въ залученїю пересылають ся каждому Всеч. Урядови деканальному листы Шематизма относячїи ся до тамошного деканата съ препорученьемъ, чтобы исправить тїиже и подати имена Совѣтникѣвъ Консисторскихъ отзначеныхъ экспозиторїями крилошаньскими, Деканѣвъ и Вицедеканѣвъ, Комисарѣвъ Ординаріатскихъ сервитутовыхъ и шкѣльныхъ, властителейъв и патронѣвъ поодинокихъ мѣстцевостей, душпастырѣвъ рока рождения и рукополаганья, дотацию парохїи, податокъ, и конгруу або кѣлько доплачуе ся до религіиного фонда. — Особлившу увагу звернути на число душъ парохїи и дочернихъ церквей, якъ такожъ выказати катихитѣвъ, ц. в. Староство и почту и такъ исправленїи до 15. Вересня Митрополитальной Консисторїи предложити.

Отъ Митрополитальной Консисторїи.

Львовѣ, дня 25. Серпня 1892.

Ч. 53.

Обвѣщенья конкурсовъ.

Розписуе ся на конкурсъ съ речинцемъ до дня 17. Жовтня 1892 слѣдуючїи парохїи:

- Ч. 6267. Новосѣлка Ленчъ, деканата Подгаецкого, наданья приватного;
- Ч. 6592. Ремизвцѣ, деканата Золочевского, наданья приватного;
- Ч. 6594. Явче, деканата Ходорѣвского, наданья приватного;
- Ч. 6718. Баличи подорожнїи, деканата Болехѣвского, наданья приватного.
- Ч. 7412. Добряны, деканата Стрыйского, наданья приватного;
- Ч. 7414. Рыбники, деканата Подгаецкого, наданья приватного.

Отъ Митрополитальной Консисторїи.

Львовѣ, дня 22. Серпня 1892.

ХРОНИКА.

Завѣдательство получивъ:

Ч. 7128. О. Юліанъ Левицкій сотр. Белзца тамже.

Зъ полученной презенты зрезигновавъ:

Ч. 7363. О. Димитрій Роздучкій на парохію Явче — принимаючи рѣвночасно презенты на парохію Жолчевъ.

До канон. институціи вѣзванъ ОО.:

Ч. 7363. Димитрій Роздучкій на Жолчевъ,

Ч. 7407. Романъ Ляндеръ на Залозцѣ въ половинѣ м. Вересня,

Ч. 7408. Іосифъ Бандыра на Волкѣвъ " " " "

Ч. 7488. Лука Ярымовичъ на Золотники въ " " " "

Увѣльнене отъ испита конкурсового на протягъ шести лѣтъ получивъ:

Ч. 6902. О. Юліанъ Мандычевскій парохъ въ Бѣлявцяхъ.

Власть двѣ службы отпраляти въ недѣли и свята получивъ:

Ч. 675/орд. О. Ксенофонтъ Сосенко парохъ Солонки на часъ его ехсургендо завѣдательства парохіи Скнилѣвъ.

Митроп Консисторія вставилась до в. ц. к. Намѣстничества:

а) о системизованье сотрудничества:

Ч. 5660. въ Рогатынѣ;

б) о плату зъ фонда религ. для прив. сотр.:

Ч. 6001. въ Бѣлѣмъ каменн,

Ч. 6496. въ Гушанкахъ,

Ч. 6583. въ Колтовѣ;

в) о удѣлене запомоги зъ фонда рел.:

Ч. 5884. Іоанну Крижановскому пароху Церковной,

Ч. 6151. Теофилю Павликови. почет. крылошанинови и пароху церкви Успенія П. Д. Б. въ Львовѣ

Ч. 6394. Іосифу Рыбаку завѣдателью Болшовца,

г) о даръ милости для свящ. вдовъ и сиротъ:

Ч. 6331. для вдовы по б. п. О. Лесюку б. пароху Залозецъ,

Ч. 6360. для сиротъ по б. п. О. Іоанну Кунцевичу б. пароху Колодѣвки,

Ч. 6361. для сиротъ по б. п. О. Іоанну Соковальцю б. пароху Зашкова,

Ч. 6362. для вдовы Теофилъ Крохмалюкъ.

В. ц. к. Намѣстничество завѣдомило Митроп. Консисторію, що в. ц. к. Министерство асигновало плату зъ фонда религ. для прив. сотр.:

Ч. 6390. въ Станиславчуку 300 ар. на 1 рѣкъ,

Ч. 6811. въ Пустомытахъ " " " 1 "

Ч. 6857. въ Дѣдиловѣ 300 ар. рѣчно на часъ душнаестарства теперѣшного пароха.

В. ц. к. Намѣстничество асигновало плату дефицента:

Ч. 7248. О. Михаилу Бородайкевичу бувшому сотруднику въ Плаучи вел. 300 ар. рѣчно.

Некрологія.

Ч. 7176. Лука Левицкій парохъ Белзца померъ дня 31. Липня 1892.

Душа его поручае ся молитвамъ Вч. Клира.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовѣ, дня 25. Серпня 1892.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльнй

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1892.

Выдано дня 29. Вересня.

Ч. X.

Ч. 54.

Ч. 802/орд.

СИЛЬВЕСТЕРЪ СЕМБРАТОВИЧЪ,

Божію Милостію и св. Апостольского Престола благодатію Митрополитъ Галицій, Архіепископъ Львѣвскій, Епископъ Каменецкій, Его ц. и к. Апостольского Величества дѣйствительный тайный Совѣтникъ, Членъ Палаты Вельможъ Австрійской Думы державной, Вицемаршалокъ и Членъ Сойма Королевства Галичины и Володиміри съ великимъ Княжествомъ Кракѣвскимъ, Докторъ св. Богословія и пр. и пр.

Всечестнымъ Собратіямъ-Священникамъ и возлюбленнымъ Вѣрнымъ АЕпархіи Нашой миръ о Господѣ и Наше Архіерейске благословеніе!

Цѣлый свѣтъ такъ старый якъ и новый готовитъ ся до великого славного торжества, до 400-лѣтної рѣчницѣ откритья Америки черезъ побожного Христофа Колумба. Осьмнадцать лѣтъ носивъ ся Христофъ Колумбъ гадкою удати ся моремъ на захѣдъ, припускаючи, що тамъ генъ далеко за моремъ мусятъ находити ся краѣ замешкалй людми, до которыхъ не дѣйшло еще свѣтло науки Христовой. Доперва по довгихъ пересправахъ получивши помѣчь отъ королѣвъ Португаліи и Италиі отплывъ дня 3. Серпня 1492 Христофъ Колумбъ съ 120 мужами и трема кораблями

зъ пристани Палосъ, а по многихъ трудахъ узрѣвъ 12. Жовтня новый свѣтъ и на островѣ Гванагани, котрый назвавъ Санъ Сальвадоръ, поставивъ крестъ святой. „Тебе Бога хвалимъ“ була перша християнска пѣснь, котра загомонѣла на земли нового свѣта, першій голосъ, розносячий правдиве свѣтло, науку Христову, межи дикими народами. „*Людѣ свѣдѣннѣ въ тмѣ видѣша свѣтъ велий, и свѣдѣннѣ въ странѣ и сѣни смертнѣи свѣтъ возсія имѣ*“. (Мат. 4. 12). А то було головнымъ поводомъ, що славный сей мужъ посвятивъ майже цѣле свое житѣе и не ѳтстрашивъ ся такъ великими трудностями ѳтъ нечуваного тогды предпринятїя. Недовго передъ своею смертію списавъ ѳнъ свои гадки, которѣ одушевляли его въ тѣмъ великѣмъ предпрїемствѣ. Воодушевленъе, которымъ ѳнъ пѣднѣявъ мысль по дорожи морской въ цѣли ѳткрытѣя новыхъ земель, було чисто религїйне. Вѣру и науку Христову розпространяти по всѣхъ кѣнцяхъ земли, и всѣ народы собрати въ одно стадо Христове, було головоноу цѣлею его великаньского предпринятїя. Що розширенъе и скрѣпленъе вѣры Християнской було дѣйстно провѣдноу гадкою въ его житѣю, доказуе его тестаментъ списанный передъ его третою подорожію (1502), въ которѣмъ приказуе своему сынови певну квоту грошей ѳтложити, щобы мѣгъ колисъ ити съ королемъ до Іерусалима въ цѣли ѳдобранъя святой земли зъ рукъ поганьскихъ, або, щобы мѣгъ самъ узброити крестный походъ, если бы король не хотѣвъ до того дѣла взяти ся. А коли бы повставъ въ Церквѣ роздоръ додае побожный Христофъ, то мае сынъ унасти до нѣгъ Папы, и себе и свѣи маютокъ жертвовати Церквѣ и Апостольскому Престолу для обороны Церкви. Пѣсля того ѳтже не можна довше сомнѣвати ся, що религїя наибѣльше впливала на удачу такъ великого предпринятїя, она додавала ему ѳтваги и удерживала его посередъ многочисленныхъ и розмаитыхъ трудностей, якѣ мусѣвъ знести и побороти нѣмъ свою цѣль осягнувъ.

Тому то и Святѣйшій Отець Левъ XIII. Папа Римскїй почтивъ 400-лѣтню рѣчницю ѳткрытѣя Америки черезъ великого Християнина Христофа Колумба особноу Енциклою: „*Quarto abeunte saeculo*“, выданую дня 16. Липця т. р. до Архїепископѣвъ и Епископѣвъ Испаньскихъ, Италианьскихъ, и Американьскихъ, въ которѣй то межи иншими такъ мовить тойже св. Отець заразъ на початку: „Трудно знайти рѣчницю, котра могла бы слушнѣйше порушити умы, запалити сердца. Завдячати належить Колумбови, що зъ неизмѣримоу глубины моря явивъ ся новый свѣтъ, милїоны людей вырванїи зъ стану дикости доступили добродѣйства цивилизаціи, а що найважнѣйше, милїоны душъ стали ся участниками скарбѣвъ заслуженныхъ намъ Іисусомъ Христомъ; зѣстали приведенїи ѳтъ вѣчноу погибели до вѣчного житѣя. Во виду такой рѣчницѣи и Церквѣ не пристойтъ мовчати. Церковь ѳтдае особеннїи ѳтзнаки чести мужамъ славнымъ вѣроу, честнотю, ведучимъ ближнихъ своихъ впрѣсть до вѣчного щастѣя; но добре такожъ памятае, що „*дивенъ Богъ въ святыхъ своихъ*“ и що слѣды Божого могущества явнїи суть всюды, где яснѣе свѣтло генїя, крѣпость и взнеслѣсть духа, бо не зъ ѳтки инде они плывуть, лише ѳтъ Творця своего Бога.

Впрѣчѣмъ Колумбъ належить до насъ. Вѣра его, вѣра католицка взбудила въ нѣмъ на першѣмъ мѣстци сильнїи замѣръ изслѣдити тайны морскїи; вѣра управляла нимъ въ довершенъю того предпринятїя. Бажавъ ѳнъ безъ сумнѣву побѣлшити кругъ людской вѣдомости, не погорджавъ славою; но по надъ вѣдомостю, славою и всякими иншими корыстями стояла и переважала инша, высша цѣль, взнеслѣйша мысль, бажавъ ѳтворити дорогу Евангелїю черезъ новїи землѣ, черезъ новїи моря. На тую точку кладе ѳнъ головну вагу въ прошенїю поданѣмъ до короля Фердинанда и Изабелѣ испаньской; предкладае, що имя ихъ осягне безсмертну славу, если причинятъ ся до перенесенъя науки Христовой въ такъ ѳтляглїи краѣ. Та сама провѣдна мысль выступае въ листахъ писаныхъ уже по ѳткрытѣю нового свѣта. ѳтъ Папы Р. Александра VI. домагае ся, щобы приславъ мисїонарѣвъ и выражае ся такъ: Надѣю ся, що за помощю Божою удасть ся менѣ якъ найдальше розширити найсвятѣйше имя Спасителя нашого и Его Евангелїе. Повернувши до Лизбоны пише до Рафаила Санхеца: Бога безустанно належить благодарити, що зволивъ такъ поблагословити моимъ замысламъ; безъ сумнѣву самъ Христосъ тѣшитъ ся и трїумфуе въ небѣ и на земли, що зближае ся хвиля спасенїя для безчисленныхъ народѣвъ идучихъ до теперъ на погибель. Совѣтуючи Фердинандови и Изабелѣ, щобы не удѣляли позволенъя на подорожъ до нового свѣта, и провадженье торговлѣ съ Индїянами лишъ исключно католикамъ, додае причину того жаданъя: понеже въ пѣднѣтѣи выправѣ менѣ о ничъ иншого не ходило, якъ лише о розширенъе и вскрѣпленъе Християнской вѣры.

Не зъ ѳтки инде такожъ черпавъ Колумбъ вытравѣлѣсть и мужество, такъ необходимый для него посередъ многихъ противностей, которѣ переслѣдовали его до кѣнцѣ житѣя и ѳтводили ѳтъ переведенья повзятыхъ замыслѣвъ. Сильнїи переконанъемъ, що торуе дорогу Евангелїя, мавъ на кождѣмъ кроцѣ за провѣдника религїю, за товарища молитву. Въ мурахъ испаньского монастыря дозрѣвъ въ мысляхъ его замѣръ здобутъ незнаного свѣта, въ чѣмъ дораджувавъ и помагавъ ему монахъ ученикъ Францїшка зъ Ассиси. Передъ плавою своею на океанѣ очищае душу зъ грѣхѣвъ, благае небесну Царицю о помѣчь, заносить покорнїи молитвы до Пресвятой Тройцы. Яка цѣль нимъ управляла, то всказують назвиска надаванїи ѳткрытымъ черезъ него островамъ; всказують кресты поставленїи въ першѣи заразъ хвилѣ по вступленъю на береги незнаныхъ краѣвъ... Слушноу протое есть зъ кождого взгляду рѣчею, щобы надходяча рѣчниця ѳбходжена и почтена була не лише мѣрскими но и религїйними торжествами. Якъ колисъ на першу вѣдомѣсть о щастливѣмъ случаю, Папа Римскїй, а за нимъ цѣлїи свѣтъ вносили благодарственный молитвы и прославляли Провидѣнїе Боже, такъ и теперъ належить намъ то само здѣлати. Розпоряджаемъ протое, щобы въ церквахъ катедральныхъ и соборныхъ въ Испанїи, Италиї и Америцѣ такъ пѣвнѣчнѣи якъ и полудневѣи ѳтправленоу була за попереднѣмъ согласїемъ мѣстцевого Епископа дня 12. Жовтня або въ найближшу недѣлю торжественна служба Божа о Пресвятѣи Тройцы. Надѣемъ ся же, що се торжество ѳтбуде ся за иницїативоу Епископѣвъ не лише въ краяхъ

повыше вымѣненныхъ, но и въ иныхъ, понеже рѣчицу дня, который всѣмъ принѣсь користь належить всюду побожно и съ благодарностію обходить“.

До тыхъ такъ вымѣненныхъ слѣвъ Святѣйшого Отца не можемо ничего иного додати, якъ лише поручити ВЧ. Нашому Архієпископскому Духовенству, щобы дня 16. и. ст. Жовтня с. р. т. е. въ Недѣлю по празднику Покрова Пресвятой Дѣвы Маріи, пояснивши народова въ проповѣди цѣль того торжества, долучено до троп. и кондака, Ап. и Еванг. воскресного тропаря, кондака, Апост. и Еванг. Службы благодарственной съ ѡтповѣдными ектеніями, а при кѣнци той же Службы Божіи при выставленіи Найсвятѣйшихъ Дарѡвъ ѡтспѣвано пѣснь „Тебе Бога хвалимъ“, а то тымъ бѣльше, що въ Америкѣ много родиць русскихъ проживае и якобы зъ дарѡвъ той землѣ користае.

Благодать Господа нашего Иисуса Христа съ всѣми вами Братіе. Аминь.

Дано въ Львовѣ при Нашѣмъ Архикатедральномъ храмѣ св. ВМ. Георгія дня 13. Вересня 1892.

СИЛЬВЕСТЕРЪ

Митрополитъ.

Ч. 845/орд.

Ч. 55.

СИЛЬВЕСТЕРЪ СЕМБРАТОВИЧЪ,

Божію Милостію и св. Апостольского Престола благодатию Митрополитъ Галицкій, Архієпископъ Львовскій, Епископъ Каменецкій, Его ц. и н. Апостольского Величества дѣйствительный тайный Совѣтникъ, Членъ Палаты Вельможъ Австрійской Думы державной, Вице-маршалокъ и Членъ Сейма Королевства Галичины и Володимиріи съ великимъ княжествомъ Краковскимъ, Докторъ св. Богословія и пр. и пр.

Всечестному Духовенству и возлюбленнымъ во Христѣ вѣрнымъ Нашой Митрополиции Архієпископской миръ и благословеніе о Господѣ!

Возлюбленный!

„Егоже любитъ Господь, наказуетъ“ (Евр. 12. 6.). Господь Богъ въ неизслѣдимой своей мудрости и милосердіи зсылае часто на людей рѣзкіи нещастья, прикрости, хоробы, неурожай, и тымъ подобныи лиха, за поповненіи людьми провины и грѣхи, якъ видимо тобѣ изъ св. писма, которе много подобныхъ примѣровъ выказуе. Читаемъ о трехъ отрокахъ въ печи Вавилонскій, которіи такъ до Бога молили ся: „Истиною и судомъ навелъ еси сія вся на ны грѣхъ ради нашихъ. Яко согрѣшихомъ и беззаконовахомъ отступивше отъ тебе и прегрѣшихомъ въ всѣхъ: и заповѣдей твоихъ не послушахомъ, ниже соблюдохомъ, ниже сотворихомъ, якоже заповѣдалъ еси намъ, да благо намъ будетъ. И вся елика сотворилъ еси намъ, и вся елика навелъ еси на ны, истиннымъ судомъ сотворилъ еси“ (Дан. 3. 28 и пр.).

Такъ видимъ, що Господь Богъ нарѣдъ Израильскій каравъ и предавъ ихъ въ руки вороговъ, наколи тойже противъ него прогрѣшивъ; но такожь, що увѣльчивъ его ѡтъ тыхъ же, если грѣхѡвъ своихъ кааявъ ся, и цѣлымъ сердцемъ до него наворачнувъ ся.

Коли протое Ахіоръ, военачальникъ Аммонитѡвъ Олофернови и дружинѣ его пояснивъ, що Богъ Израильскій хоронитъ Израилитянъ особеннымъ способомъ, и що ѡнъ (Олофернъ) повиненъ старати ся нападати на нихъ лише тогда, коли они непослушными стануть ся, и ѡтъ заповѣдей его ѡтступлять, то давъ ему раду, щобы ѡнъ впередъ нѣмъ выповѣсть имъ вѡйну, довѣдавъ ся, чи они въ тѣмъ часѣ не прогнѣвали Бога? бо если бы такъ було, може на певно надѣяти ся побѣды надъ ними, если же нѣ, то най ѡтступитъ ѡтъ своего предпріятія, бо оно ему не поведе ся, а набавитъ ся лише встыду и ганьбы; бо Богъ тогда буде ихъ хоронити, и никто не може тогда собѣ съ ними дати рады. „И нынѣ, владыко Господине, аще убо есть безуміе въ людехъ сихъ и согрѣшаютъ къ Богу своему, и разсмотримъ сіе, яко есть въ нихъ соблазнъ сей, и взыдемъ и повоюемъ ихъ. Аще же иѣсть беззаконія въ языкѣ ихъ, да преидеть Господинъ мой, да некогда защититъ ихъ Господь ихъ, и Богъ ихъ по нихъ, и будемъ въ поношеніе предъ всею землею. (Иуд. 5. 20...)“

То само видимъ и въ словахъ Спасителя высказанныхъ до расслабленного коли его уздоровивъ. „Се здравъ еси, къ тому несогрѣшай, да не горше ти что будетъ. (Іоан. 5. 14.). Якъ съ народомъ Израильскимъ такъ поступае Господь Богъ съ нами. ітъ кѡлькохъ лѣтъ навѣдjuje насъ Господь Богъ, то посухою, то неурожаемъ и голодомъ, то выливами водъ, то градобитиемъ, а теперь грозить намъ нове нещастье, холера, котора уже и въ нашѣмъ краю кѡлька жертвъ похлонула. „Неиспытанныи суть сужде Божіи и неизслѣдовани путіе его. Кто бо разумѣ путь Господень? или кто совѣтникъ ему бысть? (Рим. 71. 34.). Не есть отже нашою рѣчею входить въ выроки и тайны Божіи, но есть нашимъ обовязкомъ, щобысьмо ти съ всякою покорою почитали и вѣрили, що ѡтъ неизмѣримои мудрости не походитъ и не може походить якъ лише то, що може послужити для нашего бѣльшого добра и користи. Тую засаду повинисьмо всегда мати передъ очима, и о тѣмъ пересвѣдчити ся, що безконечна благодать и милосердіе Боже подѣбныи нещастья и пошести зсылае на насъ лише на тое, щобысьмо стали ся участниками бѣльшихъ благъ. Тымъ способомъ именно хоче Господь Богъ многихъ для себе позыскати. Знаемо бо зъ досвѣдченья, якъ много есть такихъ, которіи въ нещастьяхъ, долегливостяхъ и хоробахъ ѡтъ всего сердца до Бога наворачтають ся, съ правдивымъ жалѣмъ и совершенною скрухою своихъ грѣхѡвъ кають ся и сповѣдають ся, и житье праведне провадити начинаютъ. Протое есть власне то, що выдае ся страшнымъ ударомъ и карою ничимъ инымъ, якъ надзвычайнымъ милосердіемъ и особеннымъ добродѣйствомъ.

Въ другій книзѣ Маккавейскій оповѣдае ся впередъ страшне и люте переслѣдованье безбожного короля Антиоха; кровь, котру ѡнъ пролявъ не

щадячи ни молодцѣвъ, ни старцѣвъ, ни женъ, ни дѣвиць; ограбленіе и оскверненіе храма, съ всеми лютестями, якѣ поповненіи збѣтали на его приказъ, а въ кнѣци додають ся слова: „Молю убо чтущихъ книгу сію не утрашатися напастей, мѣсти же мученія сія не къ погубленію, но къ наказанію рода нашего быти. (Маккав. 6. 12.).

Протое, Возлюбленнй, не страхаймо ся передъ грозичимъ небезпеченствомъ холеры, не есть она на то, щобы насъ погубити, но щобы навернути родъ человѣческій. „Сотворимъ убо плоды достойны покаянія“ (Лук. 3. 8.) внидѣмъ въ глубину сердець нашихъ, каймо ся грѣхѣвъ нашихъ и начинѣмъ провадити житье нове, житье праведне, житье Богу угодне. Беззаконіями нашими прогнѣвали мы благодать и роздражнили милосердіе Боже, заносѣмъ ддятого горячй молитвы до милосерднаго Господа щобы не входивъ въ судъ съ рабами своими, но отвернувъ страшный гнѣвъ свѣй на насъ движимый, утоливъ губительне прещеніе (грозьбу), оставивъ грозный свѣй мечъ невидимо безгодно сѣкучій люди и пощадивъ нищихъ и убогихъ рабѣвъ своихъ и не затворивъ въ смерти душъ нашихъ въ покаяніи сокрушеннѣмъ сердцемъ. Припадаймо со слезами до милосерднаго, благоувѣтливого и благопрѣмѣнительнаго Бога нашего, а Онъ не хойтай смерти грѣшныхъ, но еже обратитися и живимъ имъ быти“ выслушае и помилуе насъ.

Протое розпоряджаемъ:

1) Каждой недѣлѣ и празника долучити до Службы обычной Службу во время губительства о преставленіи напрасныя смерти; по вечерни же отслужити параклисъ до Пресвятой Дѣвы Маріи, або по крайній мѣрѣ стихирь зъ параклиса: „За всеѣхъ молишися благая и пр.“ а потѣмъ передъ выставленными найсв. Тайнами отспѣвати пѣснь умилительную (супликацію) Святой Боже и пр. — и найсвятѣйшими Тайнами поблагословити вѣрныхъ.

2) Завѣзвати вѣрныхъ до св. Тайны покаянія, щобы каляли ся грѣхѣвъ своихъ, тыхъ же сповѣдали ся и до принятія найсвятѣйшой Тайны Евхаристіи приступали, а потѣмъ зачали нове и богоугодне житье провадити; а щобы дати вѣрнымъ способиеть до св. сповѣди и св. Причастія поручаемъ ВЧ. Духовенству по возможности и въ будній дни Службу Божу отправляти.

3) Удѣляемъ ВЧ. Душпастьрямъ власть на часть, якъ довго опаснѣсть повыше наведенной слабости грозить, звѣлняти въ потребѣ парохіянъ своихъ отъ строгости поста.

Но Возлюбленнй, Господь Богъ сотворивъ насъ безъ насъ, но не може насъ безъ насъ спасти. И народна пословица говорить: Стереженого, Богъ стереже; помагай собѣ а Богъ тобѣ допоможе. Протое розпоряджаемъ, щобы Всеч. Духовенство поучило вѣрныхъ своихъ на подставѣ книжочки пѣдъ заглавіемъ: „Инструкція о холерѣ“ розделаной Всечестнымъ урядамъ деканальнымъ п. д. 7. Вересня с. р. Ч. 7829 для заудѣленья тоижъ Всеч. урядамъ парохіальнымъ, якъ мають поступати люде, щобы охоронити себе отъ той слабости; щобы завѣзвало вѣрныхъ до стислого выконанья приписѣвъ и заряджень властей мірскихъ въ той справѣ выданныхъ въ томъ пересвѣдченю, що власне тѣи зарядженья, хойтай они може часомъ прикри

выдають ся, мають на оцѣ лише ихъ добро, ихъ и ихъ родины здоровье и житье. Кромѣ того мають поучати своихъ вѣрныхъ, щобы по возможности не змѣняли дотихчасового способу житія, и во всеѣмъ заховували умѣреннѣсть. Съ всякимъ усиленіемъ належитъ бѣдѣлати страхъ предъ тою слабѣстю, который неразъ бувае причиною, що многіи западають въ тую слабѣсть. Будьмо пересвѣдченіи, що власти уже много здѣлали ддя охороны людей, а если бы, хорони Боже, где навѣстила тая пошесть, то не залишатъ они своєї довжности. Впрочемъ холера уже стратила свою первѣстну силу, и медицина уже вынайшла много средствъ, котрыми запавшихъ на ню можна привести до здоровья. Не належитъ протое тратити надѣи захорывавши на холеру.

Понеже основою ддя холеры суть недомоганья жолудковій, уникати належитъ всего, що може тѣи выкликати, якъ простуженье, перебранье мѣры въ ѣженью и питью и пр. Дальшимъ охороннымъ средствомъ противъ холеры, якъ противъ кождой хоробы, есть чистѣсть и опрятнѣсть такъ около себе, якъ въ помешканяхъ и оббѣстяхъ. Ддятого належитъ прибывши до дому особенно передъ ѣженьемъ умыти руки и нѣгтѣ докладно вычистити. Ддя забитья заразкѣвъ належитъ потому руки змочити 5% розчиномъ квасу карболѣвого. Воду по мытью належитъ дезинфекціонувати и усунути. Порохъ на земли и снарядахъ може заключати розсадинки хоробы; треба такожь его якъ найчастѣйше усувати. Добре такожь есть жадати отъ кождого приходячого до дому, щобы пѣмъ вѣйде до помешканья вытеръ добре ноги. Всяку нечисту воду и помѣѣ належитъ сейчасъ зъ помешканья усувати, якъ такожь брудну бѣлизну дезинфекціонувати.

Заразу розносять особенно плынный средства живности, якъ и такой, который мають въ собѣ много вохкости. Бакциль холеричный проживае радо въ водѣ и молоцѣ, а такожь на яринахъ и овочахъ. Тѣи отже средства живности належитъ уважати яко подозрѣннй и выстерегати ся ихъ въ станѣ сирѣмъ. Вѣсти можна лише то, що було належито зварене, споживати належитъ заразы по перевареню, або переховувати стравы переваренй въ начиняхъ добре затканныхъ, до которыхъ не мае воздухъ пристуцу. Воду по перевареню зливае ся до каравокъ добре очищенныхъ и осушенныхъ. Добре есть такожь додати кѣлька кропель до шклянки воды квасу сольного або цитринового або такожь вывару зъ мятки або гербаты. Въ загалѣ же належитъ воду мало пити, а гасити жажду гербатою, або съ примѣшкою воспмненьхъ квасѣвъ. Всякій сыровизны, якъ квашенй огирки, капусту и пр. належитъ закинути. Добре есть дуже натцо, по ѣженю и питью зажити кѣлька кропель (8—10) квасу сольного въ пѣвъ шклянцѣ воды вывареной.

Перестерегае ся такожь передъ надмѣрнымъ уживаньемъ трункѣвъ. Алькоголь труе бакциля холеричного лишь въ дуже малѣмъ степени, а впровадженый до организму въ бѣльшой илькости спровоаджуе забуренья, который можуть угорувати холерѣ дорогу. Бѣльшу осторожнѣсть еще належитъ заховати при пивѣ. Уживати належитъ пива мѣрно и лише тогда, коли есьмо певнй, що есть добре выроблене, выстале и чисте. Пиво бу-

телькове єсть лучше отъ бочкового. Найлучшимъ єсть добре вино, особенно червоне, не занадто сильне но терпке, бо оно заключає взглядно значный процентъ танины (гарбнику) шкѣдливои для бакцила холеричного. всякихъ средствъ острыхъ перечисляющихъ жолудокъ безъ порады лѣкаря належитъ выстерегати ся.

Понеже холера розпочинає ся звычайно лагѣдною бѣгункою и въ тѣмъ стадіумъ можна ю еще повздержати отъ сильного выбуху, належитъ протое въ такѣмъ случаю сейчасъ завбзвати помочи лѣкарской. Не треба занадто обавляти ся, бо то погѣршає еще станъ хоробы, но дѣлати належитъ все, що для ратунку єсть всказанымъ.

Скоро кто западе въ способъ взбуджающей пѣдозрѣнне о холеру повиненъ передъ всемъ положить ся до лѣжка. Належитъ его окрыти якъ найтеплѣйше и подавати горячого вывару (гербату, румянокъ, мятку и т. п.) съ кѣлькома кроплями квасу сольного. Среди великой илькости средствъ досы уживаныхъ оказавъ ся спиритусъ камфоровый, особенно же Camphora Rubini найлучшимъ средствомъ такъ исцѣляющимъ якъ и запобѣгающимъ. Въ стадіумъ вступивъ, где єсть такъ зване розвѣдненне холеричне запобѣгає средство тое удѣлюване въ короткихъ перестанкахъ выбухови хоробы съ безусловною певностію, а при дѣйствіемъ выбуху належитъ давати 3—5 кропель що 10—15 минутъ, доки не наступитъ реакція, що звычайно дѣє ся въ 2, 4 до 6 годинъ, рѣдко коли пѣзнѣйше. По выступленню поту средство то подає ся въ бѣльшихъ перервахъ а въ меншій илькости. Противъ корчамъ въ ногахъ и рукахъ належитъ стосовати натиранья тымъ самымъ средствомъ. Коли мочъ зачне отходити на ново, можно хорого уважати за уратованого, добре однакъ уживати камфоры по одной або двохъ давкахъ денно черезъ кѣлька еще дней, чтобы запобѣгчи рецедивъ. Даже въ случаяхъ найгрознѣйшихъ ненадающихъ ся до лѣченья черезъ нелѣкарствъ, можна еще, якъ твердитъ дръ Гауптъ за помочию камфоры Рубиного въ бѣльшихъ давкахъ и натираньяхъ (2—6 грамѣвъ камфоры розтонченою пятикратною илькостію воды) цѣлковите споводовати вылѣчене.*) Всякій выдѣлины належитъ сейчасъ дезинфекціоновати, а зъ комнаты, въ которой хорый лежить поусувати всякій непотребный снаряды и рѣчи. Комнату ту належитъ по возможности отособнити позбавляючи вступъ до неї лише тымъ, который мають хорого пильновати. Проче належитъ до лѣкаря.

Понеже часами може лучити ся, що о лѣкаря трудно, добре бы отже було, чтобы въ кождѣмъ домѣ находила ся пѣдъ рукою популярна брошурка

*) Camphora Rubini єсть далеко сильнѣйшою отъ спиритусу камфорового, и можна ю дѣстати въ кождѣй аптецѣ гомеопатичной. Можно ю собѣ такожь самому приготовить уживаючи въ равныхъ илькостяхъ камфоры и ректификованого выскоку винного (spiritus vini) на пр. 10 грамѣвъ камфоры розпускає ся въ 10 грамахъ спиритусу винного. Звычайный спиритусъ не єсть такъ екуотный якъ Camphora Rubini. Уживає ся же въ способъ, що вливає ся 3—5 кропель до ложочки отъ гербаты горячои воды (николи зимнои) съ цукромъ. Можно такожь повышу скѣлькѣсть камфоры заживати впрѣсть съ кавалкомъ цукру и то особливо натщю.

о поступованью съ хорыми холеричными якъ: Dr. Jaworski. Cholera. Pouczenie przystępne. Kraków. — Dr. B. Grünhaut lekarz powiatowy, kilka słów o cholera, Trembowla. — Dr. Feliks Hahn. O cholera i środkach zaradczych. Złoczów*).

Въ кѣнци звертаємъ увагу Всєч. Духовенства, що якъ зъ одной стороны обовязані суть безъ всякого оттяганья ся вѣрнымъ своимъ кождои хвилѣ удѣлати помѣчь духовну, такъ такожь зъ другой стороны єсть ихъ обовязкомъ хоронити свое здоровье и житье якъ и своей родины. Протое поручаемъ, чтобы часто умывали свои руки мыломъ карболѣвымъ; кождого разу прийшовши отъ хорого въ особивѣмъ до того лише назначивъ мѣстци одѣжь свою дезинфекціоновали и перебрані лише съ своею родиною сходили ся. Завбзвані до хорого, мають мѣстце коло хорого заняти такъ, чтобы якъ наименше его дотыкати ся; а причащали ихъ св. Тайною Евхаристіи лише тогда, коли нема обавы що хорый тую зверне. Жадающимъ св. Тайны Елеопомазанья належитъ туюжь удѣлати въ кратцѣ. Отвага, благоразуміє и терплива, а добре обмыслена самоохорона, то єсть, що уважаемо своимъ обовязкомъ поручити Всєч. Духовенству. Прочее же братіє, радуїтєся, совершайтєся, тожде мудрствуйтє, миръ и мѣйте, и Богъ любве и мира будетъ съ вами.

Дано въ Львовѣ при Нашѣмъ Архікатедральномъ храмѣ св. ВМ. Георгія дня 23. Вересня 1892.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Ч. 56.

Ч. 838/орд.

СИЛЬВЕСТЕРЪ СЕМБРАТОВИЧЪ

Божію Милостію и св. Апостольского Престола благодатию Митрополитъ Галицій, Архієпископъ Львовскій, Епископъ Каменецкій, Его ц. и к. Апостольского Величества дѣйствительный тайный Советникъ, Членъ Палаты Вельможъ Австрійской Думы державной Віцемаршалокъ и Членъ Сейма Королевства Галичины и Володимиріи съ великимъ Княжествомъ Краковскимъ, Докторъ св. Богословія и пр. и пр.

Всєчестному Священству и возлюбленному во Христвѣ вѣрнымъ деканатѣмъ: Бродского, Залозецкого, Збаражского, Зборѣвского, Золочѣвского, Олеского, Скалатского, Тарнопольского и Холоевского миръ о Господѣ и Наше Архієрейске благословеніє!

Митрополитальный Ординаріатъ принявъ съ великимъ смуткомъ до вѣдомости, що многіи вѣрніи зъ парохій на граници царства Россійского лежачихъ лишали свои села, переходили потайкомъ граници, опускаючи свои занятія и переселяли ся до сусѣдної Россіи. Слѣдячи за причинами того сумного явленія, пришлисьмо изъ реляцій отъ Всєчест. Урядѣвъ дек. особенно же отъ ВЧ. Настоятелѣвъ деканатѣмъ: Бродского и Збараж-

*) Можно дѣстати въ кождѣй книгариѣ.

ского Намъ предложеныхъ — до пересвѣдченья, що многі зъ вѣрныхъ поступали собѣ въ тѣмъ безъ всякого належитого застановленья и най такъ скажемо на слѣю и дѣлали се лише длятого, що чули, будто бы и зъ другихъ сель такъ само робили. Многі дали ся увести лише слухамъ и якимсь непевнымъ обѣтницямъ, що знайдуть тамъ за границею полѣшенье своего положенья и матерiального быту, инші увѣрили подшентамъ людей несовѣстныхъ и злои волѣ, котрi имъ приобѣщывали що тамъ достануть 6 до 12 моргѣвъ поля и кѣлька коровъ, не будутъ платити черезъ довшій протягъ часу податкѣвъ, а по крайнѣй мѣрѣ они будутъ могли прійти тамъ до позысканья и набутья майже за безцѣнъ полишеного поля и домѣства; понеже правительство Россiйске мало выгнати изъ тыхъ земель колонистѣвъ нѣмцѣвъ и жидѣвъ. Такой нерозважный крокъ здѣланный ѣтъ многихъ вѣрныхъ нашихъ христiянъ и то католикѣвъ, безъ порадженя ся съ своими Душпастырями яко ѣтцями духовными, бувъ що найменше нерозсудный и нерозумный если не скажу не христiянскiй и легкодушный.

Но Возлюбленнiй! Если уже такє нерозважнє опусканє прадѣднои своеи землѣ и краю смуткомъ великимъ наповнило Наше о добро и щастье нашего народа дбале сердце, то выставити можете собѣ, якъ великимъ жалѣмъ и скорбию мусѣла бути перенята Наша душа на тую згадку, що вѣ ти такъ нерозважнiй и збаламученiй вѣрнiй нашiй, не тѣлько лишаютъ свою прадѣдну землю и домѣства, но кромѣ того, що гѣрше, будутъ примушенiй покинути свою прадѣдну вѣру, свою рѣдну гр. кат. Церковь и свѣй святый обрядъ и що они тымъ самымъ наражають себе на утрату своего найдорожшого добра, якимъ есть вѣчне спасенiє своеи власной души и вѣчного щастья — понеже вѣмъ тое вѣдомо, що Россiйске правительство не терпитъ у себе католикѣвъ гр. руского обряда и протє примуситъ ихъ до прiятiя шизмы. Многократно уже подносились Намъ Архiепастырскiй голосъ, особенно же при способности посѣщенья нѣкоторыми вѣрными нашей Митропол. Архiепархiи въ надграничныхъ повѣтахъ замешкалихъ, Церкви давнѣйше католической, нынѣ же по выгнанью нашихъ русскихъ черницѣвъ, а спроваженью до монастыря руссiйскихъ — грековосточной т. е. шизматичкой въ Почаевѣ и завзывались такъ ВЧ. Священство, чтобы въ наукахъ, катихизацiяхъ и проповѣдяхъ не тѣлько ознаки единой, святой, католической и Апостольской Христовой Церкви часто, докладно и въ найпритуплѣншiй способъ вѣрнымъ выкладали и о рѣжницяхъ, якi заходятъ межи правдивою Церквою Христовою, якою есть наша св. Церковь католика, а церквою котора зове ся православною, але есть по нашему сказавши шизматичкою — научали, но такожь, чтобы ихъ поучали и вразумляли, що лише тая наша св. катол. Церковь есть одна и сама ѣтъ Божественного Спасителя нашего Иисуса Христа установлена, въ которѣй то вѣрнiй вѣчного спасенiя достигнути можуть и протое кто ю т. е. тую единоспасительную св. кат. Церковь самовѣльно лишає, той позавляє самъ себе нерозважно средствъ ведучихъ до вѣчного спасенiя и наражає себе на утрату того найцѣннѣйшого, правдивого и едино-потребного добра, якимъ есть щастливѣсть вѣчна. Такожь при послѣднѣмъ Нашѣмъ Архiерейскѣмъ посѣ-

щенью не залишилисьмо при кождѣй способности въ Холоевскѣмъ деканатѣ, свойства и знамена св. нашей кат. Церкви подносити и вѣрныхъ до любви непоколебимой вѣрности, до найширшого привязанья и до цѣлковитой преданности для той же св. кат. Христовой Церкви, стоячей подъ управленьемъ св. Отца Папы Римского ѣтъ самого Г. н. Иисуса Христа поставленого — напоминати и загрѣвати. ВСЧ. же Нашому Священству вкладалисьмо якъ найгорячѣйше и найусильнѣйше на совѣсть и сердце, чтобы въ що ино згаданѣмъ напрямѣ на вѣрныхъ, проводу ихъ порученыхъ, якъ найпильнѣйше, съ всею ревностiю, съ самоотверженьемъ и пожертвованьемъ всѣхъ своихъ силъ неустанно и при кождѣй способности вливати не переставали.

И съ прiємностiю можемъ ту зазначити, що такъ ВСЧ. Священство якъ и вѣрнiй дали того доказъ, а тымъ утѣшили сердце Наше, що суть до св. кат. Церкви, нашего греч. обряда всецѣло привязанiй и що лише въ ней шукають и знаходятъ всѣ для осяженья спасенiя потребнiй средства и що еи будутъ всегда и на будучиѣсть непоколебимо держати ся. — Но хотя Мы зновнѣ увѣренiй Всч. Братья о ревности Вашѣй що до дбалости о спасенiє душъ Вашихъ парохiянъ, хотяй не сомнѣваемъ ся о Вашѣй преданности для нашей св. кат. Церкви и обряда и сѣмо певнiй що не залишилисьмо николи стояти неуспiшно на стражи своего стада, готовiй всегда поборювати всякого ворога своеи св. кат. вѣры и Церкви, то таки не можемє оминутьи чтобы и нынѣ, коли грозитъ небезпеченство ѣтпаденья ѣтъ св. вѣры нѣкоторымъ вѣрнымъ, по поводу шалу эмиграцiйного до Россiйского царства, кажу не можемє залишити, чтобы не звернути ся поновно до Васъ Всч. во Христѣ Братья — Душпастырѣ и не умоляти Васъ зъ цѣлой глубины сердца Нашого и не упѣмнутьи Васъ, чтобысьте подвоили Вашу ревнѣсть и бачнѣсть въ повѣренѣмъ Вамъ виноградѣ. — Не переставайте Возлюбленнiй вѣрнымъ выкладати въ Вашихъ наукахъ, проповѣдяхъ и катихизацiяхъ, всѣ власности нашей св. кат. Церкви, розкройте имъ всѣ ѣтъ Христа Господа Ей однѣй самѣй удѣленiй скарбы и средства для осяженья вѣчного спасенiя и заходячiй рѣжницѣ межи Церквою католическою а некатолическою.

Перестерѣгайте ихъ предъ выходствомъ до чужого краю и чужои землѣ, а особливо до такого краю и землѣ, где невѣльно имъ буде держатись своеи святой вѣры, исповѣдати тую же и ходити до своей св. Церкви. — Скажѣтъ имъ дальше, що пуста есть ихъ вымѣвка, мовъ бы то бѣда велика ихъ до того приневолює, якъ неурожаѣ, посуха и другiй элементарнiй шкѣды и може ще якiй другiй причины, бо вытолкуйте имъ, що ти всѣ причины правдивiй чи выдуманiй дадутъ ся тутъ на прадѣднѣй нашѣй земли усунути, най лише праця, запобѣгливѣсть, оцаднѣсть и тверезѣсть займе мѣстце того у многихъ нашихъ вѣрныхъ головного грѣху лѣнивства, браку вырахованья, недостатку оглядной оцадности и похонности до забавъ тому нерозважному траченью дорогого часу, най прiйде въ помѣчь пильнѣсть, дбалѣсть и належитє зъжиткованье часу, того великого добра — а тогда всѣ высше згаданiй поводы уступлять.

Впрѣчѣмъ не сомнѣваемъ ся, що и в. наше правительство не залишитъ зарадити бѣдѣ и нуждѣ народа, если окаже ся тое потребнымъ. Ми-

доставивший наш Цесарь николи не позволить, чтобы который из его подданных умирал из нужды и голоду без своей провинности. — Дальше, чужие не знают нашей племени, что и в сусудном краю был минувшего року и есть еще в дуже многих сторонах и сего року голод и недостаток, такой, якого и найстарший люде не зятмили; що такъ есть доказуютъ тотъ заводы и несповней надѣи, якихъ самъ вышшедшій изъ нашего краю дѣзнали, и черезъ що до поворота зѣстали приневоленей. Надовсе же Всеч. Братья належить имъ ясно предъ очи представити, якъ далеко гѣршій и страшнѣйшій надъ недостатокъ хлѣба, есть голодъ духовный, о котрымъ вспоминае Духъ Божій словами: „Дамъ имъ голодъ не хлѣба, але голодъ слова Божого.“ (Второзак. 28, 20.).

Такожь подобае имъ часто и при кождѣи способности пригадувати, що опускаючи единоспасительну Церковь св. нашу католич. наражають ся, якъ выше уже згадувалисьмо, на утрату единого правдивого добра вѣчного — спасенія. Въ порѣвнанью съ тою найтяжшою утратою, всякій зыскъ и всяка користь для тѣла не мае жадного значенья и не заслуге, абы о тѣмъ же добивати ся, якъ то выразно самъ Христосъ Спаситель говоритъ словами: „Кая бо полза человеку, аще миръ весь приобращетъ и отщепитъ дуту свою“ или „що дастъ человекъ измѣну на души своей“ то значить: що прійде человекѣви изъ того, хотяй бы и цѣлый свѣтъ, т. е. всѣ добра его марий позыскавъ, если понесе одну правдиву и наибольшу страту, добра вѣчного спасенія души своей, котру то утрату и цѣлый свѣтъ, а тымъ менше яке добро того свѣта заступити або вынагородити не есть въ станѣ. Все тое обовязанъ ВСЧ. Душпастырѣ кождому изъ паствы своей якъ найчастѣйше въ память приводити и на тое наставати, чтобы всѣ о томъ докладно знали. — Мы есьмо переконаней, якъ то вже и выше освѣдчилисьмо, що ВСЧ. Душпастырѣ Нашей, свои обовязки знаютъ и тѣмъ же сповняють, но понеже донесено Намъ, що многі изъ тыхъ, котры выходятъ изъ краю, суть то по большѣи части люде несчастней, котры до Церкви на Богослуженья лише дуже рѣдко або и цѣлкомъ не приходять, ддятого власне тутъ подносимъ, що на подобныхъ недбалыхъ, треба намъ Возлюбленней во Христѣ Братья! наибольшу увагу нашу и найревнѣйшу старанность звертати; тыхъ то погибающихъ и ѣтъ спасенія вѣчного ухилиющихъ ся вышуквати есть по примѣру найвысшого Пастыро-Начальника нашего Христа Господа, есть першимъ обовязкомъ въ нашѣмъ Душпастырованью — Христосъ бо Самъ о Собѣ говоритъ: „Не прійдохъ призвати праведныхъ, но грѣшныхъ на покаяніе“ а дальше Онъ есть тымъ примѣромъ для насъ доброго Пастыря, котрый заблудивше овца по вертепахъ и недоступныхъ мѣстцахъ съ наибольшимъ трудомъ, пожертвовавшемъ и самоотверженьемъ шукавъ, знайшовъ и на святѣйшихъ раменахъ Своихъ до стада своего принѣсъ. По выше сказаному примѣру и приказу Христовому, належить и намъ блудячихъ и ухилиющихъ ся ѣтъ насъ съ всею пыльностью, терпеливостію и самоотверженьемъ, а даже и съ любовію шукати; если лише щиро потрудимъ ся, Богъ намъ поможе ихъ найти, а тогда наша радѣсть буде ангельскою, невысказаною, такою, о котрой каже Самъ Христосъ Спаситель, що больша радѣсть буде на

небѣ и передъ ангелами о единомъ грѣшнику кающѣмъ ся, якъ о 99 праведныхъ. Позыскавши ѣтчуждающихъ ся ѣтъ насъ, заслужимъ собѣ на надгороду, о котрой згадуе Духъ Божій словами: „Изведи доброе отъ нечестиваго яко уста мои будутъ“. Шукайте протое дорогѣ Братья всѣхъ, а особенно тыхъ несчастныхъ, котры далеко ѣтъ свѣта Божого блукають ся, идѣтъ за ними, не опустѣтъ жадной способности и не жалуйте часу и труда абы ся съ ними зѣткнути и абы такихъ съ кротостію и любовію позыскати, до себе пригорнути и ихъ направить. То есть нашимъ св. обовязкомъ всегда, а особенно теперь въ той часъ лукавый, где злый свѣтъ и злѣи люде на кождѣмъ кроцѣ свои сѣти закидають, абы вѣрныхъ уловити и погубити.

ВСЧ. Душпастырѣ мають тое Наше теперѣшне зарядженье вѣрнымъ вмѣсто проповѣди ѣтчитати — пояснити и пѣсля того якъ найдокладнѣйше въ всѣхъ ѣтношеньяхъ дѣятельности душпастырской поступати. — ВСЧ. же Настоятель деканатѣвъ будутъ за якъ найточнѣйшимъ выполняемъ сего розпорядженья наглядати, будутъ въ надграничныхъ и другихъ парохіяхъ своего деканату що четверть року предпринимати осмотры деканальней переконувати ся о успѣхахъ съ якимъ нынѣшне Наше розпорядженье выповняе ся и поскорять дотычней справозданья, для кождой мѣстцевости изъ особна, докладно и подрѣбно що четверть року Митр. Ординаріятові при якъ найдокладнѣйшѣмъ наведенью всѣхъ своихъ основно умотивованныхъ спостережень безпроволочно предкладати.

Благодать Господа нашего Іисуса Христа буди съ всѣми вами. Аминь.

Дано въ Львовѣ при Нашѣмъ Архікатедральнѣмъ храмѣ св. ВМ. Георгія дня 27. Вересня 1892.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Ч. 57.

Ч. 798/орд. — Поручають ся ВСЧ. Клиру сочиненія ВСЧ. О. Анатолия Д льньского пароха Яхторова „Наука вѣры и обычаевъ“ якъ такожь „Короткій выкладъ науки вѣры и обычаевъ для христіанскои молодежи и жениховъ съ додаткомъ: Рѣчь церковной“.

Вч. О. Анатолий Долинскій, парохъ въ Яхторѣ, вы давъ обшири сочиненіе подъ заглавиемъ: Наука вѣры и обычаевъ, въ которѣмъ пояснивъ большій христ. катихизмъ Дегарба — Тороньского. Въ книжѣ тѣй выложивъ авторъ на основѣ Символа вѣры исторію библійну Старого и Нового Завѣта, догматику и исторію Церкви ѣтъ апостольскихъ ажъ до нашихъ часѣвъ; кромѣ того подавъ коротку апологію христіанства, а наконецъ подавъ для догдности проповѣдникѣвъ начерки проповѣдей на всѣ Недѣлѣ и Праздники церковного року.

Понеже въ нынѣшнихъ часахъ, коли вороги Церкви св. усилуютъ ся чимъ разъ больше ширити невѣрство, докладне ѣбученье народа въ правдахъ вѣры и обычаевъ есть необходимо потребнымъ, а чимъ больше вороги нашѣ старають ся посредствомъ нерелигійныхъ книгъ и часописей подкпнати религійность и моральность въ народѣ, тымъ усильнѣе и ре-

вѣйше дожно духовенство живимъ словомъ и письмомъ утверждати его въ вѣрѣ и обычаяхъ — ддятого сочиненіе О. Долинскаго повитае безперечно кождый вѣрный сынъ Церкви св. съ правдивою радостію, такъ якъ оно много пожитку для нашего народа принести може. Зробить оно не малу прислугу и Вч. Духовенству, которе его яко пѣдручникъ до церковныхъ проповѣдей и катихизацій съ пожиткомъ уживати може.

Зъ той причины поручаемъ Вч. Клирови, щобы по можности старавъ ся ту книгу набути и захоочувавъ до того братства церковній и читальнѣ, щобы такимъ образомъ она чимъ разъ ширше розходилась межи нашимъ народомъ.

Цѣна одного примѣрника выносить 3 зр., а съ почтовою пересылкою 3 зр. 25 кр.

При тѣмъ поручае ся Вч. Духовенству и друга книжочка выдана О. Долинскимъ пѣдъ заглавіемъ: „Короткій выкладъ науки вѣры и обычаявъ для христіаньскои молодежи и женихѣвъ съ додаткомъ: Рѣкъ церковный“. Есть она короткимъ вытягомъ зъ выше реченого сочиненія и предназначена для христіаньскои молодежи и женихѣвъ, щобы имъ улегчити науку найважнѣйшихъ правдъ вѣры и обычаявъ. И тая книжочка може Вч. Духовенству послужити яко пѣдручникъ до катихизацій въ церквѣ. Цѣна книжочки брош. 75 кр.; оправ. 90 кр.; съ почтовою пересылкою о 5 кр. дорожше.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 7. Вересня 1892.

Ч. 58.

Ч. 7853. — Оголошуе ся речинець испята конкурсового парохіальнаго.

Испытъ конкурсовый парохіальный дотычно наукъ ѣтбуде ся въ дняхъ 6-го и 7-го Жовтня 1892.

Получившій позволенье приступити до того испыту мають о $\frac{1}{2}$ 8 годниѣ рано дня 6-го Жовтня 1892 въ церквѣ Архікатедраальной въ цѣли выслуханья Службы Божои „О призваніи помощи св. Духа“ явити ся, потѣмъ въ сали засѣданій консисторскихъ зѣбрати ся, где на приготованѣмъ до того листѣ впишуть свои имена и выкажутъ ся позволеньемъ до приступленья къ тому испыту. Дальшій порядокъ ѣбвѣститъ ся устно передъ испытомъ.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 8. Вересня 1892.

Ч. 59.

Ч. 7020. — Въ дѣлѣ основанья всеучилища католицкаго въ Сальцбургу.

Весьма красне и чрезвычайно пожиточне дѣло постановили перепровадити католики Архіепархіи Сальцбургскои пѣдъ проводомъ своего Архі-

пастыря Преосв. Д-ра Іоанна Галлера: ото они вознамѣряютъ основати въ Сальцбургу свободне ѣтъ всякихъ ложныхъ наукъ и другихъ шкѣдливыхъ влѣяній — католицке всеучилище. Въ нынѣшнихъ часахъ невѣрства и индиферентизма религійнаго, коли то вороги св. катол. Церкви старають ся всякими способами пѣдоклати вѣру и моральнѣсть ей членѣвъ, уживаючи передовсемъ школы до перепровадженья своихъ згубныхъ намѣреній, есть святымъ ѣбовязкомъ кождого добраго католика по силамъ причиняти ся до парализованья тыхъ усилій нашихъ противникѣвъ на кождѣмъ поли, а передовсемъ на поли шкѣдльныхъ наукъ. Тожъ католики Австрійскои Монархіи, выходячи зъ засады: „Чія школа — того будучи дѣсть“, докладають всякихъ стараній, щобы були всюда основаніи католицкій школы народній и середній. Но они видять такожь ясно, що ихъ праця була бы лишь на спѣвъ довершена, если бы и всеучилища не были ѣбняті програмою ихъ впасительныхъ намѣреній. Ддятого кождый ревный католикъ, а особливо священникъ мѣситъ съ искренною радостію повитати мысль Сальцбургскаго катол. комитета що до основанья першого католицкаго всеучилища въ Сальцбургу. Святѣйшій Отець Левъ II. XIII. принявъ тое похвальне намѣренье Сальцбургскихъ католикѣвъ съ невысказаною радостію до вѣдомости, удѣливъ п. д. 4. Марта 1885 тому намѣренью въ окрепѣмъ Брѣве свое Апостольске благословеніе а заразомъ горячо препоручивъ тое намѣренье Вч. Духовенству и вѣсьмъ католицкимъ вѣрнымъ къ матеріальному вспоможенью.

Митрон. Ординаріятъ идучи за голосомъ Святѣйшаго Отца, въ правдивѣмъ ѣцѣненью того такъ краснаго и въ нынѣшнихъ часахъ чрезвычайно важнаго дѣла, якимъ есть основанье католицкаго всеучилища въ Сальцбургу, препоручае такъ Вч. Архіепархіальному Духовенству, якъ и вѣрнымъ, его духовному проводови повѣренымъ, щобы спасительне намѣренье Сальцбургскихъ католикѣвъ по можности вспомагали и до его щастливаго довершенья причинили ся. Въ той цѣли подае тутъ Митрон. Ординаріятъ ѣдозву центрального Комитета Сальцбургскаго выстосовану до вѣсьхъ Австрійскихъ католикѣвъ:

Nachdem der Verein zur Gründung und Erhaltung einer freien katholischen Universität in Salzburg in den verflossenen sieben Vereinsjahren ein Gesamtvermögen von mehr als 100.000 fl. zusammengebracht, beschloß die Generalversammlung über Antrag des Centralausschusses am 2. Februar l. J. einstimmig, behufs baldiger Eröffnung der beiden weltlichen Facultäten, der juridischen und philosophischen, Subscriptionen einzuleiten, das ist Zeichnungen freiwilliger, aber bestimmter Jahresbeiträge (im Mindestbetrage von jährlich 10 fl.) für die Eröffnung und Erhaltung der freien katholischen Universität in Salzburg, welche erst vom Zeitpunkte der Eröffnung an mindestens 10 Jahre lang jährlich geleistet werden. Sobald durch solche Zeichnungen die jährliche Einnahme von mindestens 100.000 fl. gesichert ist, wird der hochw. Episcopat in die Möglichkeit verlegt sein, die letzten Anstalten zu treffen, um so bald als möglich jene beiden Facultäten zu eröffnen, von welchem Zeitpunkte ab dann in Salzburg eine Universität bestehen wird mit 3 nach christ-katholischen Grundsätzen geleiteten Facultäten, nämlich die schon bestehende k. k. theologische und die 2 neu errichteten, die juridische

und die philosophische. Die Gründung der medicinischen Fakultät wird der höheren Kosten wegen einem späteren Zeitpunkte vorbehalten, aber auch, sobald als das Jahresbedürfnis im Wege dieser Zeichnungen gedeckt erscheint, in Angriff genommen werden.

Der Centralausschuß des Universitätsvereines, welcher von der Generalversammlung zur Durchführung dieses Beschlusses ermächtigt und beauftragt wurde, beehrt sich nun, die gesammte katholische Bevölkerung Oesterreichs aufzurufen und zu recht zahlreichen Zeichnungen einzuladen. Jede Person oder Körperschaft, welche für mindestens 10 Jahre den Jahresbeitrag von 10 fl. (in 10 Jahren = 100 fl.) zeichnet, gilt nach dem Vereinsstatut §. 2 als Wohlthäter; wer in gleicher Weise 50 fl. (in 10 Jahren = 500 fl.) zeichnet, als Gründer, und endlich wer ebenso 100 fl. (in 10 Jahren = 1000 fl.) oder noch mehr zeichnet, als Stifter, und hat Anspruch auf die im §. 4 der Statuten eingeräumten Rechte.

Hocherhaben und eminent katholisch ist das Werk, welches wir schaffen wollen; Es ist von der größten Wichtigkeit für die Befestigung des habsburgischen Thrones, für Kirche und Staat, für Gesellschaft und Familie, in zeitlicher und ewiger Beziehung.

Katholiken Oesterreichs! Es handelt sich um ein Unternehmen, welches Euch in Euerm öffentlichen und privaten Leben auf das Höchste interessiren muß, um ein Unternehmen, welches mehr als jedes andere geeignet ist, besonders die wissenschaftlich zu bildenden Stände wieder mit mehr Christenthum zu erfüllen. Eine freie katholische Universität wird in hohem Maße dazu beitragen, die Denk- und Handlungsweise der höheren Gesellschaftskreise christkatholisch neu zu beleben, ein Ergebnis, das auf das ganze Volk in erfreulichster Weise den größten Einfluß ausüben wird.

Katholiken Oesterreichs! Es gilt ein Werk zu gründen, das für das zeitliche und ewige Wohl Tausender von unberechenbarer Bedeutung ist. Wer die Verwirklichung des hohen und erhabenen Planes wünscht und will, der säume nicht, seinen Namen auf den Subscriptionsbögen mit einem Betrage einzuzichnen, der seinem Vermögen entspricht.

Katholische Oesterreicher! Wollt Ihr nicht bloß vereinzelt, sondern in größerer Menge katholische Professoren für die Jugend, katholische Notare, katholische Advocaten, katholische Richter, katholische Beamten, katholische Aerzte für Euere Kranken dann: **kommt und helfet gründen eine freie katholische Universität!** Salzburg, im Februar 1892. Im Namen des Centralausschusses Der Präsident: † Johannes, Fürsterzbischof.

Для близкого поясненія, въ якій бы наилучшій способъ могли Австрійскій католики совокупити свои силы для тымъ успѣшнѣйшого довершенія предпринятаго основанія реченого всеучилища подае помянутый комитетъ слѣдующій вслѣзбвкн:

Der Central-Ausschuß des katholischen Universitäts-Stammvereines richtet daher an die hochwürdige Vorstehung jedes katholischen Seelsorgebezirkes und an alle katholischen Stifte, Klöster und Körperschaften die ergebendste Bitte, mit allem Eifer für den katholischen Universitäts-Verein Mitglieder, Gründer und Wohlthäter zu werben und sobald sich in einem Seelsorgsbezirke wenigstens zehn Vereinsmitglieder gefunden haben, welche Zahl, wenn sie nicht schon vorhanden, doch leicht erreicht werden kann, einen Zweigverein des katholischen Universitäts-Vereines nach Massgabe der §§. 6, 12, 13 und 14 der Vereinsstatuten zu bilden.

Die Vereinsleitung legt ein grosses Gewicht darauf, dass Pfarrgruppen formell errichtet werden, weil durch Abhaltung von Versammlungen für die Mitglieder der Pfarrgruppe das Interesse wesentlich gefördert und auch die Einzahlung des Beitrages erleichtert wird. (Es wird bemerkt, dass auch Spenden unter 1 fl. angenommen und die Spender, wenn sie es wünschen, im Gaben-Verzeichnisse aufgeführt werden.)

Die Vereinsleitung ist bereit zur Konstituierung der Pfarrgruppe und zu den Versammlungen derselben ein Mitglied des Central-Ausschusses abzusenden, sofern es gewünscht wird und möglich ist. Bei grösserer Entfernung können auch die Vorstände der Nachbar-Pfarrgruppen als Delegirte des Central-Ausschusses auf solchen Versammlungen erscheinen.

Die Bildung eines Zweigvereines (einer Pfarrgruppe) geschieht dadurch, das derjenige, der den Zweigverein bilden will, hievon der politischen Landesstelle des Pfarrbezirkes unter Anschluss von fünf Exemplaren von Filialstatuten, welche nebst allen hiezu nöthigen Drucksorten auf Wunsch zur Verfügung gestellt werden, die Anzeige macht. Die Eingabe, welche diese Anzeige enthält, ist mit einem 50 kr.-Stempel, eines der fünf Statuten-Exemplare ist mit einem 1 fl.-Stempel und die übrigen vier Statuten-Exemplare sind jedes mit einem 15 kr.-Stempel zu versehen. Keiner dieser Stempel ist zu überschreiben, sondern jeder ist an einer freien Stelle, und zwar der 50 kr.-Stempel auf der linken Seite der Eingabe, die übrigen Stempel je einer auf der Vorderseite der Statuten aufzukleben. Jenes Statuten-Exemplar, auf welches der 1 fl.-Stempel geklebt ist, wird dem Zweigvereine direkt von der politischen Behörde, mit der Bescheinigungs-Anmerkung versehen, zurückgesendet werden.

Bei ausserhalb des Kronlandes Salzburg zu gründenden Pfarrgruppen ist der Eingabe auch ein ebenfalls mit einem 15 kr.-Stempel zu versehenes Exemplar der Stammvereins-Statuten beizulegen. Die leerstehenden Stellen der Statuten und des Vorlagegesuches sind vorher entsprechend auszufüllen und falls auf dem Eingabe-Formulare die Zustimmungs-Erklärung noch nicht ausgefertigt sein sollte, letzteres vor Erreichung bei der vorgesetzten Landesregierung (Statthaltereie) an die Vereinsleitung zur Bestätigung einzusenden.

Die Stempel- und Porto Auslagen können von den Einnahmen (Beiträgen) abgezogen werden, oder werden über Wunsch auch von der Stamm-Vereinskasse bestritten.

Der Ort und der Zeitpunkt für die Abhaltung der constituirenden Versammlung, sowie auch aller anderen Versammlungen ist mindestens 24 Stunden vorher bei der zuständigen k. k. Bezirkshauptmannschaft anzuzeigen. Nach geschehener Konstituierung sind dieser Behörde auch die summarische Anzahl der Mitglieder und die Namen der gewählten Vorstehung des Zweigvereines (Pfarrgruppe) bekannt zu geben.

Diese hier bezeichneten Anzeigen sind stempelfrei. Der Central-Ausschuß ist auch bereit, die Einreichung der Statuten von hier aus bei der betreffenden Landesstelle zu besorgen, wenn dies gewünscht werden sollte, und hat in diesem Falle der Proponent ein von ihm unterfertigtes Ein-

gaben-Formularie an den Central-Ausschuss einzusenden, welches ihm auf Verlangen zugesendet wird.

Sobald die Bildung eines Zweigvereines von der politischen Behörde bescheinigt ist, wolle dieselbe unter Beischluss eines Mitglieder-Verzeichnisses dem Central-Ausschusse des Stammvereines angezeigt werden, worauf von diesem die Mitgliedskarten ausgestellt werden und auch sonst auf alle Anfragen bereitwilligst Auskunft ertheilen wird.

Die eingelaufenen Beiträge oder eventuelle Spenden sind sammt einem Verzeichnisse der neu eingetretenen und der ausgeschiedenen Mitglieder alljährlich bis spätestens 1. Dezember an den Central-Ausschuss einzusenden. Für solche Mitglieder, welche einen einmaligen Beitrag von mindestens 20 fl. oder darüber leisten, werden entsprechende Diplome, für solche, welche einen jährlichen Beitrag von mindestens 1 fl. leisten, Mitgliedskarten ein für allemal ausgestellt und der Vorstehung des Zweigvereines nebst einer entsprechenden Anzahl der jährlichen Rechenschaftsberichte zur gefälligen Vertheilung an die Mitglieder übermittle.

Der Centralausschuss des von Seiner Heiligkeit dem Papste empfohlenen katholischen Universitätsvereines als Stammvereines glaubt daher auf geneigte Erfüllung seiner oben gestellten ergebensten Bitte um Werbung von Vereinsmitgliedern, Bildung von Zweigvereinen und Sammlung von Beiträgen mit froher Zuversicht rechnen zu dürfen.

Митроп. Ординаріятъ есть пересвѣдченъ якъ найсильнѣйше, що ВЧ. Духовенство охотно скористає зъ тои такъ радостной случайности, щобы заманифестовати свое неоспориме католицке успосбленье тутъ, где ходитъ о заложенье одиои крѣпости католицкои вѣры и моральности въ Австрій, и поспѣшитъ въ тѣмъ взглядѣ съ матеріальною помочю пѣсля выше поданыхъ всказѣвокъ. Вѣрній же могутъ свои лепты на речену цѣль зложити въ часѣ недѣльного или праздничного Богослуженья по ѳтповѣднѣмъ поученью ВЧ. Душпастверей пѣдчасъ проповѣди, въ которѣй належитъ вѣрныхъ завбзвати такожь до добровѣльныхъ бѣльшихъ даткѣвъ ѳтповѣдно до ихъ матеріального положенья. Въ той спосбѣ соединенными силами католикѣвъ осуществитъ ся красне предпринятіе Сальцбургскаго комитета, вознесе ся тамъ католицке всеучилище и буде розсѣвати въ около себе свѣтло правдивои и созидаючої науки и проганяти темноту невѣрства и беззаконій. А скоро тоє стане ся, тогды пѣднесе ся могутчо духъ католикѣвъ въ цѣлѣй Австрій; они наберуть ѳтваги и съ тымъ бѣльшою ревностію выступлятъ до св. борбы съ противниками св. кат. Церкви и еи Божои науки закладаючи и у себе такі наукові, чисто католицкій найвышей заведенья.

Всякі датки належитъ высылати до Митроп. Консисторій, ѳтки они будуть ѳдослані на мѣстце свого призначенья.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 8. Вересня 1892.

Ч. 60.

Ч. 7834. — Вызває ся ВСЧ. Духовенство къ заохоченью своихъ вѣрныхъ до овладокъ на ѳтновленье церкви въ Кристинополи.

Высоке ц. к. Намѣстничество рѣшеніємъ зъ дня 3. Липня с. р. Ч. 7239 приволило собирати въ цѣлѣмъ краю добровѣлній датки на ѳтновленье парохіяльной церкви въ Кристинополи, пожаромъ и землетрясеніемъ знищенои и ѳтъ довгихъ лѣтъ переставрованои. Митроп. Консисторія завыває отже такъ ВСЧ. Кляръ Архіепархіальный якъ и порученыхъ тогожь душпастворованью вѣрныхъ Христовыхъ къ живому участію въ вспѣмненыхъ складкахъ въ тѣмъ увѣренью, що такъ побожна и внесла цѣль сповоуде потѣшительный успѣхъ. — Собраній датки мають пересылати ся на руки Игумена тамошняго монастыря ВЧ. О. Францишка Радецкого (Т. I.).

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 9. Вересня 1892.

Ч. 61.

Обвѣщенья конкурсовъ.

Митропол. Консисторія розписує на конкурсъ слѣдующій парохіи:

а) пѣдъ д. 1. Вересня 1892 съ речинцемъ до д. 27. Жовтня 1892:

Ч. 7671. Батькѣвъ, деканата Залозецкого, наданья приватного.

б) пѣдъ д. 15. Вересня 1892 съ речинцемъ до д. 10. Листопада 1892:

Ч. 7979. Пльсняны, деканата Золочѣвского, наданья приватного;

Ч. 7982. Журѣвъ, деканата Журавеньского, наданья приватного.

в) пѣдъ д. 29. Вересня 1892 съ речинцемъ до 24. Листопада 1892:

Ч. 8303. Сѣвка, деканата Галицкого, наданья приватного;

Ч. 8308. Молотѣвъ, деканата Ходорѣвского, наданья приватного

Ч. 8309. Городыще, деканата Тарнопѣльского, наданья приватного.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Примѣчаніе: Въ Львѣвско-Архіепархіальныхъ Вѣдомостяхъ зъ р. 1892, Ч. IX., — 50. въ розпорядженью п. Ч. 668/орд.: „Житія Святыхъ издаваемій Д-ромъ Юсифомъ Мѣльницеимъ“ на стор. 97. має бути мѣсто: „второй томъ того дѣла буде стояти 1 злр.“ — „буде стояти три злр.“

ХРОНИКА.

Архіерейску грамоту похвальну съ правомъ употребленья экспозиторій крылошанскихъ получилъ:

Ч. 494/орд. — О. Николай Рожаньскій парохъ Долгов.

УМѢЩЕНЬЯ.а) *Звѣдательства получили ОО.:*

- Ч. 7715. Николай Малый завѣд. Куть въ Смольнѣмъ,
 Ч. 7750. Антоній Сосенко завѣд. Волѣ гологѣрскою въ Пльенянахъ,
 Ч. 7751. Евгеній Павлусевичъ завѣд. Волкова въ Добростанахъ,
 Ч. 7854. Аполлоній Крохмалюкъ завѣд. Збаража старого въ Маркополи.

б) *Сотрудничества получили ОО.:*

- Ч. 6565. Володиміръ Садовекій сотр. Завалова въ Збаражи (мѣсть),
 Ч. 7484. Димитрій Романовекій сотр. Ширця въ Калуши.

Декретъ увѣльненья ѳтъ испита конкурсового парохіального на протягъ шести лѣтъ получили ОО.:

- Ч. 5982. Александръ Даниловичъ парохъ Нестаничъ,
 Ч. 6067. Изидоръ Давидовичъ парохъ Радехова,
 Ч. 6546. Стефанъ Петрушевичъ парохъ въ Подѣвѣмъ.

Соизволенье приступити къ испиту конкурсному парохіальному въ ближайшѣмъ речинци получивъ:

- Ч. 7576. О. Геронъ Кмицикевичъ парохъ Фраги.

В. Министерство войны заименовало капеляномъ войсковымъ II. кл. въ резервѣ:

- Ч. 7657. О. Маріяна Литвина.

Ѳтпуску ѳтъ прихода для слабого здоровья получивъ:

- Ч. 7820. О. Захарій Гарнаевскій парохъ Мшаны 4-недѣльну — заступн. поручено О. Григорію Вацыку зъ Пѣдгайчикъ.

До гр. к. центр. Семинаріи въ Вѣднѣ на III-ый рѣкъ св. Богословія принятый:

- Ч. 7630. Г-нъ Іоаннъ Туркевичъ.

Ч. 8114. — Выказъ всѣхъ жертвъ надѣсланныхъ въ м. Серпню 1892 до Канцеляріи Митр. Консистоіи:

а) *на св. грѣбъ въ Палестинѣ:*

дня 2/8. — Всев. О. Дръ Іосифъ Мѣльницкій 2 зр. — кр.

б) *на знесенє неволѣ въ Африцѣ:*

дня 2/8. — ВЧ. Урядъ парох. въ Клокоговѣ — зр. 45 кр.

Ѳтъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 29. Вересня 1892.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1892.

Выдано дня 17. Жовтня.

Ч. XI.

Ч. 62.

Ч. 5816. — Въ справѣ предкладанья рахункѣвъ изъ стану скарбѣвъ церковныхъ.

Щобы запобѣгти неточностямъ, якѣ заходятъ при провадженю рахункѣвъ скарбѣвъ церковной, предложивъ ВСЧ. Калушскій Урядъ декан. свое внесенє, чи не було бы ѳтповѣднымъ, щобы съ кѣнцемъ каждого року заключені рахунки скарбѣвъ церковной Уряды парохіальній пересыдали Урядамъ декан., а тіи предкладали зновъ Митроп. Консистоіи до перегляду и затверженья.

Поручає ся протое ВСЧ. Урядамъ декан., щобы на ближайшѣмъ наступуючѣмъ соборчику туя справу обговорили и добромѣніє Митрополит. Консистоіи предложили.

Ѳтъ Митрополитальной Консистоіи.

Львѣвъ, дня 22. Серпня 1892.

Ч. 63.

Ч. 7880. — Дотычно дальшого собиранья жертвъ на докбиченє будовы церкви въ Журѣвъ.

Митропол. Консистоія подає до вѣдомости ВСЧ. Архієпископального Кліра, що виѣшна будова гр. к. церкви въ Журѣвъ (декан. Журавеньского)

уже приближае ся къ своему укѣпченью. Завдячуячи щедрымъ даткамъ жертволюбивыхъ Русинѣвъ католикѣвъ комитетъ церковный пѣдъ проводомъ ревного душпастыря своего довершае дѣло богоугодне — но понеже власне въ сей рѣшительной хвилѣ забракло уже всякихъ матеріальныхъ средствъ. Митр. Консисто́рія на прошеніе тогожъ комитета и съ поглядомъ на два свои попередні завѣзванья — ѡдзываетъ ся еще разъ до ВСЧ. Клира и вѣрныхъ Христовыхъ, чтобы по возможности своихъ средствъ причинили ся до докѣпченья вспѣмненой будовы памятникъ на се, що двократно дае, кто скоро подае.

О́тъ Митрополитальной Консисто́рии.

Льво́въ, дня 30. Вересня 1892.

Ч. 64.

Ч. 8275. — Дотеперѣшній же́ртва на дѣмъ Служебницъ Пр. Д. въ Жужелю и препорученъе дальшихъ жертвъ на тую цѣль.

ВСЧ. Кирилъ Селецкій, парохъ въ Жужелю, приславъ до Митропол. Консисто́рии пѣдъ днемъ 24. Вересня с. р. слѣдующій выказъ жертвъ и тыхъ що жертвовали на дѣмъ Служебницъ и захоронку Преч. Дѣвы Маріи въ Жужелю: Впр. О. Кобылянской пралатъ Капитулы Митрополитальной 2 зр. — ВПЧ. Юлія Ковнацка, властителька Жужеля 50 зр. — Ч. Анастасія Малиновска селянка зъ Жужеля 4 зр. — ВПЧ. Гулімнка властитель Глухова 5 зр. — ВСЧ. Ромуальдъ Мосевичъ парохъ въ Шмитковѣ 2 зр. — ВПЧ. Осмудьскій властитель Горы и Владиполя 7 сосонъ, — Священники присутній на загалнѣмъ собранію Товариства св. Павла въ Львовѣ зложили 17 зр. — ВПЧ. Мадейска властителька Пархача 8 сосонъ. — ВПЧ. Минтеръ властитель Ванева 10 сосонъ и 2.000 цеголь — ВПЧ. Лянъ зъ Вечерокъ 36 сяжней дубины на пѣдвалины — ВЧ. О. Любоменскій парохъ обр. лат. 10 зр. — ВЧ. О. Минчакевичъ парохъ Руды лѣсной 2 зр. — ВПЧ. Наталія Кобрыньска зъ Калуша 1 зр. — ВЧ. О. Миронъ Лѣтинскій парохъ Мужилевичъ 1 зр. — Убогій рускій служницъ зъ Львова начинье кухонне и столове въ вартости 12 зр. — Парохіянѣ Жужеля вывезли бесплатно весь матеріалъ будовельный зъ лѣса и землю на насыпь и жертвовали вразѣ съ парохіянѣми зъ Цеблова всю солому потребну на покрытие хаты.

При сей способности препоручае Митроп. Ординаріатъ усердно дальші дари ѡтъ Священникѣвъ и Вѣрныхъ для сеи, у насъ новои, а для религійнаго житья нашего народа дуже важной институціи. При тѣмъ примѣчае ся, що дѣмъ въ Жужелю мае служити за новиціятъ того законного собранія, зъ ѡдки Сестры потому и въ иишій мѣсяцъ будутъ могли переселити ся. Зъ одной стороны есть институція тая сама въ собѣ высоко религійна, даючи способиство до шлюбѣвъ законныхъ и ѡфѣрованья ся на добро ближнихъ, а где шлюбы тѣи дѣлають ся лишь до часу, то и майже усувае ся небезпеченство ломанья ихъ. Зъ другой же стороны есть тая институція дуже пожиточна въ гуманитарнѣмъ и религійнѣмъ взглядѣ для народа по селахъ и мѣстахъ; такъ якъ въ захоронкахъ есть доздрѣ дѣтей

лишающихъ ся, если родичи идутъ на работу, наука тыхъ же дѣтей, и моральне и религійне впливанье на нихъ; а потому тѣлесне и духовне ѡбходжене мѣсецевыхъ хорыхъ.

Всякій жертвы на тую цѣль належитъ непосредно до ВЧ. Пароха въ Жужелю, п. Белзъ, пересылати.

О́тъ Митрополитальной Консисто́рии.

Льво́въ, дня 4. Жовтня 1892.

Ч. 65.

Ч. 8503. — Повѣдомляе ся ВСЧ. Клирь о маючихъ ся ѡбути въ Рымановѣ реколекціяхъ духовныхъ.

На прошеніе Выдѣлу Товариства св. Анос. Павла повѣдомляе ся ВЧ. Клирь Архіепархіальный, що на дняхъ 25, 26 и 27. Жовтня с. р. ѡтбудуть ся тридневні реколекціи для Духовенства въ Рымановѣ, деканата Сяноцкого.

Хотячй взяти участь въ тыхъ реколекціяхъ будутъ помѣщені въ тамошнѣмъ закладѣ купелевѣмъ, где есть каплиця Богослужебна — а по выѣздѣ гостей есть льокаль знаменитый. Предводити реколекціямъ буде О. Іеремія Ломницькій Іеромонахъ, перебуваючій на теперъ въ Добромили, до которого Участники зголосити ся зvolentъ.

О́тъ Митрополитальной Консисто́рии.

Льво́въ, дня 4. Жовтня 1892.

Ч. 66.

Ч. 8567. Въ справѣ квалификаційныхъ испытѣвъ на катихитѣвъ школъ середнихъ и учительскихъ семинарій.

Въ мѣсяци Студни с. р. ѡтбуде ся испытъ квалификаційный на катихитѣвъ для школъ середнихъ и учительскихъ семинарій. Предметами сего испытъ такъ устного якъ и письменного будутъ, якъ звычайно: а) догматика обща и спеціална, б) етика хр. катол., в) исторія хр. катол. Церкви и г) литургика.

Близше означенъе дней испытъ наступитъ пѣзнійше.

Тое подае ся ВЧ. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

О́тъ Митрополитальной Консисто́рии.

Льво́въ, дня 5. Жовтня 1892.

Ч. 67.

Ч. 484/орд. — ѡтпущы для Товариства св. Ап. Павла наданъ.

Митропол. Ординаріатъ одержавъ слѣдующій рескриптъ, которымъ надають ся ѡтпущы и привилей престола для членѣвъ Товариства св. Апостола Павла:

Nr. 551. Ex audientia SSmi diei 28. Aprilis 1891. SSmus Dominus Noster Leo divina providentia Papa XIII., referente me Subscripto Secreta-

rio S. Congregationis de Propaganda Fide pro Negotiis Ritus Orientalis, precibus R. P. D. Silvestri Sembratowicz Archiepiscopi Leopoliensis. Ruthenorum annuus, quibus humiliter exponit erectum fuisse Sodalitium Sacerdotum tam secularium quam regularium nec non laicorum ad dioecesis Leopoliensem, Premisliensem et Stanislaoopolitanam se se extendens, cuius sodales in proposito habent curare tam propriam, praesertim per spiritualia exercitia, quam populi Sanctificationem, praecipue per missiones, et ephemeridum ac bonorum librorum divulgationem, benigne concedere dignatus est:

I. Plenariam Indulgentiam, quae etiam animabus in Purgatorio detentis per modum suffragii applicari poterit, ab omnibus Chtifidelibus Sodalitati sub in vocatione S. Pauli Ap., de qua supra, adscriptis, lucrandam die festo assumptionis B. M. V., S. Josephi Eiusdem Sponsi ac S. Pauli Apostoli, dummodo vere poenitentes, confessi ac S. Communionem refecti pias ad Deum preces fuderint pro S. Fidei propagatione, ac ad mentem Sanctitatis Suae.

II. Idem SSmus Sacerdotibus memoratae Sodalitati adscriptis benigne comessit Indultum personale perpetuum Altaris privilegiati bis in hebdomada: dummodo intuitu huius privilegii nihil omnino, praeter consuetam eleemosynam, percipiant. — Praesentibus ad quinquennium valituris.

Datum Romae, ex aedibus eiusdem S. Congnis die et anno ut supra.
† Ignatius Archiep. Tamiathen. Secrius.

Отпустъ въ свято св. Іосифа можна позыскати або въ другій день Рождества Хр. або въ недѣлю по Рождествѣ Хр.; отпустъ же въ свято св. Павла въ день 29. Юнія стар. кал.

Тое подае ся до вѣдомости ВЧ. Клира а особливо членѣвъ вспѣмного Товариства. Рѣчею предсѣдателя Товариства буде, терминъ сего наданья, рахуючій ся ътъ даты рескрипта, всегда въ евиденціи мати, и завчасу напередъ, съ покликѣмъ на предлежаще число Вѣдомостей о продовженъе просити.

Близше объясненъе отпустѣвъ и привилей престола зри въ Вѣдомостяхъ р. 1891 стор. 37.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 6. Жовтня 1892.

Ч. 68.

Ч. 8.618. — Препоручае ся ВЧ. Душпастырямъ собирање жертвъ на реставрацію церкви въ Дубецку.

На внесене тутъ прошеніе гр. кат. Уряда парохіального въ Дубецку (Епарх. Перемышльскои) — препоручае ся ВЧ. Душпастырямъ собирање жертвъ на реставрацію тамошної церкви.

Митроп. Консисторія препоручае собирање жертвъ на тую богоугодну цѣль тымъ усердѣйше, що парохіяне Дубецка находятъ ся въ крайнѣмъ убожествѣ а церковь въ дуже нужденѣмъ состоянію, зъ которой то причины призволило В. ц. к. Намѣстничество на собирање жертвъ; повага же нашего обряда вымагае конечно, абы тамъ въ мѣстѣ церковь прилично

отреставрована и приукрашена буда. Жертвы на повышу цѣль належитъ пересылати пѣдъ адресою: „О. Стефанъ Петрыкъ гр. кат. парохъ въ Дубецку — почта въ мѣсци.“

Отъ Митрополитальной Консистории.

Львѣвъ, дня 11. Жовтня 1892.

Ч. 69.

Ч. 8733. — Пригадуе ся щорѣчне набоженъство въ мѣсци Жовтня и въ Рождественнй свята.

Пригадуе ся ВЧ. Священству розпорядженъе въ Аепарх. Вѣдомостяхъ зъ 1890 р. Ч. 64. (ст. 173) взглядомъ осбного щорѣчного набоженъства въ мѣсци Жовтня, на другій день Рождества Хр. и въ Недѣлю по Рождествѣ Хр., котре то набоженъство и сего року и въ будущій лѣта всегда ътправляти ся мае. Що же дотычить набоженъства приписаного зъ причины часу хольеричного (Вѣдомости с. р. ч. 56 стор. 109) то сего року мае ся и тое долучити, однакожь такъ, що на вечерняхъ замѣсть параклиса можна ътспѣвати лишь стихири: „За всѣхъ молишися блага.“

Отъ Митрополитальной Консистории.

Львѣвъ, дня 14. Жовтня 1892.

Ч. 70.

Обвѣщенья конкурсовъ.

I.

Розписуе ся на конкурсъ съ речинцемъ до д. 10. Студня 1892 р. парохія:

Ч. 8686. Милятынъ старый, деканата Буского, наданья приватного.

Отъ Митрополитальной Консистории.

Львѣвъ, дня 15. Жовтня 1892.

II.

Ч. 8496. — Обвѣщае ся конкурсъ на посаду катихита въ Калуши.

Ц. к. окружна Рада шкѣльна въ Калуши розписала пѣдъ д. 20. Вересня с. р. конкурсъ на посаду гр. к. катихита въ 4-клясовѣй школѣ етатовѣй мужескѣй въ Калуши съ рѣчною платою 450 зр. и додаткомъ на помещанье 45 зр. рѣчно.

Дотычній поданья належитъ внести посредствомъ настоятельной власти до ц. к. окружной Рады шкѣльной въ Калуши найдалше до 15. Дистопада с. р.

Тое подае ся ВЧ. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консистории.

Львѣвъ, дня 8. Жовтня 1892.

III.

ч. 8643. — Объявляе ся конкурс на посаду катихита въ Городку.

Ц. к. окружна Рада школьна въ Городку розписуе пѣдъ д. 4. Жовтня 1892 Ч. 1143 конкурс на посаду гр. к. катихита при 4-класовѣй школѣ въ Городку съ рѣчною платою 600 зр. и обовязкомъ преподавати науку религији въ 4-класовѣй школѣ мужескѣй и въ 4-класовѣй школѣ женскѣй и держанья предписаныхъ експортъ. До той посады привязанъ суть пятилѣтній додатки по 50 зр. и 10% додатокъ ътъ сталои платы на помешканье.

Тое подае ся ВЧ. Клиру Архїепарх. до вѣдомости.

Ѳтъ Митрополитальной Консистерїи.

Львѣвъ, дня 12. Жовтня 1892.

IV.

ч. 7888. — Розписуе ся конкурс на одну стипендію им. св. Георгїя.

Въ цѣли наданья одной стипендіи им. св. Георгїя для слушателѣвъ права назначенои въ рѣчній квотѣ 100 зр. в. а. начавши ътъ 1-го курсу шк. р. 1892/3 розписуе ся конкурс съ речинцемъ до 30. Листопада 1892.

Кандидаты довжній выказати ся:

1) що походятъ ътъ отца рускои народности и суть гр. к. вѣроисповѣданья;

2) що суть убогї;

3) що укѣнчили гимназію съ дуже добрымъ успѣхомъ.

Сыны гр. к. жителѣвъ Дрогобыцкихъ при другихъ рѣвныхъ обстоятельствахъ мають первенство.

Академики побираючї тую стипендію мають выказати ся, що слухаютъ, або уже слухали выкладѣвъ руского языка и рускои литературы.

Просьбы о ту стипендію заосмотренїи отвѣтными свѣдоцтвами довжній въ высше означенѣмъ речинци, посредствомъ свѣтлои коллегии професорѣвъ правничого выдѣла, внести ся до Львѣв. гр. к. Митр. Консистерїи.

Ѳтъ Митрополитальной Консистерїи.

Львѣвъ, дня 12. Жовтня 1892.

ХРОНИКА.

Архїерейскї грамоты похвальнї съ правомъ употреблянья экспозиторїй крылошанскихъ получили 00.:

Ч. 818/орд. — Николай Макухъ парохъ Балучина, и
Ч. 819/орд. — Терапонтъ Котовичъ парохъ Пѣдберезецъ.

УМѢЩЕНЬЯ.

а) Заветельства получили 00.:

Ч. 8051. Иоаннъ Насальскї завѣд. Залозецъ новыхъ въ Городици,
Ч. 8402. Володиміръ Розлуцкї завѣд. Яблонова въ Милатынѣ;

б) Сотрудничества получили 00.:

Ч. 7938. Михаилъ Кмицкевичъ сотр. Тейсарова въ Коноухахъ,
Ч. 8000. Иоаннъ Гарматїй сотр. Коноухъ въ Прошовѣ,
Ч. 8326. Филимонъ Тарнавскї сотр. Ясенова въ Ратыщи.

Въ пропозиціи умѣщенїи 00.:

Ч. 6470. на Солукѣвъ въ тернѣ: 1. Мелегїй Дзеровичъ, 2. Андрей Орышкевичъ, 3. Иоаннъ Крыжановскї — а въ списѣ: Василїй Панчакъ и Юліанъ Галькевичъ;
Ч. 6471. на Русатычи въ тернѣ: 1. Павло Чмола, 2. Юліанъ Галькевичъ, 3. Николай Любѣнецкї — а въ списѣ: Иларїонъ Пачовскї, Емилианъ Брояковскї, Корнилий Слюзаръ и Анатоль Свїкевичъ;
Ч. 6472. на Чижикѣвъ: 1. Антонїй Зарыхта и 2. Корнилий Слюзаръ;
Ч. 6473. на Бѣлкѣвъ: въ тернѣ: 1. Иларїй Рейтаровскї, 2. Иоаннъ Гаванскї, 3. Петръ Богачевскї, — а въ списѣ: Володиміръ Дорошъ, Михаилъ Гарбачевскї и Корнилий Слюзаръ.

Презенты получили 00.:

Ч. 7889. Михаилъ Лопатынскї на Небылѣвъ.
Ч. 8428. Иларїй Пачовскї на Русатычи.

Митропол. Консистерїя вставилась до В. Президїи ц. к. Намѣстничества дотычно удѣленья канон. иституціи:

Ч. 8428. О. Иларїону Пачовскому на Русатычи.

До канон. иституціи вѣзванїи 00.:

Ч. 7409. Іосифъ Краснопера на Збаражъ старый,
Ч. 7489. Викторъ Цебровскї на Куты,
Ч. 7669. Климентїй Росицкї на Тухольку,
Ч. 7714. Григорїй Гойвановичъ на Яблонѣвъ.
Ч. 7889. Михаилъ Лопатынскї на Небылѣвъ.

Канон. иституціи получили 00.:

Ч. 7750. Михаилъ Форысы на Волю гологѣрку,
Ч. 7772. Димитрій Розлуцкї на Жолчевѣ,
Ч. 7874. Іосифъ Краснопера на Збаражъ старый,
Ч. 8000. Викторъ Цебровскї на Куты,
Ч. 8051. Романъ Ляндеръ на Залозцѣ новїи, и
Ч. 8402. Григорїй Гойвановичъ на Яблонѣвъ.

Декретъ увѣльненья ътъ испытанья конкурсowego парохїального на протягъ шести лѣтъ получивъ:

Ч. 8095. О. Романъ Шепаровичъ парохъ Любѣнецъ.

Соизволенье приступити къ испытанью конкурсowego парохїальному въ найближшѣмъ речинци получили 00.:

Ч. 7900. Михаилъ Лихновскї завѣдатель Хашованья,
Ч. 8037. Александръ Стоцкї парохъ Богутына,
Ч. 8075. Теодозїй Кинасевичъ сотр. въ Пѣдгородью,
Ч. 8150. Антонїй Кунишскї парохъ Креховичъ,
Ч. 8209. Михаилъ Реваковичъ сотруд. Волосянки,
Ч. 8210. Филемонъ Тарнавскї сотр. Ясенова,
Ч. 8219. Евгений Чубатый завѣд. Солукова,
Ч. 8237. Евгений Витошинскї сотр. Струсова,
Ч. 8238. Евгений Громницкї катихитъ народныхъ школъ въ Стрию,
Ч. 8282. Левъ Курмановичъ сотр. Ярычева,
Ч. 8305. Григорїй Прихитко сотр. Добростанъ,
Ч. 8306. Володиміръ Подсонскї завѣд. Звыженья,
Ч. 8307. Володиміръ Яцковскї завѣд. Осталовець,
Ч. 8314. Александръ Темницкї парохъ при ц. к. домѣ карѣмъ для мужчинъ въ Львовѣ,
Ч. 8317. Григорїй Гбриякъ завѣд. Винникъ.

Отпустку изъ звязи клирикальної Архіепархіи Львѣвской въ Епархію Перемышльську получилъ:

Ч. 7858. Антоній Захаріасевичъ сотр. Сагова.

Отпустки ѣтъ приходѣвъ получили 00:

Ч. 7876. Александръ Даниловичъ парохъ Нестаничъ 6-недѣльну — заступничество поручено О. Емиліяну Мыдляку зъ Павлова,

Ч. 8228. Теофіль Яворскій парохъ Настащина 14-дневну — заступн. поручено О. Антонію Билинкевичу зъ Курошатникъ.

Митропол. Консисторія соизволила заинституватись въ м. Мартѣ 1893 р.:

Ч. 8208. О. Іосифу Бандырѣ пароху Сихова на парохію Волкѣвъ.

Архіерейскій грамоты похвальныя за офѣрованье значнѣйшихъ жертвъ на будову церкви въ Пѣдберезцяхъ получили:

Ч. 815/орд. Теодоръ Царъ, Варвара Давюбикъ, Теодоръ Гоантра, Іоаннъ Маціцкій и Іоаннъ Бубеля всѣ изъ Пѣдберезецъ.

До гр. к. центр. Семинаріи въ Вѣдніи принятъ:

Ч. 8281. Михайлъ Гургула на I-ый рѣкъ св. Богословія.

До гр. к. центр. Семинаріи въ Львѣвѣ принятъ:

Ч. 8354. на IV-ый р. св. Богословія: Михайлъ Губчакъ, Климентій Кичура, Михайлъ Сивенькій и Клявдій Свѣжинскій;

на II-ый р. св. Богословія: Іоаннъ Кондратъ и Викторъ Несторовичъ; а

на I-ый р. св. Богословія: Юліанъ Барановскій, Евстахій Бартковъ, Вильгельмъ Белк-ла, Александръ Гутковскій, Михайлъ Гутковскій, Радіонъ Домбчевскій, Іосифъ Дубановичъ, Романъ Зорицкій, Лука Захарасевичъ, Клим. Калинскій, Андрей Киналь, Максимилянъ Кинашъ, Филемонъ Ковальскій, Михайлъ Козинскій, Іоаннъ Королюкъ, Михайлъ Левицкій, Іосифъ Логинскій, Теодоръ Пайкушъ, Лука Полохайло, Іоаннъ Рыбачекъ, Филипъ Свергунъ, Евстахій Скоморовскій, Даниль Соя, Володиміръ Стернюкъ, Махаиль Струминскій, Николай Стрѣльбицкій, Емиліанъ Тржешовскій, Леонидъ Царъ, Емиліанъ Целевичъ, Кирилъ Яськовъ и Левъ Юрчанскій;

Ч. 8599. Павелъ Каминскій, Іларій Медыньскій, Сава Ломницкій и Іоаннъ Юрковъ.

Свѣдоцтво квалифікаціонне на пѣвця церковного получилъ:

Ч. 7760. Іоаннъ Майба.

Ч. 8725. Выказъ всѣхъ жертвъ надѣсланныхъ въ м. Вересни 1892 до Канцеляріи Митропол. Консисторіи:

а) на св. грѣбѣ въ Палестинѣ:

дн. 1/9. Всесв. О. Дръ Іосифъ Мѣльницкій 2 зр.

б) на потреби св. Отца:

дня 1/9. Всесв. О. Дръ Іосифъ Мѣльницкій 2 зр.

в) на церковь св. Іоанна въ Римѣ:

дня 1/9. Всесв. О. Дръ Мѣльницкій 1 зр.

Некрологія.

Ч. 8060. О. Теодоръ Ступницкій Деканъ Ходорѣвскій и парохъ Мологова, померъ дня 9. Вересня 1892.

Душа его поручае ся молитвамъ ВЧ. Клира.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 17. Жовтня 1892.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльній

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1892.

Выдано дня 23. Листопада.

Ч. XII.

Ч. 71.

Ч. 9149. Обвѣщенье о фелонѣ вѣроятно скрадженомъ.

Ц. к. Судъ краевый карный въ Львѣвѣ приславъ до Митропол. Консисторіи ко перехованью найденый и вѣроятно скрадженыи фелонъ синій въ цѣвты съ образомъ Матери Божои. Тое подае ся до вѣдомости Вч. Клира въ цѣли выслѣдженья sprawy.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 31. Жовтня 1892.

Ч. 72.

Ч. 8707. Въглядомъ предложенья Всесв. гр. кат. Епископ. Ординаріатови въ Станиславѣвъ выказу вдѣвъ и сирѣтъ свящ. тамошної Епархіи тутъ замешкалыхъ.

Всесв. и Впр. Епископскій Ординаріатъ въ Станиславѣвъ надѣславъ до тутейшой Митропол. Консисторіи подѣ д. 10. Жовтня 1892 Одозву слѣдующого змѣсту: „Всепочтительно упрашае ся Всесвѣтлѣйша и ВПр. Митроп. Консисторія о благосклонне споводованье, щобы подчиненій Уряды декан. Архіепархіи предложили сюда до кѣнца Листопада с. р. выказы тамъ за-

мешкалыхъ и до запомоги вд. — еир. управненьхъ вдѣвъ и сирѣтъ по священникахъ тутейшой Епархіи позѣсталыхъ, якъ такожь выказы тыхъ вдѣвъ и сирѣтъ, котры черезъ смерть або повторне вѣнчанье право до запомоги утратили⁴.

Подаючи повышшу Одозву Всесв. и ВПр. Станиславѣвского Ординарія до вѣдомости ВЧ. Урядѣвъ декан. — Митропол. Консистерія поручае застереженный речинець въ предкладанью жаданыхъ выказѣвъ додержати.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 2. Листопада 1892.

Ч. 73.

Ч. 9117. Взглядомъ предложенья Всесв. Еписк. Консистеріи въ Перемышля выказу въ тутейшой АЕпархіи замешкалыхъ тамошнихъ вдѣвъ и сирѣтъ свящ.

На переслане прошеніе Всесв. и ВПр. Консистеріи въ Перемышля зъ 23. Жовтня 1892 Ч. 5540 въ справѣ составленья головного выказу вдѣвъ и сирѣтъ по священникахъ — управненьхъ до побиранья запомоги за 1892 р., Митропол. Консистерія поручае ВЧ. Урядѣвъ декан. составити докладный выказъ вдѣвъ и сирѣтъ по священникахъ Перемышльскои Діецезіи перебуваючихъ въ тамошнѣмъ деканатѣ часово — чи стало — и таковыи предложити впростъ до Всесв. и ВПр. Консистеріи въ непроступнѣмъ речинци до 25. Студня 1892.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 5. Листопада 1892.

Ч. 74.

Ч. 972/орд. Оголошенье о маючихъ ся ѣбути реколекціяхъ духовныхъ и загалнѣмъ збранью членѣвъ Товариства св. Ап. Павла въ Львѣвъ.

На прошеніе Выдѣлу Товариства св. Ап. Павла подае ся до вѣдомости ВЧ. Духовенства Архіепархіального, що реколекціи для Священникѣвъ ѣтбудуть ся въ монастыри ОО. Василиянъ на дняхъ 6, 7, и 8-го Студня с. р. — Въ Пятокъ т. е. 9. Студня слѣдуе св. Причастіе а потѣмъ загалнѣе збранье членѣвъ Товариства св. Ап. Павла. Хотячй взяти участь въ тыхъ реколекціяхъ зволать явити ся вже въ Понедѣлокъ 5-го Студня по полудни. Кошта удержанья выносити будутъ денно бѣльше менше 1 злр.

Зголошенья упрашае ся высылати до Выдѣлу Товариства св. Ап. Павла въ Львѣвъ, пляць св. Юра Ч. 5.—найдалше до 27-го Листопада. с. р.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 6. Листопада 1892.

Ч. 75.

Ч. 851/орд. — Вызываютъ ся до зголошенья кандидаты на Душпастыря въ Америцѣ.

Въ соединеныхъ Штатахъ пѣвнѣчной Америки оказуе ся потреба гр. кат. Душпастыря для вѣрныхъ нашего гр. кат. обряда тамъ перебуваючихъ. Кандидаты на тѣ посады рефльектуючй вдѣвѣъ або безженны, послѣ приказу св. Собранія о розширенью вѣры, мають свои належито заосмотрѣнй прошенія Митроп. Ординаріятови предложити.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 8. Листопада 1892.

Ч. 76.

Ч. 865/орд. — Поручае ся Вч. Духовенству пѣдпиранье руского асекураційного Товариства „Дѣстеръ“.

По доволѣтнихъ старанныхъ заходахъ позволило в. ц. к. Правительство Русинамъ мин. року на заснованье Товариства взаимныхъ обезпечень ѣтъ огня пѣдъ назвою „Дѣстеръ“. Основный капиталъ въ сумѣ 50.000 зр. зложили члены основатѣль, котрыхъ числитъ Дѣстеръ днесъ 350, межѣ тыми священникѣвъ 137, интеллигенци свѣтской 148, мѣщанъ и селянъ 65. На першѣмъ загалнѣмъ збранью членѣвъ основатѣльв ѣтбувшѣмъ ся въ сали „Народного Дому“ дня 29. н. ст. Червня с. р. выбрано Насъ на основѣ §. 78. статуту Товариства почетнымъ Президентомъ Товариства и 18 членѣвъ Рады надзираючой, до котрой вѣйшли: 1) Теофиль Бережницкій, совѣтникъ ц. к. высшого суду краевого въ Львѣвъ 2) Анатолий Вахнянинъ, ц. к. профессоръ гимназіальный въ Львѣвъ 3) Іосифъ Гурыкъ, господарь зъ Угрынова и посолъ на соймъ краевый 4) Дръ Михайл Король, адвокатъ краевый въ Жовквѣ и посолъ на соймъ краевый 5) Дръ Теофиль Кормошь, адвокатъ краевый въ Перемышля 6) Дръ Константинъ Левицкій, адвокатъ краевый въ Львѣвъ 7) Василий Нагѣрный, архитектъ и директоръ „Народной Торговлѣ“ въ Львѣвъ 8) Дръ Евгений Олесницкій, адвокатъ краевый въ Стрю 9) Іосифъ Онышкевичъ, ц. к. нотаръ въ Зборовѣ 10) О. Миронъ Подолинскій, крылошанинъ и парохъ катедральный въ Перемышля 11) Лонгинъ Рожанковскій, адвокатъ краевый и емер. ц. к. совѣтникъ суду въ Золочевѣ, посолъ на соймъ краевый 12) Дръ Даміанъ Савчакъ, посолъ на соймъ краевый и членъ Выдѣлу краевого въ Львѣвъ 13) Теодоръ Стахевичъ, купецъ въ Станиславѣвъ 14) О. Симеонъ Ткачунъ, крылошанинъ соб. въ Станиславѣвъ 15) О. Алексей Торонскій, совѣтникъ консистер. и ц. к. профессоръ гимназіальный въ Львѣвъ 16) О. Левъ Туркевичъ, крылошанинъ и парохъ архікатедральный въ Львѣвъ 17) Дръ Стефанъ Федакъ, адвокатъ краевый въ Львѣвъ 18) Володимиръ Шухевичъ, ц. к. профессоръ школы реальнои въ Львѣвъ. На заступникѣвъ членѣвъ Рады надзираючой выбраны:

1) Іосифъ Ганинчакъ, инжиньеръ ц. к. желѣзницъ державныхъ въ Львѣвъ 2) О. Евгенийъ Гузаръ, катихитъ выдѣловой школы въ Львѣвъ

- 3) Дрѣ Омелянъ Калитовскій, ц. к. професоръ гимназіальный въ Львовѣ
 4) Дрѣ Іосифъ Олескѣвъ, ц. к. професоръ семинаріи учительской въ Львовѣ
 5) Дрѣ Щастный Сельскій, лѣкаръ въ Львовѣ.

До комисіи ревизійной избраніи: 1) Володимиръ Ганкевичъ ц. к. совѣтникъ рахунковый дирекціи скарбу въ Львовѣ 2) Николай Мацѣлинскій, ц. к. ревидентъ рах. вышого суду краевого въ Львовѣ 3) Іосифъ Хлопецкій, ц. к. асистентъ рах. дирекціи скарбу въ Львовѣ.

На заступника члена комисіи ревизійной выбрано:

Григорія Щирбу, директора Товариства завдаткового въ Яворовѣ. По уконституованью ся Рады надзирающей,—котра выбрала зъ помѣжь себе: Теофила Бережницкого президентомъ, О. Алексея Торопьского заступникомъ президента, Дра Даміана Савчака и Дра Стефана Федака директорами, — заименовала таяжь на засѣданью 15. Липня с. р. Дра Антонія Горбачевского техничнымъ директоромъ, Іосифа Ярембецкого, заступникомъ директора техничного—и поручила избраній дирекціи зъорганизовати Товариство.

Покѣнчивши вступній работы организаційнй именовала Дирекція „Дифстра“ по судовыхъ повѣтахъ Делегатѣвъ, назначила агентѣвъ Товариства — и пѣдготовивши такъ съ всею точностію дѣло обезпечень розпачало Товариство „Дифстеръ“ съ Богомъ свою дѣятельнѣсть дня 15. н. ст. Вересня р. 1892.

Якъ важна есть справа заснованья Дифстра для нашего руского — особливо же сельсого народу окаже ся, если зважимо:

1) що не лиш неурожаѣ, хоробы, заразы и инній нещастья ничуть нашъ нарѣдъ, але такожъ рѣкъ-рѣчно страшна сила огню забирае марно цѣле неравъ майно не одного селянина, несе съ дымомъ тяжку кервавымъ потомъ та довгими лѣтами призирану працю, а цѣлй родины — даже села лишае безъ кусника хлѣба часто середъ лютой зимы або на преднѣвкы;

2) що пѣсля дати статистичныхъ заледво 12% всѣхъ будынкѣвъ въ нашѣмъ краю есть обезпеченыхъ, а позаякъ въ тыхъ 12% мѣстятъ ся будынки двѣрскій, дома по мѣстахъ и мѣсточкахъ, котрй съ малыми выимками майже всѣ суть обезпеченій, дальше церкви, костели и школы, котрй пѣсля закона мусятъ бути обезпеченій, то смѣло можна сказати, що на будынки нашихъ селянъ не припадае бѣльше обезпечень якъ 1%.

Вже тѣи дати статистичній промавляють якъ найвымовнѣйше якъ конечною и наглоу була потреба заснованья кромѣ истнующего Кракѣвсого еще и другого краевого Товариства асекураційного. Но

3) важнѣсть заснованья Дифстра окаже ся еще бѣдльшоу, коли вѣроятнѣо вже въ недалекѣй будучности заведена буде въ цѣлѣй державѣ, отже и въ нашѣмъ краю—примусова асекурація, отже 88% будынкѣвъ дотеперь необезпеченыхъ будутъ мусѣли бути заасекуроваными а тогда два краевй Товариства будутъ мати ажъ надто велике поле до дѣланья.

4) Нашй церкви, будынки парохіяльнй и школы, для котрыхъ, якъ сказано выше, асекурацію примусову вже ътъ довшого часу заведено, обезпеченій були до теперь для браку руского Товариства асекураційного

въ иннихъ Товариствахъ и лиш ътъ самыхъ церквей выносить рѣчна премія що найменше 200.000 зр., другу такую суму выносятъ преміи ътъ будынкѣвъ ерекціональныхъ, бѣльше менше такую саму становлятъ преміи ътъ забудованъ шкѣльныхъ, — а коли дочислимо еще рѣчнй преміи ътъ асекурованныхъ селянскихъ будынкѣвъ, то выйде зъ того поважна — около миллионова сума руского гроша, котра плыне до Товариствъ иннихъ, а даже заграничныхъ.

Народы, котрй хотять придбати для себе лучшу будучнѣсть, старають ся правда предовсѣмъ розвивати силы духовнй, але дбають зарѣвно и про скрѣпленье силъ своихъ матеріальныхъ. „Дифстеръ“ скрѣпить при помочи Божѣй тѣи силы въ двоякѣй способѣ, непосредно обезпечаячи майно руске передъ элементарными шкодами розложеньемъ втратъ на загаль та приходячи пошкодованому съ помочью матеріальною, — и посередно: зберегаючи ошадженый капиталъ грошевой, а кромѣ того дастъ многимъ Русинамъ занятіе и удержанье яко урядникамъ, и многимъ яко агентамъ полученье ихъ матеріального быту. Товариства асекураційнй у другихъ народѣвъ принесли тымъ же народамъ лишъ кѣрсти, а то дуже значнй. Они не только даютъ повну поруку обезпеченому, що его втрата повстала черезъ элементарне нещастье, буде ѡтповѣдно покрыта, але тѣи Товариства стають ся основою другихъ финансовыхъ та экономичныхъ институцій.

Незбитый довѣдъ сказаного подае Кракѣвске Товариство обезпечень. Засноване зовсѣмъ скромнькими фондами, меншими чимъ „Дифстеръ“ Товариство Кракѣвске змогло въ часѣ своего 30 лѣтного существованья не лишъ покрыти случайнй матеріальнй втраты обезпеченыхъ, але збравши ошадностію и правильнымъ веденьемъ дѣла дуже значнй капиталы, дало оно починъ матеріальнй до заснованья другихъ экономичныхъ институцій. Зъ руки того Товариства и его помочи грошевой повстали: щадница Кракѣвска, Товариство взаимного кредиту, Банкъ заставничй въ Краковѣ и кѣлькадесять Товариствъ завдатковыхъ въ краю. Товариства тѣи дѣлають вже нынѣ на свою руку, але житье дало имъ Кракѣвске Товариство обезпечень. Той фактъ може насъ Русинѣвъ тѣлько ободрити. Живѣмъ и мы крѣпкы надѣю въ нашихъ сердцахъ, що при помочи Всевышняго, при солідарнѣмъ дѣланью всѣхъ Русинѣвъ — и совѣстнѣмъ та огляднѣмъ веденью дѣла асекураційного изъ стороны Дирекціи „Дифстра“ станеть такожъ розсадникомъ другихъ для Руси такъ дуже пожеланыхъ институцій финансовыхъ та экономичныхъ.

Тѣи суть найважнѣйшй причины, для котрыхъ перше руске Товариство „Дифстеръ“ зѣстало засноване.

Товариство „Дифстеръ“ представляе повну гваранцію, за всякй шкоды ручить выше згаданный фондъ основный въ сумѣ 50.000 зр., — а кромѣ того заключило Товариство „Дифстеръ“ умову съ Вѣденскимъ Товариствомъ реасекураційнымъ „Theilungsverein“, до котрого належатъ такожъ 9 иннихъ перворядныхъ на взаимности опертыхъ Товариствъ, а мѣжь ними тоже Товариство Кракѣвске и Слявія. Въ тѣмъ „Theilungsverein“-ѣ реасекуруе отже „Дифстеръ“ часть своихъ ризикѣвъ и всякй шкоды розклада-

ють ся між тыхъ 10 Товариствъ сорозмѣрно до частей реасекурованихъ. Въ мѣру, якъ доходы Товариства при прязныхъ обставинахъ зростуть, въ мѣру того зросту одержать члены Товариства т. е. обезпечені, съ кождымъ рокомъ не только звороты зъ уплаченыхъ на обезпеченіе завдатковъ, але и самі завдатки на преміи будуть заедно чимъ разъ низші. Въ томъ лежить властивый хосенъ Товариствъ, опертыхъ на взаимности. Загалъ ручить за шкоду одиницѣ, одиница причиняе ся до зросту капіталу, котрый есть власностию лишь того загалу, и котрымъ загалъ по своєю уподобѣ може розпоряджати. Розвѣй кождого Товариства залежить передъ всѣмъ ътъ наибольшого числа вспбвудѣлу членѣвъ. Товариство „Днѣстеръ“ стануло бы безъ сомнѣнія на сильныхъ пѣдставахъ — ему запорученый бувъ бы ътразу тревалый и крѣпкий бытъ, если бы всѣ Русины тое же пѣддержали. По тѣй причинѣ поручае Митропол. Ординаріятъ Вч. Духовенству Архіепархіальному, щобы:

1) о заснованью первого руского Товариства обезпеченъ ътъ огню пѣдъ назвою „Днѣстеръ“ вѣрнымъ своимъ оголосили;

2) тыхъ же до обезпечуванья своего майна въ „Днѣстрѣ“ представляючи имъ велику хосеннѣсть изъ такого обезпеченья — теплыми словами заохотили и выяснили, що въ лихѣй годинѣ не будуть потребовали вытягати рукъ за прошенымъ хлѣбомъ, але найдуть въ своемъ рускомъ „Днѣстрѣ“ утрачене майно;

3) щобы въ порозумѣнью съ дотычными комитетами церкви, забудованья парохіяльнѣй и школы въ Товариствѣ „Днѣстеръ“ заасекуровати старали ся, а въ кѣнци

4) самі яко члены до тогожь Товариства приступали.

Зголошувати ся належить до агента „Днѣстра“ поставленого въ кождѣмъ судовѣмъ повѣтѣ або впростъ до Дирекціи „Днѣстра“ въ Львовѣ при улици Театральнѣй Ч. 8.

Ѡтъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 8. Листопада 1892.

Ч. 77.

Ч. 9470. — Оголошае ся речинець къ рукополаганью Пресвитерѣвъ.

Для рукополаганья въ пресвитеры опредѣляе ся речинець на день 6. Студня н. ст. с. р., въ котрѣмъ то дни кандидаты стану духовного въ Митропол. Ординаріятѣ лично явити ся мають.

Къ тому приступити желаючі мають въ цѣли принятія до дому пресвитеріального въ неприступимѣ терминѣ до 3. Студня с. р. вклучно внести свои поданья посредствомъ дотычного ВЧ. Уряда деканального, котрѣ слѣдующими свѣдоцтвами заосмотрити належить:

1) Свѣдоцтвомъ нравственности и поведенія выставленнымъ черезъ взглядый Урядъ деканальный.

2) Свѣдоцтвомъ убожества подтвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Староство.

3) Оженившій ся свѣдоцтвомъ вѣчанья.

4) Приписомѣрнымъ посвѣдченемъ ътъ ц. к. Староства, що кандидатъ стану духовного або не належить до стану войскового, або що ему прислугуе увзгляднене §. 25. закона о общѣй краевѣй оборонѣ.

Ѡтъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 8. Листопада 1892.

Ч. 78.

Ч. 893/орд. — Поручае ся ВЧ. Душпаствырямъ собирање жертвъ на церковь въ Судовѣй Вишни.

На внесене тутъ прошене Уряда парох. въ Судовѣй Вишни (Епархіи Перемышльскої) поручае ся ВЧ. ОО. Душпаствырямъ собирање жертвъ на реставрацію тамошної церкви. — Митроп. Ординаріятъ поручае собирање жертвъ тымъ усердѣйше, що парохіяне Судовой Вишни убогі а церковь въ дуже нужденѣмъ находить ся станѣ, повага же нашего обряда вымагае конечно, абы тамъ въ мѣстѣ церковь прилично ѡтреставрована и приукрашена була. — Жертвы на повышшу цѣль належить пересылати пѣдъ адресою: О. Викторъ Решетыловичъ гр. к. парохъ въ Судовѣй Вишни (почта въ мѣсци).

Ѡтъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 9. Листопада 1892.

Ч. 79.

Ч. 959/орд. — Конгресъ Евхаристичный 1893 р. въ Ерусалимѣ.

Товариство пѣдъ именемъ „Дѣло конгресѣвъ Евхаристичныхъ“, котре вже доси 7 такихъ конгресѣвъ въ рѣжныхъ мѣсяцяхъ западной Европы ѡтбуло, постановило 1893 р. въ послѣднихъ дняхъ Цвѣтня и на початку Мая урядити конгресъ въ Ерусалимѣ; въ тѣй цѣли, щобы не лишь упражняти и пѣдносити набоженство ко Господу въ найсв. Тайнѣ Евхаристіи, але такожъ въ особенности посвѣщствовати соединенію восточной Церкви съ западною, котрѣ то ѡбѣ Церкви вѣру въ правдиве присутствіе Г. Бога и Спасителя нашего въ найсв. Тайнѣ Евхаристіи всегда ненарушимо заховали — той, можъ бы сказати, найвышій догматъ и средоточіе всего Христіянства. Св. Отець вповнѣ похваливъ въ обохъ взглядахъ тое намѣреніе, а особливо выбѣръ Ерусалима яко мѣсця ко тѣй цѣли найѡтповѣдѣйшого, — и Товариство упрашае всѣхъ Вѣрныхъ о молитвы на интенцію того предприятия, и по можности о датки им. для убогихъ Епископѣвъ восточныхъ на кошта подорожи до Ерусалима.

Конгресъ той уряджуе ся разомъ съ богомѣльнымъ путешествіемъ Вѣрныхъ безъ розличія изъ Марсиліи до Іерусалима. Путешествіе тое ѡтбуде ся съ стосунково дуже малыми коштами; цѣна подорожи, мешканья

и поживы въ часѣ цѣлого путешествія зъ Марсиліи до Ерусалиму и назадъ съ авидженемъ мѣсьць святыхъ, ѿтъ 12. Цвѣтня до кѣнца Мая, выносятъ ѿтъ 525—850 франковъ (пѣсля клясъ вѣзды). Можъ бы ся до тыхъ путникѣвъ прилучити въ Римѣ межи 13—18 Цвѣтня; и въ тѣмъ дѣлѣ треба ся удати пѣдъ адресомъ: Le secrétariat des Pèlerinages 8 rue Francois I-er, a Paris.

Евентуальнѣ датки для Товариства можна присылати до Митропол. Консисторіи, або пѣдъ адресою въ дѣлахъ конгреса: M. de Pélerin, 13, boulevard Gambetta, a Nimes (Gard), France, або: M. le comte de Piellat, a Jérusalem, Palestine.

Оть Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 9. Листопада 1892.

Ч. 80.

Ч. 9009. Комуникатъ ц. к. Намѣстничества взглядомъ контроль войсковыхъ въ недѣлѣ и свята.

На вставленье ся ѿтси заудѣлило в. ц. к. Намѣстничество пѣдъ Ч. 82.225 зъ 20. Жовтня с. р. взглядомъ контроль войсковыхъ (резервистѣвъ и ландверистѣвъ) въ недѣлѣ и свята: „що уже рескриптомъ зъ 8. Жовтня 1890. Ч. 10.303/пр. приказано ц. к. Старостамъ бачити на то, щобы контрольнѣ збранья безъ конечной потребности не ѿбтували ся въ дни святочнѣ и недѣлѣ, що однакъ пѣсля обовязуючихъ въ тѣй мѣрѣ приписѣвъ, а им. §. 35, 4 — III. части прип. вык. до уставы войсковои (Wehrverfassung III. Theil), збранья тѣи можуть ся такожъ ѿбтувати въ сказаныхъ дняхъ по укѣдиченью головного богослуженья“.

Тое подае ся до вѣдомости ВЧ. Кляра съ покликкомъ на пѣдѣбнѣй комуникатъ ц. к. генеральной Команды, сообщеннѣ пѣдъ Ч. 851/орд. изъ 1890 р. (Вѣдомости зъ 1890 р. стор. 175) съ тымъ, щобы ВЧ. Душпастырѣ, если бы где терминъ збранья симъ розпорядженьямъ противнѣй оголошеннѣ бувъ, тое заразы по довѣданью ся безъ всякой проволоки тутъ доносили.

Оть Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 10. Листопада 1892.

Ч. 81.

Ч. 9643. Ѳткликуе ся набоженство, по причинѣ холеры приписане.

Понеже холера, Г. Богу благодареніе, вже въ нашѣмъ краю перестала, длятого Ѳткликуе ся набоженство, по причинѣ той слабости пѣдъ Ч. 845/орд. изъ 23. Вересня с. р. розпоряджене.

Оть Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 16. Листопада 1892.

Ч. 82.

Ч. 946/орд. — Препоручае ся Вч. Духовенству сочиненіе Дра Іосифа Комарницкого. „Поясненье св. Евангелій“ и поручае ся закупити тое же до библиотеки парохіальныхъ.

Недавно выйшовъ зъ друку, выданный за одобренемъ Митроп. Ординаріята 1-й выпускъ сочиненія: „Поясненье св. Евангелій“, котрого авторомъ есть Д-рѣ Іосифъ Комарницкѣй. Той выпускъ мѣститъ въ собѣ: Часть загальну, часть вступну до Евангелія св. Матѣея и поясненье 18 стихѣвъ першой главы того же Евангелія. Самъ текстъ св. Евангелія поясняе авторъ обширно, вычерпуючо и зрозумѣло, опираючи ся на св. Отцахъ и наилучшихъ писателѣяхъ церковныхъ, доказуе що межи писателѣями св. книгъ нема жадного противорѣчія, а мѣсьцями поясняе текстъ такожъ алегорично. — Якъ изъ першого уже выпуска видно, пѣднѣявъ ся авторъ дѣла трудного, но и дуже пожиточного, — до теперъ бо не мали мы жадной такой въ рѣднѣмъ языкѣ написаной книги, а послуговали ся коментарями въ чужихъ языкахъ, не завше Ѳтповѣдающими практичнымъ потребамъ душпастырѣй, — сочиненіе же тое застосоване до практичныхъ потребъ душпастырѣй — въ нѣмъ найде Духовенство не тѣлько жерело до помноженья вѣдомостей, но и много матеріала до проповѣдей и до плеканья религійныхъ чувствъ. Жіемъ въ часахъ, где рѣжного рода вѣрѣ католическѣй ворожѣй стремленья прибирають що разъ бѣльшѣй розмѣры, где ложнѣй пророки и самозванѣй учителѣ усилюють ся пѣдкѣпати моральнѣсть нашего побожного народа и выдерти зъ его сердца дорогоцѣннѣйшѣй бисерѣ: св. вѣру; щобы же тое легче могли осягнути и скорше темнѣй народѣ обманити, розширяють словомъ и письмомъ ложнѣй, безъосновнѣй, безбожними рационалистами выдуманнѣй системы, въ котрыхъ заперечують цѣле откровеніе — заперечують, що книги св. написанѣй пѣдъ вдохновеніемъ св. Духа, уважають тѣи книги яко чисто людскѣй и толкують ихъ самовѣльно, а тымъ способомъ перекручують науку Церкви св. а хотя Церковь св. стоячу на твердѣй основѣ збурити не потрафлять, бо „и врата адова не одолѣють ей“ — то все такой дѣлаючи въ тѣмъ намѣренію, щобы пѣдкѣпати и знищити св. вѣру, чого послѣдствія являють ся въ ширенію рационализма, атеизма, радикализма, соціализма и т. п. — наносятъ они дѣйстно великѣй шкоды не мало членамъ Церкви св. Чимъ бѣльше небезпеченство грозить Церквѣ св. съ тымъ бѣльшою ревностію повиннѣй Еи слуги священники чувати надъ повѣреннѣмъ собѣ стадомъ и боронити тое же Ѳтъ хищныхъ вовкѣвъ и рывающихъ львѣвъ, а до той обороны повиннѣй вооружати ся особливо безъустаннѣмъ читанемъ, выучанемъ и розмышлянемъ св. Письма. — Протое, якъ есть Нашимъ желанемъ, щобы въ кождѣй парохіи знаходивъ ся церковно-словенскѣй текстъ Библии, такъ хотѣли бы Мы такожъ, щобы въ кождѣй парохіи находила ся и книга, содержача докладне и въ духу св. Церкви католической написане поясненье книгъ св., такъ якъ тѣи же на многихъ мѣсьцяхъ суть труднѣйшѣй до зрозумѣнья и священникѣ безъ жадной помочи, не мѣгъ бы такъ легко правдивѣй змысль тыхъ мѣсьць поняти. А понеже сочиненіе, котре Д-рѣ Іосифъ Комарницкѣй выдавати розпочавъ, якъ уже изъ 1-го выпуска оказуе ся, всѣ тѣи потребнѣй

свойства посѣдае, для того поручаемъ тое же усердно Нашому Вч. Духовенству, выражаючи желанье, чтобы похвальне намѣреніе реченого автора вспираю и ему довершенне предпринятого дѣла уможливило, такъ предплачуочи тое же для себе, якъ и заохочуючи другихъ до того; — желаемъ такожь, чтобы Вч. Душпастырѣ закупили ту книгу и до библіотекъ парохіальныхъ. — Понеже дальше книгу ту такожь и свѣтскій люде съ пожиткомъ читати можуть, то належить заохочувати и читальнѣ, чтобы ю набували для своихъ библіотекъ. — Сочиненіе тое буде обѣматн около 20 выпускѣвъ, котрѣ шо кѣлька мѣсяцѣвъ въ объемѣ 6—8 друк. аркушѣвъ виходити будуть. Цѣна одного выпуска выноситъ 50 кр.,—съ пересылкою почтовою 55 кр., а съ пересылкою за реценсомъ 65 кр. — Предплату на поодинокі выпускн належитъ складати зъ горы передъ выданьемъ кожного выпуска и присллати до автора Д-ра Юсифа Комарницкого, крылошанина и професора університета Львѣвского, пляцъ св. Юра Ч. 5.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 18. Листопада 1892.

Ч. 83.

Обвѣщенья конкурсовъ.

Митропол. Консисторія розписуе на конкурсъ слѣдуючій парохіи:

а) підъ д. 27. Жовтня 1892 съ речницемъ до д. 22. Студня 1892:

- Ч. 9014. Полоничи, деканата Унівского, наданья приватного;
Ч. 9073. Золотники, деканата Теревовельского, наданья приватного.

б) підъ д. 3. Листопада 1892 съ речницемъ до д. 29. Студня 1892:

- Ч. 9270. Ольховець, деканата Бережаньского, наданья приватного;
Ч. 9271. Надѣтычи, деканата Роздольского, наданья фундаціи Станислава графа Скарбка;
Ч. 9337. Скнилѣвъ, деканата Львѣвско-городского, наданья приватного.

в) підъ д. 10. Листопада 1892 съ речницемъ до д. 5. Сѣчня 1893:

- Ч. 9338. Воля задеревяцка, деканата Болахѣвского, наданья цѣсарского,
Ч. 9497. Маркополь, деканата Залозецкого, наданья приватного.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

ХРОНИКА.

ИМЕНОВАНЫЯ.

Завѣдателями деканатѣвъ именованъ 00.:

- Ч. 8296. Левъ Рудницкій, парохъ Черча, для деканата Ходорѣвского, и
Ч. 8311. Михайль Тржесневскій, парохъ Щирця, для деканата Щирецкого.

Вищедеканомъ именованъ 0.:

- Ч. 8297. Игнатій Юхновичъ, парохъ Помоняць, для деканата Ходорѣвского.

УМѢЩЕННЫЯ.

а) Завѣдательства получили 00.:

- Ч. 6322. Василій Кузьмичъ сотр. Доброводъ въ Надѣтычахъ,
Ч. 8752. Епифаній Роздольскій сотр. Подгасецъ въ Молотовѣ,
Ч. 8769. Емиліанъ Брояковскій завѣд. Русятычъ въ Смѣльнѣмъ,
Ч. 9262. Володиміръ Потучко сотр. въ Мостыци — тамже,
Ч. 9440. Александръ Любѣнскій сотр. Заболотецъ въ Волѣ задеревяцкѣй.

б) Сотрудничества получили 00.:

- Ч. 6322. Яковъ Сырофдовъ, принятый священникъ зъ Епархіи Холмской въ тутейшу Архіепархію, въ Доброводахъ съ правомъ управленья парохією,
Ч. 8356. Іоаннъ Корановичъ, парохъ Пелкина зъ Епархіи Перемышльскои, въ Николаевѣ декан. Холовского,
Ч. 8558. Николай Малый завѣд. Смѣльна въ Ясеновѣ,
Ч. 8630. Людвикъ Пѣдгородецкій сотр. Бурштына П. сотруди. въ Щирци.

Введеніи 00.:

- Ч. 7386. Климентій Слюзаръ яко парохъ Колодѣвки,
Ч. 7578. Теофіль Бобкевичъ въ завѣдат. Сѣвки,
Ч. 7579. Юліанъ Левицкій въ завѣд. въ Белци,
Ч. 7747. Лука Войтовичъ яко парохъ Ражнева,
Ч. 7934. Дмитрій Романовскій въ сотр. въ Калуши,
Ч. 8129. Михайль Фориць яко парохъ Волѣ гологѣрской,
Ч. 8130. Димитрій Розлуцкій яко парохъ Жолчева,
Ч. 8190. Іосифъ Краснопера яко парохъ въ Збаражи старѣмъ,
Ч. 8190. Володиміръ Садовскій въ сотр. въ Збаражи,
Ч. 8198. Евгений Павлусевичъ въ сотр. Добростанъ,
Ч. 8344. Антоній Сосенко въ завѣд. Пѣснянъ,
Ч. 8345. Аполонъ Крохмалюкъ въ завѣд. Маркополя,
Ч. 8400. Евстахій Новосадъ яко парохъ въ Пѣдгайцахъ,
Ч. 8401. Николай Малый въ завѣд. Смѣльна,
Ч. 8422. Викторъ Цебровскій яко парохъ Куть (дек. Олеского),
Ч. 8464. Романъ Ландеръ яко парохъ въ Залозцахъ новыхъ.
Ч. 8624. Михайль Кмицикевичъ въ сотр. въ Конюхахъ,
Ч. 8721. Михайль Щуровскій въ завѣд. Повѣтна,
Ч. 8748. Леонидъ Молчковскій въ завѣд. Волкова,
Ч. 8970. Іоаннъ Гарматій въ сотр. въ Прошовѣ,
Ч. 9094. Филеомонъ Гарнавскій въ сотр. въ Ратыци,
Ч. 9313. Емиліанъ Брояковскій въ завѣд. въ Смѣльнѣмъ,
Ч. 9314. Николай Малый въ сотр. въ Ясеновѣ,
Ч. 9433. Епифаній Роздольскій въ завѣд. Молотова,

- Ч. 9456. Яковъ Сыроѣдовъ въ сотр. Доброводъ,
Ч. 9463. Людвикъ Подгородецкій въ П-е сотруди. въ Щирци,
Ч. 9508. Модестъ Малицкій яко парохъ Суходола.

Увѣльненій ОО.:

- Ч. 8933. Дмитрій Романовскій отъ сотр. въ Щирци,
Ч. 8105. Михайлъ Форысъ отъ завѣд. Пльснчанъ,
Ч. 8129. Антоній Сосенко отъ завѣд. Волъ голобрескон,
Ч. 8190. Іосифъ Красноопера отъ сотр. въ Збаражи,
Ч. 8190. Аполонъ Крохмалюкъ отъ завѣд. въ Збаражи старомъ,
Ч. 8244. Евгенийъ Павлушевичъ отъ завѣд. Волкова,
Ч. 8283. Викторъ Цебровскій отъ сотр. въ Пршовѣ,
Ч. 8403. Іосифъ Дудыкевичъ яко парохъ въ Пбдгайцахъ,
Ч. 8422. Николай Малый отъ завѣд. въ Кутахъ,
Ч. 8464. Іоаннъ Насальскій отъ завѣд. въ Залозцахъ новыхъ,
Ч. 8575. Михайлъ Кмицикевичъ отъ сотр. Тейсарова,
Ч. 8625. Іоаннъ Гарматій отъ сотр. Коноухъ,
Ч. 8720. Леонидъ Молчковскій отъ сотр. въ Повѣтнѣ,
Ч. 8811. Романъ Ляндеръ яко парохъ Городыща,
Ч. 8939. Антоній Захаріасевичъ отъ сотр. въ Сасовѣ,
Ч. 9033. Филемонъ Тарнавскій отъ сотр. въ Ясеновѣ,
Ч. 9315. Григорій Гойвановичъ яко парохъ Милятына,
Ч. 9432. Емиліанъ Брояковскій отъ завѣд. Русятычъ,
Ч. 9505. Людвикъ Пбдгородецкій отъ сотр. въ Бурштынѣ.

Въ пропозиціи умѣщеній ОО.:

- Ч. 8560. на парохію св. А. А. Петра и Павла во Львовѣ въ тернѣ: 1. Григорій Сло-
вицкій, 2. Михайлъ Ганкевичъ, 3. Іларій Рейтаровскій — а въ списѣ: Юліанъ
Мандычевскій, Мелетій Дзеровичъ, Константинъ Ярымовичъ, Іоаннъ Гургалъ,
Александръ Зубрицкій, Ізидоръ Давидовичъ и Іоахимъ Федюкъ;
Ч. 8861. на Болшовець въ тернѣ: 1. Теофиль Яворовскій, 2. Романъ Шепаровичъ,
3. Корнилій Бачинскій — а въ списѣ: Теодоръ Ковальскій, Андрей Пеленскій
и Ксенофонтъ Сосенко;
Ч. 8916. на Поручинѣ: 1. Николай Любѣнецкій и 2. Михайлъ Мосора;
Ч. 8917. на Деминѣ въ тернѣ: 1. Д-ръ Іоаннъ Гробельскій, 2. Василій Курдыдыкъ,
3. Михайлъ Студинскій — а въ списѣ: Кириллъ Левицкій и Лаврентій
Діяковскій;
Ч. 8918. на Корчинѣ: 1. Игнатій Юхновичъ и 2. Емиліанъ Брояковскій;
Ч. 8919. на Лецѣвкѣ: 1. Юліанъ Галькевичъ, 2. Теодоръ Мурдзакъ и 3. Теодоръ Бога-
чевскій;
Ч. 8920. на Липовцѣ: 1. Фавстынъ Гаврышъ и 2. Іоаннъ Ульванскій;
Ч. 8922. на Бережницю деканата Стрыйского: 1. Юліанъ Галькевичъ, 2. Климентій
Росенецкій и 3. Іоаннъ Тымцюракъ;
Ч. 8923. на Розгадѣвѣ: 1. Теодоръ Мурдзакъ, 2. Григорій Купчинскій и 3. Александръ
Левицкій;
Ч. 8925. на Зарудѣ: 1. Іоаннъ Кулицкій, 2. Антоній Сосенко и 3. Іосифъ Фолисъ;
Ч. 8955. на Явче Теодоръ Ковальскій самъ одинъ.

Презенты получили О. О.:

- Ч. 8910. Михайлъ Ганкевичъ на парохію св. А. А. Петра и Павла во Львовѣ,
Ч. 8924. Онуфрій Крыницкій на Голынь,
Ч. 8942. Іосифъ Бандыра на Слободу,
Ч. 9414. Теодоръ Ковальскій на Явче,
Ч. 9415. Теодоръ Богачевскій на Лецѣвкѣ,
Ч. 9525. Іларій Рейтаровскій на Болѣвцѣ.

Зъ полученой презенты зрезигновавъ:

- Ч. 8956. О. Лука Ярымовичъ на Золотники.

**Митропол. Консисто́р'я вставилась до В. Президіи ц. к. Намѣстничества дотычно удѣ-
ленья канон. институціи ОО.:**

- Ч. 8910. Михайлу Ганкевичу на парохію св. А. А. Петра и Павла во Львовѣ,
Ч. 8924. Онуфрію Крыницкому на Голынь.

В. Президія ц. к. Намѣстничества соглашае ся на удѣленье канон. институціи ОО.:

- Ч. 8751. Іларіону Пачовскому на Русятычи,
Ч. 9495. Михайлу Ганкевичу на парохію св. А. А. Петра и Павла во Львовѣ.

До канон. институціи вѣзваній ОО.:

- Ч. 8751. Іларій Пачовскій на Русятычи,
Ч. 9103. Андрей Обрѣзковъ на Мальчицѣ,
Ч. 9495. Михайлу Ганкевичу на парохію св. А. А. Петра и Павла во Львовѣ.

Канон. институціи получили ОО.:

- Ч. 8728. Модестъ Малицкій на Суходоль,
Ч. 8920. Іларій Пачовскій на Русятычи,
Ч. 9360. Андрей Обрѣзковъ на Мальчицѣ.

Удѣльненье отъ испытана конкурсового парохіального получилъ:

- Ч. 8589. О. Іоаннъ Чапельскій, префектъ наукъ гр. к. генер. Семинаріи во Львовѣ.

Испытъ конкурсовый парохіальный выдержали ОО.:

- Ч. 8632. Евгенийъ Витошинскій, Григорій Горнякъ, Евгенийъ Громницкій, Теодоръ Ки-
насевичъ, Николай Клубокъ, Геронъ Кмицикевичъ, Антоній Куиньскій,
Левъ Курмановичъ, Михайлъ Лѣхновскій, Володиміръ Подсеонскій, Григорій
Прихитко, Михайлъ Реваковичъ, Александръ Стоцкій, Александръ Тем-
ницкій, Евгенийъ Чубатый и Володиміръ Яцковскій.

Митропол. Консисто́р'я вставилась до в. ц. к. Намѣстничества:

а) о плату зъ фонда религ. для приват. сотрудиновъ:

- Ч. 6464. въ Николаевѣ декан. Холоевского,
Ч. 6533. въ Заваловѣ,
Ч. 6753. въ Пбдкамени,
Ч. 6754. въ Сосеновѣ,
Ч. 7105. въ Струтынѣ нижн.,
Ч. 7192. въ Вербилѣвцяхъ,
Ч. 7374. въ Иванѣвцѣ,
Ч. 7520. въ Боратынѣ,
Ч. 8041. въ Шоломы,
Ч. 9075. въ Иванчанахъ,
Ч. 9095. въ Романовѣ.

б) о удѣленье запомоги ОО.:

- Ч. 6833. Павлу Свистуну пароху въ Козовѣ,
Ч. 7370. Юліану Мандычевскому пароху въ Бѣлявцяхъ.

в) о системизованьє сотрудничества:

Ч. 8929. при парохіи св. А. А. Петра и Павла въ Львовѣ.

г) о дарѣ ласки для свящ. едѣбѣ и сирѣтѣ:

Ч. 6159. для вдовы Ольги Падльсецкой,
Ч. 6837. " " Текль Лежогубекой,
Ч. 7101. " " Юліи Зельской,
Ч. 8072. " сирѣтѣ Маріанна, Ольги и Володимира Мацѣльнскихъ.

д) о перенесеніи еѣ стальной стлѣи дофциента:

Ч. 8301. О. Іоанна Лушпиньского пароха въ Выбудовѣ.

В. ц. к. Намѣстничество завѣдомило Митроп. Консисторію, що в. ц. к. Министерство:

а) асигновало плату для приват. сотруди.

Ч. 7282 въ Волосаянцѣ,
Ч. 8199 въ Гушанкахъ,
Ч. 8300 въ Заболотцяхъ,
Ч. 9334. въ Подгородью.

б) созволило на системизованьє експонованого сотрудничества:

Ч. 9036. въ Гнилицяхъ малыхъ ад Гнилицѣ вел. съ платою 400 зр. рѣчно.

В. ц. к. Намѣстничество удѣлило приреченіе титла стола слѣдующимъ окнченнымъ слушателямъ св. Богословія:

Ч. 7885. Григорію Прешляку и Леониду Лужиньскому,
Ч. 7905. Володимиру Богачевскому, Іоанну Бордунози, Николаю Виньницкому, Северину Гаврысьевичу, Евгениу Герасимовичу, Володимиру Герасимовичу, Володимиру Глебовицкому, Юліану Гумецкому, Николаю Демчиньскому, Николаю Дерлицѣ, Александру Джулиньскому, Михаилу Дурдѣль, Іоанну Илевичу, Петру Єзерскому, Онуфриу Кончевичу, Теофилю Копытяньскому, Емиліану Кузымѣ, Павлу Кульчяцкому, Конрадови Лаголѣ, Іоанну Лесакови, Теофилю Луцькови, Володимиру Нижанковскому, Евстахию Нижанковскому, Петру Нижанковскому, Константину Петрушевичу, Льву Пясецкому, Евстахию Рудкевичови, Іоанну Рудому, Іоанну Свистунови, Изидорови Свистунови, Герасиму Семкови, Григорію Стедеви, Константину Трачу и Михаилу Яцикевичу.

Митроп. Ординаріятъ удѣлилъ декретъ квалификаційный на катихиту школъ середныхъ на подѣставѣ степени Д-ра св. Богословія:

Ч. 7848. О. Д-ру Титу Мышковскому, префекту гр. к. генер. Семинаріи во Львовѣ.

Заступникомъ гр. к. катихиты при ц. к. V-ой гимназіи во Львовѣ именованый:

Ч. 7793. О. Д-рандѣ Стефанѣ Юрыкѣ, префектѣ гр. к. генер. Семинаріи во Львовѣ.

Митроп. Консисторія выдала декрета на гр. кат. катихитѣвъ:

Ч. 8272. О. Юліану Іоанну Дацѣю, Іеромонаху Чина св. Василія В. при 8-кл. школъ женской Бенедиктинокъ обр. лат. во Львовѣ,
Ч. " Ігнатію Іоанну Тисовскому, Іеромонаху Ч. св. В. В. при 8-кл. школъ женской Бенедиктинокъ обр. орм. во Львовѣ.

Власть двѣ службы Божіи ѡтправляти въ недѣлѣ и свята получили 00:

Ч. 7947. Василій Панчагъ сотрудникъ въ Болеховѣ,
Ч. 8932. Іоаннъ Волянскій парохъ Островчика.

Митроп. Ординаріятъ удѣлилъ грамогы на благословеніе новыхъ церквей:

Ч. 899/орд. въ Журовѣ,
Ч. 7940. въ Сколѣмѣ,
Ч. 7964. въ Ушковичахъ,
Ч. 7965. въ Орѣховцахъ,
Ч. 8229. въ Мосткахъ,
Ч. 8677. въ Желеховѣ,
Ч. 8859. въ Новосѣлкахъ лѣскихъ.

До связи клирикальной Архіепархіи Львовской принятый:

Ч. 8304. Г-нъ Василій Козоговъ, укнченый слушатель св. Богословія, изъ Епархіи Станиславовской.

Грамоты Архіерейского благословенія получили:

Ч. 8905. Ч. Ч. Андрей Бойко, Романъ Малевичъ, Антоній Папировскій и Михаилъ Дембицкій господарѣ въ Маріанцѣ ад Кулчинцѣ за значительныя жертвы на побудованье литургійной каплицѣ тамже.

Ч. 9291. Выказъ всѣхъ жертвъ вplyнувшихъ въ м. Жовтні 1892 до Канцеляріи Митропол. Консисторіи:

а) на потребности св. Отца:

дня 10/10. — ВЧ. Урядъ парох. въ Фразѣ	1 зр. 95 кр.
" " — " О. Іоаннъ Каратницкій парохъ въ Долгобѣ	2 " — "
разомъ	3 зр. 95 кр.
а съ попередними:	114 " 74 "
загальна квота:	118 зр. 69 кр.

б) на св. грѣбѣ въ Палестинѣ:

дня 31/10. — ВЧ. Урядъ парох. въ Хмельникахъ — зр. 80 кр.

в) на церковь при Народномъ Домѣ:

дня 10/10. — ВЧ. О. Іоаннъ Гургаль сотр. въ Золочевѣ 1 зр. — кр.

г) на катол. всеучилище въ Австріи:

дня 31/10. ВЧ. Урядъ парох. въ Хмельникахъ 1 зр. — кр.

д) на товариство св. Ап. Павла:

дня 10/10. ВЧ. О. Іеронъ Кмицкевичъ парохъ Фраги 1 зр. — кр.
" " " " Атаназій Юркевичъ парохъ Роздола 1 зр. — кр.

е) на товариство св. Рафаила въ Вѣдми:

дня 19/10. — ВСЧ. Бускій Урядъ декан. 4 зр. — кр.

ж) на двоччє воспиталищє во Львовѣ:

дня 10/10. — Вч. О. Іоаннъ Гургаль сотр. Золочєва: 1 зр. — кр.

з) на шкѣлку помѣчь:

дня 10/10. — Вч. О. Іоаннъ Гургаль сотр. Золочєва 1 зр. — кр.

Ч. 9597 — Дальшій ѡтъ О. К. Сєлєцкого пароха Жужєля надѣсланный выказъ складѡкъ на дѣмъ и захоронку Служєбницъ Преч. Дѣвы Маріи въ Жужєлю:

Вч. О. Хотынѣцкій зъ Ярославля 6 зр. — Вч. О. Зубрицкій зъ Боська 1 зр. — Вп. П. Ковнацка властителька Жужєля 10 зр. — Священники деканата Скальєкого зложили на соборчику деканальнѣмъ 10 зр. а именно Вч. О. Петро Гиль 1 зр. — Вч. О. Петръ Лобода 1 зр. — Вч. О. Илярій Тымѣнскій 1 зр. — Вч. О. Левъ Дивєгрянскій 1 зр. — Вч. О. Алексей Ульницкій 1 зр. — Вч. О. Николай Превицкій 1 зр. — Вч. О. Емиліянъ Глѣбовицкій 1 зр. — Вч. О. Володиміръ Каргутъ 1 зр. — Вч. О. Михаилъ Литвиновичъ 1 зр. — Вч. О. Деканъ Петро Мицьковскій 1 зр. — Дальше зложили Вч. О. Зубрицкій зъ Лисєничъ 8 зр. 29 кр. в. а. — Вч. О. Зельскій зъ Збонєкъ 1 зр. — Въ часѣ рекольекцій духовныхъ въ Рымановѣ: Впр. О. Миронъ Подолнѣнскій крылошанинъ капитулы Перемышльєской 10 зр. — Вч. О. Лавровскій зъ Радехова 5 зр. — Вч. О. Мерєна зъ Дешна 5 зр. — Вч. О. Бешкидъ зъ Тарнавки 3 зр. — Вч. О. Зубрицкій зъ Боська 5 зр. — Вч. О. Кудерибъ зъ Синявы 3 зр. — Вч. О. Дроздовскій зъ Полянъ єуровичныхъ 2 зр. — Вч. О. Кмицикевичъ зъ Завадки 2 зр. — Вч. О. Бибикевичъ зъ Стрыя 1 зр. — Вч. О. Чарнецкій зъ Сѣльця Белзкого 1 зр. 10 кр. —

Некрологія.

Ч. 9269. О. Арсеній Авдыковскій, парохъ въ Мостыщи, померъ, 27. Жовтня 1892;
Ч. 9338. О. Евгеній Мокрицкій, парохъ Волѣ задерєвацкои, померъ 29. Жовтня 1892.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Вч. Клира.

Ѳтъ Митрополитального Ординаріята.

Львѡвъ, дня 23. Листопада 1892.

Сильвестеръ
Митрополитъ.

Львѡвско-Архієпархіяльнїй

ВѢДОМОСТИ

Рѡкъ 1892.

Выдано дня 10. Студня.

Ч. XIII.

Ч. 1000/орд.

Ч. 84.

Пѡдписанїи Архієпископы и Епископы Авєстріи

вѢрнымъ своимъ дієцєзіи

Миръ, спасєніє и благословєніє въ Исусѣ Христѣ нашѡмъ
Господѣ!

Любезнѣйшїи о Господѣ!

Горячо ожидана подѣя подає намъ спосѣбнѣсть поновно вспѣльно до васъ промовити: се пятьдесятлѣтня рѣчниця епископєского рукоположенья. Сей епископскїи ювілей має однакожь не лише въ одній дієцєзіи, не лише въ однѣмъ краю, але всюды яко родиннє торжєство католицкои церкви обходити ся, понеже Боже Провѣдѣнєе того, котрый дня 19. лютого 1843. наслѣдникомъ Апостолѡвъ збѣставъ, ѡттакъ выбрало на еще высше становищу, на наслѣдника св. Петра, головы Апостолѡвъ. Епископєске ювілейнє

торжество есть се, що мы урочисто обходимъ, а обходимо ддятого, поза- якъ той, котрого сей ювілей есть, есть нашимъ Папою. Торжественна радсть иде черезъ свѣтову церковь, бо се значить св. Отца почитити.

Христось засновавъ папство, установивъ епископскій чинъ, и обоє на всѣ часы до едности апостольскаго чина сполучивъ.

Отъ Апостолѣвъ почавши, ажъ до насъ, вашихъ архінастырѣвъ, дуже многі по собѣ епископскій чинъ держали; однакожь всѣ попередники съ своими наступниками сполучені суть союзомъ законнаго наслѣдства и принадлежності до одного и того самого осередка церкви, до Папы. Численні суть такожъ наші собратья въ епископскѣмъ чинѣ, котрї теперъ стадомъ Христовымъ завѣдуютъ, однакожь всѣ суть въ рѣвній мѣрѣ наслѣдникови св. Петра до послушеньства обязані и ему въ послушеньствѣ передані, и прото всѣ съ собою сполучені.

Въ торжественній годинѣ при Тайній вечери, коли по прашальній бесѣдѣ Спасителя наступила Его первосвященнича молитва, моливъ ся Онъ за своихъ Апостолѣвъ: „Отче святыи, соблюди ихъ во имя Твое... да будутъ едины, якоже и мы“¹⁾. Близко девятнадцативѣкова исторія апостольскаго чина або римскокатолицкои іерархіи стоить передъ нами яко явне свѣдоцтво, що та молитва зѣстала выслухана. И, хотя въ теперѣшности людека суспѣлность есть дуже роздѣта и розвѣднана, хотя боязнь и неприязнь загрожують згодливости и супокоеви, хотя ненависть и зависть розвѣднують станы, племена, народы и царства, то супротивъ сихъ глубокоосумныхъ проявъ, тымъ бѣльше потѣшаючо стоить едність вѣры, послушеньства и любви, котра въ царствѣ Христовѣмъ учачу и учиму Церковь обнимає, вѣрныхъ съ священниками и епископами сполучує, и зновъ вѣрныхъ, священникѣвъ и епископѣвъ съ Папою.

Епископскій ювілей нашего св. Отца есть пріятною нагодою, чтобы зновъ передъ очима свѣта католицку едність вызнати и дѣломъ заявити. Про то содержаньемъ нашего спѣльного папскаго слова до васъ най буде едність, о котру Христось моливъ, до котрой Онъ самъ епископске и папске достоинство въ апостольскѣмъ чинѣ сполучивъ.

Христось прійшовъ, чтобы бути учителемъ и спасителемъ всѣхъ людей. Его обявленье и Его благодать нѣкого не выключаютъ, они всѣмъ суть дані. Однакожь тѣлько немногі чули Его слова, коли тымчасомъ всѣ Его чути повинні. Не о довог полишивъ Онъ свѣтъ, а однакожь хоче бути Спасителемъ всѣхъ людей, и для всѣхъ стоить законъ: „нѣсть ни о единомъ же иномъ спасенія“²⁾. Колижь до Отца повернувъ, що мало стати ся съ Его наукою и що съ Его благодатию? Наука и благодать довжні були дѣйти до всѣхъ народѣвъ, и ажъ до кѣнца свѣта тревати, всѣмъ пе-

¹⁾ Иоан. 17, 11.

²⁾ Дѣян. 4, 11.

реслѣдованьямъ противстояти и все земне перетревати. Ктोजь мѣгъ, кто смѣвъ поднати ся задачи тѣже народамъ передати?

Дванадцять убогихъ мужѣвъ низкаго походженья и невеликаго образования зъ приказу Спасителя розпочали се дѣло. Нѣмъ однакожь Спаситель дѣйшовъ, установивъ и уваживъ Онъ неустаяче заступництво: апостольскій чинъ. Сему чиновни Христось передавъ свою науку и свою благодать; Онъ его на то покликавъ и установивъ, чтобы царство отъ Него засновае, Его Церковь, по цѣлому свѣтову ширивъ. Черезъ той апостольскій чинъ хотѣвъ Христось всюду свою науку проповѣдати, свою благодать удѣляти, своею Церковью управляти. До всѣхъ пѣславъ Онъ своихъ Апостолѣвъ, и всѣмъ, котрї Спасителя глядають, Онъ самъ на чинъ Апостолѣвъ вказавъ. Для того огортає Онъ тойже божею величію, удѣляє ему своей власной поваги, прирѣкає ему свою безнастанну помѣчь. Якъ Христось отъ Отца, такъ тѣ, що двигають апостольскій чинъ, зѣстали отъ Христа пѣслані; якъ Христось яко посередникъ межѣ Богомъ а грѣшною людскостию являє ся, такъ тѣ, що двигають апостольскій чинъ, яко посередники межѣ Христомъ а спасеною людскостию по нѣмъ.

Св. Евангеліє оповѣдає намъ, съ якою старанностию нашъ Господь апостольскій чинъ приготавивъ, якъ Онъ тойже передъ своимъ вознесеніемъ на небо торжественно установивъ и особливо тогожь едність приобѣщавъ и урядивъ.

I.

Великі товпы людей напливали къ Спасителю, шукали Его и товаришпи Ему въ Его подорожахъ. Многі прійшли и Его зновъ опустили. Деякі прійшли, пѣшли въ слѣдъ за Нимъ и зѣстали Му вѣрніи. Они стали ся Его учениками. Деконыхъ однакожь Онъ самъ выбравъ и покликавъ. Були то дванадцять Апостолѣвъ.

А хотя они Му охотно и заразъ¹⁾ послѣдовали, то всетаки Господь много разѣвъ згадувавъ, що выбѣръ и покликанье вѣдъ Него вышли²⁾. Онъ взявъ ихъ выхованье цѣлкомъ въ свои руки, напоминавъ и обучавъ ихъ. Товпы слѣдовали за Нимъ и слухали Его, але на сихъ выбранныхъ ученикѣвъ звертає Онъ особливо увагу. Онъ помагає ихъ розумѣнью, имъ дає Онъ „вѣдати тайны царствія Божія.“³⁾

Вскорѣ прійшовъ день, коли намѣры Господа яснѣше выступили. Онъ именувавъ ихъ дванадцять своими Апостолами.⁴⁾ — Еще нѣчого не сказавъ о будучихъ правахъ и обовязкахъ и задачахъ апостольства. Въ дбалій любви зачинає Онъ введенье въ чинъ апостольскій не съ тымъ, що есть пригнетаючо велике и могуче, лишь съ тымъ, що есть легке и миле. Онъ постановивъ, чтобы дванадцять при Нѣмъ зѣстали, и чтобы ихъ на про-

¹⁾ Має. 4, 20. Марк. 1, 18. Лук. 5, 28. ²⁾ Марк. 3, 13. Иоан. 6, 71; 15, 16. ³⁾ Марк. 4, 11. Лук. 8, 10. ⁴⁾ Має. 10, 1. и слѣд. Марк. 3, 13. слѣд. Лук. 6, 12. слѣд.

повѣдь выслати.¹⁾ Въ своѣй благодатной близости хотѣвъ ихъ держати, чтобы ихъ повели такъ выобразовати, чтобы они замѣтъ Него св. чинъ сповнати могли. Съ малыми начатками, въ вузкихъ границахъ мали они почати, колисъ але мавъ цѣлый свѣтъ бути подемъ ихъ працѣ. Цѣлкомъ тѣсно сподуче Спаситель Апостолѣвъ съ собою, съ своею особою и своимъ дѣломъ. О собѣ сказавъ Онъ: „Азъ есмь свѣтъ міру“²⁾ або: „Егда въ мірѣ есмь, свѣтъ есмь міру“³⁾; до Апостолѣвъ рекъ Онъ: „Вы есте свѣтъ міра“⁴⁾ Повторно запевнявъ Онъ Апостолѣвъ: „Отметайя ся вась, Мене отметаеть ся.“ „Иже вась прѣмлетъ, Мене прѣмлетъ“ „Слушайя вась Мене слушаеть“⁵⁾

Не можемъ, любезній о Господѣ, довше задержувати ся при численныхъ обявахъ благосклонности, когрюю Апостолы бѣтъ нашего Господа до своего будучого званья выховывали ся. Пригадаймо собѣ лишъ на то, якъ Христосъ апостольскій чинъ дѣйствио установивъ, а при тѣмъ особливо тогъ же единѣсть приготивъ и урядивъ.

II.

„Христосъ возлюбилъ церковь“ каже намъ св. Павелъ.⁶⁾ То само каже намъ каждый образъ св. креста, бо за свою Церковь поишовъ Христосъ на смерть. То само говоритъ намъ каждый дѣмъ Божій, а тамъ передовѣмъ присутність Христа въ найсвятѣйшій Тайнѣ Евхаристіи. Все, що Христосъ зробивъ и терпѣвъ, все то було для Его Церкви.

Що за величавая хвиля мусѣла се бути, коли нашъ Господь и Спаситель вперше о тѣй любви своего сердца говоривъ!?) Се було при Кессаріи Филиповѣй, тогда пытавъ Онъ своихъ ученикѣвъ, за кого Его свѣтъ держитъ, и за кого они Его уважають? Петро бѣповѣвъ: „Ты еси Христосъ Сынъ Бога живаго.“

До сего неминуемого исповѣданья долучивъ Исусъ Христосъ неминуяю обѣтницю. Высокій образъ его святой обручницѣ, католицкой церкви стоявъ передъ его божими очима. Онъ ю величае яко славу побѣдительку, котрой вѣсь ворожій силы не перемогуть; такъ тихо дѣлаюча сила минаемости, якъ и голосно лютуюче переслѣдованье: „Врата адова не одолѣють ей.“ Бо она стоитъ не на пеневай, хитаючѣй ся земли, лишъ на скалѣ, котру Богъ за основу ей крѣпности и ей единѣсти зробивъ. Аиѣ минаемость, аиѣ жадне переслѣдованье не може Церкви противстати, бо Богъ самъ держитъ скалу и стереже ей.

Якъ Христосъ Господь прочихъ Апостолѣвъ самъ выбравъ и покликавъ, такъ передовѣмъ Сімона, сына Іоны. Ему однакожь давъ заразомъ нове имя Кифа або Петръ, с. е. скала мавъ бѣтъ называти ся. Тамъ въ Кессаріи Филиповѣй обявивъ Господь, що се имя значить: Ты еси Петръ и на семь камней созижду церковь мою, и врата адова не одолѣють ей. И дамъ ти ключи царства небеснаго: и еже

¹⁾ Марк. 3, 14. ²⁾ Иоан. 8, 12. ³⁾ Иоан. 9, 5. ⁴⁾ Мат. 5, 14. ⁵⁾ Мат. 10, 40. Лук. 10, 16. Иоан. 13, 20. ⁶⁾ Ефес. 5, 25. ⁷⁾ Мат. 16, 13—20.

аще свяжеш на земли, будетъ связано на небесѣхъ, и еже аще разрѣшиши на земли, будетъ разрѣшено на небесѣхъ.¹⁾

Розважѣтъ, любезній о Господѣ, величність сеи хвилѣ, значенье сихъ слѣвъ, немѣриму донеслѣсть сеи установы, котра тутъ заряджена збѣтала. Тутъ единѣсть Церкви на вѣсь часы усталена и на тѣй ей неминуемость основана.

Такожь и другіи Апостолы и ихъ наслѣдники могутъ „вязати и разрѣшати“²⁾, яко церковна зверхність отримали они правдиву власть правлѣнья, св. Петро однакожь и его наслѣдники съ ключами царства небеснаго отримали найвысшу власть правлѣнья въ царствѣ Божѣмъ. Черезъ се апостольскій чинъ стае ся правдиво единый, папство основнымъ и угольнымъ камнемъ всеи церковной единѣсти и неминуемости. Богъ самъ се запоручивъ и старунокъ о се на себе принявъ, чтобы сеи основной и угольный камень нѣколи не захитавъ ся, аиѣ не минувъ ся.

Установленье апостольского чина збѣтало довершено по смерти Господа передъ Его вознесеніемъ на небо, и Петро отримавъ повноту апостольской власти. Воскресшій Спаситель, побѣдитель свѣта и грѣха, смерти и пекла, являе ся съ видимыми и дотыкальными знаменами побѣды, прославленными близнами, Апостоламъ; имъ своимъ товаришамъ посвящае Онъ 40 днѣвъ передъ своимъ вознесеніемъ на небо; царство Боже есть найзнаменитѣйшимъ предметомъ его наставлений³⁾. Яснѣйше и выразнѣйше говоритъ Онъ тутъ о великости а тревалости и величности своего царства, о правахъ и обовязкахъ и задачахъ Апостольства, понеже говоритъ: „Якоже посла мя Отець и Азъ посылаю вы.“⁴⁾

Коли запытаемъ куды и за чимъ Спаситель своихъ Апостолѣвъ посылае, то его власній слова даютъ поясненье: „Шедше убо научите вся языки, крестяще я“⁵⁾ „Шедше въ міръ весь, проповѣдите Евангеліе всей твари“⁶⁾ „Учаще ихъ блюсти вся, елика заповѣдахъ намъ“⁷⁾ „И будете ми свидѣтели даже до послѣднихъ земли“⁸⁾.

Они довжій прото вѣмъ людемъ Его науку проповѣдати, Его благодать удѣляти и Его Церковь строити. Помѣчь же, котру Господь своимъ Апостоламъ до сего всю силу людску перевысшаючого дѣла удѣливъ, то есть святой Духъ. Онъ наставитъ ихъ на всяку истину⁹⁾ и постараетъ ся о то, чтобы науку Исусову вѣрно заховали и непомыльно учили¹⁰⁾, и будетъ съ ними въ вѣкъ¹¹⁾.

III.

Вѣсь сї слова Исуса Христа сягають далеко поза смерть Апостолѣвъ: до нихъ, но такожь и до вѣсхъ ихъ законныхъ наслѣдникѣвъ були они

¹⁾ Мат. 16, 18, 19. ²⁾ Мат. 18, 18, ³⁾ Дѣян. 1, 3. ⁴⁾ Иоан. 20, 21. ⁵⁾ Мат. 28, 19. ⁶⁾ Марк. 16, 15. ⁷⁾ Мат. 28, 20. — ⁸⁾ Дѣян. 1, 8. — ⁹⁾ Иоан. 16, 16. — ¹⁰⁾ Иоан. 14, 26. — ¹¹⁾ Иоан. 14, 16.

зверненій. Погляньте вепять любезнѣйшій о Господѣ, на довгий рядъ нашихъ попередникѣвъ, погляньте въ будучиѣсть на нашихъ наслѣдникѣвъ въ епископскѣмъ чинѣ, до насъ всѣхъ вийшовъ приказъ Господень, до насъ Его пбслаництво, такожь и намъ есть приречена Его помѣчь. Однакожь едино есьмо всѣ въ еднѣсти апостольскаго чина, позаякъ мы най-высшому пастыреви Церкви и Намѣстникови Исуса Христа радо повинuemъ ся. Ему есть дане право, цѣле стадо Христово, яко свое власне уважати, и цѣле стадо Христово, епископы, священники и вѣрнїи суть ему пѣдчиненїи. Божь се бувъ его власный бжїи чинъ пастырскїи, котрый Христосъ св. Петру и его наслѣдникамъ передавъ, коли торжественнымъ способомъ до него говоривъ: „Паси агицы моя, паси овцы моя!“¹⁾

Христосъ самъ есть отже жереломъ такъ апостольскаго чина въ загалѣ, якъ особенно еднѣсти тогожь. Онъ сю еднѣсть яко незмѣнный основный законъ Церкви проголосивъ, о еи удержанье горячо моливъ, онъ еѣ захове свою всемогучю помощю.

Коли однакожь Спаситель о еднѣсть апостольскаго чина до Отца моливъ ся: „Соблуди ихъ во имя Твое, — да будутъ едино“²⁾ звернула ся въ первосвященничѣи молитвѣ Его очи и Его сердце къ еднѣсти цѣлои Церкви Его: „Не о сихъже молю токмо, но и о вѣрующїихъ словесе ихъ ради въ мя: да вси едино будутъ ... и мїръ вѣру иметь, яко ты мя послалъ еси“³⁾.

Глядѣть, Любезнїи о Господѣ, якъ велике значенье нашъ Господь привязуе до церковной еднѣсти. По нѣи мае ся пѣзнати, що Онъ ѣтъ Отца пбсланныи естъ яко Спаситель всѣхъ людей; по нѣи пѣзнати, що Его громада естъ дѣломъ Божимъ, его Церковь естъ спасенне заведенне Божие. Кто се знамя розумѣе и до еднѣсти церковной прилучуе ся, той слѣдуе за покликомъ Спасителя, той ходитъ не въ темнѣтъ блуда, тѣлько въ свѣтлѣ Божїи правды, не дорогою зпсутья, котрою многїи ступають, лишь путемъ до неба, котрый намъ Христосъ отворивъ. Кто однакожь знамени даного Христомъ розумѣти не хоче, и ѣтъ еднѣсти церковной ѣтдѣляе ся, той ѣтдѣляе ся ѣтъ Церкви Христовой и ѣтдѣляе ся ѣтъ Христа самого. Кто вѣбнїи еднѣсть церковну по истинѣ не высоко цѣнитъ, або навѣтъ рѣвнодушнымъ для нея естъ, той въ церковнѣмъ послушенствѣ и церковнѣмъ дусѣ охолодне, охолодне такожь въ католицкѣи вѣрѣ и въ христїанскѣи любви.

Еднѣсть церкви естъ вправдѣ такъ неминуаюча, якъ и Церковь сама, основы церковной еднѣсти, папства, не одолѣють ворота адовїи; церковна еднѣсть всего апостольскаго чина во вѣки не всколебае ся, — але церковне послушенство и христїанска любовь поодинокого, а навѣтъ цѣлѣхъ народѣвъ могутъ рости або малѣти. И для того може у поодинокихъ, якъ и у всѣхъ народѣвъ свѣдомѣсть церковной еднѣсти и еи силы стати ся сильнѣйшою, сердечнѣйшою, спасеннѣйшою, або малѣти и заумерти.

¹⁾ Иоан. 21, 15—17. — ²⁾ Иоан. 17, 11. 20. 21. 23.

Мы вже, Любезнѣйшїи о Господѣ! увагу вашу на то звертали, якъ потѣпаючїи естъ образъ церковной еднѣсти, коли противно незгода и неприязнь по свѣтѣ ширить ся. „Востанеть бо языкъ на языкъ“ такъ Христосъ прорѣкъ¹⁾. На нашъ глубокий смутокъ переймае насъ часомъ страшлива гадка, чи сї слова передъ нашими очима не сповняють ся. Задля того просимо и молимо васъ, любезнѣйшїи о Господѣ, словами св. Павла: „Тоже мудруйте другъ ко другу о Христѣ Исусѣ“²⁾. „Тщасе ся блюсти единенїе духа въ союзѣ мїра“³⁾ Единодушнїи будьте еднѣстью въ вѣрѣ, котра „побѣждаеть мїръ“⁴⁾ заховайте еднѣсть духа послушенствомъ и любовью, котрыи суть союзомъ мїра.

Оживляйтеже въ собѣ, Любезнѣйшїи о Господѣ, вѣру, послушенство и любовь! Тогда свѣдомѣсть церковной еднѣсти буде въ васъ сильна, и тожь благословенїе повнїи мїра удѣлять ся житю поодинокихъ громадъ, родинъ и народѣвъ. Позаякъ тї благословенїя намъ такъ дуже суть потребнїи, корыстаемо зъ предстоячого ювїлейного торжества нашего всепѣльного отца, торжества церковной еднѣсти, щобы вамъ пригадати обовязки послушенства и любви: Окажѣть ся вѣрными дѣтьми св. Церкви, громадѣть ся съ нами около престола св. Петра.

Тамъ на наслѣдника св. Петра, на Льва XIII. звернѣмъ нашъ взѣръ и радѣсно приспособѣмъ ся до торжествованья его ювїлейного дня. Навѣрно святїи суть поводы, котрыи насъ до того спонукують; святїи будутъ дѣйства, котрыхъ зъ того надѣемъ ся. Единодушно зберуть ся католики округа земного на скалѣ Петра и знамени Церкви Христовой въ торжествѣ ювїлейномъ его Намѣстника на ново заяснѣють.

Однакожь чи годить ся торжество святочне, коли Намѣстникъ Исуса Христа своен свободы и своего панованья естъ позбавленнїи? Навѣрно бажаемъ св. Отца при семъ торжествѣ въ повнѣмъ уживанью принадлежной ему свободы, въ повнѣмъ посѣданью своего права бачити и оплакуемъ поновно тї кривды, котрыхъ дѣзнае. Але и се Любезнѣйшїи о Господѣ, естъ апостольске усposобленне, середь терпѣннїи задля Христа радовати ся. Божь въ узахъ писавъ⁵⁾ Апостоль народѣвъ: „Радуйтеся всегда о Господѣ: и паки реку, радуйтеся,“⁶⁾ Скорбь була его хвалою⁷⁾. Онъ преизбыточествуе радостїю о всякой печали⁸⁾. Пбднесѣмже нашїи сердца къ высотѣ сихъ мыслей и принесѣмъ нашому св. Отцу въ ювїлейнїи празникъ нашїи молитвы, нашїи ѣбѣты и нашїи дары.

Се буде любезнѣйшїи о Господѣ, правдивый выразъ нашїи торжественной радости: ревна молитва за Намѣстника Христового, щобы Господь Богъ его удержавъ, и передъ его неприятелями хоронивъ; потѣмъ ѣбѣтъ вѣрности що въ послушенствѣ папѣ жити и умирати хочемъ; вѣбнїи дары (жертвы) добровѣльнїи и богатїи, пбсля кожного стану и маетку.

Повсюду муеять зъ року на рокъ правительства и заступники народѣвъ надъ податками и тягарами радити; мы выконуемъ апостольску

¹⁾ Мат. 24, 7. Марк. 13, 8. Лук. 21, 10. — ²⁾ Рим. 15, 5. — ³⁾ Ефес. 4, 3. — ⁴⁾ 1. Иоан. 5, 4. ⁵⁾ Фил. 1, 13. ⁶⁾ Фил. 4, 4. ⁷⁾ Рим. 5, 3. ⁸⁾ 2. Кор. 7, 4.

власть, коли просимо, вы оказываете дѣтинне послушенство, коли добровѣльно даете. Среди захланного свѣта, де все за зыскомъ жене и лише дае задля нового зыску въ грошахъ або чести або уживанью, заявить ся черезъ васъ высокѣсть католицкого духа, котрый зъ дѣтинного привязанья надприродного рода, свои дары подае, котрый въ тихости дае, котрый дае, щобы дати. Среди наруги свѣта, котрый нашъ прошенья высмѣвае, а вашъ дары мало цѣнить, наша радѣсть буде обыльна, позаякъ найдемъ способнѣсть задля Намѣстника Христоваго упокоряти ся.

Любезнй о Господѣ! Благодать со всѣми вами любящими Госнода нашего Исуса Христа въ неистлѣнн¹⁾ котрй Его, въ его Намѣстнику на земли чтите; милосердному же Богу „Могущему паче вся творити во преизбыточествію, нхже просимъ или разумѣемъ“ „Тому слава въ церкви о Христѣ Исусѣ, во вся рода вѣка вѣковъ. Аминь.“²⁾

Дано въ недѣлю 24. по Сош. св. Духа, въ роцѣ спасенья 1892.

Францъ де Павль Кардиналь Шенборнъ, Князь Архиепископъ Пражскій.
Албинъ Кардиналь Дунаевскій, Князь Епископъ Краковскій.
Антоній Кардиналь Груша, Князь Архиепископъ Вѣденскій.
Фулгентій Царевъ, Архиепископъ, Епископъ Лесины.
Северинъ Моравскій, Архиепископъ Львовскій обр. лат.
Алойсій Маея Цорнъ, Князь Архиепископъ Гориціи.
Іоаннъ Ев. Галлеръ, Князь Архиепископъ Сольногородскій.
Григорій Райчевичъ, Архиепископъ Зары.
Сильвестеръ Сембратовичъ, Архиепископъ Львовскій обр. гр.
Ісаакъ Николай Ісаковичъ, Архиепископъ Львовскій обр. орм.
Іоаннъ Крест. Цвергеръ, Князь Епископъ Секавы.
Маея Іосифъ Биндеръ, Епископъ зъ св. Пелтенъ.
Іосифъ Іоаннъ Ев. Гайсъ, Епископъ Королевогородскій.
Антоній Іосифъ Фоско, Епископъ Себеніка.
Іоанъ Неп. Главина, Епископъ Триесту Капо де Істрии.
Францъ Ферретичъ, Епископъ Веліи.
Георгій Коппъ, Князь Епископъ Вроцлавскій.
Лука Солецкій, Епископъ Перемыскій обр. лат.
Ігнатій Лобось, Епископъ Тарновскій.
Іммануиль Іоаннъ Шебель, Епископъ Літомерицу.
Францъ Сал. Бауеръ, Епископъ Берненскій.
Маея Водопичъ, Епископъ Рагузы.
Симонъ Айхнеръ, Князь Епископъ зъ Бріксенъ.
Яковъ Міссія, Князь Епископъ Любляны.
Іоаннъ Крест. Фляппъ, Епископъ Паренцо-Полѣ.
Мартинъ Іосифъ Ржіга, Епископъ зъ Будвейсь.

¹⁾ Ефес. 6, 24. ²⁾ Ефес. 3, 20, 21.

Евгеній Кароль Валлюссі, Князь Епископъ Триденту.
Іосифъ Коппъ, Князь Епископъ зъ Гуркъ.
Францъ Марія Доппельбауеръ, Епископъ Линцу.
Михаиль Нанотникъ, Князь Епископъ Лаванту.
Филиппъ Накичъ, Епископъ Спалато-Мараски.
Іолянъ Пелешъ, Епископъ Перемыскій обр. гр.
Іолянъ Куиловскій, Епископъ Станиславѣвскій обр. гр.
Іосифъ Ганель Капитульный Викарій зъ Оломуца.

Удѣляючи всеч. Духовенству се вслѣднѣе Посланіе пастырске Архиепископѣвъ и Епископѣвъ Австрійскихъ, приказуемъ:

1. Щобы всеч. Душпастырѣ се посланіе въ найблизшу недѣлю по отриманью тогожъ, пѣдчасъ Службы Божои народови вмѣсто проповѣди отчитали, и пѣсла потреби пояснили.

2. Щобы вѣрнымъ оповѣстили, що въ три дни святочнй с. е. въ празникъ Рождества Господнѣго, Нового року и Стрѣтенія, збирати будуть въ церкви ѡтъ вѣрныхъ датки, въ цѣли зложенья Святѣйшому Отцу дару ѡтъ Русинѣвъ. Позаякъ звѣсно намъ, що нарѣдъ нашъ есть убогій, що часы суть тѣснй, и що прото богатыхъ дарѣвъ жадати не можъ, то кож-дый, хотьбы найменшій датокъ, але зъ любви къ Святѣйшому Отцу данный, буде пріятный и цѣнный. Сподѣемъ ся такожъ, що всеч. Духовенство власнымъ примѣромъ своимъ пѣсля силъ и можности заохотитъ вѣрныхъ до сего дѣла. Узбирай датки Всеч. Душпастырѣ перешлютъ до Ординаріату, котрй то датки зъ вѣсхъ трехъ діецезій руско-католицкихъ, разомъ зббранй, будуть врученй Святѣйшому Отцу яко даръ ѡтъ Русинѣвъ.

3. Щобы всеч. Душпастырѣ оповѣстили вѣрнымъ, що сей ожидаый день ювілейный припадае на д. 7 (19) Лютого 1893. р. въ недѣлю Сиропустну, и що въ той день въ честь реченого ювілея ѡтправить ся торжественне Богослуженье. Въ той цѣли такожъ приказуемъ:

4) Въ недѣлю сиропустну д. 7 (19) Лютого 1893. до воскресной Службы прилучити Службу благодарственну и по молитвѣ заамоннѣй при выставленыхъ святѣйшихъ Тайнахъ ѡтспѣвати благодарственный имъ св. Амбросія: „Тебе Бога хвалимъ“, по чѣмъ всеч. Отцѣ удѣлять вѣрнымъ благословеніе святѣйшими Тайнами при словахъ: „Спаси Боже люди твоя“, а по укѣиченью службы Божои мае ся ѡтспѣвати Святѣйшому Отцу „Сотвори Господи многая лѣта“ три разы, и черезъ пѣвъ години дзвонити во вѣс дзвонъ.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 26. Листопада 1892.

Сильвестеръ
Митрополитъ.

Ч. 85.

Ч. 9617. Оголошує ся речинець испита квалификаційного для кандидатів на катихитів шкіль середніх.

Испит квалификаційний кандидатів на катихитів для шкіль середніх и учительских семинарій отбуде ся въ дняхъ 27, 28. и 29. Студня с. р. — Священники желаючи поддати ся тому испиту, довжнй свои поданья о припущеніе до испита, заосмотреній въ свѣдоцтво врещенія, испита зрѣлости, абсолюторіумъ и Архіерейского рукоположенія внести до тут. Митроп. Консистоіи найдалше до дня 17. Студня с. р. — Кандидаты не получивші отмовного рѣшенія своего поданья мають дня 27. Студня явити ся въ сали консисторскихъ засѣданій передъ 8. годиною рано.

Испитъ, явъ уже подъ дн. 5. Жовтня с. р. до Ч. 8567 було обвѣщено, отбуде ся письменный и устный. Предметомъ его будутъ христ. катол. догматика, етика, литургика, исторія церковна и также исторія библійна обохъ Завѣтѣвъ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 17. Листопада 1892.

Ч. 86.

Ч. 10.006. Взывають ся Веч. Орд. шкѣльнй Комисарѣ до безпроводочного предложенія справозданья изъ визитацій шкѣль народн. за р. шк. 1891/92

Веч. Ординаріатскій Комисарѣ шкѣльнй, которій справозданъ о своихъ визитаціяхъ шкѣль народныхъ въ минувшѣмъ роцѣ шкѣльнѣмъ 1891/92 еще до теперъ сюда не предложили, взывають ся до безпроводочного предложенія таковыхъ справозданъ.

Отъ Митрополитальной Консистоіи.

Львѣвъ, дня 24. Листопада 1892.

Ч. 87.

Ч. 10.294. О установленіи коронной валюты.

Пѣсля закона зъ дня 2. Серпня 1892 (В. з. д. Ч. 126) установлена зѣстала на мѣстце дотеперѣшной австрійской валюты — „валюта коронна“, котрой единицею рахунковою есть корона.

Корона дѣлится ся на 100 гельберѣвъ.

Яко краеві золоті монеты будутъ выбивати ся:

а) штуки на 20 коронъ

б) „ „ 10 „

Золоті тіи монеты будутъ на одной сторонѣ носити погрудье Цѣсаря а на оборотной сторонѣ цѣсарскій орелъ съ означеніемъ вартости 20, взгля-

дно 10 Кор. и рѣкъ выбитія а докола буде скорочена латиньска надпись: „Franciscus Josephus I. D. G. Imperator Austriae, Rex Bohemiae, Galiciae, Illyriae etc. et Apostolicus Rex Hungariae“. Край (рубець) есть гладкій и буде при штукахъ 20 коронъ мѣстити заглубленнымъ письмомъ слова: „Viribus unitis“. При штукахъ 10 коронъ буде рубецъ мѣстити заглублену окрасу.

Обрѣмъ вышеш означеныхъ краєво-золотыхъ монетъ будутъ яко торговельна монета выбивати ся австрійскій дукаты (червѣнци), якъ доси.

Крѣмъ краєво-золотыхъ монетъ будутъ предовѣсмъ выбивати ся слѣдуючі монеты коронной валюты:

1. срѣбнй монеты:

штуки на одну корону;

2. никльовй монеты:

а) штуки на 20 гельберѣвъ,

б) „ „ 10 „ ;

3. бронзовй монеты:

а) штуки на 2 гельберы

б) „ „ 1 гельберъ.

Одно-короннй штуки будутъ на одной сторонѣ носити погрудье Цѣсаря а на оборотной сторонѣ цѣсарску корону, означенье вартости и рѣкъ выбитія. Корона мае надпись такую саму якъ 20 коронъ золотыхъ. Рубецъ одно-коронной штуки есть гладкій и мѣстити въ заглубленыхъ буквяхъ слова: „Viribus unitis“.

Никльовй монеты будутъ на одной сторонѣ мѣстити цѣсарскій орелъ а на оборотной сторонѣ означенье вартости и рѣкъ выбитія, а на рубци суть ребра.

Бронзовй монеты будутъ мѣстити на одной сторонѣ цѣсарскій орелъ а на оборотной сторонѣ означенье вартости и рѣкъ выбитія, рубецъ же мае бути гладкій.

Срѣбнй и мѣдянй здавковй монеты австр. вал. якъ и паперовй гроши австр. вал. мають такъ довго въ объѣмѣ оставати, доки стягненье ихъ не буде постановлено и мають ажъ до ихъ стягненья при всѣхъ выплатахъ, которі дѣлати ся мають въ законной коронной валютѣ пріймати ся отъ всѣхъ державныхъ и инныхъ публичныхъ касъ якъ и отъ частныхъ особъ, и то въ той способѣ, що числити ся мае:

штука	2 злр. а. в.	=	4 коронъ,
„	1 „ „	=	2 „
„	1/2 „ „	=	50 гельберамъ
„	20 кр.	=	40 „
„	10 „ „	=	20 „
„	4 „ „	=	8 „
„	1 „ „	=	2 „
„	1/2 „ „	=	1 „ У;

такъ якъ			
1 штука	20 кор. зол.	=	10 злр. — кр. а. в.
1 "	10 " "	=	5 " " "
1 "	1 " серебр.	=	50 кр. "
20 геллеровка	.	=	10 " "
10 "	.	=	5 " "
2 "	.	=	1 " "
1 "	.	=	1/2 " "

Тое подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства съ препорученьемъ поченья о томъ своихъ вѣрныхъ.

Отъ Митрополитальной Консistoriи.

Львѣвъ, дня 7. Студня 1892.

Ч. 88.

Ч. 9856. О речинца вымѣны старыхъ монетъ.

Ц. к. Дирекція скарбу выдала подъ днемъ 6. Вересня 1892 Ч. 68.423 слѣдующе оголошенье, котре въ переводѣ рускомъ подае ся:

В. ц. к. Министерство скарбу постановило послѣ рескрипту зъ дня 8. Серпня 1892 (В. з. д. Ч. 124) на засадѣ §§. 11 и 12 цѣс. патенту зъ дня 27. Цвѣтня 1858 (В. з. д. Ч. 63) стягнути зъ дальшого объѣгу съ днемъ 31. Студня 1892 наведенъ въ повышѣмъ патентѣ краевѣ монеты сръбнѣи послѣ стопы конвенційной выбитѣ.

Монеты тѣи и вартѣсть въ валютѣ австрійскѣи суть:

1) двогульденѣвки або скудо	.	.	.	2 злр. 10 кр. а. в.
2) одиогульденѣвки або 1/2 скуда	.	.	.	1 " 5 " "
3) 1/3 гульдена або цванцигеръ новшого стемпля и liga austriaca	.	.	.	35 " "
4) 1/3 гульдена або цванцигеръ давнѣйшого стемпля	.	.	.	34 " "
5) 1/6 гульдена або 10 крейцарѣвка и 1/2 лѣры	.	.	.	17 " "
6) 1/12 гульдена або 5 крейцарѣвка и 1/4 лѣры	.	.	.	8 5/10 " "
7) 1/20 гульдена або 3 крейцарѣвка	.	.	.	5 " "
8) таларъ коронный	.	.	.	2 " 30 " "
9) 1/3 таларъ коронный	.	.	.	1 " 12 " "
10) 1/4 " "	.	.	.	55 " "

Всѣ ц. к. касы и уряды будутъ наведенѣи монеты прѣимати такъ при всѣлякихъ выплатахъ якъ такожь въ дорозѣ вымѣны въ вартѣсти выше поданѣи, а то только до конца Студня 1892. — По уплывѣ же повышого речинца не будутъ тѣи монеты вже зовсѣмъ прѣимованѣи въ ц. к. касахъ и урядахъ ани въ номинальной вартѣсти ани даже за вынагородженьемъ вартѣсти матерялу. — Такожь въ ц. к. урядахъ вымѣны золота и сръбла устане съ уплывомъ повышого речинца всяка вымѣна наведеныхъ монетъ. То послѣднее постановленье отнѣсѣи ся такожь до стягнѣныхъ зъ объѣгу на засадѣ цѣс.

розпорядженья зъ дня 29. Серпня 1870 (В. з. д. Ч. 108), но за вынагородженьемъ вартѣсти матерялу въ сръблѣ прѣимованыхъ еще монетъ сръбныхъ по 6 кр. валюты конвенційной, котрыхъ прѣимованье до вымѣны такъ само съ уплывомъ мѣсяца Студня 1892 цѣлковито устане.

Въ слѣдствие рескрипту В. ц. к. Министерства скарбу зъ дня 12. Серпня 1892 Ч. 4554/М. с. подае ся тое до загальной вѣдомости съ тымъ примѣчанѣемъ, що въ интересѣ особъ выше вымѣненѣи монеты посѣдающихъ есть, абы монеты тѣи въ повышѣмъ непереступимѣмъ речинца т. е. до конца Студня 1892 въ касахъ рядовыхъ вымѣняли, понеже по уплывѣ сказаного речинца монеты такѣ только яко матерялъ въ дорозѣ приватнѣи, отже що найвыше въ 2/3 частяхъ теперѣшной ихъ вартѣсти буде можна позбути.

Тое подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства съ тымъ, чтобы — по причинѣ що речинецъ вымѣны выше наведеныхъ монетъ кѣичитъ ся уже съ концемъ Студня (н. ст.) 1892 — оголосило тое чимъ скорше своимъ парохіанамъ, абы черезъ упѣзненье ся съ вымѣною не понесли значной шкоды.

Отъ Митрополитальной Консistoriи.

Львѣвъ, дня 7. Студня 1892.

Ч. 89.

Ч. 10156. Препоручае ся обговоренье на соборчикахъ деканальныхъ справы вспомоганья институтѣи Служебницѣ П. Дѣвы.

Препоручае ся Всч. Настоятелямъ деканатѣвъ, чтобы на найблишѣмъ соборчику предложили до обговоренья справу вспомоганья складками институтѣи Служебницѣ П. Дѣвы, зъ причинѣ въ розпорядженью тутейшѣмъ подъ Ч. 8275 с. р. (Львѣвъ.-АЕпарх. Вѣдомости Ч. XI ч. 64) наведеныхъ и евенуально заразъ на соборчику складку на тую цѣль урядили; и чтобы о результатѣ при найблишѣмъ справозданью о соборчикахъ до Митроп. Консistoriи донесли.

Отъ Митрополитальной Консistoriи.

Львѣвъ, дня 7. Студня 1892.

Ч. 90.

Ч. 1061/рд. Литургіи на користь отновленья базилики св. Антоніа въ Падуѣ.

Митроп. Ординаріатови предложено прошеніе о вспоможенье достойного отновленья базилики св. Антоніа въ Падуѣ въ честь того Святого на приближающу ся 700-лѣтну Его рѣчницю въ р. 1895 — черезъ бесплатне отправление Литургіи въ користь того дѣла. Дятого взывають ся Всч. Насто-

ятелѣ деканатѣвъ въ донесеню кѣлько Литургій въ ихъ деканатѣ на тую цѣль могутъ бути отправленіи, въ терминѣ трохъ мѣсяцѣвъ ѡтъ получения интенцій.

Ѳтъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 8. Студня 1892.

Ч. 91.

Обвѣщенье конкурсове.

Розписуе ся на конкурсъ съ речинцемъ до 25. Сѣчня 1893 парохія:

Ч. 10.132. Смѣльно, деканата Бродского, наданья приватного; съ тымъ примѣчаніемъ, що получившій тую парохію мае выдати реверсъ, що ѡтлученю Язловчика ѡтъ Смѣльна не буде жаднымъ способомъ противити ся.

Ѳтъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 1. Студня 1892.

ХРОНИКА.

Именованья.

Титулъ выслуженого декана получивъ:

Ч. 963/орд. Веч. О. Михаилъ Кульматицкій, дотепершній деканъ и парохъ въ Городку, звѣльненый на власне прошеніе ѡтъ дальшого веденья Городецкого Уряда деканального.

Завѣдателемъ Городецкого деканата именованъ:

Ч. 963/орд. Веч. О. Емялянъ Пясецкій парохъ Вишенки великой.

Вицедеканомъ именованъ:

Ч. 963/орд. Веч. О. Онуфрій Крыницкій, парохъ Дубровицѣ, для деканата Городецкого.

Архіерейскій грамоты похвальнй съ правомъ употреблянья экспозиторій крылошанскихъ получили:

Ч. 980/орд. Веч. О. Филаретъ Бачинскій вицедеканъ и парохъ въ Козловѣ,

Ч. " Веч. О. Павелъ Свистунъ вицедеканъ и парохъ въ Козовѣй.

Введеніи 00.:

Ч. 9619. Андрей Обрѣзковъ яко парохъ Мальчицѣ,
Ч. 9662. Филемонъ Тарнавскій въ сотр. въ Ратыщи,
Ч. 9793. Волод. Потучко въ завѣд. въ Мостыши,
Ч. 9795. Никифоръ Клубокъ въ сотр. въ Сасовѣ,
Ч. 10010. Григорій Гойвановичъ яко парохъ Яблонова,
Ч. 10113. Александръ Любѣнецкій въ завѣд. Волѣ задервацкои.

Увѣльненіи 00.:

Ч. 9794. Александръ Любѣнецкій ѡтъ сотр. въ Заболотцахъ,
Ч. 9854. Никифоръ Клубокъ ѡтъ сотр. въ Иванѡвцѣ,
Ч. 10010. Володиміръ Розлуцкій ѡтъ завѣд. Яблонова.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00.:

Ч. 9527. на Добростаны: 1. Симеонъ Березовскій, 2. Изидоръ Зьельскій и 3. Юстынъ Сухаровскій.

Презенты получили 00.:

Ч. 9704. Іоаннъ Ульванскій на Липовцѣ,
Ч. 9734. Теофилъ Яворовскій на Болшовецѣ,
Ч. 9856. Климентій Росицкій на Бережницю,
Ч. 9965. Антоній Сосенко на Зарудѣ,
Ч. 10.104. Игнатій Юхновичъ на Корчинѣ,
Ч. 10.105. Михаилъ Студинскій на Демянѡвѣ,
Ч. 10.115. Григорій Кучинскій на Розгадѡвѣ.

Митропол. Консисторія вставилась до В. Президіи ц. к. Намѣстничества дотычно удѣленья канон. институціи 00.:

Ч. 9414. Теодору Ковальскому на Явче,
Ч. 9415. Теодору Богачевскому на Лецѡвку,
Ч. 9525. Иларіону Рейтаровскому на Бѣлкѡвцѣ,
Ч. 9734. Теофилю Яворовскому на Болшовецѣ,
Ч. 9965. Антонію Сосенцѣ на Зарудѣ.

До канон. институціи на мѣсяць Мартъ 1893 вѡзваный:

Ч. 9630. Онуфрій Крыницкій на Гольнѣ.

В. ц. и к. Министерство войны заименовало капеляномъ войсковымъ II. кл. въ резервѣ:

Ч. 9847. О. Юліана Левницкого.

Митр. Консисторія вставилась о принятіе до Августинеумъ въ Вѣднѣ яко докторанда:

Ч. 954/орд. О. Володиміра Садовского.

Ѳтпустку изъ звязи клириальной Архіепархіи Львѡвской въ Епархію Станиславѡвску получивъ:

Ч. 9975. Г-нъ Діонисій Билинскій, укѡнченый слушатель св. Богословія.

Митроп. Консисторія вставилась до В. ц. к. Намѣстничества о пѡдвышенье дара милости для свящ. вдѡвъ:

Ч. 9520. Юстыны Залускои,

Ч. 9521. Теофилъ Величко.

В. ц. к. Намѣстничество завѣдомило Митроп. Консисторію, що В. ц. к. Министерство асигновало плату для приват. сотрудн.:

Ч. 9540. въ Заланѡвѣ на 2 роки,
Ч. 9689. въ Пѡдмихайлю на 1 рѡкъ,
Ч. 9702. въ Боратынѣ на 2 роки,
Ч. 10073. въ Колтовѣ на 2 роки.

До гр. к. духовн. Семинарии въ Львовѣ принятой:

Ч. 9472. Емялянъ Дудыкъ на 1-ій рѡкъ св. Богословія.

Всечестному Священству и Вѣрнымъ Нашихъ Діецей миръ и благодать о Господѣ нашѣмъ Іисусѣ Христѣ.

Словнячи обовязокъ пастырскій, Господомъ нашимъ Іисусомъ Христомъ на Насъ вложеный, довший Мы поручене Намъ стадо вѣрныхъ не лише вести на здорову пашу духовну, яку Господь и Спаситель нашъ зложивъ въ св. своей Церквѣ, але такожъ хоронити то стадо ѿтвѣтливою поживы духовной, противной св. вѣрѣ и честнотѣ христіянської.

Противникъ царства Божого на земли рѣжныхъ уживае орудій, чтобы тому царству нанести шкоду. Найнебезпечнѣйшимъ однакожь орудіемъ такимъ въ нашихъ часахъ суть письма, котрі ширять засады противні науцѣ Христа Спасителя, подкопують св. вѣру и ширять невѣрство, або рѣвнодушнѣсть религію. И якъ зъ одной стороны радуемося, коли чуемо, що середъ народу нашего ширить ся грамотнѣсть и подноситъ ся просвѣта черезъ закладанье школъ и читальнъ, бо чоловікъ грамотный и просвѣченный скорше и лучше порозумѣе правды вѣры, красоту и стѣйность честноты, лучше зможе Бога хвалити и выповнати свои обовязки, скорше зъумѣе собѣ дати раду въ своихъ пригодахъ житья и поправити свою долю: такъ зъ другой стороны побоюемо ся, чтобы въ руки нашихъ людей не дѣставали ся письма, що подкопують св. вѣру и честноту христіянську. На жалъ сказати мусимо, що, якъ зачуваемо, дѣйстно дѣстають ся въ руки нашихъ людей такы шкодливыя письма, котрі подрывають въ народѣ св. вѣру, подкопують повагу священства, ворожо выступаютъ противъ св. Церкви и захитати можуть соединенье нашего руского народу съ св. Церквою римскою.

До такихъ то писемъ належать: „Народ“, „Хлібороб“, „Галицкая Русь“, и прочі того самого духа. „Хлібороб“ и „Народ“ суть органами партіи такъ званою радикальной, они выступаютъ ворожо супротивъ св. вѣры Церкви и священства. Засады въ нихъ голошені суть небезпечны, бо, коли якій народъ стратитъ св. вѣру, той дорогій скарбъ, безъ которого чоловікъ ани вѣчно ани дочасно щасливымъ бути не може, то, чимъ же бнѣ стане ся, якъ не лютымъ звѣремъ, котрый улягаючи побужденью своихъ похотей и пристрастей—последню цѣль своего житья бачитъ лишь въ заспокойню тыхъ же и не зжахне ся передъ ніякими средствами, котрі лишь до того послужити можуть, чтобы вдоволити своему потягови до уживанья. Чоловікови безъ вѣры не есть ничъ святе, бнѣ не узнае жадной поваги ани Божой ани людской. Загальныи безладъ и вызысканье слабшого были бы конечнымъ наслідкомъ такого стану.

Часописи зновъ „Галицкая Русь“ и другі подобныи, хоть не ширять прямо засады безрелигіюныхъ и неморальныхъ, однакожь своими величаніями и похвалами схисмы взагалѣ а россійской въ особенности, тенденційнымъ подношеньемъ богослуженій, обходѣвъ и осбѣ церкви россійской, звеличаньемъ осбѣ спроневерившихъ ся Церквѣ католицкѣй и принявшихъ схисму, частымъ неоправданнымъ выступованьемъ супротивъ Іерархіи церковной католицкой, а вкѣнци оказованьемъ бблшой прихильности до церкви всхѣдной несоединенои, нѣжь до Церкви католицкой и до соединенія, могутъ въ народѣ нашѣмъ охолодити привязанье до св. католицкой Церкви, захитати со-

единенье съ Римомъ, засѣяти рѣвнодушнѣсть религію а навѣтъ ослабити патріотичныи чувства Русинѣвъ.

Зъ тыхъ отже причинъ Мы памятніи на слова св. Павла: „Внимайте убо собѣ и всему стаду, въ немже Духъ святыи васъ постави епископы пасти церковь Господа и Бога, юже стяжа кровію своею“ (Діян. 20, 28.) уважаемо за свѣй обовязокъ звернути увагу ВЧ. Духовенства на выше реченіи письма, заказати читанье и розпространенье тыхъ же и вѣзвати Всеч. Душпастырѣвъ, чтобы подъ строгою ѿвѣтчалнѣстю ихъ совѣсти перестерѣгали и хоронили порученныхъ собѣ вѣрныхъ передъ читаньемъ тыхъ же а именно, чтобы при подайнѣ собѣ нагодѣ поясняли имъ згубныи напрямы реченыхъ часописей и поучали ихъ, на яке небезпеченство выставляютъ ся душѣ ихъ и якъ провиняють ся передъ Господомъ Богомъ, коли тѣ часописи читають, и подпомагають. Особливожь най Всеч. Душпастырѣвъ звернуть бачность свою на читальнѣ и на школьну молодѣжь и най доложатъ всей старанности, чтобы выше реченыхъ часописей и иншихъ писемъ такого напрямы не допустити до читальнѣ и до рукъ молодѣжи. Гдѣбы однакожь своимъ личнымъ впливомъ сего зрѣбити не могли, то най донесуть взглядному Ординаріатови, котрый обдумаетъ, якихъ бы ужити мѣрѣ, чтобы лиху запобѣгчи.

А чтобы зновъ заходы душпастыря были успѣшныи, доженъ бнѣ самъ дати зъ себе примѣръ и тыхъ часописей и писемъ самъ не держати и не пренумеровати, держачи ся словъ св. Іоанна (II, 1, 10.): „Всякъ переступаяи и непробываяи въ ученіи Христовѣ, Бога не имать. . . . Аще кто приходитъ къ вамъ и сего ученія не приноситъ, не приѣмлите его въ домъ, и радovati ся ему не глаголите. Глаголяи бо ему радovati ся, сообщается дѣломъ его злымъ.“ Се зарядженье Наше що до заказу повышихъ газетъ и писемъ позостае въ своей силѣ навѣтъ на тогда, — коли бы реченіи письма свою назву змѣнили, однакожь напрямъ той самъ заховали. — и то ажъ до Нашого выразного ѿкликанья сего заказу. — Всеч. же Урядамъ деканальнымъ накладаетъ на совѣсть, чтобы они при дек. осмотрахъ особенну на сю точку увагу звертали и о спостереженѣмъ въ тѣмъ напрямѣ неурядку въ справозданьяхъ своихъ взглядному Ординаріатови донести не залишили и то подъ особистою ѿвѣтчалнѣстю.

Дано въ Львовѣ дня 22. Студня 1892.

СИЛЬВЕСТЕРЪ,

Митрополитъ.

ЮЛІАНЪ,
Епископъ Черемышльскій.

ЮЛІАНЪ,
Епископъ Станиславѣскій.

Ч. 93.

Ч. 1139/орд. Спільне Оповіщення всіх трьох руских Галицьких Ординаріятівъ въ справѣ правописи рускои.

На численній запытанья въ справѣ новои правописи въ книжкахъ шкѣльныхъ завести ся маючої — повѣдомляемъ Всечестне Духовенство, що Ординаріятъ въ справѣ впровадження новои правописи до шкѣль не мали жадной участи, ани не були въ положенью, якій будь впливъ мати. Ординаріятъ не видять однакожь потреби змѣняти дотеперѣшну ними уживану правописъ руску т. е. етимологично-фонетичну, и позаякъ та есть вѣковимъ уживаньемъ освящена, не зривае союза съ Церквою и есть зовсѣмъ отвѣтна до бѣданья питоменностей языка малоруского, протѣ такъ Ординаріятъ якъ и Консисторіа въ своемъ урядованью будутъ держати ся и на дальше дотеперѣшной правописи такъ званои етимологично-фонетичной.

Препоручае ся протѣе такожь и Всечестнымъ ОО. Деканамъ и Душпастырямъ, щобы они въ своихъ урядовыхъ перепискахъ, справозданьяхъ, донесеньяхъ и грамотахъ зъ одной стороны держали ся чистого народно-руского языка — зъ другой же стороны уживали дотеперѣшной правописи етимологично-фонетичной.

Отъ гр. кат. Ординаріятѣвъ.

Львѣвъ, дня 22. Студня 1892.

СИЛЬВЕСТЕРЪ,

Митрополитъ.

ЮЛІАНЪ,

Епископъ Перемышльскій.

ЮЛІАНЪ,

Епископъ Станиславѣвскій.

Ч. 94.

Ч. 1157/орд. Одозва центрального Комитета для торжественного обходу Юбилея 50-лѣтнего Епископства св. Отца Льва П. XIII.

Митроп. Ординаріятъ обвѣщае слѣдуючу Одозву центрального Комитета для торжественного обходу Юбилея 50 лѣтнего Епископства св. Отца Льва П. XIII.:

ОДОЗВА.

Зближае ся день радостный для цѣлой католицкой Церкви, для всѣхъ католицкихъ народѣвъ, день великій Юбилея Святѣйшого Отца Льва П. XIII., въ которѣмъ то дни той достойный Наслѣдникъ св. Петра, буде обходити рѣд-

ку, бо пятьдесятълѣтну рѣчицю своего Епископского рукоположенья. Радѣть того дня бѣтчувають днесъ всѣ вѣрній и любячій дѣти св. Отца Ювилята по цѣлѣй вселенной, куда лишь сягае пастырскій жезль его духовного владѣнія, — всюду, где лишь бѣе католицке сердце, чи то въ палатахъ вельможъ, чи подѣ соломяною стрѣхою убогихъ лѣлянѣвъ, чи посередѣ народѣвъ давно утвержденныхъ въ св. вѣрѣ, чи посередѣ ново наверненыхъ, еще не цѣлкомъ цивилизованныхъ народѣвъ и племенъ, котрѣй ледво першій початки Божои благодати и св. вѣры Христовои отримали. Всѣ тіи численній и рѣзнородній народы и племена цѣлого свѣта пильно днесъ приспособляють ся до гѣдного обхода оногѣ такъ рѣдкогѣ а такъ радостного и величавого торжества и нетерпеливо выжидають хвилѣ, коли будутъ могли посѣщити до стѣль Достойного Ювилята и тамъ зложити ему въ дарѣ горячій чувства своєї сыновной любви, своєї искренной преданности и непоколебимой вѣрности яко Тому, который отримавъ бѣт Бога повноту власти Апостольской въ Церквѣ Христовѣй, который яко Намѣстникъ Божій на землі есть видимымъ заступникомъ невидимого межѣ Богомъ а людьми единого посередника — Исуса Христа, который яко Архіерей Нового Завѣта, яко найвысшій и единый Пастыръ и Управитель Церкви вселенскѣй есть Епископомъ и Отцемъ всѣхъ Епископѣвъ и Священникѣвъ и всѣхъ вѣрныхъ, которого всѣ якъ самого Исуса Христа слухати доужній. Но не лишь сама тая верховна власть Святѣйшого Отца дѣлае его Епископскій Юбилей предметомъ такои загальнои радости а его Престоль цѣлею походѣвъ народѣвъ цѣлого свѣта, але до того причинае ся такожь сама личнѣсть Святѣйшого Отца Льва П. XIII., въ которѣмъ Боже Провидѣніе въ тыхъ такъ трудныхъ и сумныхъ часахъ посадило на Престолѣ Петровѣмъ мужа незвычайныхъ свойствъ, мужа великого розуму и великого сердца, мужа повного мудрости Божои, мужа такъ возвышенного характера, такои солодичи и лагѣдности, такои любви, мира и згоды, що тыми великими дарами неба, котрыми его Господь збогативъ до такъ високого уряда, зачудовавъ свѣтъ и звернувъ на себе очи всѣхъ вѣрныхъ сынѣвъ Христовои церкви а навѣтъ еи ворогѣвъ.

Въ томѣ загальномъ оказанью найблагороднѣйшихъ чувствъ Святѣйшому Отцу Ювиляту, въ томѣ всемирномъ и единодушномъ узнанью Святѣйшого Отца яко Головы цѣлого христіянства, — мы, Галицкій Русинъ, не можемъ и не хочемъ дати ся випередити никому, але бажаемъ при тѣй такъ пожеланѣй случайности явно и голосно изъяснити чувства нашої сыновной любви и нашого крѣпкого привязанья до вселенского Отца цѣлого христіянства, Представителя того св. Апостольского Престола, бѣт которого отримались мы св. католицку единоспасительну вѣру, той найдорожшій нашъ скорбѣ, тую найцѣннѣйшу нашу спадщину; который то Престоль по всѣ часы бувъ и есть сильною охороною нашої св. Церкви и нашого руского народа.

Урадовало ся бѣтцѣвске сердце Святѣйшого Отца Ювилята, коли до вѣдавъ ся, що мы, Галицкій Русинъ, такъ широко и горячо бажаемъ при случайности того величавого его Юбилея зложити лично у стѣль его Престола тіи нашій искренній чувства и дати новый доказъ нашої крѣпкой вѣрности для св. Апостольского Престола, — и ото Святѣйшій Отецъ благоволивъ ласка-

во приречи, що съ бгцѣвскимъ любячимъ сердцемъ прийме представителей Галицкой Руси на окреомѣмъ послуханью.

Великій, численный есть рускій народъ въ Галичинѣ; бгцѣ сягае до трохъ миліонѣвъ. Тожъ годить ся, щобы зарввно численными були его представитель передъ св. Апостольскимъ Престоломъ въ часѣ оногo ласкавo намъ приреченогo послуханья, щобы кромѣ русскихъ священникѣвъ збѣрали ся тамъ якъ найчисленнѣйше такожъ представитель руской интеллигенціи, русскихъ промышленникѣвъ, мѣщанъ и селянъ, словомъ, представитель всякого сословія нашего руского народа. Чимъ ббльше буде число тыхъ различныхъ представителей нашего народа, тымъ ббльше величавымъ буде свѣдоцтво его чувствъ для св. Апостольского Престола, тымъ ббльше возрадуе ся бгцѣвске сердце Святѣйшого Отца на видъ такъ многихъ представителей ему всецѣло бданаго народа руского.

Для тымъ успѣшнѣйш го осяженья той великою цѣли препоручае пѣдписаный Комитетъ, завязаный для веденья парадъ надъ обходомъ Епископского Юбилея Святѣйшого Отца, всемъ ВЧ. Урядамъ деканальнымъ, щобы такъ на соборчикахъ деканальныхъ, якъ и на збраньяхъ, на которыхъ находили бы ся Русины всякого сословія духовнй и свѣтскй, а такожъ черезъ бтнесене ся до поединчихъ осбѣвъ въ обрубѣ деканата мешкаючихъ якъ найскорше предложили запрошенье до якъ найчисленнѣйшой участи такъ русскихъ священникѣвъ, якъ и русскихъ мѣрянъ, представителей бблшой посѣлости, интеллигенціи, ремѣсникѣвъ, мѣщанъ и селянъ въ маючѣй удати ся до Риму окремой руской депутаціи, при чѣмъ Комитетъ заявляе, що було бы весьма пожеланымъ, щобы мѣрскй представитель на послуханью у Святѣйшого Отца явили ся по можности въ нашихъ такъ хорошихъ народныхъ строяхъ. Если бы мѣстцевый Комитетъ узнавъ за добре, щобы декотрѣ въ осбѣвъ въ обрубѣ деканатѣвъ перебуваючй бгцѣ Президіи центрального Комитету були запрошенй, то упрашае ся о тѣмъ безпоровочно центральному Комитетови донести, а желаніе то буде выповнено.

Найбтповѣднѣйшимъ часомъ до бгцѣзда той депутаціи есть мѣсяць Цвѣтенъ слѣдующого року, а то по Великодныхъ Святахъ. Часъ то отже недалекй, длятого зволютъ ВЧ. Уряды деканальнй поспѣшити съ довершенемъ предложеного дѣла и заравъ по зголошенью ся, а найдалше до 1 Лютого сл. р. надбслати до пѣдписаного Комитета списъ всехъ Русинѣвъ, желаючихъ взяти участь въ реченѣй депутаціи.

Однако, понеже въ тѣмъ часѣ Епископского Юбилея Святѣйшого Отца спѣшатъ до Риму путники зъ цѣлого свѣта, зъ найдалшихъ его закутинъ, такожъ съ матеріяльною—въ теперѣшныхъ сумныхъ обставинахъ Св. Отцу необходимою помощію, несучи съ собою заравомъ и различнй дары, — то и мы, Русины, не можемъ не наслѣдовати того красного ихъ примѣра. Правда, нашъ рускій народъ небогатый и на обыльнй датки, на дороговѣннй дары здобути ся не може,—однако не дасть ся заперечити, що въ означенй обѣжникомъ Преосв. Митропол. Ординаріята зъ дня 26. Листопада с р. Ч. 1000. три дни, т. е. въ праздникъ Рождества Христова, Нового року и Стрѣтенія, збѣранй въ Церквѣ лепты вѣрныхъ, такожъ датки бгцѣ самого

ВЧ. Духовенства и бгцѣ братствъ церковныхъ—принесли бы такую суму, котора бы и представляла значный датокъ любви для Святѣйшого Отца и заравомъ уможливила офѣрованье Святѣйшому Отцу якогось показнѣйшого и числу Галицкихъ Русинѣвъ бгцповѣдаючого дару. Комитетъ упрашае протое ВЧ. Уряды деканальнй, щобы вразъ съ ВЧ. кондеканальнымъ Духовенствомъ и въ тѣмъ важномъ взглядѣ прійшли ему въ помѣчь для успѣшного довершенья того рѣвно красного якъ и конечного дѣла. Всякй же того рода датки належитъ врислати впростъ до ВПр. Митроп. Консистоіи, але по можности вчасно, щобы Комитетъ, знаючи, яку суму мае до розпорядимости, мѣгъ тымъ свободнѣйше заняти ся бгцповѣднымъ выконаньемъ призначеногo для Святѣйшого Отца дару.

Въ кѣнци примѣчае Комитетъ, що подѣлавъ уже вступнй кроки въ цѣли зниженья подорожи до Риму для участникѣвъ руской депутаціи, щобы и менше заможнй Русины могли до тойже прилучити ся и що уже теперъ Комитетъ може повѣдомити, що кошта подорожи I. клясою ббльше менше 100 зр., II. 70 зр., а III. 45 зр. выносити будуть.

Всякй подрбнй вѣсти що до часу бгцѣзда руской депутаціи до Риму и що до другихъ тутъ належачихъ дѣлъ, будутъ въ своемъ часѣ поданй до публичной вѣдомости.

Отъ центрального Комитета занимающого ся обходомъ Епископского Юбилея Свят. Отца Льва II. XIII.

Подаючи тую Озову до вѣдомости ВЧ. Урядѣвъ деканальныхъ и всего Духовенства поручае ся вспирати якъ найгорячѣйше все заходы того Комитета въ способъ нимъ указанный.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 26. Студня 1892.

Ч. 95.

Ч. 10155. — Взывають ся ВСЧ. Настоятелѣ деканатѣвъ къ донесенью, кѣлько примѣрникѣвъ письма св. въ ихъ деканатахъ жадаий будутъ.

По причинѣ объявленого желанія на однѣмъ соборчику деканальномъ нового выданья письма св., понеже попередне выданье вже цѣлкомъ роздѣйшло ся, Митроп. Ординаріятъ завывае ВСЧ. Настоятелѣвъ деканата къ донесенью по найблизшѣмъ соборчику деканальномъ, чи и кѣлько примѣрникѣвъ такого нового выданья въ кождѣмъ деканатѣ жадаий будутъ. Отъ тыхъ донесеній залежати буде, чи мае ся тутъ споводовати вспѣмнене нове выданье.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 9. Студня 1892.

Ч. 96.

Ч. 10.223. — Вызвае ся ВЧ. Архіепархіальне Духовенство, щоби —убѣгаючи ся о парохію опорожненій — свои прошенія впроть до Митроп. Консисто́ріи, а не посредствомъ Урядовъ деканальныхъ предлагали.

Священники убѣгаючи ся о парохію на конкурсъ розписаній, часто неправильно просять свои прошенія сюда посредствомъ своихъ деканальныхъ Урядовъ и тымъ способомъ сказаній прошенія приходять до Митроп. Консисто́ріи по означенію речинци, въ слѣдствіе чого не можуть бути увзгляднені; длятого съ покликомъ на выданный пѣдъ Ч. 1018/889/орд. — „Уставъ для каноничного конкурса при обсажденію парохіи“ — §. XXXIV (Львѣв.-Аепарх. Вѣдомости зъ р. 1890—Ч. I—1.) розпоряджае ся поновно, що убѣгатель о выставлену на конкурсъ парохію мають свои поданья въ означенію речинци конкурсномъ вразъ съ свѣдоцтвомъ отбутаго испита конкурсного або съ декретомъ увольненія отъ тогожъ **впроть до Митроп. Консисто́ріи** надсылати, такъ якъ въ противномъ разѣ припишуть собѣ безуспѣшность своихъ прошеній. Если же свѣдоцтво конкурсное або декретъ увольненія отъ испита конкурсного долучено до якого попередного поданья, то належить въ прошенію навести поданье до котрого тое прилучено. По той причинѣ тажъ приказуе ся ВЧ. деканальнымъ Урядамъ прошенія кандидатѣвъ о парохію на конкурсъ выставленій не принимати, во тако й просителямъ звертати.

Отъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 9. Студня 1892.

Ч. 97.

Ч. 9897.—Въ справѣ предложенія выказѣвъ о состоянію библиотекъ деканальныхъ и парохіальныхъ

Вызываютъ ся ВЧ. Уряды декан. до предложенія выказѣвъ о состоянію библиотекъ деканальныхъ и парохіальныхъ за трилѣтіе въ приписаній формѣ, (Розпор. Консисто́рское зъ д. 26. Жовтня 1884 Ч. 4204) въ речинци до 20. Сѣчня 1893.

Отъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 13. Студня 1892.

Ч. 98.

Ч. 10.390. — Въ справѣ заключенія союзу между подданными баварскими а австрійскими.

Въ слѣдствіе розпорядженія В. ц. к. Намѣстничества зъ д. 28. Листопада 1892 Ч. 91.545 съ отношеніемъ до в. рескрипту губерніального зъ д. 23. Марта 1882 Ч. 16.204 подае Митроп. Консисто́рія до вѣдомости ВЧ. Духовенства гр. к. Архідецеви Львѣвской слѣдующе в. розпорядженіе министеріальне въ вѣрномъ отписѣ:

K. k. Ministerium des Innern. Nr. 9576. An Se Excellenz den H. k. k. Statthalter v. Galizien Dr. Casimir Grafen Radeni.

Mit dem hieramtlichen im Einvernehmen mit dem Justiz-Ministerium und jenem für Kultus und Unterricht ergangenen Erlasse vom 9. März 1882 Zl. 17.461 ex 1881 ist darauf aufmerksam gemacht worden, das bairische Staatsangehörige behufs ihrer Verehelichung eines von der competenten Districtsverwaltungsbehörde ausgefertigten Verehelichungszeugnisses bedürfen und daß daher auch bei einer im dießseitigen Staatsgebiete vorzunehmenden Eheschließung eines bairischen Staatsangehörigen, diese so lange nicht zugelassen sei, bis derselbe das erwähnte legal ausgefertigte und vorschriftsmäßig legalisirte Verehelichungszeugniß beigebracht hat. Zugleich ist darauf hingewiesen worden, daß nach dem bairischen Gesetze vom 16. April 1868 über Heimat, Verehelichung und Aufenthalt und der zu diesem erstoffenen Gesetzes-Novelle vom 23. Februar 1872 eine ohne die erfolgte Ausstellung des gedachten Zeugnisses eingegangene Ehe eines bairischen Staatsangehörigen ungiltig ist, und daß somit im Falle der Verehelichung eines Baiern mit einer Ausländerin (z. B. einer österreichischen Staatsbürgerin) eine solche Ehe auch in Bezug auf die Staatsangehörigkeit der Gattin und der Kinder ohne Wirkung ist.

Mit dem in Baiern jüngst erlassenen Gesetze vom 17. März 1892 sind nur einige Bestimmungen der oben erwähnten bairischen Gesetze vom 16. April 1868 und 23. Februar 1872 abgeändert, beziehungsweise aufgehoben worden und sind in Abticht auf die Verehelichung an Stelle der bisherigen die nachstehenden Vorschriften getreten:

„Auf die Rechtsgiltigkeit der geschlossenen Ehe ist der Mangel dieses Zeugnisses (d. i. des oben erwähnten Verehelichungs-Zeugnisses) ohne Einfluß; die Ehe hat aber so lange, als die Ausstellung des Zeugnisses nicht nachträglich erwirkt wurde für die Ehefrau und die aus der Ehe entsprossenen oder durch dieselbe legitimierten Kinder in Bezug auf die Heimat nicht die Wirkungen einer giltigen Ehe. Die Ehefrau behält ihre bisherige Heimat und die Kinder folgen der Heimat der Mutter. Erlangt die Ehefrau erst durch die Verheiratung die bairische Staatsangehörigkeit, so besißt sie mit ihren aus dieser Ehe entsprossenen oder durch dieselbe legitimierten Kindern die vorläufige Heimat in der Heimatgemeinde des Mannes...“

„Vorstehende Bestimmungen sind unbeschadet erworbener Rechte dritter auch auf diejenigen Ehen anzuwenden, welche nach dem Gesetze vom 16. April 1868 resp. vom 23. Februar 1872 oder nach den entsprechenden älteren Vorschriften als ungiltig zu behandeln waren.“

Aus den erwähnten nunmehr in Baiern ins Leben getretenen gesetzlichen Bestimmungen ergibt sich, daß die Vorschriften betreffend die Notwendigkeit der Beibringung des erwähnten Verehelichungszeugnisses zwar unberührt bleiben, daß jedoch der Mangel dieses Zeugnisses nicht mehr die Rechtungiltigkeit der Ehe bewirkt: Es wird daher auch eine von einem bairischen Staatsangehörigen mit einer österreichischen Staatsbürgerin abgeschlossene Ehe ungeachtet des Mangels des erwähnten Zeugnisses — wenn nicht etwa ein anderes trennendes Ehehinderniß obwaltet — sich als rechtsgiltig darstellen und werden somit auch im Falle einer solchen Ehe die Ehefrau, sowie die aus der Ehe entsprossenen oder durch dieselbe legitimierten Kinder die bairische Staatsangehörigkeit erlangen.

Da, wie aus den oben angeführten Bestimmungen des bairischen Gesetzes vom 17. März 1892 hervorgeht, der Bestimmung desselben, welche sich auf die Wirkung des Mangels des mehrerwähnten Verehelichungszeugnisses bezieht, rückwirkende Kraft zuerkannt

wurde, werden — unbeschadet erworbener Rechte dritter — die gleichen Grundsätze auch auf jene zwischen bairischen Staatsangehörigen und österreichischen Staatsbürgerinnen geschlossene Ehen anzuwenden sein, welche nach den bisher in Baiern in Geltung gestandenen Vorschriften oder nach den bezüglichlichen älteren Normen wegen des Mangels des erwähnten Zeugnisses als ungiltig zu behandeln waren.

Von dem Vorstehenden werden Hochdieselben im Einvernehmen mit dem Justiz-Ministerium und mit jenem für Cultus und Unterricht mit dem Ersuchen in Kenntniß gesetzt, hievon die in dem eingangserwähnten Erlasse bezeichneten Behörden und Organe in geeigneter Weise zu verständigen.

Hiebei sind dieselben jedoch ausdrücklich darauf aufmerksam zu machen, daß in Bezug auf die Verpflichtung der bairischen Staatsangehörigen zur Weibringung eines legalen von der competenten Districtsverwaltungsbehörde ausgefertigten Verehelichungszeugnisses nichts geändert erscheint, daß daher auch fortan eine Eheschließung eines bairischen Staatsangehörigen in dem im Reichsrathe vertretenen Ländergebiete nicht eher zu zulassen ist, bevor das gedachte vorschriftsmäßig legalisirte Verehelichungszeugniß beigebracht wurde, und daß somit sämtliche Weisungen und Eröffnungen des gedachten hierämlichen Erlasses vom 9. März 1882, soweit sie nicht die Frage hinsichtlich der Wirkung des Mangels des gedachten Verehelichungszeugnisses in Absicht auf die Rechtsgiltigkeit der Ehe betreffen, aufrecht und unberührt bleiben. Wien am 2. November 1892. Für den Minister des Innern: *Erb m. p.*

ВЧ. Душпастьрей взывае Митроп. Консисто́рия смѣ, абы розважили законный постановленья заключенъ въ выше приведенѣмъ в. розпорядженью министеріальнымъ и старали ся до нихъ въ даныхъ случаяхъ точно застосовати.

Отъ Митрополитальной Консисто́рии.

Львѣвъ, дня 14. Студня 1892.

Ч. 99.

Ч. 10.189. Инструкція для Вч. Урядѣвъ декан. въ цѣли держанья въ евиденціи и допильнованья отправленья службъ Б. фонда религіяного.

Вѣдомо ВЧ. Урядамъ деканальнымъ изъ тутейшого объжника зъ 1. Студня 1870 ч. 5219, даного до всёхъ настоятельвъ парохій, що по рѣшеню В. ц. в. Намѣстничества изъ дня 28. Вересня 1870 Ч. 36024 тамже заудѣленого — Душпастьрь побираючій додатокъ конгруальный изъ фонда религіяного обязанъ суть до отправленья наданого числа службъ Б. такъ званыхъ фонда религіяного.

Щобы въ тѣй справѣ осягнути всю точность и переглядѣ такъ для Митроп. Консисто́рии, якъ и для Урядѣвъ деканальныхъ приказуе ся, щобы послѣдній провадили у себе въ тѣй справѣ якъ найдокладнѣйшу евиденцію и въ тѣй цѣли зажадали отъ каждого Душпастьря въ деканатѣ маючого давный, еще службами Б. непокрытый Листъ и отъ получаючихъ новый Листъ службъ Б. — дословный отписъ Листѣвъ и розписку; котору, якъ до теперъ,

туть предложити належитъ — а отписи Листѣвъ збранныхъ въ теку пѣсля алфавету затримали у себе.

На оборотѣ отписи каждого Листа мае ся занотовати:

1) День розписки отъ котрого рѣкъ службовый мають зачинати и съ котрымъ той рѣкъ службовый кончитъ ся, и по котрѣмъ дни щорѣчно Службы Б. отправленъ заравъ выказовати ся мають.

2) День отправленья послѣдней рѣчной Службы Б. выказаной.

3) День змѣны въ особѣ або смерти мѣсцевого Душпастьря и день послѣдней *pro rata temporis* отъ него отправленой службы Б. (*excurrendo*-завѣдатель не суть обовязанъ ихъ правити, однакъ розписку на Листъ находячій ся и въ церквѣ на виднѣмъ мѣсци умѣщенный мають выставити).

4) При мѣсцевѣмъ обсадженью хотя бы завѣдателемъ день, обсадженья и день розписки на Листъ ему дорученый.

Тое точно нотуючи возможе ВЧ. Урядѣ деканальный при частѣмъ переглядѣ зажадати отъ залишаючихъ ся въ предложенью выказѣвъ службъ Б. рѣчныхъ — тыхъ же выказѣвъ и не допустити до неточностей и рестанцій въ службахъ Б. фонда рел., а при табеляхъ убѣгательства и квалификаціяхъ съ полнымъ заспокоеньемъ совѣсти посвѣдчити о фактичнѣмъ станѣ рѣчи.

Отъ Митрополитальной Консисто́рии.

Львѣвъ, дня 17. Студня 1892.

Ч. 100.

Ч. 10.575. — Въ цѣли выказѣвъ доходѣвъ епитрахильныхъ побранныхъ въ часѣ завѣдательства.

Случае ся дуже часто, що поодинокъ ВСЧ. Уряды декан. не надсылають въ своемъ часѣ выказѣвъ доходѣвъ епитрахильныхъ, побранныхъ черезъ завѣдателей парохіальныхъ въ часѣ ихъ завѣдательства, такъ що Митроп. Консисто́рия есть неразъ змушена на повтаряній жаданья в. ц. к. Намѣстничества по кѣлька разѣвъ упоминати ся у дотычныхъ ВСЧ. Урядѣвъ декан. о реченій выказы. Тая неправильность мае свою причину въ тѣмъ, що коли якіи душпастьрь збстане увѣльненный отъ завѣдательства и коли не предложивши заравъ выказа побранныхъ въ часѣ того завѣдательства доходѣвъ епитрахильныхъ, обйме инше душпастьрство въ тѣмъ самѣмъ або въ другѣмъ деканатѣ, тогда есть ему невозможно такой выказъ здѣлати, бо не мае подѣ рукою дотычныхъ книгъ и записѣвъ и муситъ въ тѣй цѣли относити ся чи то до взглядного Декана чи то до своего наслѣдника въ парохіи, въ котрой бувъ завѣдателемъ. Розумѣе ся, що такіи заходы суть полученіи съ стратою часу и многими непотребными переписками, а кромѣ того не всегда могутъ бути увѣнчаній пожеланнымъ успѣхомъ. Дятого Митроп. Консисто́рия, щобы на будуче запобѣгти подобнымъ недогодностямъ такъ для себе самой якъ и для в. ц. в. Намѣстничества, неменше же для самыхъ ВСЧ. Урядѣвъ декан. и Душпастьрей, поновляе свое розпорядженью зъ д. 18. Червня 1891 Ч. 4786 (Львѣв.-Архіепарх. Вѣдом. Ч. VII—50) и препоручае всѣмъ ВСЧ. Урядамъ декан.,

щобы передъ увольненемъ завѣдателя отъ его должностей зажадали отъ него выказа побраныхъ доходѣвъ епитрахильныхъ и щобы тойже урядово подтвержденный выказъ сюда вразъ съ донесеньемъ о увольненіи отъ завѣдательства предложили.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 17. Студня 1892.

Ч. 101.

Ч. 10.157. — Проектъ утворенія особногo фонда запомогогo для будовы або реставраціи церквей въ бѣдныхъ и нечисленнхъ громадахъ.

По внесенію одного Уряда декан. предкладае Митроп. Консистерія къ зрѣлому розсудженію ВЧ. Архіепархіального Кліра проектъ, щобы поодинокіи карбонь церковни складали рѣчно певни опредѣленіи датки на будовы и реставраціи церквей, котріи бѣднїи и нечисленнїи громады самїи покрити не суть въ состоянію. — Проектъ сей мае бути предметомъ дискусіи а взглядно и рѣшенія ВЧ. Кліра на однѣмъ зъ наиблизшихъ соборчикѣвъ деканальныхъ, и предложатъ ВСЧ. Уряды декан. разомъ съ своими оправданьями о отбывшихъ ся визитахъ деканальныхъ и тое вспомяне заявленіе подчиненного Кліра до вѣдомости и дальшого зарядженія до Митроп. Консистеріи.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 22. Студня 1892.

Ч. 102.

Ч. 9104. Въ дѣлѣ ухвалъ повзятыхъ на послѣднѣмъ Общѣмъ Собранію Отпоручникѣвъ фонда вдовичо-сиротыньского якъ и одобренія поодинокихъ зъ тыхъ же Митроп. Ординаріатомъ.

На послѣднѣмъ отбывшѣмъ ся въ д. 3. и 4. Мая 1892 Общѣмъ Собранію Отпоручникѣвъ почт. Кліра Архіепархіального въ дѣлахъ фонда вдовичо-сиротыньского запали слѣдуючїи ухвалы:

I. щобы спродати каменіцу въ Львѣвъ, власнѣсть фонда Архіепархіального вдовичо-сиротыньского — по возможно найвысшїи цѣнѣ, однако не низше 92000 зр. а. в.

II. щобы — на прошеніе почт. Кліра Архіепархіального — знизити процентъ уплачаемыхъ даткѣвъ отъ сталыхъ доходѣвъ инвентаря и личнхъ додаткѣвъ изъ фонда религіиного, изъ 3, на 2.

III. щобы въ Выказахъ рѣчныхъ касовыхъ доходѣвъ и выдаткѣвъ подрѣбно спецификованїи були довги, и паперы цѣннїи, а такъ само и позиціи всѣхъ доходѣвъ неменше и выдатки канцеляріи и администраціи — таже, щобы бувъ въ порядку помѣщенный и Выказъ доходѣвъ надзвычайнхъ

якъ и пр. по поводу принятія изъ другоїи Епархіи, женитьбы съ особою изъ сословія свѣтского и т. п., наконецъ щобы була выказана и залеглѣсть отъ поодинокихъ Душпастьрей.

IV. щобы Комисія фондомъ управляюча составила и скликала Анкету изъ священникѣвъ и юристѣвъ, которїи бы уложили начеркъ нового Статута на подставѣ нынѣшнѣго, и щобы той начеркъ потѣмъ предложенный бувъ къ сообщенію почт. Кліру Архіепископальному и ухваленію на наиблизшѣмъ Общѣмъ Собранію отпоручникѣвъ.

V. щобы кождый ординуючїи ся кандидатъ стану духовного передъ полученемъ Пресвитерата выставивъ актъ въ формѣ правнїи, котрымъ съобязавъ бы ся, належачїи ведля Статута и ореченія Общого Собранія Отпоручникѣвъ вкладки къ фонду правильно и точно черезъ 40 лѣтъ уплачувати.

VI. щобы въ §. 3. Статута въ алинеѣ 1 опущено було слово: душпастьрюющихъ, а въ §. 32. додано еще и о катихитахъ при школахъ народныхъ отъ которыхъ побираю бы датки рѣчнїи къ фонду въ той высотѣ, якъ отъ Сотрудникѣвъ приходскихъ.

VII. щобы ведля §. 25. Статута рѣчнѣне — якъ дотеперь 2000 зр., а только 1000 зр. а. в. къ фонду коренному причислати.

VIII. щобы неплаченіе даткѣвъ къ фонду було всегда перешкою при рѣшенїяхъ прошенїи о заомоги, о призовленїи приступленія або и о увольненїи отъ испыта конкурсового, при поданїяхъ о парохїи и при другихъ случаяхъ промоціиныхъ, съ изятїемъ лише, если бы тое неплаченїе було оправдане затверженемъ двоухъ изъ Кліра кондеканального, въ которѣмъ разѣ просячїи священникъ доженъ бы выставити и предложити Актъ въ формѣ правнїи составленный съ обовязанемъ ся выплаты залеглѣстей до одного року — наконецъ

IX. щобы Уряды деканальнїи а взглядно Префекты касъ вдовичо-деканальныхъ, предкладали Комисіи фондомъ управляючїи щорѣчно выказы датки уплатившихъ, и въ рестаціи съ уплатою оставшихъ, а тоже и давнѣйшїи залеглѣсти поодинокихъ.

Розсмотривши и добре розваживши всѣ тїи до значенія ухвалъ поднесенїи желанія, Митрополитальнїи Ординаріатъ узнавъ за отповѣдне принятии и затвердити лише чотыри первїи ухвалы с. е. I, II, III и IV-ту, о спродажи каменіцѣ Институтской, о знизенїю стопы процентовой при рѣчныхъ даткахъ изъ 3 на 2, о составленїю рѣчныхъ Выказѣвъ касы головной фонда и о Анкетѣ що до составленія нового Статута. Муситъ ся однако примѣтити именно що до помянутого знизенія стопы процентовой, котора послѣдовати мае доперва съ р. 1893, що шануючи право кождоразового въ справѣ постановленія ведля Статута §. 3. Митропол. Ординаріатъ не хотѣвъ вправдѣ спротивити ся сему, однако неохотно принявъ речену ухвалу. Если бо рѣчнїи датки въ 3 процентахъ, очевидно при неточнѣмъ черезъ многихъ вилачуванїи належитостей къ фонду, не поставили Комисію управляючу въ ту можливість щобы она хотъ бы только удержала кѣлька роками по 54 зр. а. в. выплачаему для вдѣвъ и сирѣтъ запомогу, а була еще змушеною, туюже попозити значительно, — то щожъ можна

надв'ятися лучшого по зменшеній на 2. помянутій стопі процентовій? хиба, що дуже бы желательно було, если почт. Духовенство, б'ть теперь безъ изъятія, точно и въ своемъ часѣ схоче исполнити сей довгъ милосердія къ нещасливимъ нашимъ свящ. вдовамъ и сиротамъ и если по можности жадеиъ изъ почт. ОО. Душпаstryрей не залишатися буде съ уплатами рбчными къ фонду вспомогательному для свящ. вдбббъ и сирбббъ.

Дотычно прочихъ ухваль т. е. V, VI, VII, VIII и IX. то зауважати ся мусить, що декоторіи изъ нихъ перозважно повзяті, стоятъ бо въ супротивности съ Статутомъ, або приводять часточну тогожъ змбну, а тымъ самымъ приняті бути не могутъ а то суть ухвалы V. VI. и VII. (См. §§. Статута 4. 3. 32 и 25).

Що до ухвалы VIII. то вказане нею поступованье практикуе ся уже б'тъ давна и до теперь, а Ординаріатови тблько весьма пріятно що оно почт. Отпоручниками такожъ поднесено даже до ухвалы. Тблько що до взятія, не може бути бесбда о выставленью акта т. е. деклараціи въ формѣ правній, будьо къ примусовому свбтскою властію выекаэквованью тоуже, понеже тое спротивляе ся Статутови, который м'бропринятія, що до стягненья належитости и що до додержанья выставленои деклараціи, въ §. 4. переводить тблько въ дорожб, власти духовной прислугуючбй.

Наконецъ, и тое чою требуе ухвала IX. уже давными часами есть впроваджено черезъ розпорядженье Консистории, чтобы, Уряды деканальній съ кбнцемъ кожного року предлагали „Оказанія належитости и уплаты за рбкъ минувшій,“ где доодинокю выспецификованій бувають, и уплатившій датки, и съ тыми же въ рестаціи приоставшій. Найбы лише речена ухвала послужила въ пригадку и заохоту гдекоторыхъ Урядбвъ деканальныхъ, который залишають ся съ предлаганьемъ шорбчныхъ реченыхъ „Оказаній“ и часто завзываній бути мусять, чтобы залишене конечно исполнили.

Въ складъ Комисіи фондомъ управляючої выбрало Обще Собрание П. Т. Крылошанъ: Карачевского (яко касіера), Пакбжа, Цавликова, Д-ра Іос. Левицкого, — Парохбвъ ОО: Грабиньского, Билинкевича и Префеста Семинарии Чапельского; для головной касы яко контролбра: Вбкарія Архикатедрального Петрушевича, а яко секретарія: пароха дома карного Темницкого; — на заступникбвъ: ОО. Парохбвъ: Заяця и Борысевича, а для сконтра касы головной фонда: ОО. Парохбвъ: Заяця и Давидяка.

Митроп. Ординаріатъ затвердивъ сей выббръ, придавши б'тъ себе на Предсбдателя Комисіи Впр. Крылошаньца-Пралата О. Бблецкого.

Къ выповненью точному повысшихъ чотырохъ ухваль, Ординаріатомъ одобренныхъ и принятыхъ, Комисія фондомъ управляюча збстала пбдб однимъ завбзвана, съ рбвночаснымъ заподаньемъ и одобреньемъ выбранои новои Комисіи.

Отъ Митрополитальной Ординаріата.

Львбвъ, дня 27. Студня 1892.

Ч. 103.

Обвбщенье конкурсове.

Розписуе ся на конкурсъ съ речинцемъ до 9. Лютого 1893 парохія:
Ч. 10.496. Звыженъ, деканата Залозецкого, наданья приватного
Отъ Митрополитальной Консистории.
Львбвъ, дня 15. Студня 1892.

ХРОНИКА.

Архіерейскій грамоты похвальній съ правомъ употребленья экспозиторій крылошаньскихъ получили ОО.:

Ч. 1014/орд. Михаилъ Хоминъ парохъ въ Мосткахъ, и
Ч. 10701. Евгений Лотоцкій парохъ Лешнева.

Сотрудничество получили:

Ч. 10287. О. Володиміръ Винарскій, сотр. Станиславчика въ Иванбвъцѣ.

Презенту получили:

Ч. 10549. О. Мелетій Дзеровичъ на Содукбвъ.

Зъ полученои презенты зрезигновавъ:

Ч. 10571. О. Иларій Рейтаровскій на Бблбкбвъцѣ.

Митропол. Консисторія вставилась до В. Президіи ц. к. Намбстничества дотычно удбленья канон. иституціи ОО.:

Ч. 10105. Михаилу Студиньскому на Демянбвъ,
Ч. 10115. Григорію Купчиньскому на Розгадбвъ.

В. Президія ц. к. Намбстничества соглашае ся на удбленье канон. иституціи ОО.:

Ч. 10176. Иларіону Рейтаровскому на Бблбкбвъцѣ,
Ч. 10177. Теодору Ковальскому на Явче,
Ч. 10364. Теодору Богачевскому на Лецбвку,
Ч. 10502. Теодору Яворовскому на Болшовецѣ,
Ч. 10547. Антонію Сосенцѣ на Зарудье.

До канон. иституціи вбзваный:

Ч. 10177. О. Теодоръ Ковальскій на Явче.

Канон. иституцію получили:

Ч. 10419. О. Теодоръ Ковальскій на Явче.

Митропол. Консисторія вставилась до В. ц. к. Намбстничества:

а) о плату за фонда религ. для приват. сотрудн.

Ч. 10129. въ Выбрабвъцѣ,

б) до В. ц. к. Рады шкільної краєвої о системизовань посадь дійсительныхъ учителей религии обр. гр. кат. при школахъ народныхъ:

Ч. 8016. въ Журавнѣ,

Ч. 9536. въ Долинѣ,

Ч. „ въ Болеховѣ.

В. ц. к. Намѣстничество завѣдомило Митроп. Консисторію, що В. ц. к. Министерство асигновало плату для приват. сотрудн.:

Ч. 10391. въ Глецавѣ на часть душпастырства теперѣшного пароха,

Ч. 10594. въ Токахъ на 1 рѣкъ.

Митропол. Ординаріатъ вставивъ ся о принятіе до Августинеумъ въ Вѣднѣ яко докторанда:

Ч. 1034/орд. О. Іоанна Кордубы.

Отпустку отъ парохіи для покрѣпленья слабого здоровья получивъ:

Ч. 10451. О. Юстинъ Лучаковскій, парохъ Плавья 4-недѣльну. — Заступничество поручено О. Ярославу Лучаковскому.

До гр. к. духовн. Семинаціи въ Львовѣ принятый:

Ч. 10204. Теодоръ Кузьмѣвъ на IV. рѣкъ св. Богословія

Ч. 10369. — Дальшій отъ О. К. Селецкого пароха Жужеля надѣсланный выказъ складокъ на дѣмъ и захоронку Служебницъ Преч. Дѣвы Маріи въ Жужелю:

О. Минчакевичъ зъ Лаврикова (другій разъ) 1 зр. 78 кр. — О. Назаревичъ зъ Сарнѣ 4 зр. — О. Мальчицкій Ч. св. В. В. зъ акафисту въ церквѣ Крехѣвской 4 зр. 20 кр. — О. Маланюкъ зъ Павшѣвки (черезъ Ред. „Посланика“) 1 зр. — О. Любомонскій лат. парохъ зъ Белзи (другій разъ) 10 зр. — Брацтво при церквѣ св. Онуфрія въ Львовѣ закупило и подарило машину до шитья въ вартости 65 зр. — О. Горницкій зъ Равы рускои 10 зр. — О. Долинскій зъ Яхторова двѣ книжки своего изданія въ вартости 1 зр. 30 кр. — Священники збрани на соборчику деканальномъ въ Вербовѣ зложили на руки О. Декана Танчаковского 9 зр. 50 кр., а то: О. Селезінка 1 зр. — О. Івасечко 1 зр. — О. Дудыкъ 1 зр. — О. Кузьмовичъ 1 зр. — О. Макогонскій 1 зр. — О. Федюкъ 50 кр. — О. Дек. Танчаковскій отъ себе 1 зр. — отъ Брацтва церковного въ Дунаевѣ 1 зр. — отъ Брацтва церковного въ Потачанахъ 1 зр. — О. Негребецкій зъ Залѣся подъ Решовомъ отъ своихъ парохіянъ 3 зр. 28 кр. — О. Стефанъ Донаровичъ зъ Борынчъ 21 зр. — На суму тую зложили ся: Н. Н. зъ Борынчъ 13 зр. — Н. Н. зъ Борынчъ 1 зр. — Н. Н. зъ Острова 1 зр. — Новоженць яко першу офру по шлюбѣ: Стефанъ и Кесенька Тебѣнка 40 кр. — Дмитро и Пелягія Гуліи 30 кр. — Андрей и Марія Коцовскій 30 кр. — О. Іоаннъ Язичинскій парохъ Борынчъ (другій разъ) 5 зр. — О. Тишинскій зъ Бѣльча золотого складку въ часѣ мисіи духовной 13 зр.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 30. Студня 1892.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

MI 21.593
1892

802